

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

Esta obra ha sido adquirida en el pedido hecho en el año de
1884 cuando Rector el Excmo Sr. D. Enrique Cerral y Arce

El Bibliotecario

—♦♦♦♦—

PARISIS. — EXCEDELLANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

—♦♦♦♦—

R230304

88
45
-1
FA
9679

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE

CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM

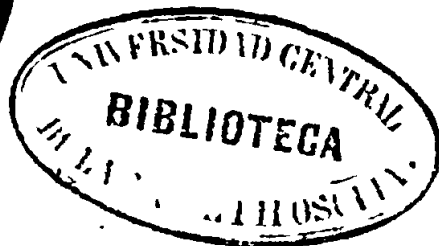
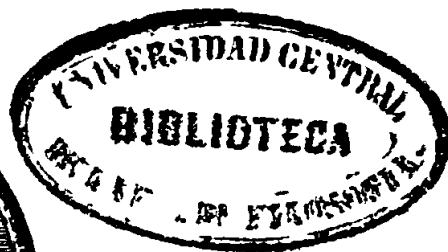
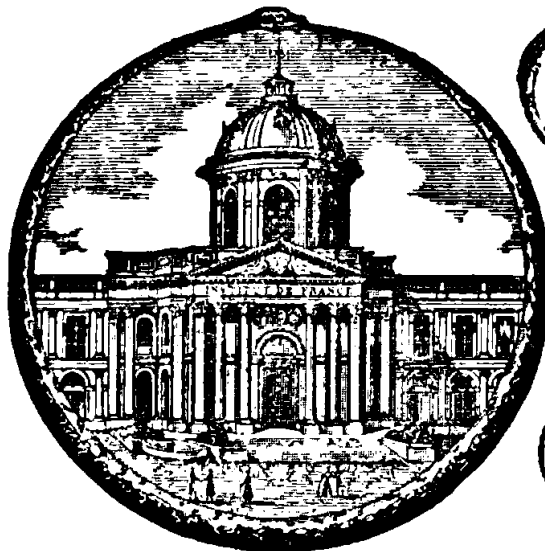
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI REGII FRANCIE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimæque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucae. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HæsiODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannî recensionî (in opusec. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sæthbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmern. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsii frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsii non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266 — 271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omisa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀττημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιώωντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀτξαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιώωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίγησιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκα. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκα. 1260, ἀκηχεμέναις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγς. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannī ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλεια. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαίς. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannī coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτεδὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermanus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Postkomerica* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Δόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerico-rum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυυθε	κεκεύθει	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἔδν	ἔδν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κείνα	κείνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	εἰ ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504- ἀφραδίησι	ἐγγχείησι
v. 147. ἐθετ'	ἔθετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουκλήγα, τὸν	βουκλήγ', ὃν	v. 529. Δῆϊχον, ἡδὲ	Δηϊοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', ὃν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κυῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἴη	Οἴη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλας δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλας, ἡ σειο θεουδός ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἔτλης	ἐτης
v. 217. λαδόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δύσαν	δύσαν
v. 254. Θερμώδουσαν	Θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ὀκρυέντι	ὀκρύνοντι (1)	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι αἰψα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. αἰκτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἥκαχε	ἥκαφε
v. 326. οἱ	ὡς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεί
		v. 753. θέμις et ἄτη	Θέμις et Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: « Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δοπ. » Qua admissa mutatione την esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: « βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξερανόθη	ἐξερανόθην	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6. σκοπίασκον	σκοπιάζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτὴ κεν φήμῃ
v. 30. πω	που	εἰ μεγάλυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὄρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἡ μὲν	ἡμὲν	v. 464. ὀφελὲν με	ὀφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὀφελεν, καὶ	ὀφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθηκεν	δὰ θῆκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνον	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀνάχθεις	ἀπάφθεις
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	ὄγ'
v. 169. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, ὅτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὅν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὕστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἄλλ' ὅτε
v. 196. ἅπαν' οἱ	πάν' τοὶ	v. 661. θεῶν	θεῶν
v. 200. ἴσαν εἰ ἀγυῖα	ἴσαν εἰ ἀγυῖα	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	Καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	βαινόμεν' εἰ πυρὸς	v. 714. ἐδ' πνέοντες	ἐπνέοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱ γ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γὰρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδὸν	πέδον
v. 300. ἐτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπελθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἡ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνον	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοὶ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθειον	δὲ γήθειον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρη (2)	v. 70. δῆτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένος	βεβλημένον	v. 93. ῥέταται	ῥιδαται (4)
v. 495. ὑπέδραχεν	ἐπέδραχεν	v. 146. ὅσσ'	ὅς δ'
v. 520. ἡ μὲν εἰ ἡ δ'	ἡμὲν εἰ ἡ δ'	v. 168. ἴσσυτο	ἴστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοὶ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρεως	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσαστο	οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥὰ Πηλιάδες	μὲν ἄρ' Ἡλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὦϊξε	ῥιξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγυς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ θῆκε	v. 364. ῥιλασε	ὄκλασε
v. 49. ῥιχαχες	ῥιχαρες	v. 383. Ἰάσονος	Ἰήσονος
v. 57. εἰ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τετρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἐτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν'	ἀπόνητο· ἀχνοον —
v. 70. τοὶ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρεως εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλις	σχέτλιας	v. 487. ἔλευσον	ἐνευσαν
v. 159. ῥιπιτε γαίης	ῥιπιτε, βαιὸν	v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης	ἰδμονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσετ' ἄρ' (3)	v. 522. ἐκθορον'	ἐκθορον'
v. 184. εἰ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγετε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφιτέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	θανάτου
v. 222. τε	ῥὰ θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἰσμῖναι
v. 225. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 72. μειδιόωσ'	μειδιόων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαι	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα	v. 134. Ἰδομενῆ' αὐτόν,	Ἰδομενῆα κλυτόν,
v. 379. οἱ	οἱ γ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὐτε	ἴστε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινα κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὐτ'	v. 176. ἐρατεινὴν	ἀλεγεινὴν

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῖσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσατ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice hauerit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt ῥεσσι μήδεταί, Lehrsius κήδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobeckii coniectura est ad Aiace p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλουδ'ε
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν	v. 283. αὖ	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλπεν	ἔολπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέας	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε,	σχέτλιος,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἐτι ἔλπη	ἔτ' ἔελπη
v. 386. ἡδὲ	ἡέ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκεῖνο	δὲ ἐκεῖνο
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ βα τότε
v. 399. ἐπεὶ	εἶτι	v. 526. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα
v. 422. ἦραχε	ἦραφε	v. 532. ἡδὲ	ἡέ
v. 435. ὑποπτώσσουσι	ὑποπτώσσουσι	v. 533. ἀολλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 436. δτ'	ὁ δ'	v. 544. ἀρίδηλος	αἰδηλος
v. 444. κύων	κύων	v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι	ἑλὼν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in unciis.
v. 460. ἐπιθήμηναι,	ἐτι βήμηναι,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισσόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἔνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνησον	Μόνησον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐδλαβεν	ἐδλάβη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεεν	ἔρρεεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεότες	τεθνεῶτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοιῇ	πνοιῆς
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιός
v. 563. θεήν,	θεάν,	v. 137. φάραγας	φάραγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινηήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἄτροπος εἰ μοῖρα,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπέκ	v. 254. ὄρνυτο	ὠρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱπποῦς,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποῦς,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὔνεκα	τοὔνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἔπλετο	v. 340. μεγάλας	ἐταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἴρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἡύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόβιοιο	πολυβρόβιοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεῶς	νεός
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	ἄψ
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρυόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum saepius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆνασθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προ-πάραιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsus vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κύδος φέρειν εἰ κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχή· εἰ περὶ πέτρῃ,	καναχή· εἰ πέρι πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνή	ἐρεμνή
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐκετέρπετο
v. 584. δῖον,	δαίος,	v. 330. ἡγαθείοισιν ἐπέπρασεν	ἡ βα θεοῖσιν ἐπεπράσας·
v. 640. κύσεν	κύσεν	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 650. φήσασκεν εἰ ἔμμεν,	φαίης κεν εἰ εἶναι	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελλεν εἰ ἰκέσθαι,	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος εἰ ἴκανε, (3)
v. 653. ἄρ	ἀρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσσης·	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γὰρ	παρεκέλιτο
v. 11. μαφιδίῃ	μαφιδίῃ	v. 409. ἤρουν·	εἶρουν·
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δὴ	δὲ	v. 467. ἀμφὶς ἔχρισαν	ἀμφὶ ἔχρισαν
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 469. οἱ	τοῖ
v. 99. Ἐνθ'	Ἐν δ'	v. 496. a Rhodomanno inventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δέ εἰ	v. 502. αἶσαν,	αἶσῃ,
v. 157. ἀκρονύχων	ἀκρον ὕδωρ	v. 519. εἶπαι τις	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. ὅς τε πάροιθεν	ὅς τοπάροιθεν	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάσκει	εἰ ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 305. ἔδρακεν αἶαν.	ἔδρακε γαῖαν.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 332. περιβρίσση	περιβρίσση	v. 42. τοι εἰ κακείνῳ	κεν εἰ καὶ κείνῳ
v. 333. θάττον	τυτθῇ	v. 54. ὤμοις	ὤμους
v. 337. Τρῶας εἰ ἄλλους	Τρῶσιν εἰ ἄλλον (1)	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοῦ ἐπαΐσσοντας·	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 339-340.	lacuna.	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς δ' ἂν' ἀζα—
v. 377. ἀρα	ἀραρ	δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πύρ	λήν ξυλόχον πύρ Αἰθό—
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	μενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι	v. 73. ἄλλον	ἄλλῳ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 81. Ὑαλον, εὐγλώχινι	Ὑλλον, εὐγλώχινι
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 87. Χεδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 436. ἐν	ἐν	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 91. ἅμα πῖονι	ἅμ' ἀπείροσι
v. 459. πάντας εἰ ἐπεί	παντ' εἰ ἐπειῇ	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 131. πονέουσιν	περ εἴουσιν (4)
L.IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπῆρσθα,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 136. ἱκνῆται,	ἱκνῆται,
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 139. καὶ μιν ἀεὶ σπαίρουσαν	καὶ βὰ μιν ἀσπαίρουσαν (5)
v. 88. μῶνος	μῶνον	v. 143. Φύλλαις εὐζωνος	Φύλλαις εὐζωνος
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 114. παρανήεα	παρανήεα	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 194. ὥς ἐτεὸν καύσαιτο,	ὥς ἐτεὸν, κακέδαστο
v. 132. μή	μίγη	μέγας	μέλας
v. 134. ἔγχει	ἔγχεσι	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίης
v. 195. αὐθις	αἰὲν	v. 276. βεβλημένος	βεβολημένος
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορὶ		
v. 260. ἤερα	omissum,		
εἰ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρώεσσι	Τρῶσιν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίοντο, fortasse εἰόντο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔλρισε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII; 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτέρωτο expleatur, ea-que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohæreant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ εἴουσιν· ἐτέρωτο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 277. νούσῃ, καὶ	νούσῃ τε καὶ	v. 99. κάρτεος	θάρτεος
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀσπέτα	μεγάρουσιν ἀσπέτα	v. 103. ἡ Διδὸς	ἐκ Διδὸς
v. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεβαυίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίας·	v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	Θοὸς αἰπὺ λιποῦσα
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν	v. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
v. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον	v. 124. ἐς	ἀν'
v. 405. ἐδάμασσα	ἐδαμ' αἶσα	v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 406. οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα	v. 135. ὀκρυδέντι	ὀκρίδεντι
εἰ τόσσον, ὅσον	τόσσον, ὅσσον ἄρ'	v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 408. κείνη	κεῖνον	v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
v. 409 εἰ 410. ἡδὲ	αἱ δὲ	v. 186. οὐδεὸς	οὔρεος
v. 413. κώκυσεν,	κώκυς,	v. 188. περὶ	ἀμφ'
v. 428. ὄφελόν ποτε	ὄφελον τότε	v. 198. ἐν	ἐκ
v. 431. ἡώς·	αἰών·	v. 209. ἡμέας	ἡμέας
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους	v. 212. γαίῃ ἀπειρεσίῃ·	γαίῃ ἀπειρεσίῃ·
v. 459. μακρὸν περὶ κωκύεσκον.	μόρον περικωκύεσκον.	εἰ ἀμύν	ὕμιν
v. 465. βοήσατο	γοήσατο	v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀβριμόθυμοι,
L. XI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ	v. 224. τι	κε
v. 9. ἱκελοι	εἰκελοι	v. 236. μέμνετε	μίμνειν
v. 23. δῆ	δε'	v. 257. τοι	που
v. 25. ἀνίη	ἀνίης	v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 56. ἐς δορὶ	δορι	v. 260. αὖ	αὖθ'
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο	v. 275. Νέστορ	Νέστορ
v. 63. αἰνόν	αἰνοῦ	v. 277. τις	τοι
v. 66. ἐπὶ	τότε	v. 284. μὴν	τόν
v. 103. τῷ	τοῦ	v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 123. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 313. οὔρει οὔτε	οὔρει τ' οὔτε
v. 136. ῥοῆς	ῥοῆς	v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο	v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένως	v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 194. λείπεν εἰ κραταιήν	λίπεν εἰ κρεμαστήν,	v. 333. αὖ	εὔ
v. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν	v. 343. ἔργῳ εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτας
εἰ εὐγνάμπτοισι χαλινόις,	εὐγνάμπτοιο χαλινού,	v. 394. γινῶναι	γινώμεναι
v. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον	v. 410. εἴδεν	εἴδεται
v. 209. τύψῃ ὑπαὶ	τύψεν ὑπὸ	v. 414. θεή· λαυκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 219. ἀγε θέσθ'	ἄζεσθ'	v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 249. ἀπροσίοπτον ὁμίχλην·	ἀπροσίοπτος ὁμίχλη·	v. 445. τῷ	τοὶ
v. 251. εἰοντο	εἰοντο,	v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 284. ἐκ'	ἄρ'	v. 461. ἔξαν	ἔξον
v. 286. μετ'	μέγ'	v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 324. αὐτεον.	αὐτευν.	v. 476. δε	δεγ'
v. 360. ἐντύνοντο	ἐντύνοντο	v. 484. καὶ ἐπὶ	ἔπι
v. 361. μίη—ἄρμη.	μίη—ἄρμη.	v. 488. ἀπρᾶδῃ	ἐν κραδίῃ (2)
v. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων	v. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι	v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 372. βελέμενοις,	βοείαις,	v. 515. ἀγλὺς ἄρ' ἀμφοκαλύνει	ἀγλὺς ἀμφοκαλύνει
v. 379. δρόμος εἰ δ'	βρόμος εἰ θ'	v. 528. ἦεν,	αἰὲν,
v. 432. πόληος, ἰὼν	πόληος ἔης, (1)	v. 544. ἀρα	ἅμα
v. 450. ἐπιβήσατο	ἐπεβήσατο	v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 472. συνηλοῖοντο	συνηλοῖοντο	v. 559. πού	γάρ
v. 495. καὶ	σὺν	v. 564. οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἀρα σφίσι
L. XII. v. 30. πάντα	πάντες	v. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
v. 31. ἐν κλισίῃς	ἐς κλισίας	v. 583. ἀγνυμένη	ἐσσομένη
v. 43. ἅμα	ἀνὰ	v. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνω· εἰ μέγα
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί	L. XIII. v. 4. περὶ	παρὰ
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν	v. 19. φρένα	οφρένας
v. 65. σφιν	σφισι	v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
v. 76. πολλὰ	πάντα	v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδουσαν ἰδῶν
		v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
		v. 68. ἀτρομοι	ἄδρομοι
		v. 70. ἀνίταχοι	αὐτάχοι
		v. 73. ἐπιβρίσουςι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πώεα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existimat αἰκόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οί
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρῶες. ὥς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροισιν
v. 183. ἐνί
v. 192. γέροντι τεῖας
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνί
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, εἰ ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἔμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἔθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπαί οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
εἰ περιπίπτει

IN EDITIONE NOSTRA :

τοί
ἔ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρῶες, ὥς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνί
ὥς
καὶ εἰ ἄλλ' ὅς' ἐνί
μὴ ἡ
σε δέξατ'
ἀρα μέλλεν
καὶ
ἀρίζηλον
θεᾷ
ἀρα θέλγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἦγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔῤῥισεν
ὑπαί
τοί (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπίπτει

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀψεί
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεὶς
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἀρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἀδὴν ἐμὸν
v. 198. ἀπῆξηνθ'
v. 214 et 241. ἐθπεπλον
v. 262. ἐκχυσο
v. 263. χείματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ εἰ ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτοι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψμαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχέμεν
ἀμ'
βλεφάροισιν ἡλείβετο
συνέχυντο
ἀρήϊον
ἐπῆξηνθ'
εὐπεπλον
ἐκχυτο
χείματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμύεσκε
σπαργῶσα
ἡὲ εἰ ἡ
ἔτ' ἰαίνεται
βλεφάροισιν ἐχυντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰεσαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη vitiosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * *

ἀμπεχον x. t. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbare, κοινῶ potius quam κοίλῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstinçant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΕΠΗ
ΚΑΙ ΕΠΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ.

HESIODI
CARMINA ET FRAGMENTA.

۱۰

21

226

六五

100

10

• **1997** – **1998** – **1999** – **2000** – **2001** – **2002** – **2003** – **2004** – **2005** – **2006** – **2007** – **2008** – **2009** – **2010** – **2011** – **2012** – **2013** – **2014** – **2015** – **2016** – **2017** – **2018** – **2019** – **2020** – **2021** – **2022** – **2023** – **2024** – **2025** – **2026** – **2027** – **2028** – **2029** – **2030** – **2031** – **2032** – **2033** – **2034** – **2035** – **2036** – **2037** – **2038** – **2039** – **2040** – **2041** – **2042** – **2043** – **2044** – **2045** – **2046** – **2047** – **2048** – **2049** – **2050** – **2051** – **2052** – **2053** – **2054** – **2055** – **2056** – **2057** – **2058** – **2059** – **2060** – **2061** – **2062** – **2063** – **2064** – **2065** – **2066** – **2067** – **2068** – **2069** – **2070** – **2071** – **2072** – **2073** – **2074** – **2075** – **2076** – **2077** – **2078** – **2079** – **2080** – **2081** – **2082** – **2083** – **2084** – **2085** – **2086** – **2087** – **2088** – **2089** – **2090** – **2091** – **2092** – **2093** – **2094** – **2095** – **2096** – **2097** – **2098** – **2099** – **2100** – **2101** – **2102** – **2103** – **2104** – **2105** – **2106** – **2107** – **2108** – **2109** – **2110** – **2111** – **2112** – **2113** – **2114** – **2115** – **2116** – **2117** – **2118** – **2119** – **2120** – **2121** – **2122** – **2123** – **2124** – **2125** – **2126** – **2127** – **2128** – **2129** – **2130** – **2131** – **2132** – **2133** – **2134** – **2135** – **2136** – **2137** – **2138** – **2139** – **2140** – **2141** – **2142** – **2143** – **2144** – **2145** – **2146** – **2147** – **2148** – **2149** – **2150** – **2151** – **2152** – **2153** – **2154** – **2155** – **2156** – **2157** – **2158** – **2159** – **2160** – **2161** – **2162** – **2163** – **2164** – **2165** – **2166** – **2167** – **2168** – **2169** – **2170** – **2171** – **2172** – **2173** – **2174** – **2175** – **2176** – **2177** – **2178** – **2179** – **2180** – **2181** – **2182** – **2183** – **2184** – **2185** – **2186** – **2187** – **2188** – **2189** – **2190** – **2191** – **2192** – **2193** – **2194** – **2195** – **2196** – **2197** – **2198** – **2199** – **2200** – **2201** – **2202** – **2203** – **2204** – **2205** – **2206** – **2207** – **2208** – **2209** – **2210** – **2211** – **2212** – **2213** – **2214** – **2215** – **2216** – **2217** – **2218** – **2219** – **2220** – **2221** – **2222** – **2223** – **2224** – **2225** – **2226** – **2227** – **2228** – **2229** – **2230** – **2231** – **2232** – **2233** – **2234** – **2235** – **2236** – **2237** – **2238** – **2239** – **2240** – **2241** – **2242** – **2243** – **2244** – **2245** – **2246** – **2247** – **2248** – **2249** – **2250** – **2251** – **2252** – **2253** – **2254** – **2255** – **2256** – **2257** – **2258** – **2259** – **2260** – **2261** – **2262** – **2263** – **2264** – **2265** – **2266** – **2267** – **2268** – **2269** – **2270** – **2271** – **2272** – **2273** – **2274** – **2275** – **2276** – **2277** – **2278** – **2279** – **2280** – **2281** – **2282** – **2283** – **2284** – **2285** – **2286** – **2287** – **2288** – **2289** – **2290** – **2291** – **2292** – **2293** – **2294** – **2295** – **2296** – **2297** – **2298** – **2299** – **2300** – **2301** – **2302** – **2303** – **2304** – **2305** – **2306** – **2307** – **2308** – **2309** – **2310** – **2311** – **2312** – **2313** – **2314** – **2315** – **2316** – **2317** – **2318** – **2319** – **2320** – **2321** – **2322** – **2323** – **2324** – **2325** – **2326** – **2327** – **2328** – **2329** – **2330** – **2331** – **2332** – **2333** – **2334** – **2335** – **2336** – **2337** – **2338** – **2339** – **2340** – **2341** – **2342** – **2343** – **2344** – **2345** – **2346** – **2347** – **2348** – **2349** – **2350** – **2351** – **2352** – **2353** – **2354** – **2355** – **2356** – **2357** – **2358** – **2359** – **2360** – **2361** – **2362** – **2363** – **2364** – **2365** – **2366** – **2367** – **2368** – <

25.

4212

100

•

12

2002

12

14

100

10

4

11

二、

22

•

47

—

Figure 1

442

1

的聲

• **1997** - **1998** - **1999** - **2000** - **2001** - **2002** - **2003** - **2004** - **2005** - **2006** - **2007** - **2008** - **2009** - **2010** - **2011** - **2012** - **2013** - **2014** - **2015** - **2016** - **2017** - **2018** - **2019** - **2020** - **2021** - **2022** - **2023** - **2024** - **2025** - **2026** - **2027** - **2028** - **2029** - **2030** - **2031** - **2032** - **2033** - **2034** - **2035** - **2036** - **2037** - **2038** - **2039** - **2040** - **2041** - **2042** - **2043** - **2044** - **2045** - **2046** - **2047** - **2048** - **2049** - **2050** - **2051** - **2052** - **2053** - **2054** - **2055** - **2056** - **2057** - **2058** - **2059** - **2060** - **2061** - **2062** - **2063** - **2064** - **2065** - **2066** - **2067** - **2068** - **2069** - **2070** - **2071** - **2072** - **2073** - **2074** - **2075** - **2076** - **2077** - **2078** - **2079** - **2080** - **2081** - **2082** - **2083** - **2084** - **2085** - **2086** - **2087** - **2088** - **2089** - **2090** - **2091** - **2092** - **2093** - **2094** - **2095** - **2096** - **2097** - **2098** - **2099** - **2100** - **2101** - **2102** - **2103** - **2104** - **2105** - **2106** - **2107** - **2108** - **2109** - **2110** - **2111** - **2112** - **2113** - **2114** - **2115** - **2116** - **2117** - **2118** - **2119** - **2120** - **2121** - **2122** - **2123** - **2124** - **2125** - **2126** - **2127** - **2128** - **2129** - **2130** - **2131** - **2132** - **2133** - **2134** - **2135** - **2136** - **2137** - **2138** - **2139** - **2140** - **2141** - **2142** - **2143** - **2144** - **2145** - **2146** - **2147** - **2148** - **2149** - **2150** - **2151** - **2152** - **2153** - **2154** - **2155** - **2156** - **2157** - **2158** - **2159** - **2160** - **2161** - **2162** - **2163** - **2164** - **2165** - **2166** - **2167** - **2168** - **2169** - **2170** - **2171** - **2172** - **2173** - **2174** - **2175** - **2176** - **2177** - **2178** - **2179** - **2180** - **2181** - **2182** - **2183** - **2184** - **2185** - **2186** - **2187** - **2188** - **2189** - **2190** - **2191** - **2192** - **2193** - **2194** - **2195** - **2196** - **2197** - **2198** - **2199** - **2200** - **2201** - **2202** - **2203** - **2204** - **2205** - **2206** - **2207** - **2208** - **2209** - **2210** - **2211** - **2212** - **2213** - **2214** - **2215** - **2216** - **2217** - **2218** - **2219** - **2220** - **2221** - **2222** - **2223** - **2224** - **2225** - **2226** - **2227** - **2228** - **2229** - **2230** - **2231** - **2232** - **2233** - **2234** - **2235** - **2236** - **2237** - **2238** - **2239** - **2240** - **2241** - **2242** - **2243** - **2244** - **2245** - **2246** - **2247** - **2248** - **2249** - **2250** - **2251** - **2252** - **2253** - **2254** - **2255** - **2256** - **2257** - **2258** - **2259** - **2260** - **2261** - **2262** - **2263** - **2264** - **2265** - **2266** - **2267** - **2268** - **2269** - **2270** - **2271** - **2272** - **2273** - **2274** - **2275** - **2276** - **2277** - **2278** - **2279** - **2280** - **2281** - **2282** - **2283** - **2284** - **2285** - **2286** - **2287** - **2288** - **2289** - **2290** - **2291** - **2292** - **2293** - **2294** - **2295** - **2296** - **2297** - **2298** - **2299** - **2300** - **2301** - **2302** - **2303** - **2304** - **2305** - **2306** - **2307** - **2308** - **2309** - **2310** - **2311** - **2312** - **2313** - **2314** - **2315** - **2316** - **2317** - **2318** - **2319** - **2320** - **2321** - **2322** - **2323** - **2324** - **2325** - **2326** - **2327** - **2328** - **2329** - **2330** - **2331** - **2332** - **2333** - **2334** - **2335** - **2336** - **2337** - **2338** - **2339** - **2340** - **2341** - **2342** - **2343** - **2344** - **2345** - **2346** - **2347** - **2348** - **2349** - **2350** - **2351** - **2352** - **2353** - **2354** - **2355** - **2356** - **2357** - **2358** - **2359** - **2360** - **2361** - **2362** - **2363** - **2364** - **2365** - **2366** - **2367** - **2368** - <

10

10

—

...

2

10

10

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσῶν Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
 αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζᾷθόν τε,
 καὶ τε περὶ κρήνην ἱσιδία πόσσ' ἀπαλοῖσιν
 ὀρχεῦνται καὶ βοιμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος·
 καὶ τε λασσάμεναι τέρενα χροᾶ Περμησσοῖο,
 ἢ Ἴππου κρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
 ἀροτᾶτ' Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
 καλοὺς, ἡμερόεντας· ἐπεβρώσαντο δὲ ποσσίν.
 Ἐνθὲν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
 10 ἐνύχαια στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι,
 ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
 Ἀργεῖην, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
 κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 15 ἢ δὲ Ποσειδάω γαίησχος, ἐννοσίγαιον,
 καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλὴν τε Διώνην,
 [Ἡὼ τ' Ἥλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,]
 Ἀητῶ τ' Ἰάπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 20 Γαίαν τε Ὀκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 ὧν τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων·
 εἰ νύ ποθ' Ἡσιόδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
 ἀρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπο ζαθέοιο.
 Τόνδε δὲ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
 25 Μῶσαι Ὀλυμπιάδες, κούραι Διὸς αἰγίοχοιο·
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κᾶκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ὡς ἔφασαν κούραι μεγάλου Διὸς ἀρτίπειαι·
 30 καὶ μοι σκήπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
 δρέψασθαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δὲ μοι αὐδὴν
 θεῖν, ὥς κλείοιμι τὰ τ' ἐσόμενα πρὸ τ' ἐόντα.
 Καὶ με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
 ὅπως δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰδεῖν.
 35 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ δρυὶν ἢ περὶ πέτρην;
 Τύνη, Μουσῶν ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 αἰρεῖται τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρὸ τ' ἐόντα,
 φωνῇ ὁμρεῦσαι τῶν δ' ἀνάματος βέει αὐδῇ
 40 ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δὲ τε δώματα πατρὸς
 Ζηνὸς ἐγυρδούποιο θεᾶν ὅππῃ λειριόεσση
 σιδναμένη· ἤχει δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 δώματά τ' ἀθανάτων. Αἱ δ' ἀμβροτον ὄσσαν ἱεῖσαι
 θεῶν γένος αἰδοίων πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
 45 ἐξ ἀρχῆς, ὅς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτικτεν,

HESIODI THEOGONIA.

A Musis Heliconiadicibus incipiamus canere,
 quæ Heliconis habitant montem magnumque divinumque,
 atque circa fontem nigrum pedibus teneris
 saltant, et aram præpotentis Saturnii,
 atque ablutæ tenerum corpus aqua Permessi,
 aut Hippocrenes, aut Olmii sacri,
 summo in-Helicone choreas ducebant
 pulchras, amabiles; tripudiabant vero pedibus:
 Inde concitatæ, velatæ aere multo,
 noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
 celebrantes Jovemque ægida-tenentem et venerandam Juno-
 nem] argivam, aureis calceamentis incedentem:
 filiamque ægida-tenentis Jovis, cæruleis-oculis Minervam,
 Phæbumque Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
 atque Neptunum terram-continenter, terram-moventem,
 et Themis venerandam, et patris-oculis Venerem,
 Hebenque aurea-corona, formosamque Dione,
 [Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,]
 Latonamque, Japetumque et Saturnum versipellem,
 Terramque, Oceanumque vastum et Noctem atram,
 aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
 quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
 agnos pascentem Helicone sub divino.

Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis:

Pastores agrestes, mala probra, ventres solum,
 scimus falsa multa dicere veris similia:
 scimus autem, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ,
 et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis rami,
 ut-decerperem, mirandum. Inspirarunt autem mihi vocem
 divinam, ut canerem futuraque præteritaque.

Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
 se vero ipsas primo et postremo semper canere.

Sed quo mihi hæc circa quercum aut circa petram?

O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
 canendo oblectant magnum animum in Olympo,
 memorantes præsentiaque futuraque præteritaque,
 voce concinentes. Earum vero indefessa fuit vox
 ab ore suavis. Ridet autem domus patris
 Jovis valde-tonantis, Dearum voce liliacea
 dispersa. Resonat vero vertex nivosi Olympi,
 domusque immortalium. Hæc vero immortalem vocem emit-
 tentes,] deorum genus venerandorum primo celebrant canti-
 lena] ab exordio, quos Tellus et Cælum latum genuerunt,

οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεὰ λήγουσί τ' αἰοδῆς,
 ὅσσον φέρτατος ἐστὶ θεῶν κράτει τε μέγιστος.
 60 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 65 λησμοσύνην τε κακῶν ἀμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λῆχος εἰσαναβαίνων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ β' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλ' ἐτελέσθη,
 70 ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοδῆ
 μέμβλεται, ἐν στήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 [τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
 ἐνθα σπιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ' οὗ αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἱμερος οἴκ' ἔχουσιν,]
 75 ἐν θαλίσῃ ἐρατὴν δὲ διὰ στόματ' ὅσσαν ἰεῖσαι
 μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθεα κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσαι, ἐπήρατον ὅσσαν ἰεῖσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπὸν ἀγαλλόμεναι ὅτι καλῇ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 80 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕψος δοῦπος δρώρει,
 νισσομένων πατέρ' εἰς δν· ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασίλευει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. Εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.
 76 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι αἰεὶ δὲ Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι, [σαι,
 Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε,
 Κκλίοπη θ'· ἡ δὲ προφρεστώτη ἐστὶν ἀπάσῃων.
 80 Ὁ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,
 ὄντινα τιμῇσιν Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 γεινόμενόν τ' ἐξίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσει γλυκερὴν χεῖρυσιν ἐέρσην,
 τοῦ δ' ἔπει' ἐκ στόματος ῥεῖ μελίσχ'· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 85 πάντες ἐς αὐτὸν δρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθεῖησι δίκησιν· ὁ δ' ἀσφαλῶς ἀγορεύων
 αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένους κατέπαυσε·
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐνεκα λαοὶς
 βλαπτομένοις ἀγορῇ μετὰ τροπα ἔργα τελεῦσι
 90 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιτάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρ' ἰδὼν ὡς ἰλάσκονται
 αἰδοὶ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισι·
 οἳ τὰ Μουσῶν ἱερὰ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσῶν καὶ ἐκ ἡβόλου Ἀπολλωνος
 95 ἀνδρες αἰοδοὶ ἔασιν ἐπὶ γῆν' ἀκαίριστα·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
 φίλωνται γλυκερῇ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῇ.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 ἄζηται κραδίην ἀναχήμενος, αὐτὰρ αἰοδῶς

quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
 Secundo etiam Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 Incipientesque celebrant Deae finiuntque carmine *celebrare*,
 quam praestantissimus sit Deorum imperioque maximus.
 Porro autem hominumque genus fortiumque gigantum
 celebrantes oblectant Jovis mentem in Olympo
 Musae Olympiades, filiae Jovis aegida-habentis :
 quas in Pieria Saturnio peperit patri mista
 Mnemosyne, arvis Eleutheris imperans,
 oblivionemque malorum solatiumque curarum.
 Novem enim cum-ea noctes mistus est prudens Jupiter,
 seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus esset, circumvolventur vero tempesta-
 tes, mensibus exactis, diesque multi transacti essent,
 ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 curae est, in pectoribus securum animum habentibus,
 [paululum a summo vertice nivosi Olympi,
 ubi ipsis splendidique chori et aedes pulchrae.
 Juxta vero eas Gratiaeque et Cupido domos habitant,]
 in conviviis : amabilem autem per os vocem emittentes,
 canunt omniumque leges et mores venerandos
 immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Illae tum ibant ad Olympum exsultantes voce pulchra,
 immortalī cantilena : circum vero resonabat terra atra
 canentibus : jucundus vero a pedibus strepitus excitabatur,
 euntium patrem ad suum. Is autem in caelo regnat,
 ipse habens tonitru atque ardens fulmen,
 vi superato patre Saturno. Bene autem singula
 immortalibus disposuit simul, et ordinavit honores.
 Haec sane Musae canebant, caelestes domos incolentes :
 Novem filiae magno e Jove prognatae :
 Clioque Euterpeque Thaliaque Melpomeneque,
 Terpsichoreque Eratoque, Polymniaque Uraniaque,
 Calliopeque : haec autem praestantissima est omnium.
 Haec enim et reges venerandos comitatur.
 Quemcumque honorarunt Jovis filiae magni,
 nascentemque adspexerunt a Jove-nutritorum regum,
 huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
 hujus vero verba ex ore fluunt suavia : at sane populi
 omnes ipsum respiciunt, reddentem jus
 rectis judiciis. Hic autem secure concionabundus
 statim etiam magnam contentionem scite dirimebat.
 Propterea enim reges prudentes sunt, ut populis
 laesis in-foro integras res restituant
 facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, tanquam Deum, venerantur
 reverentia blanda : eminet vero inter congregatos.
 Taleque Musarum sanctum munus hominibus.
 A Musis enim et eminus-feriente Apolline
 viri cantores sunt super terram et citharædi,
 ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcumque Musae
 amant : suavis ei ab ore fluit vox.
 Si quis enim vel luctum habens recens-afflicto animo
 tristetur, animo dolens, sed cantor

100 Μουσῶν θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὕμνησιν, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
αἵψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μémνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶων.

Χαίρετε, τέχνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
105 [Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
νυκτὸς τε ὀνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε πόντος.]
Εἰπατε δ' ὥς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἶδματι θύων,
110 ἀστρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
ὥς τ' ἄρεος δάσσαντο καὶ ὥς τιμὰς διέλοντο,
ἧδ' ἐκ τῶν ταπρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
Ταῦτά μοι εἰσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
115 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.

Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαί' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
[ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,]
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυδοείης,
120 ἧδ' Ἔρος, θεὸς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
λυσιμελὲς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
δαμνατ' ἐν στῆθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμέρη ἐξεγένοντο,
125 ὡς τέκε χυσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃτι μιγεῖσα.

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένεατο ἴσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
ὅγρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
Γένεατο δ' Οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,
130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βησσήεντα.

Ἦδ' ἐκ αὐτῶν τε πελάγος τέκεν, οἶδματι θύων,
Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνῆθεῖσα τέχ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖον τε Κρίον θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
135 Θείην τε Ρεῖην τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοῖβην τε χρυσοστόφανον Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
Τούτων δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

Γένεατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
140 Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἀργὴν ὀμβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδωσαν τεύξαν τε κεραυνόν.
Οἳ δ' ἦτοί τ' ἀλλὰ θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
μῦθος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐνέκειτο μετώπῳ.
[Οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδῆεντες·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφῶν

145 κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ·]
ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοισι καὶ ὀμβριμοῖσι, οὐκ ὀνομαστοὶ,
Κόττος τ' Ὀβριάρεώς τε Γυῖς θ' ὑπερήφανα τέχνα.

150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο
ἀπληγτοί, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.

Musarum famulus gloriam priscorum hominum
celebraverit beatosque Deos, qui Olympum incolunt;
statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam dolorum
meminit: cito vere deflexerunt eos dona Dearum.

Salvete, natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam.
[Celebrate autem immortalium sacrum genus, semper existi-
stentium,] qui tellure prognati sunt et cælo stellato,
nocteque caliginosa, quosque salsus nutritivus pontus.]
Dicite autem, quomodo primum Dii et terra facti sint
et flumina et pontus immensus, æstu furens,
astraque fulgentia et cælum latum superne:
et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum,
utque opes dividerent et quomodo honores distinxerint,
atque etiam quomodo primum multivolum tenuerint Olym-
pum:] hæc mihi dicite, Musæ, celestes domos inhabitantes,
ab initio, et dicite quidnam primum fuerit illorum.

Ignitur primum quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato-pectore, omnium sedes tuta semper
[immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,]
Tartaraque tenebrosa in-recessu terræ spatiosæ:
atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,
solvens-curas omniumque Deorum omniumque hominum,
domat in pectoribus animum et prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi sunt.
Ex Nocte porro Ætherque et Dies prognati sunt:
quos peperit, ubi-conceperat, Erebo concubitu mista.
Tellus vero primum quidem genuit æqualem sibi
Cælum stellatum, ut ipsam totam circumteget,
ut esset beatis Diis sedes tuta semper.

Genuit vero Montes altos, Dearum grata domicilia
Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi: sed deinde
Cælo concumbens, peperit Oceanum profundis-vorticibus,
Cœumque Criumque, Hyperionemque Japetumque,
Theamque Rheamque, Themisque Mnemosynemque,
Phœbenque aurea-corona, Tethynque amabilem.

Hos vero post natu-minimus natus est Saturnus versutus,
sævisissimus inter-liberos: floridum autem oderat parentem.
Vero etiam genuit Cyclopes superbum cor habentes,
Brontemque Steropenque et Argen forti-animo,
qui Jovi et tonitru dederunt et fabricarunt fulmen.
Hi autem sane cæterum quidem Diis similes erant,
unus vero oculus media positus erat in-fronte.

[Hi vero ex immortalibus mortales evaserunt loquentes:
Cyclopes vero nomen erat impositum, eo quod ipsorum
orbiculatus oculus unus inerat fronti:]
roburque ac vires et variæ-arts erant in operibus.

Alii vero etiam e Tellureque et Cælo prognati sunt
tres filii magnique et prævalidi, nefandi,
Cottusque Briareusque Gyasque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris prorsumpebant
inaccessæ, capita vero unicuique quinquaginta
ex humeris prognata erant super robustos artus.

Ἰσχυς δ' ἀπλητος κρατερὴ μεγάλη ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 155 δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ
 ἐξ ἀρχῆς. Καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
 160 στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
 τεύξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φιλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ·
 Παῖδες ἔμοι καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἴχ' ἐθέλητε
 165 πείθεσθαι, πατρός κε κακὴν τισαίμεθα λῶδην
 ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα. [τῶν
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐ-
 φθέγξατο· θαρσύνσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἀψ' αὐτὶς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν·
 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 ἡμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 175 ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 ἱμεύων φιλόττης ἐπέσχετο καὶ β' ἐτανύσθη
 πάντῃ· δ' δ' ἐκ λοχεοῖο πᾶσι ὠρέξατο χειρὶ
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός
 ἐσσυμένως ἤμισε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 ἐξοπίσω. Τὰ μὲν οὐτὶ ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
 δοῖσαι γὰρ βαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 πάσας ἐδέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 185 γείνατ' Ἐρινύς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἅς Μελίᾱς καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 μήδεα δ' ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
 κάβδαλ' ἀπ' Ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 ὡς φέρετ' ἄμ' ἐλάγος πούλιν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χρόνος ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 ἐπλήτ'· ἐνθεν ἐπειτα περίρρυτον ἔκατο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 195 ποσσὶν ὑπο βαδινόισιν ἀέζετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 ἀφρογενέα τε θεᾶν καὶ εὐστέφανον Κυθέρειαν
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
 Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 ἡ δὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἥμερος ἔσπετο καλὸς
 γεινομένη ταπρῶτα δεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἡδὲ λελογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
 τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότῃ τε μελιγλῆν τε.

Robur autem inaccessum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellureque et Cœlo procreati sunt,
 potentissimi sunt filiorum, a suo vero infestabantur parente
 ab initio. Et horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 omnes occultabat, et in lucem non emittebat,
 Terræ in latebris malo autem oblectabatur opere
 Cœlus, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 referta : dolosam vero malam excogitavit artem.
 Statim vero procreans genus cani ferri
 fabricavit magnam falcem et edixit liberis caris.
 Dixit autem animum-addens, suo mœrens corde :
 Filii mei et patris nefarii, si volueritis
 parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 vestri. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit : illos vero sane omnes invasit metus, neque quis-
 quam eorum] locutus est. Confirmato-animo tamen magnus
 Saturnus versutus] rursus verbis compellavit matrem vene-
 randam :] Mater, ego hoc certe in-me-recipient peragam
 facinus, quoniam patrem detestabilem nihil curo
 nostrum. Prior enim indigna machinatus est opera.
 Sic dixit : gavisus est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in-insidiis : indidit vero manui
 harpen asperis-dentibus : dolum autem suppeditavit omnem.
 Venit autem Noctem inducens magnus Cœlus : circum vero
 Telluri] cupiens amoris incumbibat, et sane extensus est
 undique : ex insidiis autem filius petiit manu
 sinistra, dextra vero immanem cepit harpen,
 longam, asperis-dentibus, suique genitalia patris
 festinanter demessuit, retro autem jecit ut-ferrentur
 pone. Illa quidem non incassum effugerunt manu :
 quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 omnes suscepit Terra : inversis autem annis,
 produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes
 armis nitentes, longas hastas manibus tenentes :
 Nymphasque, quias Melias vocant super immensam terram.
 Genitalia autem ut prius resecta ferro
 projecerat ex Epiro in pontum undosum,
 sic ferebantur per pelagus longo tempore : circumcirca vero
 alba] spuma ab immortal corpore oriebatur : in ea autem
 puella] innutrita est : primum vero ad-Cythera divina
 vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad-Cyprum.
 Prodiit vero veneranda formosa Dea, circum vero herba
 pedibus sub mollibus crescebat : ipsam autem Aphroditē
 spumigenamque Deam et pulchre-coronatam Cytheream
 nominant Dique et homines, quia in spuma
 nutrita-fuit : at Cytheream, quod appulit Cythera :
 Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro :
 atque amantem-genitalia, quod e genitalibus emersit.
 Hanc vero Amor comitatus est, et Cupido sequebatur pulcher,
 natam primum Deorumque ad cœtum euntem.
 Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
 sortem inter homines et immortales Deos,
 virgineasque confabulationes risusque fallaciasque
 oblectationemque suavam amoremque blanditiamque.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπέκλησιν καλέεσκεν
 παῖδας νεκυίων μέγας Οὐρανὸς οὗς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα βῆξαι
 310 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι. [ναν
 Νῦξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαι-
 καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὑπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνει-
 οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νῦξ ἐρεβεννή. [ρων·
 Δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσαν,
 315 Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
 χρύσεια καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπὸν.
 [Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγένετο νηλεοπίκτους,
 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἀτροπον, αἵτε βροτοῖσι
 γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 320 αἷτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιθασίας ἐφέπουσιν,
 οὐδὲ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δόωσι κακὴν ὄπιν, ὅστις ἀμάρτη.]
 Τίττε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νῦξ ὁλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 325 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
 Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμίνας τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε ψευδέας τε Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
 330 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
 Ὅρκον θ', ὅς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπτόρχον ὁμόσση.
 Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γένετο Πόντος,
 πρεσβύτατον παίδων αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 335 οὐνεκα νημερτής τε καὶ ἥπιος, οὐδὲ θεμιστέων
 λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν·
 αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
 Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
 Εὐρυδίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 340 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρτα τέκνα θεάων
 πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἡυκόμοιο,
 κόρης Ὠκεανοῖο, τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῶ τ' Εὐκράντῃ τε, Σαῶ τ' Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε Θέτις τε, Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε,
 345 Κυμοθῇ, Σπειῶ τε, Θῶν θ' Ἀλῇ τ' ἑρώεσσα,
 καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασιθέῃ τ' Ἐρατῶ τε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωτῶ τε Πρωτῶ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδεια,
 350 Δωρὶς καὶ Πανόπεια καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
 Ἵπποθῇ τε ἑρώεσσα καὶ Ἴππονῇ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ
 πνοιᾶς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
 βεῖα πρηνεῖ καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ,
 355 Κυμῶ τ' Ἠϊόνῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμῆδῃ,
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομμειδῇ καὶ Ποντοπόρεια,
 Λειαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαομέδεια,
 Πουλυνόμῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρνῃ τε, ρυήν τ' ἑρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος,
 360 καὶ Ψαμάθῃ, χρῖεσσα δέμας, οἷα τε Μενίππῃ,

Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
 filios objurgans magnus Coelus, quos genuit ipse.
 Dictitabat autem eos tendentes manus protervia magnum
 patrasse] facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox vero peperit odiosumque Fatum et Parcam atram,
 et Mortem: peperit vero Somnum: peperit vero agmen So-
 mniorum: nemini concumbens Dea peperit Nox obscura.
 Deinde etiam Momum et Erumnam dolore-plenam,
 Hesperidesque, quibus mala trans inclytum Oceanum
 aurea pulchra curae sunt, ferentesque arbores fructum:
 et Parcas et fatales-Deas genuit inexorabiles,
 Clothoque Lachesinque et Atropon, quae mortalibus
 nascentibus dant habendam bonumque malumque,
 et quae hominumque Deorumque delicta persequuntur,
 neque unquam deponunt Deae vehementem iram,
 priusquam ab illo sumserint gravem poenam, quisquis pec-
 carit.] Peperit autem et Nemesin, cladem mortalibus homi-
 nibus,] Nox pernicioosa; post hanc vero Fraudem enixa est et
 Concubitus] Sentumque perniciosum, et Contentionem pepe-
 rit pertinacem.] At Contentio odiosa peperit quidem Labo-
 rem molestum,] Oblivionemque Famemque et Dolores la-
 crimabiles,] Pugnasque Caedesque Præliaque Stragesque vi-
 rorum,] Jurgiaque mendacesque Sermones Disceplationes-
 que,] legum-contemptum Noxamque, familiares inter-se,
 Jusjurandumque, quod sane plurimum terrestres homines
 lædit, quando quispiam volens perjurium juraverit.
 Nereum vero veracem et ingenuum genuit Pontus,
 maximum-natu filiorum: sed vocant senem,
 eo quod verusque et placidus: nec legum
 obliviscitur, sed justa et moderata judicia novit;
 rursum vero etiam Thaumantem magnum et fortem Phor-
 cyn,] Terræ commistus, et Ceto formosis-genis
 Eurybiamque, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex-Nereo autem prognatae sunt peramabiles filiae Dearum
 Ponto in infructuoso, et e-Doride pulcra,
 filia Oceani, ultimi fluvii,
 Protoque Eucrateque, Saoque Amphitriteque,
 Eudoraque Thetisque, Galeneque Glauceque,
 Cymothoë, Spioque, Thoëque Haliaque amabilis
 et Melita gratiosa et Eulimene et Agave,
 Pasitheaque Eratoque, et Eunice roseis-brachiis,
 Dotoque Protoque, Pherusaque Dynameneque,
 Nesæaque et Actæa et Protomedia,
 Doris et Panopia et formosa Galatea,
 Hippothoëque amabilis et Hipponoë roseis-brachiis,
 Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto
 flatusque divinorum ventorum una-cum Cymatolege
 facile mitigat et cum Amphitrite pulcris-talis,
 Cymoque, Ejoneque, pulchreque-coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris et Pontoporia,
 Liagoreque et Evagore et Laomedia,
 Polynomeque et Autonoe et Lysianasse
 Evarneque, indole grata et specie inculcata,
 et Psamathe, decora corpore, divaque Menippe.

Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.

- 265 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυβρέϊταιο θύγατρα
 ἡγάγετ' Ἡλέκτρην· ἥ δ' ὠκείαν τέκεν Ἴριν,
 ἡυκόμους θ' Ἀρπυίας, Ἀελλώ τ' Ὀκυπέτην τε,
 αἱ δ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται
 ὠκείης πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἱαλλον.
 270 Φόρκυ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρήους
 ἐκ γενετῆς πολιὰς, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι,
 Περφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,
 275 ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἴν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, ταὶ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,
 αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι.
 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγὰς
 γένεθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλησι.
 Χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μή-
 285 ἔκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, [ῶν,
 βροντὴν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.

- Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα
 μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρϊζε βίη Ἡρακληεΐη
 290 βουσί παρ' εἰλιπόδεσσι περιβρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
 ἥματι τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὀκεανοῖο,
 Ὀρθρον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
 σταθμῷ ἐν ἡρόεντι πέρην κλυτοῦ Ὀκεανοῖο.
 295 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἑοικὸς
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπητὶ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδνάν,
 ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρηνον,
 ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 300 [ποικίλον, ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ
 τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἐχιδνα,
 305 ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 δεινόν θ' ὕδριστήν τ' ἀνεμον ἐλικώπιδι κούρῃ·
 ἥ δ' ὑποκυσάμενη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὀρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ·
 310 δεῦτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειὸν
 Κέρβερον, ὠμηστήν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 τὸ τρίτον Ὀδρὴν αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,

Nesoque Eupompeque, Themistoque Pronoëque,
 Nemertesque, quæ patris habet mentem immortalis.
 Hæ quidem ex-Nereo inculpato procreatæ sunt
 filiæ quinquaginta, inculcata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
 duxit Electram : hæc autem celerem peperit Irim,
 pulchricomasque Harpyias, Aëllouque Ocypetenque,
 quæ sane ventorum flamina et aves una comitantur
 perniciousis alis : similes-tempori enim volitant.

Phorco vero dein Ceto Græas peperit formosas
 a partu canas, quas inde Græas vocant
 immortalesque Dii humique incedentes homines,
 Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant trans celebrem Oceanum,
 in-extrema-parte ad noctem, ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoque Euryaleque Medusaque gravia perpessa.
 Illa quidem erat mortalis, hæc autem immortales et senii ex-
 pertes] duæ : cum una vero concubuit cærulea-cæsarie Ne-
 ptunus] in molli prato et floribus vernis.

Ejus autem quum jam Perseus caput amputasset,
 exsiluit Chrysaorque magnus et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen erat, quoniam Oceani apud fontes
 natus-erat, ille vero ensem aureum tenebat manibus suis.
 Et ille quidem cum-avolasset, relicta terra matre pecorum,
 pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
 tonitruque fulgurque ferens Jovi prudenti.

Chrysaor autem genuit tricipitem Geryonem,
 mistus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.

Illum quidem armis-exiit vis Herculeæ,
 boves apud flexipedes circumflua in Erythia :
 die illo, ubi boves egit latas-frontes-habentes
 Tiryntha in sacram, trajecto Oceano
 Orthroque interfecto et bubulco Eurytione,
 stabulo in obscuro, trans inclytum Oceanum.

Ipsa autem peperit aliud monstrum, intractabile, nihil si-
 mile] mortalibus hominibus neque immortalibus Diis,
 specu in concavo, divinam infracto-animo Echidnam :
 dimidiam quidem nympham nigris-oculis, pulcris-genis,
 dimidiam contra ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,] [varium, crudivorum, divinæ sub cavernis terræ.
 Illic vero ei specus est in-imo cava sub petra,
 procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus :
 ibi sane ei destinavunt Dii inclytas domos incolere.]
 At coercebatur apud Arimos sub terra misera Echidna,
 immortalis nympa et senii-expers diebus omnibus.

Huic vero Typhaonem aiunt mistum-esse concubitu,
 vehementemque violentumque ventum, nigris-oculis puellæ :
 ea vero gravida-facta peperit truces liberos :
 Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Secundo iterum edidit-partu intractabilem, haud effabilem
 Cerberum, crudivorum, Plutonis canem ænea-voce,
 quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio Hydram rursus genuit pernicioſa scientem,

Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 ἅπληστον κοτέουσα βίη Ἡρακλεΐη.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνῆρατο νηλεὲς χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολαῷ
 Ἡρακλῆς βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
 320 δεινὴν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαρποῖο λέοντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἡ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος.
 [Πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Φίξ' ὅλοην τέκε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
 Ὀρθρῷ ὑποδμηθεῖσα, Νεμειαῖόν τελέοντα,
 τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδὴν παράκοιτις,
 γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκεῖων ἐλεαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης, ἡδ' Ἀπέσαντος·
 ἀλλὰ ἔξ ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κητὼ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
 γαίνατο δεινὸν ὄφιν, δὲ ἐρεμνῆς κεῖθεσι γαίης
 335 πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί·

Τηθύς δ' Ὀκεανῷ Ποταμούς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλόν τ' Ἀλφειὸν τε καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαῖανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φᾶσιν τε Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην
 Νέσσον τε, Ῥοδίων θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε καὶ Αἰσηπον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηνειὸν τε καὶ Ἑρμον, ἐϋρβείτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθενίον τε,
 345 Εὐτνόν τε καὶ Ἀρδησκον, θεῖόν τε Σχάμανδρον.
 Τίχτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαίαν
 ἀνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἀνακτι
 καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθῷ τ' Ἀδμήτῃ τε, Ἰάνθῃ τ' Ἠλέκτρῃ τε,
 350 Δωρίς τε Πρυμνῷ τε καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,
 Ἰππῷ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε,
 Ζευζῷ τε Κλυτίῃ τε, Ἰδυῖά τε Πασιθόῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε Γαλαξαύρῃ τ', ἐρατὴ τε Διώνῃ
 Μηλόβοσίς τε, Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
 355 Κερκηΐς τε, φυὴν ἐρατὴ, Πλουτῷ τε βοῶπις,
 Περσηΐς τ' Ἰάνειρά τ', Ἀκάστῃ τε Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρώεσσα, Μενεστῷ τ' Εὐρώπῃ τε,
 Μητίς τ' Εὐρυνόμῃ τε, Τελεστῷ τε κροκόπεπλος
 Χρυσῆΐς τ', Ἀσίῃ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῷ,
 360 Εὐδώρῃ τε, Τύχῃ τε καὶ Ἀμφιρῷ Ὀκυρόῃ τε,
 καὶ Στύξ, ἡ δὲ σφεινῶν προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὐταὶ δ' Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβύταται κοῦραι. Πολλαὶ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὀκεανῖναι,
 365 αἱ ῥα πολυσπερές γαίαν καὶ βένθεα λίμνης
 πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.

Lernæam, quam enutrivit Dea albis-ulnis Juno,
 implacabiliter irascens robori Herculeo.
 Atque eam quidem Jovis filius occidit sævo ferro
 Amphitryoniades cum bellicoso Jolao,
 Hercules, ex-consiliis Minervæ prædatrix.
 Illa vero Chimæram peperit, spirantem inexpugnabilem ig-
 nem,] truce[m]que magnamque, pernecemque validamque.
 Hujus autem erant tria capita : unum quidem terribilis leonis,
 alterum capellæ, tertium vero serpentis, robusti draconis.
 [Ante leo, pone vero draco, in-medio autem capra,
 horrende efflans ignis vim ardentis.]
 hanc quidem Pegasus occidit et strenuus Bellerophontes.
 At ea sane Sphingem perniciosam peperit, Cadmeis perniciem,
 ab-Orthro compressa, Nemeæumque leonem,
 quem sane Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 in arvis collocavit Nemeæ, cladem hominibus.
 ibi sane hic commorans damno-affliciebat genera hominum,
 dominans Treto Nemeæ monte atque Apesanti :
 sed ipsum vis domuit roboris Herculei.

Ceto vero minimum-natu cum-Phorcynæ concubitu mista
 peperit sævum serpentem, qui obscuræ in-latibulis terræ
 finibus in amplis aurea mala custodit.

Hæc quidem Cetus et Phorcynis soboles est.

Tethys autem Oceano Flumina peperit vorticiosa,
 Nilumque Alpheumque et Eridanum profundis-vorticibus,
 Strymonem, Mæandrumque et Istrum pulchrisfluum,
 Phasinque Rhesumque, Acheloum argenteis-vorticibus
 Nessumque, Rhodiumque Haliacmonemque, Heptaporum-
 que] Granicumque et Æsepum, divumque Simoënta,
 Peneumque et Hermum, amœneque-fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque Partheniumque,
 Evenumque et Ardescum, divumque Scamandrum.

Peperit autem filiarum sacrum genus, quæ per terram
 viros tondent, cum Apolline rege,
 et Fluminibus : hanc vero a Jove sortem habent,
 Pithoque Admeteque, Jantheque Electraque,
 Dorisque Prymnoque et Urania Deæ-similis,
 Hippoque Clymeneque, Rhodiaque Calliroëque,
 Zeuxoque Clytieque, Idyiaque Pasithoëque,
 Plexaureque Galaxaureque, amabilisque Dione
 Melobosisque, Thoëque et formosa Polydora,
 Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis-oculis,
 Perseisque Janiraque, Acasteque Xantheque,
 Petraëque amabilis, Menestoque Europaque,
 Metisque Eurynomeque, Telestoque croceo-peplo
 Chryseisque, Asiaque et amabilis Calypso,
 Eudoreque, Tycheque et Amphiro Ocyroëque,
 et Styx, quæ sane ipsarum excellentissima est omnium.
 Hæc vero Oceano et Tethye prognatæ-sunt,
 majores-natu filiæ. Multæ quidem sunt et aliæ.
 Ter mille enim sunt teneris-malleolis Oceanitides,
 quæ sane multum-dispersæ terram et profunditates lacus
 undique pariter obeunt, Dearum splendida proles.

Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
 τῶν ὄνομα ἄργαλέον πάντων βροτῶν ἀνδρά ἐνισπείν,
 370 οἱ δὲ ἕκαστοι Ἰασιν, ὅσοι περὶ ναιετάουσι.

Θεῖη δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
 Ἡῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 γείναθ' ὑποδηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

376 Κρίω δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότῃ μιγεῖσα
 Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε διὰ θεῶν
 Πέρσην θ', ὃς πάσῃσι μετέπρεπεν ἰδυοσύνησιν.

Ἀστραίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψοροχέλευθον
 380 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶν εὐνηθεῖσα.

Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρτα τέκεν Ἑωσφόρον Ἡριγένεια
 ἀστρα τε λαμπετόωντα, τὰτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκε Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖ-
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι· [σ

385 καὶ Κράτος ἦδε Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 οὐδ' ὁδὸς ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ,
 ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηλὶ βαρυκτύπῳ ἐδριώνται.

Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἀφθιτος Ὠκεανίνῃ
 390 ἤματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 μή τιν' ἀπορρίψειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

395 Τὸν δ' ἔφαθ', ὃς τις ἀτίμος ὑπὸ Κρόνου ἦδ' ἀγέραστος,
 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιδησέμεν ἦ θέμις ἐστίν.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἀφθιτος Οὐλυμπόνδε
 σὺν σφοῖσιν παιδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός.

Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 παῖδας δ' ἤματα πάντα ἐοὺς μεταναιέτας εἶναι.

Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
 ἐξετέλεσσε· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβῃ δ' αὖ Κοίου πολοῦράτον ἦλθεν ἐς εὐνήν·
 405 κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ

Λητῷ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μέλιχον αἰεὶ,
 ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 [μελιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]

Γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 410 ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.

[Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.

[Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἔρδων ἱερὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 βεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·

Tot vero etiam alii fluvii cum-strepitu fluentes,
 filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys :
 quorum nomina difficile est omnium mortalem virum pro-
 loqui,] sed singuli noverunt, quicumque circum-habitant.

Thia autem Solemque magnum lucidamque Lunam
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen-præbet
 immortalibusque Diis, qui cælum latum tenent,
 peperit, compressa Hyperionis in concubitu.

Crio autem Eurybia peperit in concubitu mista,
 Astræumque magnum Pallantemque diva Dearum,]
 Persenque, qui omni eminebat peritiâ.

Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque velocem-viatorem
 et Notum, in concubitu Dea cum-Deo congressa.
 Post hos vero Aurora stellam peperit Luciferum mane-genita,
 astraque fulgentia, quibus cælum cinctum-est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mista,
 Zelum et Nicen pulcris-malleolis, in ædibus;
 et Robur atque Vim, præclaros peperit filios,
 quorum non est seorsim a-Jove domus, neque ulla sedes,
 nec via, quin illis Deus præeat,
 sed semper prope Jovem graviter-tonantem sedent.
 Sic enim consuluit Styx, incorruptibilis Oceanitis,
 die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 immortales vocavit Deos ad latum Olympum :
 dixit autem, quisquis una secum Deorum contra-Titanas
 pugnet,] nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque
 habiturum, quem antea inter immortales Deos.

Hluma vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno et
 immunis,] ad honores ac præmia se provecturum, ut æquum
 est.] Venit autem sane prima Styx incorruptibilis in-Olym-
 pum] cum suis filiis sui per consilia patris.

Eam vero Jupiter honoravit, eximiaque dona dedit.
 Ipsam enim quidem constituit, Deorum magnum ut-sit jus-
 jurandum,] filii autem diebus omnibus sui inquilini ut-sint.
 Similiter vero omnibus continuo, sicuti pollicitus-erat,
 perfecit : ipse autem prævalet atque imperat.

Phœbe vero etiam Cœi perjucundum venit ad torum;
 gravis-facta autem deinde Dea Dei in concubitu,
 Latonam cæruleo-peplo peperit, blandam semper,
 mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 [blandam ab initio, suavissimam in Olympo.]

Peperit vero Asteriam claram, quam olim Perses
 duxit in amplam domum, sua ut-vocaretur uxor.

[Illa autem gravis-facta Hecaten peperit, quam præ omnibus
 Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida dona,
 potestatem ut-habeat terræque et infructuosi maris.
 Ea autem etiam stellato sub cælo sortita-est honorem,
 immortalibusque Diis honorata est maxime.

[Etenim nunc, quando alicubi aliquis terrestrium hominum
 faciens sacra pulchra secundum ritum expiat,
 invocat Hecaten : ingensque eum sequitur honor
 facillime, cui benevola certe Dea suscipit preces :

120 καὶ τί οἱ ὀλβον δαπάζει, ἐπεὶ δύναμις γε πάρεστιν.]
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων,
 οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβήσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
 ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῇσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 125 ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ', ὅτι μουνογενῆς, ἥσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσῃ·]
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησιν·
 130 ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει δν κ' ἐθέλησιν·
 ἡ δ' ὅπότε' ἐς πολέμον φθισήνορα θωρήσωνται
 ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλησι
 νίκην προφρονέως ὑπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
 ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει·
 135 ἐσθλὴ δ' αὐτῇ, ὅπότε' ἄνδρες ἀγῶνι ἀθλεύωσιν,
 ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτει καλὸν ἀέθλον
 ρεῖα φέρει χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἱππῆσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 140 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται·
 εὐχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἑριτύπῳ Ἐννοσίγαιῳ.
 Ῥηϊδίως δ' ἀγρὴν κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' ἀΐζειν·
 145 βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ποιμένας τ' εἰροπόκων ὄϊων, θυμῷ γ' ἐθέλουσα,
 ἐξ ὀλίγων βριχίει, καὶ ἐκ πολλῶν μέϊονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 150 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 ὀφθαλμοῖσι ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος αἶδε τε τιμαί.]

Ῥεῖη δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἰστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 155 Ἰφιδιμόν τ' Αἰδὼν, δς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζηνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέκρινε Κρόνος μέγας, δς τις ἕκαστος
 160 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἔκοιτο,
 τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμῇ.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πάπρωτο ἐφ' ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 165 καὶ κρατερῷ περ ἰόντι, Διὸς μεγάλῳ διὰ βουλάς·
 τῷ καὶ ὅγ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεῦων
 παιδᾶς ἐοὺς κατέκρινε· Ῥεῖη δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε ταχῆας
 170 τοὺς αὐτῆς, Γαίαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 μήτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῶς πατρὸς εἰοῖ

atque illi divitias largitur, quoniam facultas sane ei adest.]
 Quotquot enim Terra Caeloque prognati sunt
 et honorem sorte-acceperunt, illorum habet sortem omnium,
 neque quidquam ei Saturnius per vim-ademit, neque abstulit,
 quaecumque sortita est Titanas inter priores Deos,
 sed habet, sicut primum ab initio facta est distributio.
 Nec, quia unigenita est, minus Dea sortita est honoris,
 [et potestatem in terraque et caelo atque in mari:]
 sed insuper etiam multo plus, quoniam Jupiter honorat eam.
 Cui vero vult, magnifice praesto est atque eum juvat:
 inque concione inter homines eminet, quem voluerit:
 quando autem ad bellum exitiosum armantur
 viri, tum Dea adest, quibus voluerit,
 victoriam benevole ut praebet et laudem porrigat:
 inque iudicio reges apud venerandos sedet:
 eximia vero etiam, quando viri in certamine colluctantur,
 ibi dea et his praesto est atque eos juvat.
 Qui vicerit vero virtute et robore, pulcrum praemium
 facile fert, gaudensque parentibus gloriam parat.
 Bona autem equitibus adesse, quibus voluerit:
 et his qui caeruleum mare trajectu-difficile exercent:
 vota-faciunt vero Hecatae, et valde-sonanti Neptuno.
 Facile etiam praedam incluta Dea dedit copiosam;
 facile autem abstulit apparentem, volens animo.
 Bona item in stabulis cum Mercurio pecus ad-augendum;
 armenta-que boum gregesque et greges magnos caprarum,
 gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
 ex paucis copiosos reddit et ex multis pauciores reddit.
 Ita sane etiam unigenita ex matre (exsistens)
 omnes inter immortales honorata est muneribus.
 Fecit autem eam Saturnius altricem-juvenum, qui post eam
 oculis adspexerunt lumen multa-contuentis Aurorae.
 Sic ab initio nutrix-puerorum est: hi igitur sunt honores.

Rhea autem compressa a Saturno peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererem, et Junonem aureis-calceamentis,
 fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 immite cor habens, et valde-sonantem Neptunum,
 Jovemque sapientem, Deorum patrem atque etiam hominum,
 cujus etiam a tonitru concutitur lata terra.
 Et illos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque
 utero ex sacro matris ad genua venerat,
 haec agitans, ne quis clarorum Coeli-filiorum
 alius inter immortales haberet regium decus.
 Audierat enim ex-Terraque et Caelo stelligero,
 quod sibi fatale-esset suo a filio domari,
 quamvis robusto (exsistenti), Jovis magni per consilia:
 ideoque hic non vanam-speculationem habuit, sed insidias-
 struens] filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus
 gravis.] Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque
 etiam virorum] paritura, tum tandem caris supplicabat paren-
 tibus] suis, Terraeque et Caelo stellato,
 consilium ut-conferrent, quo-pacto clam pareret
 filium carum, ulcisceretur vero furias patris sui

παίδων οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἥδ' ἐπίθοντο,
 475 καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσαπερ πέπρωτο γενέσθαι
 ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πῖονα δῆμον,
 ὅπποτ' ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναι τε.
 [Ἐνθα μιν ἔκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μελαιναν
 πρῶτην ἐς Λύκτον· χρῦφεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
 ἄνθρω· ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεῦθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὕληντι.]
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῇ·
 τὸν τόθ' ἑλὼν χεῖρεσσιν ἔην ἐγκάθετο νηδύν,
 σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 490 λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε, βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσσας,
 τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμῃς δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 ἤϋξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς
 495 δν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 νικηθεὶς τέχνῃσι βίτῃ τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμεσσε λίθον, πύματον καταπίνων·
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοὶ ἐν ἡγαθέῃ γυάλοισι ὑπὸ Παρνησοῖο
 500 σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Ἀῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀσειφροσύνησιν·
 οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 δῶκαν δὲ βροντὴν ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
 505 καὶ στεροπὴν· τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκῦθει·
 τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὀκεανίην
 ἡγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δὲ οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενότιον ἥδ' Προμηθεά
 ποικίλον, αἰολόμητιν, ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 δς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειοτῆσι·
 πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 παρθένον. Ὑβριστὴν δὲ Μενότιον εὐρύοπα Ζεὺς
 515 εἰς Ἐρεβὸς κατέπεμψε βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ
 εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλου.
 Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 πείρασιν ἐν γαίῃ, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων,
 ἐσθῆώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χεῖρεσι.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόβουλον
 δεσμοῖς ἀργαλείοισι μέσον διὰ χιόν' ἐλάσσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ δ' ἦπαρ
 ἥσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 525 νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμᾶρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς

contra-filios, quos devoraverat ingens Saturnus versutus.
 Illi vero filiae dilectae bene quidem ausculta-
 rem-gesserunt,] et ei commemorarunt, quaecumque consti-
 tutum-esset fieri] circa Saturnum regem et filium magnani-
 mum.] Miserunt autem in Lyctum, Cretae in pinguem tra-
 ctum] cum minimum-natu filiorum esset paritura,
 Jovem magnum: hunc quidem sibi suscepit Terra vasta
 Creta in lata educandum enutriendumque.
 [Tum eum pervenit ferens celerem per noctem nigram,
 primum ad Lyctum: abscondit autem ipsum manibus pre-
 hensum] antro in excelso, divinae sub latebris terrae,
 Aegeo in monte, denso, silvoso.]
 Illi autem fasciis-involutum magnum lapidem in-manus-de-
 dit] Caeli-filio, praepotenti, Deorum priori regi:
 quem tum arreptum manibus suam condidit in-alvum
 miser, nec cogitavit animo, quod sibi in-posterum
 pro lapide suus filius invictus et securus
 superesset, qui ipsum mox esset vi et manibus domitum
 honore expulsurus, ipse vero inter immortales regnaturus.
 Celeriter autem deinde robur et splendida membra
 crescebant illius regis: inversis vero annis,
 Terrae consilio astuto circumventus,
 suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 victus artibus vique filii sui.
 Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum:
 hunc quidem Jupiter defixit in terram spatiosam
 Pythio in divina, sub amfractibus Parnassi,
 monumentum ut-sit in posterum, miraculum mortalibus
 hominibus.] Solvit vero patruos perniciosos a vinculis
 Caeligenos, quos vinxerat pater ex-amentia:
 qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 dederuntque tonitru atque candens fulmen
 et fulgur; antea vero immanis Terra ea occultaverat:
 quibus confisus, mortalibus et immortalibus imperat.
 Puellam vero Japetus pulcris-malleolis Oceanidem
 duxit Clymenen et eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
 peperit praeterca praeclarum Menœtium atque Prometheum
 varium, versutum, amentemque Epimetheum,
 qui noxa ab-initio fuit hominibus inventoribus:
 primus enim sane Jovis fictam suscepit mulierem
 virginem. Flagitiosum vero Menœtium late-videns Jupiter
 in Erebum demisit feriens ardente fulmine,
 propter improbitatemque et fortitudinem insolentem.
 Atlas vero caelum latum sustinet dura ex necessitate,
 finibus in terrae, e-regione Hesperidum argutarum,
 stans, capiteque et indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero indissolubilibus-compedibus Promethea ver-
 sutum,] vinculis duris mediam in columnam affigens.
 Et ei aquilam immisit expansis-alis: at haec hepar
 comedebat immortale; id autem crescebat tantum ubique
 noctu, quantum toto die edisset extentis-alis avis.
 Hanc quidem sane Alcmenae formosis-malleolis fortis filius

Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 οὐκ ἀέκητι Ζητὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 530 ὅρρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
 πλείον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβοτείρην.
 Ταῦτ' ἄρ' ὅγ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καίπερ χωόμενος παύθη χόλου δν πρὶν ἔχεσκειν,
 οὔνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίῳνι.
 535 Καὶ γὰρ δὲ ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκώνῃ, τότε' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προῦθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πῖονι δημῷ
 ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοεῖη,
 540 τῷ δ' αὖτ' ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
 545 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἴχ' ἐπιμειδῆσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετῶν,
 τῶνδ' ἔλευ ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνάγει.
 Φῆ, ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς
 550 γνῶ ῥ' οὐδ' ἡγήνοισε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.
 Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμροτέρησιν ἀνέλειτο λευκὸν ἀλειφα.
 [Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἔκετο θυμὸν,
 555 ὡς ἶδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.]
 Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 καίουσ' ὅστέα λευκὰ θυθέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδῶς,
 560 ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
 Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς·
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο,
 κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.
 570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περιχλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκελὸν Κρονίδεω διὰ βουλὰς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυρῇ ἐσθῆτι· κατακρήθην δὲ καλύπτρην
 575 παρθενίῳ χεῖρεςσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέας ἀνθεσι ποίης,
 ἱμερτοὺς, περέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περιχλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 580 ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.

Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
 ab-Japetionida, et liberavit eum ab aegritudine :
 non invito Jove Olympio in-alto-imperante,
 quo Herculis Thebis-geniti gloria esset
 major etiam quam antea super terram multos-pascentem.
 His igitur is venerabundus honorabat præclarum filium :
 quamvis iratus remisit iram, quam prius habuerat,
 eo-quod certasset consilio cum præpotente Saturnio.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque ho-
 mines] Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Hic enim carnesque et intestina cum pingui adipe
 in pelle deposuit, tegens ventre bubulo ;
 illic rursum ossa alba bovis dolosa arte
 rite-disponens deposuit, tegens candida arvina.
 Jam tum ipsum allocutus-est pater hominumque Deorumque :
 Japetionida, omnium illustrissime regum,
 o amice, quam inique partitus-es portiones !
 Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc vero vicissim allocutus-est Prometheus vaser,
 leniter arridens ; dolosæ autem non obliviscebatur artis :
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.
 Dixit igitur dolosa-cogitans. Jupiter autem æterna consilia
 sciens] cognovit certe nec ignoravit dolum : mala autem spe-
 ctabat animo] hominibus mortalibus, quæ etiam perficienda
 erant.] Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
 [Irascebatur autem mente : ira vero ejus circumvenit ani-
 mum,] ut vidit ossa alba bovis disposita dolosa arte.]
 Ex illo vero tempore immortalibus super terram genera
 hominum] adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc autem valde indignatus allocutus-est nubicogus Jupi-
 ter :] Japetionida super omnibus rebus consilia sciens,
 o amice, nondum sane dolosæ oblitus-es artis.
 Sic dixit irascens Jupiter æterna consilia sciens :
 ex illo tempore sane deinceps, doli memor semper,
 non dabat miseris ignis vim insatiabilis
 mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
 furatus indomiti ignis eminus-apparentem splendorem
 in concava ferula : momordit vero sane intus-in animo
 Jovem in-alto-tonantem, et ad-iram-commovit eum carum
 cor,] ubi vidit inter-homines ignis procul-apparentem splen-
 dorem.] Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E-terra enim conformavit perceleber Vulcanus
 virginis pudicæ simulacrum Saturnii per consilia.
 Cinxit vero et adornavit Dea lucidis-oculis Minerva
 candida veste : capiti vero calyptram
 artificiosam manibus imposuit, mirum visu :
 [circum vero ei sarta, recens-florentis floribus herbæ
 amœna, imposuit capiti Pallas Minerva :]
 circum vero ei coronam auream caput posuit,
 quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχато, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κνώδαλ', ὅς' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πᾶλλ' ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολ-
 θαυμάσια, ζωοῖσιν εἰκότα φωνήσιν. [λῆ.])
 585 Αὐτὰρ ἐπεὶ τεῦξεν καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
 ἐξάγαγ' ἐνθαπερ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἄνθρωποι
 κόσμῳ ἀγαλλομένην Γλαυκῶπιδος ὀμβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώ-
 ῳς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν. [πους,
 590 [Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.]
 Τῆς γὰρ ὀλῳόν ἐστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
 πῆμα μέγ', αἱ θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
 οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὅπότε' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 595 κηφῆνας βόσκωσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων·
 αἱ μὲν τε πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 [ἡμάτια] σπεύδουσι, τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,
 οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφείας κατὰ σίμβλους,
 ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
 600 ὡς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
 ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
 ὃς κε γάμον φεύγων καὶ μέμμερα ἔργα γυναικῶν
 μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 605 χήτει γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βιότου ἐπιδουῆς
 ζῶει, ἀποφθιμμένου δὲ διὰ ἐτῆσιν δατέονται
 χηρωσταί· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
 κεδνὴν δ' ἔσχεν ἀκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεςσι,
 τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερῖζει
 610 ἔμμεναι· ὃς δὲ κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης,
 ζῶει ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίσσων ἀνίην
 θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.
 Ὡς οὐκ ἐστὶ Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 615 τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 καὶ πολυῖδριν ἰόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
 Ὅθριάρειω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ
 Κόττω τ' ἡδὲ Γύῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 ἠνορέην ὑπέρσπλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος
 620 καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 ἐνθ' οἷγ' ἀλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες,
 ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 625 οὓς τέκεν ἡύκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
 Γαίης φραδομοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
 αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 σὺν κείνοισι νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 630 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·
 οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων,
 οὓς τέκεν ἡύκομος Ῥεῖη Κρόνω ἐνήθεισα·

In hac autem artificiosa multa cælata-erant, mira visu,
 belluæ, quales continens multas alit atque mare.
 Harum ille multas in-ea-posuit, (gratia vero resplendebat
 magna,) mirabiles, animantibus similes vocalibus.
 At postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 eduxit, ubi alii erant Dii atque homines,
 ornatu gestientem *Palladis* splendidis-oculis, forti-patre-
 prognatæ.] Admiratio autem cepit immortalesque Deos
 mortalesque homines,] ubi viderunt dolum exitiosum,
 inexplicabilem hominibus.] [Ex illa enim genus est mulierum
 feminearum.] Illius enim perniciosum est genus et gens mulie-
 rum.] clades ingens, quæ mortales inter homines habitant,
 perniciosæ paupertatis non comites, sed luxus.
 Veluti vero cum in alveariis tectis apes
 fucos pascunt, malorum participes operum;
 illæque quidem per totum diem ad solem occidentem
 [diurnæ] laborant, finguntque favos albos,
 hi vero intus permanentes coopertis in alveariis,
 alienum laborem suum in ventrem metunt :
 ita vero similiter viris rem-malam mortalibus mulieres
 Jupiter altitonans dedit, participes operum
 molestorum : alterum autem præbuit malum pro bono :
 qui nuptias refugiens et anxia opera mulierum,
 non uxorem-ducere velit, gravemque attigerit senectutem,
 ob-inopiam senectutem-foventis, is autem non victus indi-
 gens] vivit, mortui tamen possessionem *inter se* dividunt
 remoti-cognati. Cui vero contra nuptiarum conditio conti-
 gerit,] pudicam autem habuerit conjugem, firmam in-mente,
 huic tamen etiam post hominum-memoriā malum cum-bono
 certat,] ut-adsit : qui vero adeptus-fuerit noxium genus *mu-
 lierum*,] vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
 animo et cordi, et immedicabile malum est.
 Adeo non licet Jovis fallere consilium neque effugere.
 Neque enim Japetionides innocens Prometheus
 illius evitavit gravem iram, sed per necessitatem *eum*,
 quamvis multiscium (existentem), magnum vinculum coer-
 cet.] Briareo vero ubi primum pater iratus-erat animo
 Cottoque atque Gyæ, ligavit forti vinculo,
 fortitudinem immanem admirans atque etiam formam
 et magnitudinem : collocavit autem eos sub terram latam :
 ibi illi dolores habentes sub terra habitantes,
 sedent in extrema-plaga, magnæ in finibus terræ,
 usque valde, mœrentes, corde magnum luctum habentes ;
 sed ipsos Saturniusque et immortales Dii alii,
 quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum :
 ipsa enim eis cuncta longius recensuit,
 cum illis victoriamque et splendidam gloriam eos acceptu-
 ros-esse.] Diu enim pugnarunt, laborem animum-crucian-
 tem habentes,] Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-
 sunt,] contra sese-invicem per validas pugnas :
 hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
 illi vero sane ab Olympos, Dii datores bonorum :
 quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens ;

610 ὃς ῥα τότε ἄλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
 συνεχῶς ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ
 οὐδετέρους, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτωλέμοιο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 615 νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 [πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,]
 δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μεν, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 620 ὅρ' εἰπὼν τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δὴρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 νίκης καὶ κράτους πέρι μαρνάμεθ' ἡμᾶτα πάντα
 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐχγενόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 625 φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαί λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνῆος, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάος ἄψ ἀφίκεσθε, δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαυτίς ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
 630 δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμεν ὅ τοι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 ἀλατῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
 Ἀψορρόν δ' ἐξαυτίς, ἀμειλίχτων ἀπὸ δεσμῶν,
 σῆσιν ἐπιπροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος
 635 ἡλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 βυσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι,
 μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἐνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Ὡς φάτι· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ, δωτῆρες ἐάων,
 640 μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δὲ λιλαιέτο θυμὸς
 μάλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
 πάντες, θηλειαὶ τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,
 [Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,]
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβεισφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φώωσδε,
 645 δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἵσσοντο
 πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλὰι δὲ ἑκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἐν δαί λυγρῇ,
 650 πέτρας ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες
 [Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας]
 προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέροι, δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
 γῇ δὲ μέγ' ἐσπαράγησεν, ἐπέστανε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 655 σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἴκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἡερόεντα, ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωῇ
 ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατερῶων·
 ὥς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔσαν βέλεα στονόεντα.
 660 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 κεκλωμένων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῇ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχευεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦγε
 εἶθαρ μὲν μένος κλῆντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

illi igitur tum inter-se pugnam animum-excruciantem habentes,] continenter pugnabant decem totos annos.
 Neque ullus erat contentionis gravis exitus neque finis alterutris; aequaliter autem finis extendebatur belli.
 Sed quando jam illis praeuit congruentia omnia, nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur, [omnium in pectoribus augebatur animus generosus.
 Ubi vero nectar gustarunt et ambrosiam amabilem,] jam tum ipsos sic affatus-est pater hominumque Deorumque :
 Audite me, Terræque et Coeli incltyti liberi, ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
 Jam enim admodum diu adversi nobis-invicem victoriae et imperii gratia pugnāvimus dies omnes, Titanesque Dii et quotquot e-Saturno nati-sumus.
 Vos vero magnamque vim et manus invictas ostendite Titanibus contrarii in pugna tristi, memores amicitiae placidae, quam-multa perpesai ad lucem redieritis, molesto a vinculo, nostra per consilia, e caligine obscura.
 Sic dixit : hunc vero rursum excepit Cottus egregius : venerande, non ignota loqueris : sed et ipsi scimus, quod tibi excellat quidem mens, excellat autem intellectus,] depulsor vero immortalibus damni sis horrendi.
 Retro vero acerbis a vinculis, tua providentia e caligine tenebrosa venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideo et nunc intentoque animo et prudenti consilio vindicabimus imperium vestrum in gravi conflictu, pugnantes cum-Titanibus in acribus praeliis.
 Sic dixit : collaudarunt vero Dii, datores bonorum, sermone audito : bellumque cupiebat animus magis etiam quam antea : pugnam vero lugubrem ciebant omnes, feminaeque et mares, die illo, [Titanesque Dii et quotquot Saturno prognati-sunt,] quosque Jupiter ex-Erebo sub terra misit ad lucem, acresque fortesque, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta ex humeris enata-erant in robustis artubus.
 Hi tum Titanibus oppositi-fuere in pugna luctuosa, rupes ingentes validis in manibus gestantes [Titanes vero ab-altera-parte confirmabant phalanges] alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant utrique; horrende vero insonuit pontus immensus, terra autem valde stridebat, ingemiscebat vero coelum latum quassatum, penitusque concutiebat amplius Olympus ab impetu immortalium, concussio vero pervenit gravis ad Tartarum tenebricosum, pedumque acris fragor, immodici tumultus ictuumque fortium : ita igitur in sese-mutuo jaciebant tela lamentabilia.
 Vox autem utrorumque pervenit ad coelum stellatum adhortantium : at illi congregiebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed jam ipsius] statim quidem robore implebatur animus, atque etiam

φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 690 ἀστράπτων ἔστειχε συνωχάδον· οἱ δὲ κεραυνοὶ [που
 ἱκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστραπῇ εὖ ποτέοντο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες,
 ταρφέες, ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετος ὕλη.
 695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρυγέτος· τοὺς δ' ἀμφεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἡέρα δι' ἱκανὴν
 ἀσπετος, ὅσσε δ' ἀμερδε καὶ ἱφθίμων περ ἐόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἡδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι
 αὐτως, ὥς εἰ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
 πύλνατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος δρώρει
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
 705 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον
 βροντὴν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μεγάλιο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοσπὴν τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὁτοβὸς δ' ἀτλήτος δρώρει
 710 σμερδαλέης ἐριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
 ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
 ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
 οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἐγείραν
 Κόττος τ' Ὀβριάρεω· τε Γῆς τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυνέρας, κατὰ δ' ἐσχίσαν βελέεσσι
 Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 τόσσον ἐνερεθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης·
 ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἡερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
 ἔννεα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἵκοι.
 Τὸν περί χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
 τριστοιχεῖ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 γῆς ῥίξαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡερόεντι
 730 κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 [χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι, πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
 χαλκείας, τοῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γῆς, Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάλθυμος
 735 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ,
 740 χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντοσθε γένοιτο.

omnem] ostendebat vim : simul vero sane a coelo atque ab
 Olympo] fulgurans incedebat continuo : fulmina autem
 confertim una-cum tonitruque et fulgure volabant
 manu a robusta, sacram flammam circumvolventia,
 crebra; circum vero terra alma reboabat
 ardens, crepitabatque undique igne valde immensa silva.
 Fervebatque terra tota, et Oceani fluentia,
 pontusque immensus : illos autem circumdedit calidus vapor
 Titanes terrestres; flamma vero ad aërem divinum pervenit
 ingens : oculos vero visu-privabat quantumvis fortium
 splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem ingens corripuit chaos : videbatur vero co-
 ram] oculis adspicienti atque auribus vocem audienti
 eodem-modo, ac si terra et coelum latum superne
 miscebantur : talis enim maximus strepitus excitabatur
 illius quidem dirutæ, hujus autem ex-alto proruentis.
 Tantus fragor erat Deorum certamine confligentium.
 Simul vero venti motumque pulveremque una cum-streptu-
 excitabant] tonitruque fulgurque et ardens fulmen,
 tela Jovis magni, ferebantque fremitum clamoremque
 in medium utrorumque : strepitus igitur intolerabilis exci-
 tabatur] horrendi certaminis; robur autem apparebat operum.
 Inclinata vero est pugna : prius autem sibi-mutuo imminen-
 tes,] constanter pugnabant in forti praelio.
 Illi vero sane inter primos pugnam acrem ciebant,
 Cottusque Briareusque Gyasque insatiabilis belli.
 Hi igitur trecentas petras robustis e manibus
 mittebant frequentes, obumbrarunt autem jaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram late-patentem
 miserunt et vinculis molestis alligarunt,
 cum-vicissent manibus superbi licet essent,
 tantum infra sub terram, quantum coelum distat a terra :
 par enim spatium a terra ad Tartarum caliginosum.
 Novem enim noctesque et dies ærea incus
 cœlitus delabens decimo die ad terram perveniret :
 novem vero rursus noctesque et dies ærea incus
 ex terra descendens decimo die ad Tartarum perveniret.
 Quem circa æreum septum ductum-est : circum vero ipsum
 nox] tripliciter fusa-est circa collum : sed superne
 terræ radices sunt et infructuosi maris :
 illic Dii Titanes sub caligine tenebrosa
 absconditi-sunt consiliis Jovis nubicogi.
 [loco in putrido, ubi vastæ ultima loca sunt terræ.]
 His non exeundum est, portas enim imposuit Neptunus
 æreas, murusque circuit utrimque.
 Illic Gyas Cottusque et Briareus magnanimus
 habitant, custodes fidi Jovis ægida-tenentis.

Ibi vero terræ tenebricosæ et Tartari caliginosi
 pontique infructuosi et cœli stelligeri
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii quidem,
 hiatus ingens, nec quisquam toto integro anno
 solum attingeret, ubi primum portas intra venisset.

Ἄλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸς θύελλα θυέλλῃ
[ἀργαλή· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
745 ἔσθηκεν νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.]

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἐσθῆως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν,
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
750 χάλκεον, ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔεργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρῃ γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαίαν ἐπιστρέφεται, ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μῖμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἵκηται,
760 [ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα,
ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὁλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἡεροειδεῖ.]

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοὶ· οὐδὲ ποτ' αὐτοῦς
760 Ἥλιος φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιῶν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνατρέφεται καὶ μελιχρὸς ἀνθρώποισι,
τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίῃ, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
765 νηλεὲς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων· ἔχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεντες,
ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
770 νηλεὲς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει δμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελεῖν δ' οὐκ αὖτις ἔῃ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει ὃν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
[ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.]

775 Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορβόου Ὀκεανοῖο
πρεσβυτάτη. Νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναιεῖ
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφε'· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίονσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐσθῆρικται.

780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκεία Ἴρις
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ὅππότε ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται,
καὶ β' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺς δέ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν δρῶν ἐνεῖκαι

785 τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχώῃ, πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
ὑψηλῆς πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὀκεανοῖο κέρας· δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρῆς εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
ἡ δὲ μὴ ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.

Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολείψας ἐπομόσση
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,
795 κεῖται νήϊτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,

Sed sane huc et illuc ferret antea procella procellas
[molesta : horrendum vero etiam immortalibus Diis
hoc monstrum : et noctis obscurae domus horrenda
stat, nubibus oblecta nigris.]

Has ante portas Japeti filius sustinet caelum latum
stans, capiteque et indefessis manibus,
firmiter, ubi Noxque et Dies prope euntes
sese-mutuo compellabant, alternis-subeuntes magnum limen
aereum : haec quidem intus itura-est, illa vero foras
egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet ;
sed semper altera saltem extra domum (existens)
super terram versatur ; altera rursus intra domum (existens)
exspectat sui tempus itineris, donec veniat.

[Haec quidem terrestribus lumen multa-cernens habens,
illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
Nox noxia, nube tecta caliginosa.]

Ibi autem Noctis filii obscurae domus habent,
Somnus et Mors, graves Dii : neque unquam eos
Sol lucidus intuetur radiis,
caelum scandens, nec caelitus descendens.
Horum alter quidem terramque et lata dorsa maris
quietus percurrit et placidus hominibus ;
alterius vero ferreum quidem cor, aheneum vero ei pectus
crudelē in praecordiis : tenet autem quem primum arripuerit
hominum : hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic dei inferi in-anteriore-parte aedes resonantes,
fortisque Plutonis et terribilis Proserpinae,
stant : horrendus autem canis foris custodit,
saevus, artemque malam habet : introeuntibus quidem
adulatur pariter caudaque et auribus ambabus ;
exire vero non iterum permittit retro, sed observans
devorat, quemcunque prenderit extra portas euntem
[fortisque Plutonis et terribilis Proserpinae.]

Ibidem vero habitat abominanda dea immortalibus,
horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
maxima-natu. Seorsum vero a diis inclytas aedes incolit
ingentibus saxis supertectas : circum autem quaque
columnis argenteis ad caelum firmatae sunt.
Raro vero Thaumantis filia, pedibus velox Iris,
nuntii causa versatur super lata dorsa maris,
quando lis et contentio inter Deos exorta-fuerit,
et sane quisquis mentiatur coelestes domos tenentium :
Jupiter vero Irim misit Deorum magnum jusjurandum ut-so-
rat] e-longinquo in aureo vase, multum-celebratam aquam,
frigidam, quae e petra destillat excelsa,
alta : multum vero etiam subtus terram spatiosam
e sacro flumine fluit per noctem nigram
Oceani cornu : decima vero pars secreta-est.
Novem quidem circa terramque et lata dorsa maris
vorticibus argenteis volvens in mare cadit ;
illa vero una e saxo profluit, magnum damnum Diis.
Quisquis perjurium libans juraverit
immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
jacet spiritus-expers integrum per annum,

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδὸς
 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄθλος.
 Εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
 ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῃ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 εἴραις ἀθανάτων οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 ὠγύγιον, τό θ' ἦσι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 [Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος
 πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 ἀργαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθα δὲ μαρμαίρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς,
 ἀστεμφῆς, ῥίτῃσι διηνεκέσσιν ἀρηρώς,
 αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρισμαράχοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέλοις,
 Κόττος τ' ἡδὲ Γύης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἐόντα
 γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἦν.]

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 δπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 825 ἦν ἑκατὸν κεφαλὰὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος,
 γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐν δὲ οἱ ὄσων
 θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 [πασέων δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 παντοῖν δπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. Ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθέγγονθ' ὥστε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ταύρου ἐριβρόχῳ, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγαύρου,
 ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰοικότα, θαύματ' ἀκούσαι,
 835 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
 Καὶ νῦν κεν ἐπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
 καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄμβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 σμερδαλέον κονάδῃσε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 ὀρνυμένοιο ἀνακτος· ὑπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοιδέα πόντον
 βροντῆς τε στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῦ πελώρου,
 845 [πρηστήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.]
 ἔξε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα·
 θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ

neque unquam ambrosiae et nectaris accedit propius
 cibum, sed jacet non-respirans et mutus
 stratis in lectis, malus autem sopor eum obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 alia ex alia excipit molestior aerumna.
 Novennio autem a Diis separatur aeternis,
 neque unquam ad concilium miscetur neque ad epulas,
 novem totis annis : decimo vero miscetur iterum
 coetibus immortalium, qui coelestes domos incolunt.
 Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis perennem
 aquam,] priscam, quae fluit valde-asperum per locum.
 Ibi autem terrae caliginosae et Tartari obscuri
 pontique infructuosi et caeli stellati,
 ex-ordine omnium fontes et fines sunt,
 molesti, squalidi, quos oderunt Dii ipsi.
 Illic autem splendidæque portæ et æreum limen
 immotum, radicibus longis compactum,
 sua-sponte-natum : ante-illud vero deos extra omnes
 Titanes habitant, ultra Chaos caliginosum.
 Ceterum valde-crepantis Jovis inclyti auxiliarii
 domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottusque atque Gyas. Briareum quippe fortem (existentem)
 generum suum fecit graviter-fremens Neptunus ; [suam.
 dedit autem Cymopoliam in-matrimonium-ducendam, filiam

Ast ubi Titanes e Cœlo expulerat Jupiter,
 inimum-natu peperit filium Typhœum Terra ingens
 Tartari in concubitu per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur laboribus aptæ
 et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 linguis nigris lambentia ; hujus autem in oculorum
 admirandis capitibus sub superciliis ignis micabat :
 [omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,]
 voces autem in omnibus erant horrendis capitibus,
 omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem. Interdum enim
 quidem] sonabant, ut Diis intelligendum-esset, interdum vero
 etiam] tauri valde-mugientis, robore indomiti, vocem ferocis,
 interdum vero etiam leonis sævum animum habentis,
 interdum vero etiam catulis similia, mira auditu,
 interdum vero stridebat, resonabant autem montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 et hic mortalibus et immortalibus imperasset,
 nisi sane bene intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem intonuit atque fortiter, circum vero terra
 horrende edidit-fragorem et cœlum latum superne,
 pontusque Oceanique fluctus et tartara terræ.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus,
 insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor vero ab utroque occupabat ceruleum pontum
 tonitruque fulgurisque, ignisque ab illo monstro,
 [flammisque ventisque fulmineque ardenti :]
 fervebat autem terra omnis et cœlum atque mare :
 furebant vero sane circum littora undique fluctus magni

ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἑνοσίε δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 850 τρεῖς δ' Αἰδης, ἐνέροις καταφθιμένοις ἀνάσσει,
 Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 [ἄσβεστου κελεύεον καὶ αἰνῆς δηϊότητος.]
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρυθ' ἐκένον, εἴλετο δ' ὄπλ' αὖτε,
 βροντὴν τε σπεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 855 πληῖεν ἀπ' Οὐλύμπιοι ἐπάλμενοι· ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ῥιπτε γυωθεῖς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη·
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος
 860 οὐρεὸς ἐν βήσσησιν αἰδῶνι, παιπαλοέσσης,
 πληγέντος· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐττίκετο κασσίτερος ὤς,
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν, ὑπὸ τ' εὐτρήτου χοάνοιο
 θαλφθεῖς, ἥ δὲ σιδήρος, ὅπερ κρατερῶτατός ἐστιν,
 865 [οὐρεὸς ἐν βήσσησιν δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω
 τίχεται ἐν χθονὶ δῖῃ ὑπ' Ἡφαίστου παλάμησιν.]
 ὥς ἄρα τίχκετο γαῖα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ῥῖψε δὲ μιν θυμῷ ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ Τυφώος ἐστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 870 ὥσπερ Νότου Βορέω τε, καὶ Ἀργέστῳ Ζεφύρῳ τε
 οἳ γε μὲν ἐκ θεῶν γενεή, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μὰ ψαῦρα ἐπιπνεύουσι θάλασσαν.
 Αἱ δ' ἥτοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
 875 ἄλλοτε δ' ἄλλαι αἰεῖσι, διασχιδὼσιν τε νῆας,
 νύκτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή
 ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
 αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ἀνθεμόεσσαν,
 ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 880 τιμπαλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτῆνες δὲ τιμῶν κρίναντο βίῃφι,
 ὃς ῥα τότε ὤτρυνον βασιλευμένον ἡδὲ ἀνάσσειν
 Γαίης φραδομοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
 885 ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσετο τιμᾶς·
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρῶτην ἀλοχὸν ἠέτι Μῆτιν,
 κλειῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἡμελλε θεᾶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τιθεσθαι, τότε ἔπειτα δολῶ φρένας ἐξαπατήσας
 890 αἰμυλίῳσι λόγοισιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν
 Γαίης φραδομοσύνησιν καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα τιμὴν
 ἄλλος ἔχῃ Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰετιγενετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέχνη γενέσθαι·
 895 πρῶτην μὲν κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἡμελλεν τιθεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 900 ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 ὥς οἱ συμφράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀδρην,

ab impetu Deorum, concussioque non-sedanda oriebatur :
 expavit Pluto, inferis mortuis imperans,
 Titanesque sub-tartarum circa Saturnum (exsistentes),
 [ob inextinguibilem fremitum et gravem conflictum.]
 Jupiter vero postquam jam incitavit suum robur sumpsitque
 arma,] tonitruque fulgurque et coruscans fulmen,
 percussit ab Olympo insiliens : circum vero omnia
 combussit ingentia capita saevi monstri.
 Ast ubi jam hoc vicit ictibus percutiens,
 id cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta :
 flamma vero fulminato prosiliebat a-rege
 montis in saltibus opacis, asperis,
 percusso : multaque vasta ardebat terra
 vapore ingenti et liquescebat velut stannum
 per artem juvenum, inque bene-forato catino
 calefactum, vel ferrum, quod solidissimum est,
 [montis in saltibus victum igne flammeo,
 liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus.]
 Sic igitur liquescebat terra jubare ignis ardentis.
 Abiecit autem illum animo mœstus in Tartarum vastum.

Ex Typhœo autem est ventorum vis humide flantium,
 excepto Noto Boreaque, et Argeste Zephyroque.
 Qui quidem ex Diis sunt natum genus, hominibus magna
 utilitas.] Alii vero sine-usu venti inspirant mare.
 Hi sane incidentes in obscurum pontum,
 clades magna hominibus, gravi sæviunt turbine ;
 alibi autem alii flant, dissipantque naves,
 nautasque perdunt : mali autem non est remedium
 viris, qui illis occurrerint in ponto :
 illi rursum etiam per terram immensam, floridam,
 opera jucunda corrumpunt humi-prognatorum hominum,
 replentes pulvereque et molesto tumultu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt,
 cum-Titanibus autem honorum causa certarunt vi,
 jam tum jubebant regnare atque imperare,
 Terræ ex-consilio, Olympium late-cernentem Jovem
 immortalibus. Hic vero ipsis bene distribuit honores.

Jupiter autem Deorum rex primam uxorem duxit Metidem,
 plurimum ex-Diis edoctam atque mortalibus hominibus.
 Sed cum jam esset Deam splendidis-oculis Minervam
 paritura, tum jam dolose animo decepto
 blandis sermonibus, in suam condidit alvum Jupiter,
 Telluris consiliis et Coeli stellati.
 Sic enim ei suaserunt, ne regium honorem
 alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in-fatis-erat prudentes liberos nasci :
 primam quidem virginem splendidis-oculis Tritonidem
 par habentem patri robur et prudens consilium :
 sed deinde sane filium Deorum regem et virorum
 erat paritura, superbum animum habentem :
 sed sane illam Jupiter ante in suum condidit ventrem,
 ut sibi indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themidem, quæ peperit Horas,

Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαυῖαν,
αἵτ' ἔργ' ὠρέουσιν καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
906 Κλωθὴν τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἵτε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμῃ Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
Ὠκεανοῦ κόρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινὴν·
910 τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
λυσιμελῆς· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιδόωνται.

Αὐτὰρ δὲ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀἰδωνεύς
ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.

915 Μνημοσύνης δ' ἐξαυτίς ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσι ἄδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Λητώ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιῶνων,
920 γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγεῖσα.

Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἥ δ' Ἥβην καὶ Ἄρην καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
925 δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνια, ἣ κέλαδοι τε ἄδον πόλεμοι τε μάχαι τε.

Ἥρῃ δ' Ὠφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ὧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιῶνων.

930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακτι
ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. Αὐτὰρ Ἀρῇ
βινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
935 δεινοὺς, οἳτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρύνοντι σὺν Ἀρῇ πτολιπόρβῳ,
Ἄρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κῦδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβῆσα.

940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσιν.
Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληΐην
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

945 Ἀγλαίην δ' Ὠφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῆς,
δπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κώρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρῳ θῆκε Κρονίων.
950 Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου Ἀλκιμος υἱός,
ἱς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδῖλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι,
ὀλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας
955 ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.

Eunomiamque Dicenque et Irenen florentem,
quæ opera curant mortalium hominum;
Percasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter,
Clothoque Lachesinque et Atropon, quæ dant
mortalibus hominibus habendum bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulcris-genis,
Oceani filia, peroptabilem formam habens,
Aglajamque et Euphrosynen Thaliāque amabilem:
harum etiam e palpebris amor destillabat spectantium
solvens-membra: jucundum vero sub superciliis spectant.

Ceterum hic Cereris multorum-altrici ad lectum venit,
quæ peperit Proserpinam candidis-ulnis, quam Pluto
rapuit sua a matre; dedit autem sapiens Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,
ex qua ipsi Musæ aureis-diadematis natæ-sunt
novem, quibus placent convivia, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem et Dianam sagittis-gaudentem,
suavissimam prolem præ omnibus Cœlitibus,
peperit sane, ægida-tenenti Jovi concubitu mista.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
Hæc autem Heben et Martem et Lucinam peperit,
mista in concubitu Deorum regi et hominum;
ipse vero ex capite splendidis-oculis Tritonidem,
acrem, tumultus-excitantem, ducem-exercitus, indomitam,
venerandam, cui clamoresque placuerunt bellaque pugnæ-
que.] Juno autem Vulcanum inclytum, concubitu non mis-
ta,] peperit, (ac succensuit et contendit cum suo marito,)
præ omnibus artibus ornatum Cœlitibus.

Ex Amphitrite autem et valde-resonante Neptuno
Trito late-potens natus-est magnus, qui maris
fundum tenens apud matrem caram et patrem regem
incolit aureas ædes, sævus Deus. Sed Marti
clypeos-dissecanti Cytherea Terrorem et Pavorem peperit
sævos, qui virorum densas turbant phalanges
in bello horrido cum Marte urbes-devastanti,
Harmoniamque, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Jovi vero Atlantis Maja peperit gloriosum Mercurium,
præconem Deorum, sacrum lectum conscendens.
Cadmea vero ei Semele peperit clarum filium,
mixta in concubitu, Bacchum multum-hilarantem,
immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
Alcmene vero peperit vim Herculeam,
mixta in concubitu Jovi nubes-cogenti.

Aglajam vero Vulcanus, percelebris utrimque-claudus,
minimam-natu Gratiarum floridam duxit uxorem.
Aureo-crine autem Bacchus flavam Ariadnen,
filiam Minois, floridam fecit conjugem.
Hanc vero ei immortalē expertemque-senii fecit Saturnius.
Heben autem Alcmene pulcris-talis fortis filius,
vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
filiam Jovis magni et Junonis aureis-calceamentis,
pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:
felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
habitat illæsus et expers-senii omnibus diebus.

Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὀκεανίνη
 Περσηῖς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
 κούρην Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
 960 γῆμε θεῶν βουλῆσιν Ἰδυίαν καλλιπάρηον.
 Ἡ δὲ νύ οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃ
 γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 [νῆσοί τ' ἥπειροί τε καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθὶ πόντος.]
 965 Νῦν δὲ θεῶν φῶλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, διὰ θεῶν,
 970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃ
 νειῶ ἐνι τριπόλῳ Κρήτης ἐν πτόνι δῆμῳ,
 ἐσθλὸν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 πᾶσιν τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται
 τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.
 975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίην, θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης,
 Ἰνώ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρηον,
 Αὐτονόῃν θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 γείνατο καὶ Πολύδωρον εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 [Κούρῃ δ' Ὀκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
 980 μιγείσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
 Γερουνοῇ, τὸν κτείνει βίῃ Ἡρακληεῖ
 βοῶν ἐνεχ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ ἐν Ἐρυθραίῃ.]
 Τιθωνῷ δ' Ἥως τέκε Μέμνονα χαλκοχορυστῇν,
 985 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φτύσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν βὰ νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥθης
 παῖδ' ἀταλά φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 990 ὥρτ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
 νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κούρην δ' Αἰήτην διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετῶν
 ἤγε παρ' Αἰήτην, τελέσας στονόνοντας ἀέθλους,
 995 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνορ,
 ἕβριστης Πελλίης καὶ ἀτάσθαλος, ὁμβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοῖτιν.
 1000 Καὶ ῥ' ἤγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἁλίοιο γέροντος,
 ἥτοι μὲν Φωκῶν Ψαμάθη τέκε διὰ θεῶν
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 Πηλεὶ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 γείνατ' Ἀχιλλῆα βῆξήνορα, θυμολέοντα.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis Circenque et Æetem regem.

Æetes autem filius mortales-illuminantis Solis
 filiam Oceani, extremi fluvii,
 duxit Deorum ex-consiliis, Idyiam pulcris-genis.
 Hæc autem ei Medeam pulcris-talis in concubitu
 peperit subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, Olympias domos tenentes,
 [insulaeque continentesque-terræ et salsus intus pontus.]
 Nunc autem Dearum genus cantate, blandiloquæ
 Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-tenentis,
 quæcunque quidem mortales apud viros cubantes
 immortales pepererunt Diis similes liberos.

Ceres quidem Plutum peperit, diva Dearum,
 Jasio heroi mista jucundo amore
 novali in ter-proscisso, Cretæ in pingui tractu,
 egregium, qui vadit super terramque et lata dorsa maris
 omnibus (ut prosit) : occurrenti vero et cujus ad manus ve-
 nerit,] illum locupletem reddidit, multasque ei præbuit for-
 tunas.] Cadmo autem Harmonia, filia aureæ Veneris,
 Ino et Semelen et Agaven pulcris-genis,
 Autoñoenque, quam duxit Aristæus densa-cæsarie,
 peperit et Polydorum pulchre-cinctis (in) Thebis.

[Filia vero Oceani, Chrysaori magnanimo
 mixta in concubitu aureæ Veneris,
 Calliroë, peperit filium mortalium robustissimum omnium,
 Geryonem, quem interfecit vis Herculeæ
 boves propter flexipedes circumflua in Erythea.]
 Tithono vero Aurora peperit Memnona ære-armatum,
 Æthiopum regem, et Hemathionem regem.
 Verum Cephalo sevit inclytum filium,
 fortem Phaëthontem, Diis similem virum :
 Hunc sane juvenem, tenerum florem habentem gloriosæ pu-
 bertatis,] puerum juvenilia cogitantem amans-risum Venus
 aufugit quum-abripuisset, et ipsum sacris in templis
 templi-custodem nocturnum fecit, daemonem divinum.

Filiam vero Ætæ a Jove-nutriti regis
 Æsonides, voluntate Deorum æternorum,
 abduxit ab Ætæ, peractis luctuosis certaminibus,
 quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 injurius Pelias et impius, fortium-facinarum-patrator.
 His peractis ad Jolcum rediit, multa perpessus,
 veloci in nave vehens pætis-oculis puellam,
 Æsonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
 Et hæc quidem subacta ab Jasone, pastore populorum,
 Medeam peperit filium, quem in-montibus educabat Chiron
 Philyrides : magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

At Nerei filiæ, marini senis,
 nimirum Phocum quidem Psamathe peperit, diva Dearum,
 Æaci in amore per auream Venerem,
 Peleo autem subacta Dea Thetis argenteis-pedibus
 peperit Achillem prosternentem-viros, animo-leonino.

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθέρεια
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι
 1010 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὕληέσσης.
 Κίρκῃ δ', Ἥελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 γείνατ' Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἀγρίον ἥδ' Ἀτίνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 1015 Οἱ δ' ἦτοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων ἱερῶν
 παῖσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἀνασσόν.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ διὰ θεῶων
 γείναντο Ναυσινόον τε μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι.
 [Αὔται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 1020 ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελ' τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φῶλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.]

Æneam vero peperit pulchre-coronata Cytherea
 Anchisæ heroï mixta jucundo concubitu,
 Idæ in verticibus multicavæ, silvosæ.
 Circe vero, Solis filia, Hyperionis,
 peperit Ulixis ærumnosi in amore
 Agrium atque Latinum inculpatumque fortemque,
 Telegonumque peperit per auream Venerem.
 Hi vero sane valde procul in-recessu insularum sacrarum
 omnibus Tyrrhenis valde-inclitatis imperabant.
 Nausithoum vero Ulixi Calypso, diva Dearum,
 peperit Nausinoumque, mista amabili concubitu.
 [Hæ quidem, mortales apud viros cubantes,
 immortales pepererunt Diis pares liberos.
 Nunc vero feminarum genus cantate, suaviloquæ
 Musæ Olympiades, filiaæ Jovis ægida-tenentis.]

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἦ οἷη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 ἦλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἥλεκτρώωνος.
 Ἦ βα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 εἶδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέχον εὐνθηεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἦ δὲ καὶ ὧς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίσκεν ἀκοίτην,
 10 ὧς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
 ἦ μὴν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱπὶ δαμάσσης,
 χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
 Ἔνθ' ὄγε δώματ' ἔναϊε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 15 νόσφιν ἄτερ φιλότῃτος ἐπιμέρῳ, οὔδ' οἱ ἦεν
 πρὶν λεχέων ἐπιθῆναι εὐσφύρου Ἥλεκτρώωνος,
 πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἥς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξει πυρὶ κώμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 20 Ὡς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν·
 τῶν δ' ὀπίετο μῆνιν, ἐπιείγετο δ' ὅττι τάχιστα
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιο τε φυλοπιδός τε
 Βουωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείνοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἀγχεμάχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 ἔσποντ'· ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 κυδιόων λαοῖσι. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλῃν μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφιστήσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 30 Ὡρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δολὸν φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἱμείρων φιλότῃτος εὐζώνοιο γυναικὸς,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφαόνιον, τότε δ' αὖτις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα·
 35 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἥλεκτρώωνος
 εὐνῇ καὶ φιλότῃτι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ,
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρώων λαοσσός, ἀγλαὸς ἥρωας,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀρίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 40 ὥρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιθήμεναι εὐνῇς·
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροζύγῃ κακότητα
 νοῦσου ὑπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὧς βα τότ' Ἀμφιτρώων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπέυσας
 45 ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ περακοίτι,
 τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἦ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
 Θήσῃ ἐν ἐπαπύλῳ διδυμάωνε γείνατο παῖδε,
 50 οὐκ ἐθέ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἦσθην·

SCUTUM HERCULIS.

Aut qualis, relicta domo ac patria terra,
 venit Thebas secuta martium Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum-incitatoris Electryonis
 Ea sane mulierum genus superabat feminearum
 Forma^{que} proceritate^{que} : prudentia quidem nulla *cum ea*
 certabat] earum, quas mortales mortalibus peperere concum-
 bentes.] Ejus et a vertice palpebrisque a nigricantibus
 tale *quiddam* spirabat, quale etiam ab aureæ Veneris.
 Hæc vero etiam sic in animo suum colebat conjugem,
 quomodo numquam ulla coluit mulierum feminearum :
 quamquam *ille* ei patrem præstantem occiderat, vi domitum,
 iratus propter boves : relicta autem idem patria terra
 Thebas venit-supplicans scutatis Cadmeis.
 Ibi is domum habitabat cum veneranda conjuge,
 seorsim absque concubitu desiderabili ; neque-enim ei lice-
 bat] ante lectum conscendere pulchris-talis Electryonidis,
 quam eadem ultus-esset fratrum magnanimorum
 suæ conjugis valido^{que} combussisset igne vicos
 virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim ipsi constitutum-erat, dii vero testes erant :
 eorum ille verebatur iram, festinabat autem quam celerrime
 exsequi magnum opus, quod ei divinitus fas erat.
 Hunc autem una, cupidi bellique præliique,
 Bæotii equorum-domitores, super clypeos (*robur*) spirantes,
 Locrique cominus-pugnantes et Phocenses magnanimi
 sequebantur : ducebat autem eos egregius filius Alcæi,
 glorians populis. At pater hominumque Deorumque
 aliud consilium texebat in animo, ut Diis
 hominibusque inventoribus damni depulsorem generaret.
 Profectus-est autem ab Olympo dolum mente intus-struens,
 desiderans concubitum pulchre-cinctæ mulieris,
 nocturnus : celeriter autem venit *in* Typhaonium, inde rur-
 sum] Phicium summum accessit prudens Jupiter.
 Ubi sedens mente meditabatur divina opera :
 nam eadem quidem nocte teneris-talis Electryonidi
 lecto et concubitu mistus-est, perfecitque sane desiderium ;
 eadem autem Amphitryo populorum-incitator, splendidus he-
 ros,] perfecto magno opere, rediit suam domum.
 Neque is ad famulos et pastores agrestes
 festinabat ire antequam suæ conjugis conscendisset lectum.
 Tale enim corde desiderium ceperat pastorem populorum.
 Sicut autem quando vir voluptuose subterfugit malum
 morbo ex gravi aut etiam validis ex vinculis ;
 ita sane tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
 voluptuose lubenterque suam domum reversus-est.
 Tota-nocte vero concubuit cum veneranda uxore,
 se-oblactans muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem a-Deo compressa et viro longe optimo,
 Thebis septem-portis geminos peperit pueros,
 non-amplius consentientes ; fratres quamquam erant :

τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακλεΐην·
 τὸν μὲν ὑποδηθεῖσα κελαϊνεφεΐ Κρονίωνι,
 αὐτὰρ Ἴφικλῇ λαοσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
 65 κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων.

Ὅς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
 Εὔρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα ὄν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 60 τεύχεσι λαμπομένους σέλας δις πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 νύσσοντες χηλῆσι, κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆει
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὕφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμπαράβιζον,
 65 ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἄμύμων,
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον ἠνίοχόν τε
 χαλκῶ δῶσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεΐην.
 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Πάγασαίου
 λάμπεν ὑπὸ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. Τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι
 πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰόλαου;
 75 κείνῳ γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀπτοι
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὅς ῥα τόθ' ἠνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον·

Ἥρωες ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἥ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν
 80 ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θήβην
 ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 κτείνας Ἥλεκτρώνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
 ἵκετο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
 85 ἥ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἥλεκτρώωνι,
 ἥ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 σός τε πατήρ καὶ ἐγώ. Τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 90 ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
 ὥχετο, τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
 σχέτλιος· ἥ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω]
 ἦν ἄτην ἀχέων· ἥ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 95 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θάσσον ἔχ' ἠνία φοινικόεντα
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 ἰθὺς ἔχειν ὁδὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνιοι,
 ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἀνακτος·
 ἥ μὴν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἄται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος.

alterum quidem deteriorem, alterum autem contra longe
 præstantiorem virum,] Validum ac fortem, vim Herculeam :
 hunc quidem compressa a-nubilo Saturnio,
 contra Iphicleum ad hastarum-concussore Amphitryone,
 diversam sobolem : hunc quidem mortali viro mixta,
 illum autem Jovi Saturnio, Deorum imperatori omnium.

Is et Cycnum occidit, Martis-filium magnanimum.
 Invenit enim in luco longe-jaculantis Apollinis
 ipsum et patrem ejus, Martem, insatiabilem bello,
 armis fulgentes, ceu jubar ignis ardentis,
 stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi,
 ferientes ungulis ; pulvisque circa ipsos fervebat,
 excitatus compacto sub curru et pedibus equorum.
 Currus autem fabrefactus et rotæ circum-resonabant,
 equis festinantibus : gaudebat vero Cycnus egregius,
 sperans se Jovis filium bellicosum aurigamque
 ferro interemturum-esse, et inclutis armis exuturum .
 Sed ei vota non exaudivit Phœbus Apollo :
 ipse enim illi concitavit vim Herculeam.
 Totus vero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 collucebat (a) sævi Dei armisque et ipso ;
 ignis autem instar oculis effulgebat. Quis illi
 sustinuisset mortalis (exsistens) obviam ferri,
 præter Herculem et præclarum Iolaum ?
 illi enim magnaue vis et manus invictæ
 ex humeris crescebant in robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus-est fortem Iolaum :

Heros, o Iolæ, mortalium longe carissime omnium,
 utique aliquid magnum in immortales beatos, qui Olympum
 tenent,] deliquit Amphitrye, ubi bene-cinctas (ad) Thebas
 abiit relicta Tiryntho, bene-condita urbe,
 occiso Electryone boum causa latis-frontibus :
 venitque ad Creontem et Heniochen longo-peplo,
 qui eum comiter-exceperunt et grata omnia ei præbuerunt,
 ut æquum est supplicibus, coluerunt autem ex-animo magis.
 Vivebat vero exsultabundus cum formosa Electryonide,
 sua conjuge : mox autem nos inverso anno
 nati-sumus, neque statura similes, neque ingenio,
 paterque tuus et ego. Ejus quidem mentem sustulit Jupiter,
 qui relictis suaque domo suisque parentibus,
 abiit honoraturus nefarium Eurystheum,
 temerarius : certo multum ingemiscēbat postea
 suæ culpæ, lugens : ea vero non revocabilis est.
 Sed mihi Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu cito arripe habenas purpureas
 equorum celeripedum : magnamque in mente fiduciam au-
 gens] recta dirige velocem currum et celeripedum robur
 equorum,] nihil veritus strepitum Martis homicidæ,
 qui nunc crepitans furit-circum sacrum nemus
 Phœbi Apollinis, longe-jaculantis Regis :
 enimvero quamvis validus (exsistens) satiatur bello.
 Hunc autem contra allocutus-est egregius Iolaus :

Ἡθεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρους Ἐννοσίγαιος,
 105 δς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεται τε πόλιν·
 οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 σὰς εἰς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἄρήϊα, ὅφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
 110 μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὗτοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 οὐδ' Ἴφικλείδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἶω
 ρεύεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσὶ, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλῆπιδα στήσιν, τὰ σφιν πολὺ φιλιερα θοίνης.
 115 Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειδόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἡρώς ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 πάντῃ ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνῃαι.
 Ὡς εἰπὼν κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
 Ἡρακλῆος κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 125 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε
 τοπρῶτον στονόνετας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἄρης ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 καθέβαλε· ἐξόπιθεν πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἴστοι
 ῥιγῆλοι, θανάτοιο λαθιφθόγοιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θανάτον τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήχειες, αὐτὰρ ὀπισθεν
 μόρφοιο φλεγῦας καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
 135 Ἐίδετο δ' ὁμῆριμον ἐγγὺς ἀσπασμένον αἰθιοπὶ χαλκῷ·
 κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥ τ' εἶρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

Χερσὶ γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 140 οὐτ' ἐβῆξε βαλὼν οὐτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἔλεφαντι
 ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
 λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχας ἡλῆλαντο.
 * Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔτι φατειός,
 145 ἐμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 σχετλίῃ, ἥ ἅ νόν τε καὶ ἐκ φρένας αἶνυτο φωτῶν,
 150 οἵτινες ἀντιβίην πολεμον Διὸς υἱὲ φέροιν.
 Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνουσ' Ἀΐδος εἰσω
 αὐτῶν, ὅστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
 χειρίου ἀζαλείοιο κελαινῇ πύθεται αἷη.
 Ἐν δὲ Προΐωξίς τε Παλῶξίς τε τέτυκτο,

* Ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἔην φόβος, οὔτι φατειός,

Carissime, certo valde pater hominumque Deorumque
 honorat tuum caput et taurinus Neptunus,
 qui Thebarum moenia tenet tueturque civitatem :
 sicut jam et hunc mortalem validumque magnumque
 tuas in manus adducunt, ut gloriam eximiam auferas.
 Sed age, indue arma Mavortia, ut celerrime
 currus committentes, Martisque nostrumque,
 decertemus, quoniam non-sane intrepidum Jovis filium,
 neque Iphiclidem perterrebit : sed ipsum puto
 fugiturum duos filios inculpati Alcidae,
 qui jam ei prope sunt, cupientes belli
 praelium conserere : quæ ipsis multo gratiora sunt epulis.

Sic ait : arrisit autem vis Herculeæ,
 animo oblectatus : admodum enim ipsi grata dixerat :
 et eum excipiens verbis volucris allocutus-est :

Heros, o Iolae, Jovis-alumne, non-jam procul
 pugna aspera. Tu vero quomodo antea fuisti bellicosus,
 ita et nunc magnum equum Arionem nigris-jubis
 quoquo-versum converte, et auxiliare, quomodo poteris.

Sic locutus, ocreas orichalci splendidi,
 Vulcani inclyta dona, circum tibias posuit ;
 deinde etiam thoracem pectori induit
 pulchrum, aureum, valde-artificiosum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Jovis, ubi erat
 primum luctuosa aggressurus certamina.
 Posuit autem circa humeros exitii depulsorem ferrum
 fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram
 rejecit in-tergum : multæ vero intus erant sagittæ
 horrendæ, mortis vocem-eripientis datrices.
 Ab-anteriori-parte quidem mortem habebant et lacrimis ma-
 debant ;] mediæ autem politæ erant, perlongæ, sed a-tergo
 nigræ aquilæ contectæ pennis.
 Corripuit autem validam hastam acutam corusco ære :
 capiti vero in robusto galeam fabrefactam posuit,
 artificiosam, ferream, ad tempora aptatam,
 quæ muniebat caput Herculis divini.

Manibus quidem clypeum cepit undique-varium : nec quis-
 quam eum] perrupisset jaciendo neque comminuisset, mirum
 visu.] Nam totus quidem circum gypso candidoque ebore
 et electro lucidus erat, auroque fulgido
 splendens ; chalybis vero laminæ erant-ductæ.

*) In medio autem draconis erat terror haudquaquam effabilis,
 retro oculis igne lucentibus spectans :
 hujus etiam dentibus quidem repletum-erat os candide dis-
 positis,] sævis, inaccessis ; supra terribilem autem frontem
 sæva contentio volitabat, parans pugnam virorum,
 tetra, quæ sane mentemque et præcordia eximebat viris,
 quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
 Horum et animæ quidem sub terram submerguntur ad-Or-
 cum intro] ipsorum ; ossa autem eorum, circum pelle putre-
 facta,] Sirio torrido, in nigra putrescunt terra.
 In eo autem Propulsatioque Repulsioque factæ-erant ;

* In medio autem e chalybe (factus) erat Timor, haudquaquam
 effabilis, [Vid. præfat.]

155 ἐν δ' Ὀμαδός τε Φόνος τ' Ἀνδροκτασίη τε δεδήκει.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὅλῃ Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλαε ποδοῖν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφνοειδὲς αἵματι φωτῶν,
 160 δεινὸν δερκομένη καναχῆσι τε βεβρυχυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτε φατειῶν,
 δώδεκα, ταὶ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροισιν
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχῇ πέλεν εὖτε μάχοιτο
 165 Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματοῦς ἔργα·
 στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκους,
 κυάνεοι κατὰ νῦτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἦσαν· οὐδὲ νυ τοίγε
 οὐδέτεροι τρεῖσιν φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἄμφι δὲ κάπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαϊνὸν
 αἶμα· ἀπελείβετ' ἔραξ'· οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
 175 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσιν·
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθῶν αἰχμητῶν
 Καινέα τ' ἄμφι ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
 180 Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
 Μόφον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὅζον Ἄρης,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡγερέθοντο
 185 ἄμφι μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἀσβόλον οἰωνιστὴν
 Ἄρκτον τ' Οὐρεῖόν τε μελαγχαίτην τε Μίμαντα
 καὶ δύο Πευκίδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσεὰς ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίγδην ὥσπερ ζωοὶ περ ἐόντες
 190 ἔγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεος ἔστασαν ἵπποι
 χρύσειοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἑναρφόρος οὐλῖος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶ χεῖρας κελεύων,
 αἵματι φοινικέει, ὥσπερ ζωοὺς ἐναρίζων,
 195 δίφρῳ ἐπεμβεβαῶς παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
 ἔστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλη ὥσπερ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχουσα ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν,
 200 αἰγίδα τ' ἄμφ' ὥμοις· ἐπὶ δ' ὥχετο φύλοπιν αἰνῆν.
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 χρυσεὴ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἀγνὸς Ὀλύμπιος
 [ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπειρίτος ἐστερᾶνῳ]
 205 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον δοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγυρὴ μελομένης εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμαιομαχέτοιο θαλάσσης
 κυκλωτέρης ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέριοι,

in eo Tumultusque Nexque Homicidiumque ardebant.
 In eo Contentio Turbaque furebant, in eo perniciose Mors,
 alium virum tenens recens-vulneratum, alium illæsum,
 alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.
 Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
 virorum,] sævum intuens clamoribusque vociferans.
 In eo autem serpentum capita sævorum erant, handquaquam
 effabilem,] duodecim, quæ perterrefaciebant super terram ge-
 nera hominum,] quicumque bellum contra Jovis filium gere-
 rent;] eorum et dentium quidem crepitus erat, quoties pugna-
 bat] Amphitryoniades : hæc autem fulgurabant miranda ope-
 ra :] punctorum vero instar apparebant conspicuæ sævis dra-
 conibus,] (qui erant) cærulei per terga, quorum vero nigrica-
 bant maxillæ.] In eo autem suum greges agrestium erant at-
 que leonum] sese adspicientium, irascentiumque cupien-
 tiumque.] Quorum etiam turnatim ordines incedebant; ne-
 que sane hi] neutri tremebant; horrebant tamen colla utri-
 que.] Jam enim ipsis jacebat magnus leo, circum autem apri
 duo, spoliati anima, deorsumque iis niger
 cruor destillabat in terram : ipsi autem, cervicibus dejectis,
 jacebant mortui sub terribilibus leonibus.
 Hi vero etiam magis excitabantur, incensi ad-pugnandum,
 utrique, agrestesque sues trucesque leones.
 In eo autem erat pugna Lapitharum bellatorum
 Cæneumque circa regem Dryantemque Pirithoumque
 Hopleumque Exadiumque Phalerumque Prolochumque
 Mopsiumque Ampyciden, Titaresium, prolem Martis,
 Theseumque Ægiden, similem immortalibus :
 (qui erant) argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex-altera-parte adversi congregabantur
 circum magnum Petræum atque Asbolum augurem
 Arctumque Huriumque, nigrisque-pilis Mimantem
 et duos Peucidas, Perimedeum Dryalumque,
 argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque simul-impetu-facto tanquam (existentes) vivi
 lanceis atque abietibus cominus contendebant.
 In eo autem Martis terribilis celeripedes stabant equi
 aurei, in eo vero etiam ipse spoliator perniciosus Mars,
 hastam in manibus habens, milites exhortans,
 sanguine cruentus, quasi vivos spolians,
 currui insistens : juxta autem Pavorque Terrorque
 stabant cupientes bellum subire virorum.
 In eo autem Jovis filia prædatrix Tritogenia,
 ei similis quasique pugnam volens parare,
 hastam habens in manibus atque auream galeam,
 ægidemque circum humeros : ingrediebatur autem prælium
 sævum.] In eo autem erat immortalium sacer chorus ; in me-
 dio vero] dulce citharizabat Jovis et Latonæ filius
 aurea lyra : Deorum autem sedes, sanctus Olympus
 [in eo autem forum, circum vero opes immensæ fusæ-erant]
 immortalium in certamine : Deæ autem incipiebant cantum
 Musæ Pierides, acute canentibus similes.
 In eo autem portus appulsu-facilis immensi maris
 rotundus factus-erat purissimo e stanno,

κλυζομένω ἱκελος· πολλοί γε μὲν ἄμ' μέσον αὐτοῦ
 210 δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
 νηχομένοις ἱκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
 ἀργυρεοὶ δελφίνες ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς.
 Τῶν δ' ὑπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἄλιεύς δεδοκμημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἑοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἡϋκόμου Δανάης τέκος, ἱππότης Πέρσευς,
 οὐτ' ἄρ' ἐπιψάων σάκεος ποσὶν οὐθ' ἐκάς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθαι, ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυγίης
 220 χρυσεὸν ἄμφι δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὅμοισιν δ' ὁ μὲν ἄμφι μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 χάλκειον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο.
 Πᾶν δὲ μετὰφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς· ἄμφι δὲ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 ἀργυρέῃ· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
 χρυσεῖοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος
 κεῖτ' Ἀΐδος κυνέη νυκτὸς ζῶφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐβρίγοντι ἑοικώς
 Πέρσευς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐβρώοντο,
 ἰέμεναι μαπέειν. Ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὄξεα καὶ λιγέως ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
 δοῶν ἀπῆωρεῦντ' ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
 235 Λίγμαζον δ' ἄρα τῶγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένω. Ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθησαν πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες,
 τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθείην μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
 μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων,
 χαλκῶν, ὅζῳ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζωῆσιν ἱκελαιοὶ, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστιο.
 245 Ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τ' ἐμέμαρπεν,
 ἀθρόοι ἐκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδιότες· τοὶ δ' αὐτὰ μάχην ἔχον· αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 250 δεινωτοὶ βλοσυροὶ τε, δαφονοὶ τ' ἀπλητοὶ τε
 δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. Πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
 αἷμα μέλαν πῖεϊν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἄμφι μὲν αὐτῷ
 βαλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Αἰδόςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον ἐς κρυόνεθ'. Αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασxon ὀπίσσω,
 ἅψ' ὁ δμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὼ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφ' ἡσίων
 Ἀτροπος οὐτὶ πέλεν μαγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἦγε
 260 τῶν γε μὲν ἀλλᾶν προφερέης τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἄμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,

undanti similis : multi vero per medium ipsius
 delphines hac et illac ferebantur piscantes ,
 natantibus similes : duo autem flando-excitantes
 argentei delphines natabant mutos pisces.
 Sub his vero ærei trepidabant pisces : at in ripis
 sedebat vir piscator observans ; habebat autem manibus
 piscium rete , projecturo similis.
 In eo autem erat pulcricomæ Danaës filius , eques Perseus ,
 neque sane contingens clypeum pedibus , neque procul ab eo ,
 miraculum inagnum dictu , quoniam nusquam nitebatur .
 Ita enim hunc manibus fecerat inclytus Vulcanus
 aureum ; circum autem pedes habebat alata talaria .
 Et humeros quidem circum nigre-munitum ensenum suspensum
 habebat] æreum e loro : ipse autem velut cogitatio volabat .
 Totum vero tergum ejus tenebat caput sævi monstri
 Gorgonis : circum autem ipsum pera complectebatur , mirum
 visu ,] argentea , fimbriæque dependebant lucidæ
 aureæ : terribilis autem circum tempora regis
 posita-erat Orci galea , noctis caliginem gravem habens .
 Ipse vero fugienti et formidanti similis
 Perseus Danaides protendebatur . At post eum
 Gorgones inaccessæ neque effabiles ruebant ,
 cupientes apprehendere . In pallido autem chalybe
 euntium resonabat clypeus magno strepitu
 acutum et tinnulum : in zonis autem dracones
 duo dependebant incurvantes capita .
 Lambebant vero illi , iraque acuebant dentes ,
 sævum tuentes . Supra sæva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror : sed supra ipsas
 viri pugnabant , bellica arma habentes ,
 hi quidem a sua civitate suisque parentibus
 pestem depellentes , illi autem devastare studentes .
 Multi quidem jacebant , plures autem sustinentes pugnam
 dimicabant : mulieres autem bene-constructis in turribus ,
 æreis , acute clamabant , lacerabantque genas ,
 vivis similes , opera inclyti Vulcani .
 Viri autem , qui seniores erant , et quos senectus arripuerat ,
 conferti extra portas erant , sursumque Diis
 manus tendebant beatis , pro suis liberis
 metuentes : illi vero contra pugnam sustinebant : at post ipsos
 Fatales-Dææ nigræ candidis crepantes dentibus ,
 torvæ terribilesque , cruentæque inaccessæque
 pugnam sustinebant de cadentibus . Omnes enim cupiebant
 cruorem nigrum bibere : quem vero primum forte-ceperant
 jacentem vel cadentem recens-saucium , ei quidem
 injiciebat una unguis magnos : anima vero ad Orcum de-
 scendebat ,] Tartarum in frigidum . Illæ autem animum quum
 satiassent] sanguine humano , hunc hominem quidem abjicie-
 bant post-tergum ,] retro autem in tumultum et stragem
 festinabant iterum euntes .] Clotho et Lachesis iis adsta-
 bant ; debiliior quidem] Atropos nequaquam erat , magna Dea :
 sed sane hæc] aliis quidem præstantiorque erat maxima-
 que-natu .] Omnes circa unum virum pugnam acerbam com-
 mittebant :] truculente vero se-mutuo adspiciebant oculis

ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσθήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 265 χλωρῇ, αὔσταλῇ, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
 γουνοπαγῆς, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἶμ' ἀπελείβει· ἔραζ'· ἡ δ' ἀπληστον σεσαρυῖα
 εἰσθήκει, πολλὰ δὲ κόνις κατενένοθεν ὤμους,
 270 δάκρυσι μυδαλέη. Παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν·
 χρύσειαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυρίους ἀραρυῖαι
 ἐπὶ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαταῖς τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἐπ' ἀπῆνης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναικα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 275 τῇλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε
 χερσὶν ἐνὶ δμῶν. Ταὶ δ' ἀγλαῖη τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιο· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Ταὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴσαν αὐδὴν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 280 Οἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα.
 Ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ αἰοδῇ,
 τοὶ γὰρ μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῇρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκιο· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλαῖα τε χοροὶ τε
 285 ἀγλαταὶ τ' εἶχον. Τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλης
 νῶθ' ἵππων ἐπιδάντες ἐθύνεον. Οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρεικον χθόνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἐστάλατ'. Αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἷος μὲν ἤμων
 αἰχμῆς ὀξείῃσι κορυμβιόεντα πέτῃλα
 290 βριθόμενα σταχύων, ὥσπερ Δημήτερος ἀκτῆν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιτνον ἀλῶν,
 οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοῦς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχων,
 295 βριθόμενων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν·
 οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι,
 [τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῇρι ἕκαστος]
 300 βριθόμενος σταφυλῇσι μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷος μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἦρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. Τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἦρευν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνη προδ,
 ἱέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 πᾶρ δ' αὐτοῖς ἵππηες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. Ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 ἡνίοχοι βεβαῶντες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
 ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπιπροστέοντα πέτοντο
 ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πληθύναι μέγ' αὐτέυν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον, οὐδέ ποτέ σφιν
 νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον αἶθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέον Ὀκεανὸς πληθύνει·
 315 πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. Οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

succensentes,] ungues vero manusque audaces conserebant.
 Juxta autem Tristitia stabat foedaque et misera,
 pallida, arida, fame oppressa,
 rigidis-genibus : longi vero ungues manibus insidebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 cruor destillabat in-terram : hæc vero immense dentes-strin-
 gens,] stabat, multus autem pulvis inspersus-erat humeris,
 lacrymis madens. Juxta vero turrita urbs hominum :
 aureæ autem eam tenebant superliminaribus adaptatæ
 septem portæ : homines vero in voluptatibusque choreisque
 oblectationem capiebant : nam alii quidem bene-rotati in
 rheda] ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excita-
 batur :] procul autem ab ardentibus facibus fulgor resplende-
 bat] in manibus famularum. Hæc vero venustate florentes
 præbant : illos autem chori saltantes sequebantur.
 Hæc quidem ad canoras fistulas emittebant cantum
 ex teneris oribus, circumque eas frangebatur echo.
 Illi vero ad citharas ducebant chorum amabilem.
 Inde rursum ex-alia-parte juvenes comissabantur ad tibiam,
 alii quidem etiam ludentes inter saltationem et cantum,
 alii vero etiam ridentes : sub tibicine autem singuli
 procedebant : totam vero urbem voluptatesque choreæque
 festivitatesque tenebant. Alii autem rursus extra oppidum
 tergis equorum consensu currebant. Aratores vero
 proscindebant terram divam, succinctisque tunicis
 cincti-erant : sed erat profunda seges : alii quidem metebant
 mucronibus acutis cauliculata folia,
 gravidas spicis, tamquam Cereris donum.
 Alii autem (in) restibus ligabant et sternerant aream :
 alii vero vindemiabant vinum, falces in manibus habentes :
 alii vero etiam in qualos ferebant a vindemiatoribus
 albos et nigros racemos magnis ex vineis,
 gravidis foliis et argenteis capreolis :
 alii vero etiam in qualos ferebant. Juxtaque illos vinea
 aurea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,
 agitata foliis et argenteis perticis,
 [alii quidem etiam ludentes sub tibicine singuli]
 onerata uvis ; nigritabant tamen ipsæ.
 Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant ; alii autem di-
 micabant] pugilandoque et luctando : alii vero celeripedes
 lepores venabantur] viri venatores, et asperis-dentibus ca-
 nes-duo ante eos,] cupientes capere, illi vero cupientes ef-
 fugere :] juxta ipsos autem equites habebant laborem, pro-
 que præmiis] certamen habebant et pugnam : bene-contextis
 vero in curribus] aurigæ stantes immittebant veloces equos,
 habenas laxantes, illi autem crepitantes volabant
 currus compacti, et modioli valde resonabant.
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque un-
 quam iis] victoria expedita-erat, sed anceps habebant cer-
 tamen.] Illis autem etiam propositus-erat magnus tripus in
 stadio,] aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa vero marginem manabat Oceanus, turgenti similis ;
 totum autem amplectebatur clypeum artificiosissimum. At per

κύκνοι ἀραιπτόται μεγάλ' ἤπυνον, οἳ ῥά τε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 320 ἀρσάμενος παλάμῃσι. Τὸ μὲν Διδὸς ἀλκιμος υἱὸς
 πάλιν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππεϊον θόρε δίφρου,
 εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διδὸς αἰγιόχοιο,
 κοῦφα βιδάς· τῇ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἴολαος
 δίφρου ἐπεμβεβασὺς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 καὶ σφας θαρσύνουσα· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
 νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὕμιν διδοί· μακάρεσσιν ἀνάσσειν,
 Κύκνον τ' ἐξαναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
 εὖτ' ἂν δὲ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρτης,
 τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 αὐτὸς δὲ βροτολογὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἐνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 335 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' οὐτάμεν δῆϊ χαλκῶ·
 ἂψ δ' ἀναχάσσεσθαι· ἔπει οὐ νύ τοι αἰσιμόν ἐστιν
 οὐδ' ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰποῦσα ἐς δίφρον ἐθήσατο διὰ θεάων,
 νύκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 ἐσσυμένως. Τότε δὲ ῥα διόγνητος Ἴολαος
 σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλήης
 ῥίμῃ· ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἀνασσεύσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγόνοντ' ἱκελοὶ πυρὶ ἢ ἐθυελλῃ,
 Κύκνος θ' ἵπποδάμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Τὸν πρότερος προσέειπε βῆη Ἡρακλεΐη·

350 Κύκνε πέπον, τί νυν νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 ἀνδράσιν οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἰδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρὲς ἔχε δίφρον ἐύζουον ἢ δὲ κελεύθου
 εἶχε παρὲς ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 ἐς Κήρυκα ἀνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 τοῦ γὰρ ὀπίεῖς παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.

Ὡς πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
 ἀρκέσει, εἰ δὲ νῶϊ συνοισόμεθα πολεμίζειν.

Ἦδη μὲν τί ἔφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι

360 ἔγχεος ἡμετέρου, δὴ ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 ἀντίος ἔστη ἑμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἤρειςτο γαῖη,
 οὐταμένον σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἤλασα μηρὸν,
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξ·
 365 πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμηῇ.
 Ἐνθα κε δὲ λωθετὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὅρ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐὺμμελὲς ἐμενοίνα

ipsum] cygni altivolantes magnum clangebant, qui sane multi
 natabant in summa aqua, juxta autem pisces lasciviebant.
 Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus per consilia
 Vulcanus fecit clypeum magnum validumque
 aptans manibus. Hunc quidem Jovis fortis filius
 vibrabat violenter : in equinum autem insiliit currum,
 similis fulguri patris Jovis ægida-tenentis,
 leviter ingrediens : huic autem auriga, fortis Iolaus,
 bigis insistens regebat curvum currum.
 Prope autem his advenit Dea splendidis-oculis Minerva,
 atque ipsos confirmans verbis volucris allocuta est :

Salvete, Lyncei progenies longe inclyti :
 nunc itaque Jupiter robur vobis dat beatis (deis) imperans,
 Cycnumque interficiendi et inclyta arma despoliandi.
 Aliud autem tibi verbum dicam, multo fortissime hominum :
 postquam enim Cycnum dulci vita spoliaveris,
 illum quidem tum ibidem relinque et arma ejus :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 ubi nudatum clypeo (ab) artificioso
 oculis videris, ibi vulnera acuto ferro :
 retro autem te-recipe, quoniam non sane tibi in-fatis est
 neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic iocuta in currum adscendit diva Dearum,
 victoriam immortalibus manibus et gloriam tenens,
 celeriter. Tunc jam igitur Jove-natus Iolaus
 horrendum equos increpuit : hi autem ex adhortatione
 raptim ferebant celerem currum pulverem-cientes per-cam-
 pum.] Nam iis animum addiderat Dea splendidis-oculis Mi-
 nerva,] ægide concussa : circum-ingemiscebat autem tellus.
 Illi autem simul procedebant, similes igni sive procellæ,
 Cycnusque equum-domitor et Mars insatiabilis belli.
 Horum equi quidem deinde obvii sibi-mutuo
 acutum hinnivere, circaque eos resonabat echo.
 Hunc prior alloquebatur vis Herculea :

Cycne ignave, cur jam nobis immittitis veloces equos,
 viris, qui laboris et ærumnæ experti sumus ?
 agedum præterage currum bene-politum, atque e-via
 cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 ad Ceycem regem : is enim potentiaque et reverentia
 Trachini præest : tu vero satis bene scis etiam ipse :
 ejus enim uxorem-habes filiam Themistonoën nigris-oculis.
 O ignave, non quidem enim tibi neque Mars mortis exitium
 prohibebit, si jam nos congressi-fuerimus ad-pugnandum.
 Jam quidem ipsum aio etiam alias periculum-fecisse
 hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
 adversus stetit mihi, pugnam insatiabiliter cupiens.
 Ter quidem mea ab hasta percussus nixus-est terra,
 vulnerato clypeo : quarto autem transadegi femur
 omnibus viribus incumbens, magnumque clypeum perforavi·
 pronus autem in pulveribus humi cecidit hastæ impetu.
 Ibi jam infamis inter immortales fuit,
 manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.

Sic dixit : neque tamen Cycnus bene-hastatus volebat,

τῷ ἐπιπειθόμενος ἔχμεν ἐρυσάρματα ἵππους.
 370 Δὴ τότε ἅπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἴψ' ἐπὶ γαῖαν
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἀνακτος.
 Ἡνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 τῶν δ' ὕπο σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλου
 375 πέτραι ἀποθρῶσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 πολλαὶ δὲ ὄρυς ὑψίκομοι, πολλαὶ δὲ τε πεῦκαι
 αἰγίροι τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 ῥίμφα κυλινδόμενων, εἰς πεδίονδ' ἀφίκωνται,
 ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκός,
 Ἄρνη τ' ἡδ' Ἑλίκη Ἀνθειά τε ποιήσασα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
 θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 καδδ' ἄρ' ἅπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
 385 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐῷ μεγαθαρσείῃ παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προΐδέσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, ὅγχει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα
 δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχῶντι
 390 λείβεται, ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόντι εἵκτην,
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 τῷ ἱκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
 Ἥμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἡχέτα τέττιξ
 ὄζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰδεῖν
 395 ἄρχεται, ὅτε πόσις καὶ βρώσις θῆλυς ἔερση,
 καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπότε χροῖα Σεῖριος ἄζει·
 (τῆμος δὲ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέουσι,
 τούστε θέρει σπεύρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰδολονται,
 400 οἷα Διώνυσός δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχος,)
 τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 [Ὡς δὲ λέοντε δύο ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἀραβὸς θ' ἄμα γίγνεται ὀδόντων·]
 405 οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχισθον
 αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
 πίονος, ἦντ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήτιος ἀνὴρ
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ,
 410 χώρου αἰδρις ἐὼν, οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμαῶς σάκει ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 415 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ, βίη Ἡρακλεΐη,
 μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχρ' μακρῷ
 αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
 ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 420 ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
 Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις ὄρυς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη

huic obtemperans, retinere trahentes-currum equos.
 Jam tunc a bene-compacto curru desilierunt celeriter in ter-
 ram,] filiusque Jovis magni et Enyalli regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulcricomos equos :
 illis autem sub irruentibus sonabat pedibus lata terra.
 Ut autem quando ab alto vertice montis magni
 rupes desiliunt, super alias-alix vero cadunt,
 multæque quercus alticomæ, multæque et piceæ,
 populique radicibus-altis franguntur ab ipsis
 raptim volventibus, donec in-campum perveniant :
 ita illi in se-mutuo ruebant, magnum crepantes.
 Tota autem Myrmidonumque civitas celebrisque Iolcus,
 Arneque atque Helice Anthæaque herbosa
 (sub) voce utriusque valde resonabant : ii autem cum clamore
 mirando congressi-sunt : valde autem intonuit prudens Jupi-
 ter,] deorsumque sane a cælo guttas jecit sanguinolentas,
 signum ponens belli suo magnanimo filio.
 Qualis autem in saltibus montis sævus adspectu
 aper dentibus-exsertis meditatur animo pugnare
 cum-viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 incurvatus, spuma autem circa os mandenti
 destillat, oculique ejus igni splendenti similes-sunt,
 erectis autem in dorso horret setis circaque collum :
 huic similis Jovis filius ab equino desiliit curru.
 Quando autem viridi nigris-alis sonora cicada
 ramo insidens æstatem hominibus canere
 incipit, cui potus et cibus secundus ros est,
 atque per-totum-diem et matutina fundit vocem
 æstu in gravissimo, quando cutem Sirius exsiccat :
 (tum jam milio circum aristæ nascuntur,
 quod æstate seminant, cum uvæ-acerbæ variegantur,
 qualia Bacchus dedit hominibus lætitiā et laborem ;)
 ea tempestate pugnabant, magnus autem tumultus excitaba-
 tur.] [Ut vero leones duo pro occiso cervo
 sibi-mutuo irati in se-ipsos irruunt,
 sævusque ipsis rugitus strepitusque exoritur dentium :]
 hi autem, sicut vultures incurvis-unguibus, repandis-rostris,
 rupe in excelsa magnum clangentes dimicaverint
 capræ montivagæ *gralia* aut feræ cervæ,
 pinguis, quam interfecit jaculans juvenis vir
 sagitta e nervo, ipse autem aberravit alibi
 loci ignarus (exsistens) : at illi celeriter animadvertunt,
 rapideque pro ea pugnam acrem instituunt :
 sic hi clamantes contra se-mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cyncus quidem potentis Jovis filium
 occidere cupiens, clypeo adegit æream hastam,
 neque perrupit æs : defendebant enim dona Dei.
 Amphitryoniades autem, vis Herculeā,
 inter galeamque et scutum hasta longa
 cervicem nudatam celeriter infra mentum
 percussit violenter ; at ambos abscidit nervos
 homicida fraxinus : magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem, veluti quum aliqua quercus, aut quum rupes

ῥλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 ὧς ἔριπ'· ἀμρὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 425 αὐτὸς δὲ βροτολοῖγόν Ἀρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὄρων ὄσσοισι, λέων ὧς σώματι κύρσας,
 ὅς τε μάλ' ἐνδυκῶς ῥινὸν κρατεροῖς δνύχεσσι
 σχίσσας ὅ τι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πρίμπλαται ἦτορ·
 430 γλαυκιῶν δ' ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῇ μαστιῶν ποσσὶ γλάφει, οὐδὲ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἑσάντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσται Ἀρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 435 ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλυθεν ἀχνύμενος κῆρ,
 ἀμφοτέρω δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ πρῆωνος ὀρούσῃ,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἡχῇ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 ὑψηλός· τῷ δὲ συνενέικεται· ἐνθα μιν ἰσχεῖ·
 τόσση δὲ μὲν ἰαχῇ, βρισάρματος οὐλῖος Ἀρης,
 κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίῃ ἦλθεν Ἀρης ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα·
 445 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρες, ἐπισχεμένος κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἄλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πειθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
 καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 κακτάμεναι μεμαῶς καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
 455 ἐν σάκει μεγάλῳ. Ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχος ὀρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἀρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 μῆρὸν γυμνωθέντα σάκεος ὑπο δαιδαλέοιο
 οὔτας ἐπικρατέως διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
 δούρατι κωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάεβαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐύτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγὺς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 465 ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἰψά δ' ἔπειτα
 ἵππους μαστιέτην· ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπόν.
 Ὡς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
 Κύκνον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 νίσσοντ'· αἰψά δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίνος ἵκοντο
 470 ἵπποις ὠκυπόδεσιν. Ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐξίκετ' Οὐλύμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἱ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
 Ἀνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτὴν τ' Ἰωλκὸν

Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine :
 sic cecidit : circum ipsum autem resonabant arma variata
 aere.] Hunc quidem dein reliquit Jovis ærumnosus filius :
 ipse autem homicidam Martem accedentem observans,
 sævum videns oculis, ut leo corpus *aliquod* forte-nactus,
 qui admodum avide pelle validis unguibus
 dissecta quam celerrime dulcem animam abstulit :
 ferocia autem sane hujus nigrum intumuit cor :
 splendidis-spectans veroperculis sævum costasque et humeros
 cauda flagellans pedibus folit, neque quisquam ipsum
 sustinuit ex-adverso adspiciens prope ire, neque pugnare :
 talis igitur Amphitryoniades insatiabilis belli
 adversus stetit Marti in præcordiis audaciam augens,
 celeriter : is autem ipsi prope accessit mæsto corde ;
 utrique autem clamantes se-invicem invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipitarit,
 longe vero insiliendo volvitur, atque cum fragore
 venit irruens, collis autem huic obvius-fuit
 altus : huic iam concucurrit ; ibi is eam retinet :
 tanto ille quidem fremitu, gravans-currum perniciosus Mars,
 vociferans irruit ; ille autem prompte *eum* excepit.
 Ast Minerva, filia Jovis ægida-tenentis,
 obviam venit Marti, tenebrosam ægidem habens :
 sæva autem torve intuens verbis volucris allocuta-est :
 Mars, inhihe animos fortes et manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclytis armis spoliare
 Herculem occisum, Jovis magnanimum filium.
 Sed age, desine pugna, neve adversus sta mihi.
 Sic ait : sed non persuasit Martis magnanimi animo ;
 sed magnum crepans flammæ similia arma vibrans,
 celeriter invasit vim Herculeam,
 occidere cupiens : et igitur conjecit æratam hastam
 vehementer, sui filii irascens gratia mortui,
 in clypeum magnum : at splendidis-oculis Minerva
 hastæ impetum avertit, protendens-se a curru.
 Acerbus autem Martem dolor cepit : extracto vero gladio
 acuto] irruit contra Herculem magnanimum : at hunc acce-
 dentem] Amphitryoniades, sævi insatiabilis belli,
 femore nudatum clypeo sub artificioso
 vulneravit violenter : at valde carnem perscidit
 hastâ jaculans, inque terram *eum* prostravit ineam.
 Huic autem Terror et Pavor bene-rotalem currum et equos
 adegerunt celeriter propius, et a terra spatiosa
 in currum posuerunt artificiosissimum : celeriter autem
 deinde] equos flagellabant : venerunt vero *in* magnum
 Olympum.] Filius autem Alcmenæ et gloriosus Iolaus,
 Cycno detractis ab humeris armis pulcris
 revertēbantur : mox autem exinde *ad* urbem Trachinis vene-
 runt] equis celeripedibus. At splendidis-oculis Minerva
 pervenit *in* Olympumque magnum et domos patris.
 Cycnum autem contra Ceyx sepelivit et populus innumerus,
 qui prope urbem habitabant inclyti regis
 Anthen Myrmidonumque urbem celebremque Iolcum,

475 Ἄρνην τ' ἤδ' Ἑλικὴν πολλὰς δ' ἀγείρετο λαὸς,
 τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσιν θεοῖσιν.
 Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. Ὡς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι βα κλειτὰς ἑκατόμβας
 480 ὅστις ἄγοι Πυθώδε βίη σύλασκε δοκεύων.

Arnenque atque Helicen : multas autem congregabatur populus,] honorantes Ceycem, carum beatis Diis.
 Illius vero sepulcrum et monumentum invisibile reddidit Anaurus,] imbre hiemali inundans. Ita enim eum Apollo Latonæ-filius jussit, quoniam (Cycnus), inclytas hecatombas quicumque ageret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσαι,
δεῦτε, Δί' ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι·
ὄντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀρατοὶ τε φατοὶ τε
ῥητοὶ τ' ἀρρητοὶ τε, Διὸς μέγαλοιο ἔκχρη.
5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ δῶλον ἀέξει,
ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σχολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, δς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλυθὶ ἰδὼν αἰών τε, δίχῃ δ' ἴθυνε θέμιστας.
10 Τύνη, ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησαίμην.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δῶν τὴν μὲν κεν ἐπαινέσειε νοήσας,
ἣ δ' ἐπιμωμητὴ· διὰ δ' ἀνδρῶν θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
15 σχετλίῃ· οὐτις τὴν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὕπ' ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλήσιν Ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἑτέραν προτέραν μὲν ἐγένετο Νῦξ ἐρεβεννῇ,
ὅτ' κε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
20 ἦτε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃ σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἡδὲ φυτεύειν,
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοὶ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἀφρον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔρις ἥδε βροτοῖσι.

25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κατέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτ' θεο θυμῷ,
μηδέ σ' Ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
νεῖκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἑόντα.

30 Ὡρῃ γάρ τ' ὀλίγῃ πέλεται νεϊκέων τ' ἀγορέων τε
ῥῆτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ῥαίσιος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.

Τοῦ κε κορεσσάμενος νεῖκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτῆμας' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
35 ὥδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείῃσι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσὶν ἀρισται.

Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ', ἄλλα τε πολλὰ
ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.

40 Νήπιοι, οὐδὲ ἴσασι βῶν πλέον ἤμισυ παντὸς,
οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειρα.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
Ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἑόντα·

45 αἰψὰ κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολυσάμενος φρεσὶν ἥσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.

OPERA ET DIES.

Musæ, ex-Pieria carminibus celebrantes,
adeste, Jovem dicite, vestrum patrem canentes,
per quem mortales homines pariter obscurique clarique sunt,
nobilesque ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Nam facile quidem extollit, facile vero elatum deprimit,
facileque præclarum minuit et obscurum auget,
facileque corrigit pravum et superbum attenuat
Jupiter altitonans, qui supremas ædes incolit.
Audi intuens auscultansque, juste autem rege judicia.
Agedum, ego vero, Persa, vera dixerim.

Non igitur unum erat Contentionum genus, sed super terrani
sunt duo: alteram quidem probaverit prudens,
altera vero vituperanda; diversam autem mentem habent.
Nam hæc quidem bellumque malum et discordiam fovet,
noxia: nemo hanc sane amat mortalis, sed necessario
immortalium consiliis Contentionem colunt molestam.
Alteram vero priorem quidem genuit nox obscura,
posuit vero eam Saturnius altithronus, in-æthere habitans,
terræque in radicibus et inter homines, longe meliorem.
Hæc quamvis inertem tamen ad opus excitat.

In alium enim quispiam intuens opere vacans
divitem, ipse festinat quidem arare atque plantare,
domumque bene instituere: æmulsatur enim vicinum vicinus,
ad divitias contendentem: bona autem Contentio hæc homi-
nibus.] Et figulus figulo succenset et fabro faber,
et mendicus mendico invidet et cantor cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repones in animo:
neve tibi Contentio malis-gaudens ab opere animum abdu-
cat,] lites spectanti fori auditori (exsistenti).
Tempus enim raro litiumque est forique,
cuicumque non victus domi in-annum repositus-est,
tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Hoc satius lites ac rixam moveas
de facultatibus alienis: tibi vero non-amplius secunda-vico
licebit] sic facere: sed extemplo dirimamus litem
rectis judiciis, quæ ex Jove sunt optima.
Nam jam quidem patrimonium divisimus, aliaque multa
rapiens auferebas, valde adulans reges
donivoros, qui hoc jus volunt judicasse.

Stulti, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto,
neque quam in malvaque et asphodelo magna utilitas.

Absconditum enim habent Dii victum hominibus.
Facile enim vel uno die acquisivisses,
ut tu in annum haberes, etiam otiosus (exsistens):
statim gubernaculum quidem super fumo poneres,
opera boum vero cessarent et mulorum laboris-patientium.
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,
quod ipsum decepit Prometheus versutus.

Τοῦνεχ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 50 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις εὖς παῖς Ἰαπετοῖο
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 ἐν κοίῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέρανον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδὼς,
 55 χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμάς φρένας ἡπεροπεύσας,
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι·
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ᾧ κεν ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἔόν κακὸν ἀμπαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 60 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὃ ττι τάχιστα
 γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 καὶ σθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἴσκειν
 παρθενικῆς καλὸν εἶδος, ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰστὸν ὑφαίνειν·
 65 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσέην Ἀφροδίτην,
 καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἦθος
 Ἑρμείαν ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπὶ θοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις
 παρθένῳ αἰδοίῃ Ἰκελόν, Κρονίδεω διὰ βουλάς·
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
 δρυμοὺς χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 75 ὦραι καλλίχομοι στέφον ἀνθεσιν εἰαρινόισι·
 [πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφάρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἦθος
 τεῦξε Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 ὅττι θεῶν κήρυξ· ὀνόμηκε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμα ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην
 85 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
 ἐφράσαθ', ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 ἐξοπίσω, μή ποῦ τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ δὲ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσχον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,
 νοῦσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
 [Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγερᾶσκουσι.]
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεςσι πίθου μέγα πῶμα ἀφελούσα
 95 ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
 Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀβρήκτοισι δόμοισιν
 ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χειρῶν, οὐδὲ θύραζε
 ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 αἰγίοχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 100 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλῃται.
 Πλεῖη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ

Idcirco igitur hominibus machinatus est molestias tristes.

Abscondit vero ignem : hunc quidem rursus egregius filius Japeti] furatus est hominibus *dandum* Jove a prudenti in cava ferula, fallens Jovem fulmine-gaudentem.

Hunc autem indignatus affatus est nubicogus Jupiter :

Japetionide, prae omnibus consilia sciens, gaudes ignem furatus et meam mentem quod-deceperis, tibi que ipsi magnum exitium et posteris.

Ipsis vero pro igne dabo malum, quo omnes Oblectentur (in) animo, suum malum amore-amplectentes.

Sic ait : risitque pater hominumque Deorumque.

Vulcanum vero jussit inclytum quam celerrime terram aqua miscere, et hominis indere vocem et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare virginis pulcrum speciem, peramabilem : at Minervam opera docere, artificiose telam texere : et gratiam circumfundere capiti auream Venerem, et desiderium grave, et membra-rodentes curas : indere vero impudentem mentem et fallaces mores Mercurium jussit nuntium Argicidam.

Sic dixit : illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Statim vero ex terra finxit inclytus Vulcanus virgini verecundae similem, Saturnii ex consiliis : cinxit vero et ornavit Dea splendidis-oculis Minerva : circum autem (huic) Charitesque Deae et veneranda Suada monilia aurea posuerunt corpori : circumque eam Horae pulchricomae coronarunt floribus vernis : [omnem vero ejus corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva.]

At ipsi in pectore nuntius Argicida mendaciaque blandosque sermones et dolosos mores condidit Jovis consilio graviter-tonantis ; ac nomen imposuit Deorum praeco ; appellavit autem hanc mulierem Pandoram, quia omnes Olympias domos habentes donum donarunt, detrimentum hominibus inventoribus.

At postquam dolum perniciosum inevitabilem absolvit, ad Epimetheum misit pater inclytum Argicidam munus ferentem, Deorum celerem nuntium : neque Epimetheus] cogitavit, quod ipsi dixisset Prometheus, ne quando munus] acciperet a Jove Olympio, sed remitteret retro, ne forte quidquam mali mortalibus eveniret. Verum ille recepto-eo, cum jam malum haberet, sensit.

Prius enim quidem vivebant in terra genera hominum procul absque malis et sine difficili labore, morbisque molestis, qui hominibus mortem dederunt.

[Mox enim in miseria mortales consenescent.] Sed mulier manibus amphorae magnum operculum cum-dimovisset,] dispersit ; hominibus autem paravit curas tristes.

Sola vero illic Spes in illaeso domicilio intus mansit dolii sub labris, neque foras evolavit : prius enim injecit operculum dolii, agida-tenentis consiliis Jovis nubes-cogentis.

Alia vero innumera mala inter homines vagantur.

Plena enim quidem terra est malis, plenum vero mare : morbi autem hominibus interdiu atque noctu

αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεὺς.
106 [Οὕτως οὕτι πη ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.]

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἑτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
[ὡς δμῶθεν γεγάσι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι.]
† Χρύσειον μὲν πρῶτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
110 ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύεν·
ὥστε θεοὶ δ' ἔζων ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας δμοῖοι
115 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων·
θνήσκον δ' ὡς ὑπὸν δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζεῖδωρος ἄρουρα
αὐτομάτη, πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελήμοι
ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
120 [ἄφνειοι μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.]
(120) Αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς
ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
126 ἤερα ἐσσάμενοι πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
(125) πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
† Δεύτερον αὖτε γένος πολλὸ χειρότερον μετόπισθεν
ἄργυρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυτὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
130 Ἄλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρῃ κεδνῇ
(130) ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἂν ἡδῆσειε καὶ ἥδης μέτρον ἔκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
ἄφραδῆς ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
135 ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
(135) ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἧ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὐνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλύμπιον ἔχουσιν.
140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
(140) τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ. [πῶν
† Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
χάλκειον ποίησ', οὐκ ἄργυρέῳ οὐδὲν ὁμοῖον,
145 ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἄρης
(145) ἔργ' ἐμελε στονόνετα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σίτον
ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
ἄπλητοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀπτοὶ
ἐξ ὤμων ἐπέφυκιν ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἴκοι,
(150) χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσχε σίδηρος.
Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπο σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο,
νόονυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἑόντας
156 εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

spontanei ventitant, mala mortalibus ferentes
tacite; nam vocem exemit prudens Jupiter.
[Sic non usquam licet Jovis voluntatem evitare.]

Si autem volueris, alium tibi ego sermonem summatim-fa-
ciam] belle ac scienter : tu vero menti infige tuae :
[quomodo ex-eadem-origine nati-sunt Dii mortalesque homi-
nes.] Aureum quidem primo genus loquentium hominum
immortales fecerunt Olympias domos habentes.
Ii quidem sub Saturno erant, cum in caelo regnaret :
sicut Dii autem vivebant securum animum habentes,
procul absque et laboribus et ærumna : neque misera
senectus aderat, semper vero pedibus ac manibus sibi similes
oblectabantur in conviviliis mala extra omnia ;
moriebantur autem tamquam somno obruti : bona vero omnia
illis erant ; fructumque ferebat fertile arvum
sponte-sua multumque et copiosum : ii vero lubentes
quieti operibus fruebantur cum bonis multis.
[abundantes pomis, cari beatis Diis.]
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
ii quidem daemones sunt, Jovis magni ex consiliis,
boni, in-terra-versantes, custodes mortalium hominum :
qui sane custodiunt et justitiam et prava opera,
aëre induti ubique oberrantes per terram,
opum-datores : et hoc munus regum obtinebant.
Secundum inde genus multo deterius postea
argenteum fecerunt Olympias domos habentes,
aureo neque forma simile, neque ingenio.
Sed centum quidem puer annis apud matrem sedulam
educabatur crescens valde rudis sua in domo :
sed quum pubuisset et pubertatis metam advenisset,
pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
ob-stultitias : injuriam enim temerariam non poterant
a-se-mutuo abstinere, neque immortales colere
volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
uti fas est hominibus ex-more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.
At postquam et hoc genus terra occultavit,
hi quidem subterranei beati mortales vocantur,
secundi ; sed tamen honor etiam hos comitatur.
Jupiter vero pater tertium aliud genus loquentium homi-
num] æneum fecit, omnino argenteo nihil simile,
e fraxinis, violensque et robustum : quibus Martis
opera curæ-erant luctuosa et injuriæ : neque ullum frumen-
tum] edebant, sed adamantis habebant durum animum,
inaccessi : magna autem vis et manus invictæ
ex humeris nascebantur in validis membris.
His autem erant ænea quidem arma, æneæ vero etiam domus ;
æreque operabantur : nigrum enim non erat ferrum.
Et hi quidem manibus sub suis domiti
abierunt in putridam domum horribilis Plutonis,
ignobiles : mors autem eos, terribiles quamvis (existentes),
cepit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

- (155) †Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὐτίς ἐτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
160 ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
(160) Καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ
τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
165 ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἡυκόμοιο.
(165) Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἔθ' ὅπασσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πεῖρατα γαίης,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασιλεύει.
170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
(170) ὄλβιοι ἥρωες, τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζειδῶρος ἄρουρα.
†Μηκέτ' ἐπεὶ ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
175 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον οὐδὲ ποτ' ἤμαρ
(175) παύσονται καμάτου καὶ διζύος, οὐδὲ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὸς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
(180) Οὐδὲ πατὴρ παῖδεσσιν ὁμοῖος οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξείνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
185 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας·
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντες ἔπεσσι,
(185) σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες· οὐδέ κεν οἷα
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτῆρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
190 Οὐδὲ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται οὔτε δικαίου
οὔτ' ἀγαθοῦ, μᾶλλον δὲ κακῶν βεκτῆρα καὶ ὕβριν
(190) ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδῶς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
μῦθοισι σχολίοις ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.
195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν διζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, καχόγαρτος ὁμαρτήσῃ, στυγερῶπης.

- (195) Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
λευκοῖσιν φάρεσσι καλυψαμένῳ χροᾷ καλὸν
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἱτὴν προλιπόντ' ἀνθρώπους
200 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείφεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.

- (200) Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
ὦδ' ἱρηξ̄ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσιν φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπύς·
205 ἢ δ' ἔλεον γναμπτοῖσι πεπαρμένῃ ἀμφ' ὀνύχεσσι
μύρετο· τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
(205) Δαιμόνι, τί λῆλθκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρεῖον·

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
rursum etiam aliud quartum super terram multorum-altricem
Jupiter Saturnius fecit, justius et melius,
virovum heroum divinum genus, qui vocantur
semidei priore ætate per immensam terram.
Et hos quidem bellumque malum et pugna gravis,
alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmea in terra,
perdidit pugnantes propter oves Œdipodæ;
alios vero etiam in navibus trans magnam latitudinem maris
ad Trojam ducens Helenæ gratia pulchricomæ.
Ibi sane eos quidem mortis exitium occultavit:
iis autem seorsum ab-hominibus vitam et sedem tribuens
Jupiter Saturnius constituit pater ad fines terræ
procul ab immortalibus: horum Saturnus rex-est.
Et ii quidem habitant securum animum habentes
in beatorum insulis juxta Oceanum vorticosum,
felices heroes, quibus mellitum fructum
ter quotannis florentem fert secundus ager.

Utinam non jam debuissim ego quintis interesse
hominibus, sed aut prius mori, aut postea nasci!
Nunc enim jam genus est ferreum: neque unquam interdiu
cessabunt a-labore et miseria, neque noctu,
corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
Sed tamen et hisce admiscebuntur bona malis.
Jupiter autem perdet etiam hoc genus loquentium hominum,
postquam nati cani-circum-tempora facti-fuerint.
Neque pater liberis concordans, neque liberi patri,
neque hospes hospiti, neque amicus amico,
neque frater carus erit, ut antehac certe.
Celeriter vero senescentes dehonestabunt parentes;
incusabunt autem sane hos molestis alloquentes verbis,
impii, neque Deorum vindictam scientes: neque hi
senibus parentibus educationis-præmia reddent,
violenti: alter autem alterius civitatem diripiet.
Neque ulla pii gratia erit, neque justî,
neque boni; magis vero maleficum et injurium
virum honorabunt: justitia autem in manibus, et pudor
non erit: lædetque malus meliorem virum,
verbis pravis alloquens, perjurium vero jurabit.
Livor autem homines miseros omnes
maledicus, malis-gaudens comitabitur invisio-vultu.

Et tum jam ad cælum a terra spatiosa,
candidis vestibus tectæ corpus pulcrum,
immortalium ad genus iverunt relictis hominibus
Pietas et Nemesis: at relinquentur dolores graves
mortalibus hominibus; contra-malum vero non erit defensio.

Nunc vero fabulam regibus narrabo, sapientibus quamvis
Sic accipiter affatus est Iusciniæ varii-gutturis, [ipsis.
admodum alte in nubibus ferens unguibus correptam:
hæc vero misere, curvos fixa circum ungues,
lugebat: eam autem ille imperiose sermone allocutus-est:
Infelix, quid strepis? habet sane te multo fortior:

τῇ δ' εἷς ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰδὼν ἐοῦσαν
 δεῖπνον δ', αἶ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἥ μεθύσω.
 210 Ἀρρων δ' ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιπεριζεῖν,
 νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
 (210) Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης Ἴρηξ, ταυσιίπερος ὄρνις.

Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μὴ δ' ὕβριν ὀφελλε·
 ὕβρις γάρ τε κακῇ δειλῷ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 215 ῥηϊδίως φερέμεν δύνатаι, βαρῦθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 ἐγκύρσας ἄτησιν· δόδος δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 (215) κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
 ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 220 [Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄγωσι
 ὠροφάγοι, σκολιῆς δὲ δίκης κρίνωσι θεμιστας.]
 (220) Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἥθεα λαῶν,
 ἥερα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 οἷτε μιν ἐξελάσῃσι καὶ οὐκ ἰθείαν ἐνειμαν.

Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
 ἰθείας καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
 (225) τοῖσι τέθλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
 εἰρήνῃ δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
 ἀργαλέον πόλεμον τεκμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς·
 230 οὐδέ ποτ' ἰθυοδίκησι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 οὐδ' ἄτη, θαλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.

(230) Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρυς
 ἄκρῃ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 εἰροπόκοι δ' οἶες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
 235 τίχτουςιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέχνα γονεῦσιν·
 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
 (235) νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζεῖδιωρος ἄρουρα.

Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακῇ καὶ σχέτλια ἔργα,
 τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλιν κακοῦ ἀνδρὸς ἀπὴ-
 ρετις ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται. [ῦρα,
 (240) τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.

Οὐδὲ γυναῖκες τίχτουςιν· μινύθουσι δὲ οἴκοι,
 245 Ζηνὸς φραδοσμύνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἡ τῶνγε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἡ ὄγε τεῖχος,
 (245) ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 τῆνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 250 ἀθάνατοι φράζονται ὅσοι σκολιῇσι δίκησι
 ἀλλήλους τρίβουσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

(250) Τρίς γὰρ μῦριοι εἰσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 255 ἥερα ἐσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκχεγαυία,
 (255) κυδρὴ τ' αἰδοῖται θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Καί ῥ' ὁπότ' ἂν τίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
 260 γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 [ὄημος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες

hacibus, qua te equidem ducam, licet cantatricem (exsisten-
 tem):] cunam vero, si voluero, faciam, aut dimittam.

Imprudens autem, quicumque voluerit cum potentioribus
 contendere;] victoriaque privatur, praeterque contumelias
 dolores patitur.] Sic ait velociter-volans accipiter, latis-alis
 avis.] O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove:
 injuria enim etiam mala misero est homini; nec quidem dives
 facile ferre potest, gravaturque ab ea,
 illapsus damnis: via vero aliter perveniendi
 melior ad justa: justitia autem injuriam superat
 ad finem progressa: passus vero *damna* stultus cognovit.

Cito enim currit jusjurandum una-cum injustis judiciis.
 At Justitiae tumultus est tractae, quo viri duxerint
 donivori, pravis autem sententiis deciderint jura.
 Haec vero sequitur deplorans urbemque et sedes populorum,
 aerem induta, malum hominibus adferens,
 qui ipsam expellunt, neque justam *partem* distribuunt.

Qui vero jura peregrinis et civibus dant
 recta, neque quidquam praetergrediuntur justum,
 his floret urbs, populique florent in ipsa:
 pax vero per terram juvenum-altrix, neque umquam illis
 molestum bellum decernit late-cernens Jupiter,
 neque umquam justos inter homines fames versatur,
 neque damnum: in-conviviis autem cura-partis operibus
 fruuntur.] His quidem fert terra multum victum, in-monti-
 bus vero quercus] summa quidem fert glandes, media vero
 apes:] lanigeræ autem oves velleribus onustæ sunt:
 pariunt vero mulieres similes liberos parentibus:
 florent autem bonis perpetuo: neque in navibus
 iter-faciunt; fructum vero fert secundus ager.

Quibus autem injuriaque curæ-est mala pravaque opera,
 iis vindictam Saturnius decernit late-cernens Jupiter.

Sæpe etiam universa urbs malo viro detrimentum-cepit,
 quicumque peccat et iniqua machinatur.
 Illis autem cœlitus magnum importavit malum Saturnius,
 famem simul et pestem: intereunt vero populi;
 neque mulieres pariunt; minuuntur autem familiae,
 Jovis consiliis Olympii: interdum vero etiam
 aut eorum exercitum ingentem perdidit aut idem murum,
 aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi
 hanc vindictam: prope enim inter homines versantes
 immortales observant, quotquot pravis judiciis
 se-mutuo atterunt, Deorum vindictam non curantes.
 Ter enim decies-mille sunt in terra multorum-altrice
 immortales Jovis custodes mortalium hominum:
 hi igitur custodiunt et justitiam et prava opera,
 aère induti, ubique oberrantes per terram.

Illa autem virgo est, Justitia, ex Jove, procreata
 augustaque venerandaque Diis qui Olympum habent.
 Et igitur, cum quis eam lædat impie spernens,
 statim apud Jovem patrem considens Saturnium,
 refert hominum injustam mentem, ut luat
 populus peccata regum, qui pernicioosa meditautes

- (260) ἄλλη παρκλίνωσι δίκας σχολιῶς ἐνέποντες.]
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰθύνετε μύθους,
 δωροφάγοι, σχολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
 265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων,
 ἡ δὲ κακὴ βουλή τῷ βουλευσαντι κακίστη.
 (265) Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
 καὶ νυ τὰδ', αἶ κ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρεται, οὐδέ ἐ λήθει
 οἶον δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.
 270 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 εἶην μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἀνδρὰ δίκαιον
 (270) ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει·
 [ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.]
 Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
 275 καὶ νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων·
 (275) ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
 ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 280 γίγνεται. Εἰ γὰρ τίς κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 γιγνώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς·
 (280) δὲ δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορχον ὁμόσσας
 ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεστον ἀασθῇ,
 τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λέλειπται·
 285 ἀνδρὸς δ' εὐόρχου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 (285) Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἔστιν ἐλέσθαι
 ῥηϊδίως· λείη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
 290 ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν
 καὶ τρηχὺς τοπρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 (290) ῥηϊδίῃ δὲ ἔπειτα πέλει, χαλεπὴ περ ἐοῦσα.
 Οὗτος μὲν πανάριστος, δὲ αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
 295 ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, δὲ εὖ εἰπόντι πίθηται·
 δὲ δὲ κε μὴτ' αὐτὸς νοεῇ μὴτ' ἄλλου ἀκούων
 (295) ἐν θυμῷ βάλληται, δ δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 ἐργάζεαι, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σε Λιμὸς
 300 ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ,
 αἰδοίῃ, βίότου δὲ τετὴν πιμπλῇσι καλιήν.
 (300) Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, δὲ κεν ἀεργὸς
 ζῶν, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργὴν,
 305 οἷτε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 (305) ὥς κέ τοι ὥραίου βίότου πλήθωσι καλιαί.
 Ἐξ ἔργων δ' ἀνδρες πολύμηλοι τ' ἀφνειοὶ τε·
 καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φιλτερος ἀθανάτοισιν
 310 ἔσσεια ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίῃ δέ τ' ὄνειδος.
 (310) Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων·**
 315 εἰ κεν ἀπ' ἀλλοιρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

alio inflectunt jura prave dicentes.

Hæc observantes reges, corrigite sententias,
 donivori, pravorum vero judiciorum prorsus obliviscamini.

Sibi ipsi mala struit vir alii mala struens,
 malumque consilium consulenti pessimum.

Omnia videns Jovis oculus et omnia animadvertens
 etiam hæc, siquidem vult, inspicit : neque eum latet,
 quale jam hoc quoque judicium urbs intus exerceat.

Nunc jam ego neque ipse inter homines justus
 sim, nec meus filius : quoniam malum est virum justum
 esse, siquidem majus jus injustior habebit.

[Sed hæc nondum spero perfecturum Jovem fulmine-gauden-
 tem.] O Persa, tu vero hæc in animo reponere tuo,
 et quidem justitiæ obtempera, violentiæ autem obliviscere
 omnino.] Hanc enim hominibus legem imposuit Saturnius :
 piscibus quidem et feris et avibus volucris,
 ut devorent se-mutuo, quoniam non justitia est inter eos :
 hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
 est. Si enim quis velit justa profiteri
 cognoscens, ei opes dat late-videns Jupiter :
 qui vero testimoniis volens perjurium jurans
 mentietur, justitiamque impediens immedicabiliter læsus-sit,
 ejus certe obscurior progenies posthac relicta-est :
 viri autem juste-jurantis progenies posthac præstantior.

Tibi vero bona intelligens dicam, valde stulte Persa.
 Vitium quidem sane etiam cumulatim est capere
 facile : plana quidem via est, valde autem procul habitat.
 Virtuti vero sudorem Dii anteposuerunt
 Immortales : longa vero et ardua via est ad eam,
 et aspera primum : ubi vero ad summum aliquis venerit,
 facilis jam deinceps est, quamvis difficilis (exsistens).

Ille quidem optimus est, qui per-se omnia intellexerit,
 cogitans quæcumque dein et ad finem sint meliora.
 Bonus vero etiam ille, qui bene monenti paruerit.
 Qui vero neque ipse sapit, neque alium audiens
 in animo reposuerit, ille contra inutilis vir est.

At tu quidem nostri memor semper præcepti
 operare, Persa, diva proles, ut te Fames
 oderit, amet autem pulcre-coronata Ceres
 veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames enim semper ignavo comes est viro.

Huic vero Dii indignantur et homines, quicumque otiosus
 Vivit, fucis aculeo-carentibus similis indole,
 qui apum laborem absumunt otiosi,
 vorantes : tibi vero opera gratum esto decentia obire,
 ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.

Ex laboribus autem viri evadunt pecorosique opulentique :
 etiam laborans multo carior immortalibus
 eris atque hominibus : valde enim oderunt otiosos.

Labor autem minime dedecus, ignavia autem dedecus est.

Quod si laboraveris, mox te æmulabitur otiosus
 Ditescentem : divitias vero virtus et gloria comitatur.

Fortuna autem qualis sis, laborare est melius.**
 si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum

- εἰς ἔργον τρέψας μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.
 (315) Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησιν.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὀλβῳ.
 320 Χρήματα δ' οὐκ ἀρπακτὰ-θεόςδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβον ἔλθῃται,
 (320) ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσεται, οἷά τε πολλὰ
 γίγνεται, εὖ τ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ.
 325 βεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὀλβος ὀπηδεῖ.
 (325) Ἴσον δ' ὅς θ' ἔκτεν δὲ τε ξεῖνον κακὸν ἔρξῃ,
 ὅς τε κασιγνήτοιο εἰς ἀνὰ δέμνια βαίνει
 κρυπταδίῃς εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια βέζων,
 (330) ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὄρφανὰ τέκνα,
 ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 (330) νεικεῖν χαλεποῖσι καθαρπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῷ δ' ἦτοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαιέται, ἐς δὲ τελευτὴν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάντα ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν.
 Καὶ δὲ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 (335) ἀγῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καλεῖν·
 ἄλλοτε δὲ σπονδῆς θυέεσσι τε ἱλάσκεσθαι,
 ἡμὲν δ' εὐνάξῃ καὶ δ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
 340 ὥς κέ τοι ἴασον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχουσιν·
 [δρρ' ἄλλων ὦνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.]
 (340) Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαίτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρόν ἑᾶσαι·
 τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμα' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο,
 345 γείτονες δ' ἄριστοι ἔκιν, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων ὄσσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 (345) Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴῃ.
 Εὐμὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῳῖον, αἶ κε δύνηαι,
 ὥς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρχιον εὖρῃς.
 (350) Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτῃσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·
 καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δ' οὐ τις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεира.
 (355) Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὄγεκ' ἀνὰ μέγα δοίτ·
 χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρεται δὲ κατὰ θυμόν·
 ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλθῃ ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 καὶ τε σμικρὸν ἔδν, τὸ δ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
 (360) καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύζεται αἶθοπα λιμόν·
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
 365 Ὅϊκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν.
 Ἐσθλὸν μὲν παρέοντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 (365) χρηρίζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 μεσσόθι φεῖδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φεῖδω.

ad opus convertens curam-habeas victus, sicut te jubeo.

Pudor autem non bonus egenum hominem tenet, pudor, qui homines valde lædit atque juvat.

Pudor sane cum inopia, audacia vero cum opibus.

Opes autem non rapiendæ: divinitus-datæ multo meliores. Si quis enim et manibus per vim magnas opes ceperit, aut is lingua prædatus fuerit, qualia multa

Fiunt, quam primum lucrum mentem deceperit

hominum, pudorem vero impudentia expulerit:

facile autem illum obscurant Di, minuuntur vero familiae viro tali; exiguumque ad tempus divitiarum comitantur.

Pariter vero, et qui supplicem et qui hospitem male tractaverit;] quique fratris sui lectum adscenderit

secreti concubitus uxoris, scelerata patrans;

quique cujuspian imprudentia fraudat orphanos liberos;

quique parentem senem misero in senectutis limite

incepuit gravibus incessens verbis:

huic autem certo Jupiter ipse irascitur, ad extremum vero operibus pro iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu ab his quidem omnino cohibe stultum animum.

Pro facultate autem facito sacra immortalibus Diis caste et pure, nitida vero femora adoletō:

alias autem libationibus thuribusque placato,

et quando cubitum-is, et quum lux sacra venerit:

ut tibi benevolum cor et animum habeant;

[ut aliorum emas agrum, non tuum aliud.]

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque: eum autem potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Quotiescumque enim tibi etiam domesticum aliud quid accivini non-cincti accurrunt, cinguntur autem cognati. [dat,

Damnum malus vicinus, quantum bonus magnum commodum.] Nactus est sane pretium, quicumque nactus est vicinum bonum.] Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recte quidem metiarius *mutuans* a vicino, recte vero redde, eadem mensura, et amplius, si quidem possis:

ut indigens etiam in posterum æquum *eum* invenias.

Ne mala lucra-captēs: mala lucra æqualia damnis.

Amantem ama, et succurrenti succurre:

et da ei-qui dederit, neve da ei-qui non dederit.

Datori quidem aliquis dedit, non-danti vero nemo dedit.

Donatio bona, rapina vero mala, mortis datrix.

Quicumque enim quidem vir libens *dat*, is etiam multum dederit.*] gaudet dono et delectatur suo in animo.

Qui vero ipse ceperit impudentiarum obsecutus quamvis exiguum (exsistens), id tamen rigidat ejus animum.

Siquidem enim et parvum ad parvum posueris,

et frequenter istud feceris, mox magnum et hoc evaserit.

Qui vero ad id-quod-ades adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum est hominem cruciat.

Domi melius est esse, quoniam damnosum, quod foris est.

Bonum quidem de-præsenti capere, miseria vero animo,

egere absente: quæ te meditari jubeo.

Incipiente autem dolio et desinente saturare.

in-medio parce: sera vero in fundo parsimonia.

- 370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι·
[370] πίστει δ' ἄρ τοιδμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἀνδρας.
Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω
αἰμύλα κωτίλλουσα, τετὴν διφῶσα καλὴν.
375 Ὅς δὲ γυναῖκί πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.
Μουνογενὴς δὲ παῖς εἴη πατρῷον οἶκον
(375) φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δέ κε ν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἀσπετον δλθον.
390 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
[Σοὶ δ' εἰ πλούτου θεμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν,
(380) ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.]

- Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ οὐσομενάων.
385 Αἱ δ' ἦτοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
(385) φαίνονται ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
ἐγγυθὶ ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσήεντα,
390 πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα χῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπεῖρειν, γυμνὸν δὲ βοῶτειν,
(390) γυμνὸν δ' ἀμάαν, εἴ χ' ὦρια πάντ' ἐθέλησθα***
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαστα
ὦρι' ἀέζηται, μὴ πως τὰ μέταζε χατίζων
395 πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
Ὅς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
(395) οὐδ' ἐπιμετρέσω· ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μήποτε σὺν παίδεσσι γυναῖκί τε θυμὸν ἀχέων
400 ζητεύης βίον κατα γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
Δὲς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
(400) χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις·
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. Ἀλλὰ σ' ἀνωγα
φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρῆν.
405 Οἶκον μὲν πρῶτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
[κτητὴν, οὐ γαμετὴν, ἥ τις καὶ βουσὶν ἔποιτο,]
(405) χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρῆνται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἢ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τε ἔργον.
410 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἐννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πύμπλησι καλὴν,
(410) οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τε ἔργον ὀφέλλει.
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
Ἥμος δὲ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
415 καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζητὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χροῦς·
(415) πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε Σεῖριος ἀστήρ
βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων
ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·
420 τῆμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ῦλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρβοιό τε λήγει·
(420) τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὦρια ἔργα.

Merces autem viro amico constituta æqua esto.
Etiam cum-fratre ludens testem adhibeto :
credulitas autem sane pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
mines.] Ne vero mulier tibi animum nates-exornans decipiat,
blanda garriens, tuum inquirens domicilium.
Qui enim mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius sit, paternam domum
qui-servet : ita enim opulentia crescit in ædibus.
Senex autem moriaris, alterum filium relinquens.
Facile vero et pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major quidem plurium cura, major autem accessio.
[Tibi vero si opes mens appetit in animo tuo,
sic facito, et operi super opus operare.]

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus,
incipi messem ; arationem vero, occidentibus.
Hæ autem sane noctesque et dies quadraginta
latent : rursum vero inverso anno
apparent primum ubi-acuitur ferrum.
Hæc utique camporum est lex, iisque, qui mare
prope habitant, iisque, qui valles flexuosas,
a-mari fluctuante procul, pinguem regionem
incolunt : nudus serito, nudusque arato,
nudusque metito, si quidem tempestiva omnia voles***
opera tibi-parare Cereris, ut tibi singula
tempestiva crescant, ne quando interim egens
mendices ad alienas domos, et nihil efficias.
Sicut et nunc ad me venisti : ego vero tibi non amplius-dabo,
neque admetiar : operare, stolide Persa,
operibus, quæ hominibus Dii destinarunt :
ne-quando cum liberis uxoreque animo dolens
quæras victum per vicinos, hi vero negligent.
Bis quidem enim et ter forsitan consequeris : si vero am-
plius molestus-tueris,] rem quidem non facies, tu vero ina-
nia multa dices :] inutilis autem erit verborum copia. Sed te
jubeo] cogitare debitorumque solutionem famisque evitatio-
nem.] Domum quidem primum, fœminamque bovemque
aratorem,] [servam non nuptam, quæ et boves sequatur :]
utensilia vero domi omnia apta parato :
ne tu quidem petas ab alio, is vero recuset, tuque careas,
tempus autem prætereat, minuaturque etiam opus.
Neve differas in crastinum inque perendinum :
non enim frustra-laborans vir implet horreum,
neque differens : studium vero opus auget.
Semper autem dilator-operum vir cum-damnis luctatur.
Quum jam desinit vis acuti solis
æstum sudoriferum, per-autumnus pluvie
Jove præpotente, mutatur vero humana cutis*
multo agilior : jam enim tunc Sirius stella
paulisper supra caput mortalium hominum
venit interdiu, magis autem nocte fruitur :
tum minime-rosa (vermibus) est cæsa ferro
silva, folia autem humi fundit, germinationeque desinit :
tunc igitur lignari memento tempestiva opera.

Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὑπερον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονά θ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενος οὕτως·
425 εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφυρὰν κε τάμοιο.

Τρισπίθμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
(425) Πολλ' ἐπικαμπύλα κἄλα· φέρειν δὲ γύτην, ὅτ' ἂν εὐ-
εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν, [ρης,
πρίνινον· δς γὰρ βουσίην ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν,
430 εὐτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶος, ἐν ἐλύματι πῆξας,
γόμενοι πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῇ.]

(430) Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτὸν, ἐπεὶ πολὺ λῳίον οὕτω·
εἰ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσί βαλοιο.
435 Δάφνης δ' ἢ πετελῆς ἀκιώτατοι ἱστοβοῆς,
ὄρυός ἐλυμα, γύτης πρίνου. Βόες δ' ἐνναετήρῳ
(435) ἄρσενε κεκτῆσθαι, τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδὸν,
ἥδης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.
Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντ' ἐν αὐλακί καμ μὲν ἄροτρον
440 ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐτὸ λῖποιν.

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζῆδος ἔποιτο
(440) ἄρτον δειπνήσας, τετράτρυπον, ὀκτάβλωμον,
ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθείην αὐλακ' ἐλαύνει,
ρηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
445 θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὐτὶ νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.

(445) Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.
Φράζεσθαι δ', εὐτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης·

450 ἥτ' ἀρότοιο τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὁμηγερέων· κραδίην δ' ἔδρακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·

(450) δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βοῦς ἐνδον ἐόντας·
[ρηϊδίον γὰρ ἔπος εἰπεῖν Βόες δὲ καὶ ἁμαξαν·
ρηϊδίον δ' ἀπανήνασθαι. Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.

455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἁμαξαν,
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ'· ἑκατὸν δὲ τε δούραθ' ἀμάξης,
(455) τῶν πρόσθεν μελέτην ἐξέμεν οἰκήϊα θέσθαι.]

Εὐτ' ἂν δὲ πρῶτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
δὴ τότε ἔφορμηθῆναι δμῶος δμῶές τε καὶ αὐτὸς
460 αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρώων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
πρωτὶ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἀρουραι.

(460) (Ἐὰρ πολεὶν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.)
Νεῖον δὲ σπεῖρειν ἔτι κουρίζουσαν ἀρουραν.

(Νεῖος ἀλεξιάρχη παιδῶν εὐκλήτειρα.)

465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῆν,

(465) ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄχρον ἐχέτλης
χειρὶ λαβὼν ὀρηκὰ βοῶν ἐπὶ νῶτον ἱκῆαι

ἐνδρυσὸν ἐλαόντων μεσάβῳ. Ὁ δὲ τυτθὸς ὀπισθεν
470 δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθεῖν,
σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη

(470) θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.

Ὡδὲ κεν ἀδροσύνη στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
εἰ τέλος αὐτὸς ὀπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάξοι,

475 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράγνια· καὶ σε ἔολπα
γῆθήσειν, βίотου αἰρέυμενον ἐνδον ἐόντος.

Mortarium quidem tripetale seca, pistillum vero tricubitale,
axemque septempedalem : valde enim certe conveniens sic :
si vero octopedalem, inde et malleum secueris.

Trium-palmorem vero rotam secato decem-palmorem plau-
stro.] Multa curva ligna : ferti autem buram, cum invene-
ris] domum, in monte quærens vel in campo,
ilignam : hæc enim bobus ad-arandum firmissima est,
si Minervæ famulus, dentali infigens,
clavis conjungens adaptaverit temoni.

Bina vero facito aratra, fabricans domi,
alterum nativa-bura et alterum compactile : quoniam multo
melius sic :] si alterum quidem freris, alterum bobus inje-
ceris.] E-lauro autem vel ulmo minime-vermiculati temones,
e-quercu dentale, bura ex-ilice. Boves vero duos novennes
mares comparato (horum enim robur non imbecillum est)
juventutis mensuram habentes : hi ad-laborandum optimi.
Non hi utique dimicantes in sulco quidem aratrum
frerint, opus vero inutile ibi reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
panem postquam-prandit quadrididum, octo-quadrarum,
qui opus curans rectum sulcum ducat,
non-amplius circumspiciens æquales, sed in opere
animum habens : hoc vero neque junior alius melior
ad-spargendum semina et iteratam-sationem ad-evitandam.
Junior enim vir ad æquales desiderio-trahitur.

Observe vero, cum gruis vocem audieris
alte in nubibus quotannis clangentis :
hæc arationisque signum affert, et hyemis tempus
indicat imbriferæ : cor autem rodit viri bobus-carentis.
Tunc sane pasce camuros boves domi manentes.

[Facile enim est verbum dicere : Par-boum da et plaustrum ;
facile autem recusare : Sunt vero opera bobus. [strum,
Putat autem vir mente nempe dives se fabricaturum plau-
stultus, neque hocce scit : centum enim sunt ligna plaustrī,
quorum ante curam habere oportet domum ferendorum.]

Cum vero primum arationis-tempus mortalibus apparuerit,
Jam tunc aggredere, simul servique et ipse,
siccum et humidum arans arationis per tempus,
mane valde festinans, ut tibi impleantur arva.

[Vere vertito ; æstate vero iteratum arvum non te fallit.]

Novalem autem serito adhuc levem agrum.

[Novalis ex-secrationum-expultrix, liberorum placatrix.]

Supplica vero Jovi infero, Cererique castæ,
perfecte ut-onerent Cereris sacrum munus,
incipiens primum arationem, cum extremum stivæ
manu capiens stimulum, boum ad terga adtigeris
temonis-cuneum trahentium subjugiis : puer autem a-tergo
sequens] servus tenens ligonem negotium avibus facessat,
semina abscondens. Diligentia enim optima
mortalibus hominibus, negligentia vero pessima.

Sic ubertate spicæ nutaverint ad-terram,
si finem ipse postea Olympius præbuisse,
e vasis autem ejeceris araneas ; et te spero
gavisurum, de-victu sumentem intus reposito.

(475) Εὐοχθέων δ' ἔξει πολὺν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσσει· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.

Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπῆς ἀρόσης γθόνα διαν,
480 ἤμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔέργων,
ἀντὶα δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
(480) οἷσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δὲ σε θηήσονται.

[Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,]
ἀργαλέος δ' ἀνδρῶν κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
485 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τότε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἤμος κόκκυξ κόκκυζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
(485) τοπρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἡματι, μὴδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλὴν μήτ' ἀπολείπων·
490 οὕτω κ' ὀφαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζοι.

[Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει· μὴδὲ σε λήθοι
(490) μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολὺν μὴθ' ὄριος ὁμβρός.]

Πάρ δ' ἴθι χάλκειον θῶικον καὶ ἐπαλέα λίσσῃν
ὥρη χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρα ἔργων
495 ἰσχάνει, ἐνθα κ' ἀοκνὸς ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφείλλοι,
μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμνηχανίη καταμάρψῃ
(495) σὺν πενήνῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρητίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

500 [Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει,
ἤμενον ἐν λίσσῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.

(500) Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρευσ ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἔσσειται, ποιεῖσθε καλίας.]

[Μῆνα δὲ Ἀθηναῖονα, κάκ' ἡματα, βουδόρα πάντα,
505 τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἷτ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέου δυσηλεγέες τελέθουσιν,

(505) ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰς δὲ δρυὸς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
510 οὐρεὸς ἐν βήσσης πιλνῆ γθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.

(510) Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέξε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσχιν· ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.

515 Καί τε διὰ ῥινόυ βοὸς ἔρχεται, οὐδὲ μιν ἴσχει·
καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,

(515) οὐνεκ' ἐπηεταναι τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἰς ἀνέμου Βορέου· τροχάδον δὲ γέροντα τίθησι.

Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
520 ἦτε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρῃ μίμνῃ,
οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·

(520) εὖτε λοεσσαμένη τέρενα γρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρῖσάμενη μυχίη καταλέξεται ἐνδοθὶ οἴκου,
ἡματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος δν πόδα τένδει,
525 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν,
οὐδὲ οἱ ἥλιος δείκνυ νομὸν δρμηθῆναι·

(525) ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαίνει.

Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκοῖται
530 λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρῖα βησσήεντα

Bene-onustus autem pervenies *ad* album ver, neque ad alios
respicias : tui vero alius vir indigus erit.

Si vero sole vertente (*bruma*) divam araveris terram,
sedens metes, paucillum manu comprehendens,
alternatim ligans puluerulentus, non valde gaudens.
Feres autem in sporta : pauci vero te suspicient.

Alias autem alia Jovis mens ægida-habentis,
difficilis vero hominibus mortalibus intellectu.
Sin autem sero araveris, id tibi remedium fuerit.

Quando cuculus canit quercus in foliis,
primum, delectatque mortales super immensam terram;
tunc Jupiter pluatur tertio die, neve desinat,
neque sane excedens bovis ungulam neque deficiens :

ita serus-arator priorem æquarit.
[Animo autem bene omnia serva : neve te lateat
neque ver evadens album, neque tempestivus imber.]

Præteri autem ærariam officinam et calidam tabernam,
tempore hiberno, quando frigus virum ab-operibus
arcet, ubi impiger vir valde domum augeat ;
ne te malæ hyemis difficultas deprehendat
cum paupertate, macra vero crassum pedem manu premas.
Multa autem ignavus vir, vanam ob spem exspectans,
egens victus, mala locutus-est ad-animum suum.

[Spes vero non bona indigentem virum fovet,
sedentem in taberna, cui non victus sufficiens sit.
Demonstra autem servis, æstate adhuc media (exsistente) :
Non semper æstas erit, exstruite casas.]

Mensem vero Lenæonem, malos dies, boves-cruciantes
omnes,] hunc vitate, et glacies, quæ super terram
flante Borea molestæ exsistunt,
qui per Thraciam equorum-altricem lato mari
inspirans *id* concutit : remugit autem terra et silva :
multas vero quercus alticomæ abietesque densas
montis in saltibus dejicit terræ multos-pascenti
irruens, et omnis reboat tunc innumera silva.

Feræ autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
quarum etiam villis cutis obtecla *est* : sed sane et has
frigidus cum-sit perflat, villosis-pectoribus licet exsistentes.

Et per pellem bovis penetrat, neque *hæc* eum arcet ;
et etiam per capram flat longis-pilis : sed ovium-greges om-
nino,] quia valde-densi villi ipsarum, non perflat
vis venti Boreæ : incurvum vero senem facit.

Etiam per virginem tenelli-corporis non perflat,
quæcumque intra ædes caram apud matrem manet,
nondum opera sciens aureæ Veneris ;
quando lota tenerum corpus et pingui oleo
uncta in-recessu cubat intra domum
die hiberno, quando exossis (*polypus*) suum pedem arrodit,
inque domo sine-igne et in latibulis tristibus,
neque ei sol ostendit pabulum invadendum :
sed super nigrorum hominum populumque urbemque
vertitur, tardius autem Græcis lucet.

Et tunc jam cornuti et non-cornuti silvicolæ
misere manducantes per nemora saltuosa

φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμνηεν,
(531) οἳ σκέπα μαϊόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετρῶεν· τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἴσοι,
οὔτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὁρᾶται,
535 τῇ ἱκελοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.]

Καὶ τότε ἔσσεσθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
(536) γλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόαα μηρύσασθαι
τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμῶσι,
540 μὴ δ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.

Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
(540) ἄρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἔντοσθε πυκᾶσσας.

Πρωτογόνων δ' ἐρίζων, ὅπότ' ἂν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
ἔριματα συρῶαπτειν νεύρῳ βοὸς, ὅρρ' ἐπὶ νώτῳ
545 ὑετοῦ ἀμφιβάλλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὐατα μὴ καταδεύῃ·

545 ψυχρὴ γάρ τ' ἡὶς πέλεται Βορέαο πεσόντος,
ἡὶς δ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἀὴρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις,
550 ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀναόντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θύελλῃ,

(550) ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησιν,
πυκνὰ Θρηκίχου Βορέου νέφεα κλονέοντος.

Τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
555 μή ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἴματα δεύσῃ.

(555) Ἄλλ' ὑπαλεύσασθαι· μείς γάρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-

Τῆμος θύμισυ βουσὶν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἴη [ποις.
560 ἀρμαλιῆς· μακραί γάρ ἐπὶ ῥόθοι εὐφρόναι εἰσί.

[Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
(560) ἰσθῆσαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσέκεν αὐτίς
γῆ, πάντων μήτηρ, καρπὸν σύμμικτον ἐνεῖκε.]

Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
565 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἀστήρ

Ἀρκτοῦρος προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
(565) πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀροκνέφριος.

Τὸν δὲ μέτ' ὀρθρογῇ Πανδιονίς ὤρτο χελιδὼν
εἰς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.

570 Τὴν φθάμενος οἶνας περιταμένεμεν· ὥς γάρ ἄμεινον.

Ἄλλ' ὅπότ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀμ φυτὰ βαίνῃ,
(570) Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·

ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον
ὥρῃ ἐν ἀμῆττι, ὅτε τ' ἡλίου χροὰ κάρφει.

Τῆμοῦτος σπεύδειν, καὶ οἰκαδὲ καρπὸν ἀγινεῖν,
(575) ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρχιος εἴη.

Ἦός γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.

Ἦός τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
580 ἡὶς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τίθησιν.

(580) Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματωδέος ὥρῃ,

fugiunt, (et omnibus in animo id curæ-est,)

ubi tecta quærentes densas latebras habent,
et antrum petrosum : illi vero tripodi (seni) homines similes,
cujus dorsum fractum-est, caputque ad terram spectat,
huic similes incedunt, vitantes nivem albam.]

Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
lænamque mollem et talarem tunicam :

stamine vero in pauco multum subtegmen intex.

Hanc circuminduito, ne tibi pili tremant,
neve erecti horreant surgentes per corpus.

Circum vero pedes calceos bovis vi occisi
aptos ligato, pilis intus condensatos.

Primogenitorum vero hædorum, cum frigus tempestivum
venerit,] pelles consulo nervo bovis, ut super dorsum
pluviæ circum-injicias munimentum : in capite vero superne
pileum habeto elaboratum, ne aures humefas :

frigida enim et aurora est Borea cessante :

matutina vero super terram a cælo stellato

nebula frugifera extenditur fortunatorum super operibus :

quæ hauriens fluminibus e perennibus,

alte supra terram sublata venti procella,

interdum quidem etiam pluit ad vesperam, interdum vero
descendit] densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc antevertens, opere perfecto, domum redi,

ne-quando te cælitus tenebrosa nubes circumtegit

corpusque madidum reddat, vestesque humectet.

Sed evitato : mensis enim gravissimus hic

hibernus, gravis pecudibus, gravisque hominibus.

Tunc dimidium bobus, homini vero plus adsit

cibariorum : longæ enim adjutrices noctes sunt.

[Hæc observans totum in annum

æquato noctesque et dies, donec rursum

terra, omnium mater, fructum omnigenum ferat.]

Quum autem sexaginta, post conversionem Solis (bru-
mam,] hibernos exegerit Jupiter dies, jam sane tunc stella

Arcturus relinquens sacrum fluctum Oceani

primum totus-apparens exoritur vespertinus.

Post hunc autem mane-querula Pandionis surgit hirundo

in lucem hominibus, vere recens-ineunte.

Hanc prævertens vites amputato : sic enim melius.

At cum domiporta (cochlea) e terra plantas adscenderit,

Pleiades fugiens, tunc jam circumfossura non-amplius vi-
tium :] sed falcesque acuito et servos excitato.

Fugito vero umbrasas sedes et matutinum somnum,

tempore messis, quando et Sol cutem exsiccet.

Tunc festiva et domum fruges congere,

mane surgens, ut tibi victus sufficiens sit.

Aurora enim etiam operis tertiam sortitur partem.

Aurora sane promovet quidem viam, vero etiam promovet

opus :] Aurora, quæ apparens multos ingredi-fecit viam

homines, multis autem juga bobus imponit.

Quum vero scolymosque floret, et canora cicada

arbori insidens stridulum defundit cantum

frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,

585 τῆμος πίοταται τ' αἴγες καὶ οἶνος ἀριστος,
μαχλόταται δὲ γυνκαῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες
(585) εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δὲ τε χρώς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότ' ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιῇ, καὶ βίβλινος οἶνος,
590 μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
(590) πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον·
595 κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀποβρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος,
τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
(595) Δμωσί δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαεὶ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
600 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
πάντα βίον κατὰθαι ἐπάρμενον ἐνδοθι οἴκου,
(600) [θῆτά τ' αἰκὸν ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριον
δίξεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριος·]
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
605 μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔλθαι.
Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
(605) βοῦσι καὶ ἡμιόνουσιν ἐπιετανόν. Αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
610 οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐκίδη βοδοδάκτυλος Ἥλιος,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς.
(610) δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ συστιάσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀρύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγυθέος. Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
615 Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
(615) ὠραίου· πλεῖν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ σε ναυτιλῆς δυσπεμφέλου ἡμερος αἰρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὀμβριμον Ὠρίωνος
620 φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴται·
(620) καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύει.
Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
625 πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὄμβρος.
(625) Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶν ἐνικάτθεο οἴκῳ,
εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερά ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
630 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἀλαδ' ἐλχέμεν, ἐν δὲ τε φόρτον
(630) ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἔν' οἴκαδε κέρδος ἄρται,
ὥσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
πλωῖζεσθ' ἐν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
635 ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
(635) οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ δόλον,

tunc pinguiissimæque capræ et vinum optimum,
lascivissimæ autem mulieres, imbecillissimi vero etiam viri
sunt, quoniam caput et genua Sirius siccatur,
siccum vero etiam corpus ob æstum. Sed tunc jam
sit petræque umbra, et Biblinum vinum,
panisque bene-coctus, lacque caprarum non-amplius-lactan-
tium,] et vaccæ in-silva-pascentis caro nondum enixæ,
primogenitorumque hordeorum : insuper vero nigrum bibito
vinum,] in umbra sedens, saturatus cor cibo,
contra acute-spirantem Zephyrum vertens vultum,
fontisque perennis ac defluentis, quique illimis sit,
tres partes aquæ infunde, quartam vero immitte vini.

Famulis autem impera Cereris sacrum munus
triturare, quando primum apparuerit robur Orionis,
loco in ventoso et bene-orbiculata in area :
mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam
jam] omnem victum deposueris paratum intra domum,
[servumque domo-carentem conducere, et sine-liberis servam
querere te jubeo : molesta autem liberos-habens serva.]
Et canem asperis-dentibus nutrito, nec parcas cibo,
ne quando tibi interdium-dormiens vir res auferat.

Fœnum autem importato et paleas, ut tibi sit
bobus ac mulis annum pabulum. Sed postea
servorum refocilla cara genua et boves solve.

Quum vero Orion et Sirius in medium venerit
cælum, Arcturum autem inspexerit roseis-digitis Aurora,
o Persa, tunc omnes decerptas-fer domum uvas :
monstrato vero soli decemque dies et decem noctes,
quinque autem in-umbra-ponere, sexto autem in vasa haurito
dona Bacchi oblectatoris. Sed postquam jam
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
occiderint, tunc deinde arationis memor esto
tempestivæ : annus autem per terram prosper sit.

Sin autem te navigationis periculosa desiderium capit :
quando Pleiades robur validum Orionis
fugientes ceciderint in obscurum pontum,
jam tunc omnigenorum ventorum furunt flamina :
et tunc ne-amplius naves habeto in nigro ponto :
terram autem exercere memento : uti te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
undique, ut arceant ventorum vim humide flantium,
paxillo extracto, ne putrefaciat Jovis imber.
Armamenta vero disposita omnia tuæ reponere domi,
diligenter componens navis alas (vela) marivagæ :
clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.
Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum ve-
niat :] et tum navem celerem in-mare trahito, intus vero etiam
onus] aptum imponito, ut domum lucrum reportes,
quemadmodum meusque pater et tuus, valde stolidè Persa,
navigabat in navibus, victus indigens honesti :
qui olim et huc venit, multum pontum emensus,
Cuma Æolide relicta, in navi nigra :
non abundantiam fugiens neque divitiasque et fortunam,

ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρῶσσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κύμῃ, [λῆ.
 610 Ἀσκρα, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήν, οὐδέ ποτ' ἐσθ-
 Τύνη δ', ὧ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 (610) ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 [Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι,
 μεῖζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 615 ἔσσεται, εἰ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀήτας.]

Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμόν,
 (615) βούληται δὲ χρέα προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμόν,
 δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένος οὔτε τι νηῶν.
 620 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
 (620) μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἀγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 625 Χαλκίδα τ' εἰσπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
 ἄλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
 (625) ὕμῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα.

Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 ἔνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοδῆς.
 630 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπεῖρημαι πολυγόμφων·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
 (630) Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατο ὕμνον αἰεῖδεν.

Ἦματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο,
 ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
 635 ὠραιὸς πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
 κρυάξαις οὔτ' ἀνδρας ἀποφθίσεις θάλασσα,
 (635) εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίγῃων
 ἦ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
 ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
 640 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι καὶ πόντος ἀπῆμων·
 εὐκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 (640) ἐλαμέν ἐς πόντον, φόρτον τ' εὖ πάντα τίθεσθαι·
 σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
 μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὁμβρόν,
 645 καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιο τε δεινὰς ἀήτας,
 ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὁμβρῷ
 (645) πολλῶ, ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.

Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἦμος δὲ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 650 ἵχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη[σα**
 ἐν κράτῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασ-
 (650) Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. Οὐ μιν ἔγωγε
 αἶνῃμ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν·
 ἀρπακτὸν χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
 655 ἀνθρώποι βέζουσιν αἰδορέησι νόοιο·
 χρήματα γὰρ ψυχῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 (655) Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν, ὡς ἀγορεύω.

Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
 660 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μέϊονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κῦρσαι

sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
 Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
 Ascre, hyeme malo, æstate molesto, neque unquam bono.
 Tu vero, o Persa, operum memor esto
 tempestivorum omnium, de navigatione vero maxime.
 Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito;
 majus quidem onus, majus vero ad lucrum lucrum
 erit, si venti quidem malos contineant flatūs.

Quando ad mercaturam verteris imprudentem animum,
 volueris autem debita effugere et injucundam famem,
 ostendam jam tibi rationes multisoni maris,
 neque omnino navigandi peritus, neque omnino navium.
 Neque enim unquam navi tranavi latum mare;
 nisi in Euboram ex Aulide, ubi quondam Argivi,
 exspectantes tempestatem (*desinentem*), multum populum
 collegerunt] Græcia e sacra in Trojam pulcris-fœminis.
 Ibi vero ego ad certamina strenui Amphidamantis
 Chalcidemque trajeci: indicta (*per præcones*) vero multa
 præmia posuerunt filii magnanimi: ubi me glorior
 carmine victorem tulisse tripodem auritum.

Quem quidem ego Musis Heliconiadibus dicavi,
 ubi me primum dulci adduxerunt cantui.
 Tantum igitur naves quidem expertus-sum multos-clavos-
 habentes.] Sed etiam sic dicam Jovis voluntatem ægida-ha-
 bentis:] Musæ enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post conversionem solis,
 ad finem progressa æstate, laborioso tempore,
 tempestiva est mortalibus navigatio: neque navem
 fregeris, neque homines perdiderit mare,
 nisi forte data-opera Neptunus terræ-concussor
 aut Jupiter, immortalium rex, velit perdere.
 Penes hos enim exitus est pariter bonorumque malorumque.
 Tunc vero dispositæque auræ et mare innocuum:
 securus tunc navem celerem, ventis fretus,
 deducito in pontum, onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime rursus domum redire:
 neque exspectato vinumque novum et autumnalem imbrem,
 et hyemem accedentem, Notique sævos flatūs,
 qui concitat mare, comitans Jovis imbrem
 multum, autumnalem, difficilemque pontum reddit.
 Alia vero verna est navigatio hominibus.

Cum enim primum, quantum incedens cornix
 vestigium facit, tantum folia homini apparuerint
 in ficu summa; tum etiam pervium est mare.

Verna autem hæc est navigatio: non ipsam equidem
 probo: neque enim meo animo grata est;
 arreptum ægre effugeris malum. Sed tamen et hæc
 homines faciunt, stultitia mentis:
 opes enim anima sunt miseris mortalibus.
 Dirum vero est mori in fluctibus: at te jubeo
 considerare hæc omnia in animo, uti dico.

Ne vero in navibus omnem fortunam cavis pone:
 sed plura relinquo, pauciora vero imposito.
 Dirum enim ponti in fluctibus exitio occurrere.

(690) [Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰίρας
ἄξονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.]
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

896 Ὠραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
μήτε τριχόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
(695) μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτω δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἡθεα κεδνὰ διδάξης.
700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν μὴ γείτοσι χάσματα γήμης.

(700) Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζει· ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἱφθιμόν περ ἐόντα
706 εὖε ἄτερ δαλοῦ καὶ ὤμῳ γήραϊ δῶκεν. [ναί.

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶ-
(705) Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.

Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κέ σ' ἄρχῃ
710 ἡ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἡὲ καὶ ἔρξας,
εἰς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖτις

(710) ἡγῇτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται. Σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

715 Μηδὲ πολυξείνον μὴδ' ἀξείνον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἔταρον μὴδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.

(715) Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίξειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
720 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

Εἰ δὲ κακὸν εἴπῃς, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσῃς.
(720) Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπήμελος εἶναι

ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις δαπάνῃ τ' ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον

725 χερσὶν ἀνίπτοισιν μὴδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγῃς κλύουσιν, ἀποπτύουσι δὲ τ' ἀράς.

(725) Μηδ' ἀντ' ἡελίου τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχλῆν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύῃ, μεμνημένος, εἰς ἀνιόντα

μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,
730 μὴδ' ἀπογυμνωθῆς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἐζόμενος δ' ὄνθειος, ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδὼς,

(730) ἡ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.
Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθι οἴκου

ἐστίη ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
735 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα

σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.
(735) Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ

ποσοὶ περᾶν, πρὶν γ' εὗξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτος,
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀλγέα δῶκαν ὀπίσω.

(740) Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλεῖη
αὔον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν χρητῆρος ὑπερθεῖν

[Dirumque, si in plaustrum prægrande onere imposito
axem freris, onera vero corrumpantur.] [mum.
Modum servato : opportunum-tempus vero in omnibus opti-

Mature autem uxorem tuam ad domum ducito,
neque triginta annis valde multum deficiens
neque adjiciens valde multum : nuptiæ vero tibi tempestivæ
hæ,] mulier autem quatuor annos pubescat, quinto vero (*pu-*
bertatis) nubat.] Virginem vero ducito, ut mores castos do-
ceas.] Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat :
omnia bene circumspiciens, ne vicinis ludibria ducas.
Neque enim quicquam muliere vir sortitur melius
bona, verum contra mala non gravius aliud,
commissatrice : quæ virum, etiamsi robustum (exsistentem),
torret sine face et crudæ senectæ tradit.

Bene vero vindictam immortalium beatorum observato.
Neque fratri æqualem facito amicum :
sin autem feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia : sin autem tibi coeperit
aut aliquod verbum dicere infestum, aut facere,
bis tantum puniri memento : si vero rursus
redeat ad amicitiam, pœnam autem velit dare,
recipe : miser sane vir amicum alias alium
facit. Tuum vero ne quid animum coarguat vultus.
Ne vero multorum-hospes, neve nullius-hospes dicaris,
neve malorum socius, neve bonorum conviciator.
Neque umquam perniciosam pauperiem animum-comeden-
tem homini] patiaris exprobrare, beatorum munus sempiter-
norum.] Linguae certo thesaurus inter homines optimus
parcæ, plurima vero gratia modum servantis :
Sin autem malum dixeris, forsán ipse majus audies.
Neve in communi convivio morosus sis
de symbolis : plurima vero gratia sumtusque minimus.
Neve umquam ex aurora Jovi libato nigrum vinum
manibus illotis, neve aliis immortalibus :
neque enim hi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neu contra solem versus stans meito,
sed-etiam postquam occidit, memento, adversus orientem
neque in via, neque extra viam inter-eundum meiere.
Neve denuderis : Deorum quippe noctes sunt :
sedens vero in-fumeto vir prudentia doctus,
aut idem ad parietem accedens bene-septæ caulæ.
Neu pudenda semine pollutus intra donum
focum juxta revelato, sed caveto.
Neve a mali-ominis funebribus reversus
seminato progeniem, sed immortalium a convivio.
Neve umquam perennium fluviorum pulcre-fluentem aquam
pedibus transito, priusquam precatus-fueris adspiciens pulcra
fluenta,] manus lotus amœna aqua limpida.
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus,
huic Dii succensent et dolores dant in-posterum.
Ne vero a manu, Deorum in convivio splendido,
siccum a viridi reseca nigro ferro.
Neve umquam cyathum pone super craterem

745 πινόντων· ὁλὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
(745) μή τοι ἐφεζομένη κρῶζι λακέρυζα κορώνη.

Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιβρέκτων ἀνελόντα
ἔσθαι μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.

750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζεις, οὐ γὰρ ἄμεινον,
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ' ἀνήνορα ποιῇ,

(750) [Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.]

μηδὲ γυναικίῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ

755 ποινῇ. Μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
μωμεύειν αἰὶθλα· θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσσῶ.

(755) Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προρεόντων,
μήδ' ἐπὶ κρηναῶν οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·

μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὗτοι λωϊὸν ἔστιν.

(760) Ὡδ' ἔρδιν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεῦο φήμην.

Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται κούφη μὲν αἶψαι

760 ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.

Φήμη δ' οὐτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
λαοὶ φημίζωσι· θεὸς νύ τίς ἐστι καὶ αὕτη.

[μοῖραν

765 Ἡματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος εὖ κατὰ
πεφραδόμεν ὁμώεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην

(765) ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἢδ' ἄρμαλιν δατέασθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθεῖ λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.

Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς πάρα μητιόεντος.

(770) Πρῶτον ἐνὶ τετραῖς τε καὶ ἐβδόμῃ ἱερὸν ἥμαρ,
τῇ γὰρ Ἀπολλῶνα χρυσάορα γείνατο Λητώ,

(770) ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε. δύω γε μὲν ἡματα μηνὸς
ἔσχω· ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι,

ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τ'· ἄμφω γε μὲν ἔσθλαι,

775 ἢ μὲν οἷς πείκειν, ἢ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι·
ἢ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων·

(775) τῇ γὰρ τοι νεὶ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται·

τῇ δ' ἰστὸν στῆσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.

780 Μηνὸς δ' ἰσταμένου τρισκαίδεκάτην ἀλέασθαι
σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.

(780) Ἐκτὴ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δ' ἀγαθῆ· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,

οὔτε γενέσθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι.

785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτῃ κούρησι γενέσθαι
ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,

(785) σηκὸν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἥπιον ἥμαρ·
ἔσθλῃ δ' ἀνδρογόνος φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,

ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους χρυφίους τ' ὀαρισμούς.

790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.

(790) Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡματι, ἴστορα φῶτα
γεῖνασθαι· μάλα γάρ τε νόον πετυκασμένος ἔστιν.

Ἐσθλῇ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δέ τε τετραῖς

795 μέσση· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἐλικας βοῦς,
καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς

(795) πρητύνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς· πεφύλαξο δὲ θυμόν·

bibentium : perniciosum enim in eo fatum est.

Neu domum exstruens impolitam relinquito,
ne forte insidens crociat stridula cornix.

Neve ex ollis-pedatis nondum-dedicatis capiens
edito, neve lavator : quia et hisce inest poena.

Neve in immobilibus (*monimentis*) ponito, non enim melius
est,] puerum duodecennem, quod virum impubem reddit :

[neque duodecim mensium : æquale et hoc est.]

Neu muliebri balneo corpus abluito

vir : gravis enim ad tempus est etiam in eo

poena. Neu sacrificia in accensa incidens,

reprehende arcana : Deus sane et hæc indigne-fert.

Neve umquam in alveo fluviorum mare influentium,

neu super fontes meito, sed valde evitato ;

neve incacato ; id enim nihilo melius est.

Sic facito : gravem vero mortalium evitato famam.

Fama enim mala est levis quidem levatu

facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.

Fama vero nulla omnino perit, quam-quidem multi

populi divulgant ; Dea sane quædam est et ipsa.

Dies vero ex Jove observans bene secundum decorum,

doce servos : tricesimum mensis optimum

operaque ad-inspicienda atque demensum dividendum,

quum ex-veritate populi *eum* judicantes degunt.

Hi enim dies sunt Jove a prudente.

Primum primus quartusque et septimus sacer dies,

(hoc enim Apollinem ense-aureo peperit Latona),

octavusque nonusque ; duo quidem dies mensis

egregii crescentis mortalia opera ad-curanda,

undecimusque duodecimusque : ambo quidem boni,

hic quidem ovibus tondendis, ille vero lætis segetibus me-

tendis :] duodecimus autem undecimo multo melior :

hoc enim net fila alte-suspensa aranea

die ex pleno, quum et prudens (*formica*) acervum colligit.

Hoc vero telam instituat mulier, proponatque sibi opus.

Mensis autem ineuntis decimotertio evitato

sementem incepturus : plantis vero inferendis optimus *est*.

Sextus vero medius valde incommodus est plantis,

viriparus autem bonus : puellæ vero non utilis est,

neque gignendæ primum, nec nuptui collocandæ.

Nec primus quidem sextus puellis gignendis

aptus, sed hædis castrandis et gregibus ovium,

stabuloque circumsepiendo pastoralis benignus dies :

bonus autem viriparus : amat vero etiam couvitia loqui,

mendaciaque blandosque sermones occultaque colloquia.

Mensis vero octavo verrem et bovem mugientem

castrato, mulos autem duodecimo patientes-laboris.

Vicesimo vero (in) magno *nono*, pleno die, prudentem virum

generato : valde enim animo sapiens est.

Bonus autem viriparus decimus, puellæ vero et quartus

medius ; hoc vero et oves et flexipedes camuros boves,

et canem asperis-dentibus et mulos patientes-laboris

cicurato, manum imponens ; cave vero iram *eorum*.

- Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἱσταμένου τε
 ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθ' εἰς οἶκον ἄχοιτιν,
 οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι.
 (800) Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἑρινύας ἀμφιπολεύειν
 Ὀρκον γεινόμενον τὸν Ἑρὶς τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 805 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἄλωι
 (805) βάλλειν ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμηΐα δοῦρα,
 νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τάτ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 810 Εἰνάς δ' ἡ μέσση ἐπὶ δεῖελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίστῃ δ' εἰνάς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
 (810) ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἦδε φυτευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τρικεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 815 [ἄρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐγένη θεῖναι
 βοῦσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,]
 (815) νῆα πολυχλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι
 [τετράδι δ' οἷγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ]
 820 μέσσην· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἡοῦς γεινομένης· ἐπὶ δεῖελα δ' ἐστὶ χερεῖων.
 (820) Ἄγδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰ δούποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι.
 Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασι.
 825 Ἄλλοτε μητρικὴ πέλει ἡμέρη ἄλλοτε μήτηρ.
 Τῶν εὐδαίμων τε καὶ ὀλβίος θς τάδε πάντα
 (825) εἰδὼς ἐργάζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

- Quarto caveto finientis inchoantisque *mensis*
 doloribus animum conficias : valde sane perfectus dies est.
 Quarto autem mensis in domum uxorem ducito
 auguriis observatis, quæ ad rem hanc optima.
 Quintos vero evitato, quia difficilesque *sunt* et graves :
 (in) quinto enim aiunt Furias servire
 Horco *eo die* nato, quem Eris peperit pestem perjuris.
 Medio vero septimo Cereris sacrum munus
 bene valde inspiciens bene-orbiculata in area
 ventilato : lignicidaque secato cubicularia ligna,
 navaliaque ligna multa, quæ apta navibus sunt.
 Quarto vero incipito naves compingere fragiles.
 Nonus autem medius ad vesperam melior dies.
 Primus vero bonus prorsus-innoxius hominibus :
 bonus quidem enim et hic ad plantandum atque generandum,
 viroque et mulieri : neque umquam prorsus-malus dies.
 Pauci vero etiam sciunt tertium-nonum mensis optimum
 ad-relinendum dolium et jugum collo imponendum
 bobus et mulis et equis celeripedibus,]
 navem multis-transtis celerem in nigrum pontum
 ad-trahendam : pauci autem veracem dicunt
 [quarto vero aperi dolium : præ omnibus sacer dies :]
 medium : pauci vero etiam post vicesimum mensis optimum
 aurora oriente : ad vesperam autem est deterior.
 Hi quidem dies sunt hominibus magno commodo.
 Cæteri autem intercidentes innoxii, nihil ferentes.
 Alius vero alium laudat, pauci autem norunt.
 Interdum noverca est dies, interdum mater.
 Horum *dierum*, beatusque et fortunatus est is, qui hæc omnia
 sciens operatus-fuerit, inculpatus immortalibus,
 auguria observans et delicta evitans.

HESIODI FRAGMENTA.

ΑΙΓΙΜΙΟΣ.

I. 1.

Schol. Apollon. III, 587. Ἀγγελόν φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμπεῖσθαι κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γάμῃ. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας διὰ τὸ δέρας αὐτὸν ἀθάνατος φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας οὕτως ἐστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

II. 2.

Schol. Apollon. IV, 816. ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἐτέρος δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλωνίος φησι. Καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν.

III. 3. (D. 47.)

Stephanus Byz. Ἀδαντὶς ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγίμῳ δευτέρῳ περὶ Ἰούς.

νήσω ἐν Ἀδαντίδι δῖῃ,
τὴν πρὶν Ἀδαντίδα κίχλησκον θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεὺς.

IV. 4. (D. 47.)

Schol. Eur. Phœn. 1123. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας φησὶ καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἔει κρατερόν τε μέγαν τε

τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν δρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀθάνατον δὲ οἱ ὥρσε θεὰ μένος, οὐδὲ οἱ ὕπνος
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.
Conf. Tzet. Exeg. II. p. 153, 21.

V. 5 et 142. (D. 5. 83. 91.)

Apollod. II, 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν (τὴν Ἰώ) φασιν εἶναι· ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἐφθειρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος.

Herodian : περὶ μονήρους λέξεως p. 17. — Καθ' Ἡσίοδον Πειρήν, πατὴρ Ἰούς.

Schol. ad Platon. sympos. p. 45. (374, Bekk.) :

ἐκ τοῦ δ' ὄρκον ἔθηκεν ἀπήμονα ἀνθρώποισιν
νοσφιδίων ἔργων πέρι Κύπριδος.

Hesych. in Ἀφροδίσιος ὄρκος : πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλάσε τοὺς περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ ὁμάσαι.

VI. 6. (D. 47.)

Athenæus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἰθ' Ἡσίοδος ἐστὶν ἡ Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος·

ἔνθα ποτ' ἔσται ἑμὸν ψυκτήριον, ὄρχαμε λαῶν.

VII. 7. (D. 68. L. 20.)

Etymol. M. p. 768. 25. Τριχάϊκες οἱ συνεχῶς κινούμεντοι ἐν

ÆGIMIUS.

I.

Nuntium dicit a Jove Mercurium missum esse qui juberet Phrixum excipi, ut Ætæ filiam in matrimonium duceret. Sed Ægimii auctor illum propter pellem de industria moratum esse tradit et, quum sacrificio facto pellem sacrasset, tum deum in Ætæ ædes intrasse vellus portantem.

II.

Ægimii auctor in secundo libro Thetidem ait filios e Peleo sibi natos in lebetem aqua ferventi plenum coniecisse, scire cupientem, an mortales essent; alios vero in ignem esse coniectos Apollonius refert. Et multis jam interemtis, Peleum prohibuisse, quominus Achillem lebeli injiceret et propterea hanc a Thetide esse relictum.

III.

Abantis Eubœa est, ut Hesiodus in altero Ægimii libro de Io:

insula in Abantide diva,
quam prius Abantida vocabant dii sempiterni,
quam tunc cognominem Eubœam bovis nominavit Jupiter.

IV.

Ægimii auctor ait :

Et ipsi custodem Argum misit fortemque magnumque,

HESIODUS.

quaternis oculis videntem hic et illic;
immortale vero huic injecit dea robur, neque ei somnus [eum].
cadebat super palpebras, vigilantia autem habebat perpetuo

V.

Hesiodus et Acusilaus Pirenem eam (Io) esse filiam dicunt. Quam sacerdotium Junonis habentem Jupiter vitiauit. Superveniente autem Junone puellam tactu in vaccam transformavit candidam ipsique se non coitum juravit. Quocirca sacramentis de amore juratis deorum iram excitari Hesiodus negat.

Hesiodo auctore Piren Ius pater.

Hinc autem jusjurandum statuit innoxium hominibus
furtivis de operibus Cypreæ.

Primus Hesiodus Jovem et Io jurasse fecit.

VI.

Et qui Ægimium fecit, sive is Hesiodus sit, sive Cecrops Milesius :

Ibi aliquando erit meum umbraculum, princeps populorum.

VII.

Trichaics, qui in bello cristæ pillos perpetuo movent : quo

τοῖς πολεμοῖς τὰς κατὰ λόφον τρίχας· τοιοῦτο καὶ ὁ κορυθαῖολος
Ἔκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτοὺς οἰκῆσαι, ὅλον,

πάντες δὲ τριχάϊκες καλέονται,
οὕνεκα τρισσὴν γαῖαν ἑκάς πάτρης ἐδάσαντο.

Τρία γὰρ Ἑλληνικά ἐθνη τῇ Κρήτῃ ἐπώκησαν, Πηλασγοί,
Ἀχαιοί, Δωριεῖς.

VIII. 8. (L. 88.)

Schol. Pind. Ol. XI, 79. (p. 252. Bæckh.) τὴν δὲ πάλιν
ἐνίκησεν Ἐχέμος Ἀρκὰς τὸ γένος. Ὑπὸ δὲ τούτου Ἐχέμου τὸν
Ἵλλον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. Ἐγάμησε
δὲ τὴν Τιμάνδραν. Ἡσίοδος

Τιμάνδρην, φησὶν, Ἐχέμος θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

IX. 9. (D. 23. L. 118.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ
ἱκετεῦσαι. Καὶ Ἡσίοδος·

θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμοιο.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X. 10. (D. 44.)

Athenæus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομέ-
νην ποιήσας Ἀστρονομίαν ἀεὶ πελειάδας αὐτὰς λέγει.

τὰς δὲ βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

καὶ πάλιν·

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν·

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XI. 11.

Hygin. poet. Astr. XXV. Virgo. Hanc Hesiodus Jovis et
Themidis filiam dicit. Cf. Oper. 256.

ΕΡΓΑ.

XII. 12. (D. 86.)

Fulgentius Myth. III, I. Proetus Pamphyla lingua sordidus
dicitur, sicut Hesiodus in bucolico carmine scribit dicens

PEPRIGROSIS TAFULVE ULACTIS MENES EMORUM
i. e. sordidus uvarum bene calcatarum rore.

Versum græcum Jacobsius Fulgentii codice Goth. adju-
tas ita restituit :

προῖτος σταφυλῶν καλῶς λακτιστῶν αἱμάτιος ὁρόσος.

XIII. 13.

Plinius H. N. XV, 1. Hesiodus quoque in primis cultum
agrorum docendam arbitratus vitam negavit oleæ satorem
fructum ex ea percepisse quemquam : tam tarda tunc res erat.

XIV. 14.

Plin. H. N. XXI, 17. Asphodelus manditur et semine tosto
et bulbo, sed hoc in cinere tosto, dein sale et oleo addito :
præterea tuso cum ficis, præcipua voluptate, ut videtur
Hesiodo.

XV. 15.

Plin. H. N. XXI, 20. Polio Musæus et Hesiodus perungi
jubent dignationis gloriæque avidos : polium tractari, coli,
polium contra serpentes substerni, uri vel portari : in vino
decoqui recens vel aridum illinique. Cf. XXV, 2.

XVI. 16.

Plin. H. N. XXV, 2. Musæus et Hesiodus polion herbam
in quantum mirati sunt diximus. Orpheus et Hesiodus suf-
fitiones commendavere.

XVII. 17.

Servius ad Virg. Georg. III, 283. Scit lectum esse apud
Hesiodum herbam esse quandam, quæ hippomanes vocatur,
quasi ἵππου μανία. Si enim eam comederint equi, furorem
patiuntur.

XVIII. 18. (L. 72.)

Schol. Ambr. Odys. VII, 104. καὶ Ἡσίοδος γάρ φησι τὸ

ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν

ἐπὶ τῆς ἡλακᾶτης τῆς στρεφομένης δίκην μύλης· μύλοπα γὰρ
τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἦτοι τὸν μαλλόν.

sensu etiam κορυθαῖολος Hector. Hesiodus tamen, quia tri-
partito habitabant. Dicit enim :

omnes autem Trichaices vocantur,
quia triplicem terram procul a patria partiti sunt.

Tres enim Græcæ gentes Cretam incolebant Pelasgi, Achæi,
Dorienses.

VIII.

Luctam Echemus, Arcas genere, vicit. Ab hoc Echemo Hyl-
ium in Peloponnesum se conferentem occisum esse tradunt. Is
Timandram in matrimonium duxit. Hesiodus

Timandram, ait, Echemus floridam fecit uxorem.

IX.

Θέσθαι rogare et supplicare. Hesiodus etiam :
Supplicans soboli Cleadæi illustris.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

X.

Astronomiæ etiam, quæ Hesiodo attribuitur, auctor Peleides
semper eas appellat :

eas vero mortales vocant Peleides ;

et rursus :

hibernæ occidunt Peleides ;

et rursus :

tunc occultantur Peleides.

ΟΡΕΡΑ.

XVIII.

Etenim Hesiodus ait illud :

molunt in mola flavum fructum,

in colo molæ instar rotanti : flavum enim ovium fructum, i. e.
lanam, intelligit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ Η ΗΟΙΑΙ.

XIX. 19.

Servius ad Virg. *Æn.* VII. p. 426. Hesiodus etiam περί των γυναικῶν inducit multas heroidas optasse nuptias viro- rum fortium.

XX. 20. (L. 17.)

Laur. *Lyd. de mens. cap.* 4. Ἐν καταλόγοις·
κούρη δ' ἐν μεγάροισιν ἀγαυοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρα Διὶ πατρὶ, θεῶν σημαντορι πάντων,
μιχθεῖς ἐν φιλότῃ τέχε Γραῖκον μενεχάρμην.

XXI. 21. (L. 14.)

Schol. *Apollon.* III, 1086. ὅτι Προμηθέως καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων Ἡσίοδος πρῶτῃ καταλόγων φησί, καὶ ὅτι Προ- μηθέως καὶ Πύρρος Ἕλλην.

XXII. 22.

Schol. *Ambr. Hom. Od.* X, 2. Δευκαλίων Προμηθέως μὲν υἱὸς, μητρὸς δὲ, ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος, Πρυειῆς.

XXIII. 23. (D. 28. L. 16.)

Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δωρὸς τε Ξοῦθός τε καὶ Αἰολὸς ἵπποισι χάρις.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς ἡδ' Ἀθάμας καὶ Σίσυφος αἰολομήτης
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad *Lycophr.* 284. cum Schol. *Pind. Pyth.* IV, 252, Conf. Schol. *Thucyd.* I, 3. *Plutarch.* t. II, p. 747, F. *Herodian.* περί μονήρους λέξεως, p. 42. Tzetz. — Exeg. p. 63, 5. 13. Adde Schol. *min.* ad *Od.* X, 2. Ἕλληνα, ὃς ἦν Διὸς, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται. (Hellen, Jovis filius, cujus etiam Hesiodus mentionem facit.) Vid. *Frag.* XXI.

XXIV. 24.

Schol. *Apollon.* IV, 266. Οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος

ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὡς φησιν Ἐκαταῖος καὶ Ἡσίο- δος.

XXV. 25. (D. 11. L. 32.)

Strabo VII. p. 322. *Gemist. Pletho epit. Strab.*

ἦτοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἀφθίτα μήδεα εἰδὼς
λεκτοὺς ἐκ γαίης ἀλέους (?) πόρε Δευκαλίωνι.

XXVI. 26. (D. 88. L. 18. 19.)

Constantinus Porphyrogen. de Them. p. 22. ed. Paris. Μακεδονία ἡ χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διὸς καὶ Θυίας τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

ἡ δ' ὑποκυσταμένη Διὶ γείνατο τερπικεραύνῳ
υἱὲ δῶω, Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἵπποισι χάρις,
οἳ περὶ Πιερὴν καὶ Ὀλύμπον δώματ' ἔναιον.

Herodian. de solæcismo (Boisson. *Anecd. Gr.* t. III. n°. 9. ap. Valcken. post *Ammon.* p. 196. coll. *Apollod.* I, 9, 6.)

Μάγνης δ' αὖ Δίχτυν τε καὶ ἀντίθεον Πολυδευκέα.

XXVII. 27. (D. 5. L. 110.)

Eustath. ad *Odyss.* p. 1746. κνύος δὲ τὴν φθορὰν κατὰ γέ- νος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρεי καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσίοδου καταλόγου περὶ τῶν Προϊτίδων·

καὶ γὰρ σπιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἶνὸν ἔχευεν·
ἄλφος γὰρ χροὰ πάντα κατέσχευεν, ἐν δὲ νυ χαίται
ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψιλῶτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Conf. *Etym. M.* p. 523, 8.

XXVIII. 28. (D. 5. L. 109.)

Suidas v. μαγλοσύνη, κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσιό- δειος ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων·

εἶνεκα μαγλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος.

Conf. *Eustath.* p. 1337, 34.

CATALOGI S. EOÆÆ.

XX.

Virgo autem in ædibus augusti Deucalionis
Pandora Jovi patri, deorum imperatori omnium,
mixta in amore peperit Græcum bellipotentem.

XXI.

Promethei et Pandoræ filium Deucallionem fuisse Hesiodus in
catalogorum primo tradit, et Promethei Pyrrhæque Hellenem.

XXII.

Deucalio Promethei filius matrisque, ut plurimi dicunt, Cly-
menæ, ut vero Hesiodus, Pryneæ.

XXIII.

Ab Hellene autem geniti sunt jus-dicentes reges
Dorusque Xuthusque et Æolus equis-gaudens.
Æolidæ autem fuerunt jus-dicentes reges
Cretheus atque Athamas et Sisyphus versutus
Salmonæusque injustus et superbus Perieres.

XXIV.

Qui a Deucallione originem ducebant, in Thessalia regnabant,
ut Hecæteus et Hesiodus tradunt.

XXV.

Certe enim Locrus Lelegæis præerat populis,
quos olim Saturnius Jupiter æterna consilia sciens,
electos e terra vecordes (?) dederat Deucalioni.

XXVI.

Macedonia nominata est e Macedone Jovis filio et Thyia
Deucalionis filia, ut ait Hesiodus poeta:

ea autem gravida-lacta Jovi peperit gaudenti-fulmine
filios duos, Magnetem Macedonemque equis-gaudentem,
qui circa Pieriam et Olympum domos incolabant.

Magnes autem rursus Dictynque et Deo-similem Pollucem.

XXVII.

Κνύος (scabies) neutrius generis perniciosam significat. Hero-
dianus etiam ex Hesiodi catalogo vocis usum de Προϊτίδibus
factum laudat:

etenim his super capita scabiem gravem effudit:
vitiligo enim cutem omnem obtinuit, in- ea autem capilli
defluabant ex capitibus, decalvabantur vero pulcra capita.

XXVIII.

Μαγλοσύνη, lascivia, nymphomania. Vox Hesiodæa, Dicti
enim de Προϊτί filiabus:
propter lasciviam odiosam tenerum amiserunt florem.

XXIX. 29. (D. 83.)

Apollodorus II, 2. αὐται δὲ (αἱ Προϊτίδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησὶ, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο.

XXX. 30. (D. 22. L. 33.)

Schol. Apollon. ad I, 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστήναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεύσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδείξασθαι. Φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοί· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετὸς, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα,
ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. Ἔτ' ἔχ' ὅμως
παντοί, οὐκ ὀνομαστά, τά μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Schol. iust. minor ad II. Π. 336. ἐπ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. Ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μελίσσαν, καὶ σπάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἄρματος, Ἀθηνᾶ δειξάσα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνιοις τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἑνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη διὰ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη· ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις. Cf. Schol. Ambr. Od. XI, 285. Eustath. p. 1685, 61. Schol. min. ad Od. III, 68 et XI, 285. Eudoc. p. 333.

XXXI. 31. (D. 22. L. 35.)

Stephan. Byz. v. Γερηνία et Eustath. ad II. B. p. 231.

χτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἑνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ

ξείνος ἔων ἐτύχησε παρ' ἵπποδάμοισι Γερήνιοις
et rursus

Νέστωρ οἷος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.

Stephan. Byz. v. Τάβαι. — Ἡσίοδος·

παρ' ἵπποδάμοισι Γερήνιοις.

XXXII. 32. (D. 9. L. 4.)

Strabo I, p. 42. (conf. Eustath. ad Dionys. v. 927.) Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ·

καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάχητα
γεῖνατο καὶ Θρονίη, κούρη Βήλοιο ἀνακτος.

XXXIII. 33. (D. 59. L. 101.)

Schol. Hesiodi Theogon. v. 142. οἱ δὲ τοὶ τὰ μὲν ἄλλα θεοὺς ἐναλίχιοι ἦσαν.] Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν ἀυδέεντες. Πῶς γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὺς ἐναλίχιους λέγει καὶ ἐν τῷ τῶν Λευκιπιδῶν καταλόγῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναρεῖσθαι ποιεῖ;

XXXIV. 34. (D. 59. L. 99.)

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν
πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
χῶσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίνων.

XXXV. 35. (D. 59. L. 99.)

Schol. Pind. Nem. X, 150. Ἡσίοδος οὔτε Ἀθήδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος.

XXXVI. 37. (L. 89.)

Schol. Pind. ibid. ὁ μὲν Ἡσίοδος ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι γεναλογεῖ.

XXIX.

Proetides quum adultæ jam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus inquit, Bacchi ferias haud receperant.

XXX.

Hesiodus Periclymenum tradit in unam formarum adsueta- rum commutatam umbellico jugi equorum Herculis insedis- se, cupientem pugnam conserere cum heroe, Herculem vero, Mi- nerva indicante, ad tempus eum sagitta occidis- se. Canit enim ita :

Periclymenumque ferocem,
felicem, cui dederat dona Neptunus quassator-terræ
omnigena : aliquando enim quidem inter aves videbatur
aquila, aliquando autem rursus erat, mirabile visu !
formica, aliquando autem rursus apium splendidum examen,
aliquando terribilis serpens et immitis : habebat vero dona
omnigena, non nominanda, quæ eum etiam deinde decepe-
runt ! consilio Minervæ.

Dum Periclymenus, Nelei filius, vivebat, urbs difficilis erat captu. Ancipitis enim vitæ ille erat. Quem in apem commuta- tum stantemque in Herculis curru Minerva Herculi ostendit occidique jussit. Nestor, qui tum inter Gerenos educabatur, vastata Pylo undecimque fratribus interfectis, solus relictus est. Inde etiam Gerenius nominatus est. Narrat Hesiodus in catalogis.

XXXI.

Interfecit autem Nelei ærumnosi filios egregios
underim, duodecim autem Gerenius eques Nestor

hospes versabatur apud equorum-domitores Gerenos.

Et rursus :

Nestor solus effugit in florenti Gereno (*versatus*).

XXXII.

Hesiodus in catalogo ait :
et filiam Arabi, quem Mercurius benevolus
genuit et Thronia, filia Beli regis.

XXXIII.

Qui sane ceterum quidem diis similes erant.] Crates pro hoc versu alium proponit hunc : si vero ex immortalibus mortales nutriti sunt loquentes. Quomodo enim eosdem diis similes dicit et in Leucippidarum catalogo ab Apolline occidi facit ?

XXXIV.

De Æsculapio Hesiodus :
pater hominumque deorumque
iratus-erat, ab Olympo autem jaciens flammeo fulmine
interfecit Latoiden, suum animum concitans.

XXXV.

Hesiodus nec Leda neque Nemesis, sed Oceani et Tethyis
filiam Helenam esse vult.

XXXVI.

Hesiodus utriusque (Castoris et Pollucis) originem a Jove
ducit.

XXXVII. 38. (D. 84. L. 91.)

Schol. Victor. II. XIX, 240. (apud Heynium T. VII. p. 806.) Κῆρς ὁ Λυκομήδης, ὡς φησιν Ἡσίοδος καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.

XXXVIII. 40. (D. 85.)

Schol. Harl. Odys. I, 199. a Porsono emendatus: — Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου. Cf. Schol. Ambr. ad Odys. IX, 198. Eustath. p. 1623, 45.

XXXIX. 41. (D. 73.)

Porphyrus in Schol. Ven. II. Ξ. 200. (ἀπειρέσιος) Σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος καὶ ἄγαν καλοῦ, ὡς παρ' Ἡσίοδου ἐν γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγένορος παιδός

Δημοδόκης, τὴν πλείστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων μνήστευον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνόμηναν ἰφθίμοι βασιλῆες, ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος.

Conf. Schol. Ambr. ad Odys. I, 98.

XL. 42. (D. 92. L. 77.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 18. διὰ τὸ φανὴ παρ' Ἡσίοδου ἐν δευτέρῳ εἰρημένον,

οἱ πρόσθε φανὴν ἔντροσθεν ἔχευον.

XLI. 43. (D. 93. L. 51.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 42. Νοῦθος κύριον· φόφος ἐν οὐδαί· Ἡσίοδος τρίτῳ.

Νοῦθος (?) δὲ ποδῶν ὑπὸ δοῦπος δρώρει.

XLII. 44 et 126. (D. 94. L. 52.)

Harpocration p. 191. Μακροκέφαλοι. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ

ὁμονοίας. Ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον, οὗ καὶ Ἡσίοδος ἐν τρίτῳ καταλόγῳ μέμνηται.

Strab. I, p. 43. Ἡσίοδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἀγνοίαν ἡμίκυνας λέγοντος καὶ μακροκεφάλους καὶ πυγμαίους. Conf. Strab. VII, p. 299.

XLIII. 46. (D. 63.)

Schol. Arat. ad v. 322. De Orione: τοῦτον δὲ Ἡσίοδος φησὶ Βρύλλης τῆς Μίνωος καὶ Ποσειδῶνος εἶναι· ὥρεάν δὲ ἔχειν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι· ἐλθόντα δὲ εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος βιάσασθαι, οἰνωθέντα· τὸν δὲ Οἰνοπίωνα χαλεπαίνοντα ἐκτυρλώσαι αὐτόν· ἐλθόντα δὲ εἰς Ἀἴμνον ἀλιτεύοντα τῷ Ἡραίστῳ συμμίζειν, ὃς αὐτὸν ἐλεήσας, δίδωσιν αὐτῷ ποδηγέτην Κυθαλίωνα· ὃν λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερε, τὰς ὁδοὺς αὐτῷ σημαίνοντα. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἀνατολὰς, καὶ ἡλίῳ συμμίζας, ὑγιάσθη. Καὶ οὕτως ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἦλθε, τιμωρήσασθαι μέλλων. Ὁ δὲ μαθὼν ὑπὸ γῆν ἐκρύβη. Ἀπελπίσας δὲ αὐτὸν εὐρεῖν, εἰς Κρήτην ἦλθε, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι σύνθηρος ἦν. Ἐπιχειρήσας οὖν καὶ ταύτην βιάσασθαι, ὑπὸ σκορπίου πληγῆς ἐτελεύτησεν. Conf. Schol. Nicandri Theriac. 15. Hygin. poet. Astron. XXXIV.

XLIV. 47. (D. 83. L. 128.)

Apollod. III, 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse) δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.

Aelian. V. H. XII, 36: Ἡσίοδος δὲ ἔννεακαίδεκα (Νιόβης παῖδας λέγει), εἰ μὴ ἅρα οὐκ εἰσιν Ἡσίοδου τὰ ἔπη, ἀλλ', ὡς πολλὰ καὶ ἄλλα, κατέψευσται αὐτοῦ.

XLV. 48. (D. 41. L. 29.)

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμὸς. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη καλλίζωνος Στρατονίκη

XXXVII.

Lycomedes Cres, uti dicit Hesiodus in recensendo procos Helenæ.

XXXVIII.

— Hesiodum, qui Maronem ex OEnopione Bacchi filio natum dicit.

XXXIX.

Ἀπειρέσιος, infinitus). Significat vero etiam forma eminentem et perpulerum, ut apud Hesiodum in mulierum catalogo de Agenoris filia.

Demodoce, quam plurimi terrestrium hominum ambibant, et cui multa et splendida dona pollicebantur potentes reges, eminentem propter formam.

XL.

— propter vocabulum φανὴ (fax) apud Hesiodum in secundo libro scriptum:

hi antea facem intus occultabant.

XLI.

Nuthus, nomen proprium; strepitus in solo excitatus. Hesiodus in tertio libro:

Nuthus (?) autem sub pedibus strepitus excitatus-est.

XLII.

Μακροκέφαλοι (capitones). Antiphon in libro de concordia.

Populus est ita appellatus, cujus etiam Hesiodus in tertio catalogo mentionem facit.

Hesiodi vero nemo arguerit ignorantiam, quippe semicanes nominantis et capitones et pygmaeos.

XLIII.

Hesiodus Orionem Brylles, Minois filiae, Neptunique filium esse refert. Huic quum facultatem per undas incedendi pater dono dedisset, eum in Chium se contulisse ibique Meropen, OEnopionis filiam, stuprasse ebrium: ab OEnopione irato oculorum lumine orbatum Lemnumque insulam nactum errando Vulcanum convenisse, quem misericordia commotum Cydalionem itineris ducem ipsi dedisse. Hunc in humeris ferebat vias indicantem. Ad orientem deinde profectus solisque consuetudine sanatus, ad OEnopionem reversus est ultionem petiturus. Cujus de adventu certior factus OEnopio sub terra se occultavit. Quem se reperturum desperans Orion in Cretam abiit, ubi Dianæ venationis socius factus est. Quum vero huic etiam viam afferre studeret, a scorpione ictus obiit.

XLIV.

Hesiodus Nioben decem filios totidemque filias habuisse testatur.

Hesiodus undeviginti Niobes liberos fuisse dicit, nisi forte illa carmina Hesiodi non sunt, sed, sicut multa quoque alia, falso ipsi tribuuntur.

XLV.

Eurytidarum numerus ab aliis alius traditur. At Hesiodus quidem quatuor Euryti et Antiopes filios hisce verbis enumerat:

Ea autem gravida-facta pulcre-cincta Stratonice

Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο φίλτατον υἱόν·
τοῦ δ' υἱεὶς ἐγένοντο Δηίων τε Κλυτίος τε
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἦ δ' Ἰφίτος, ὅζος Ἀρης·
τοὺς δὲ μεθ' ὀπλοτάτην τέκετο, ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

XLVI. 49. (D. 57. L. 38.)

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. p. 261. Ἡσίοδος αὐτὸς
γράφας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάκαρ Αἰακίδα καὶ τετράκις, ὀλβιε Πηλεῦ,
ὅς τοιςδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

XLVII. 50. (D. 19. L. 96.)

Strabo IX. p. 442. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ
χρόνον συγχρόνῃ οἰκησὶς τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέ-
σθαι πεδίῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ πλησίον τῆς ἀρτί λεχθείσης Περρῆαι-
δίας καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐπὶ τῆς Βοιωτῆδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν
πῶς τῇ Θετταλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίοις περικλειόμενον· περὶ οὗ
Ἡσίοδος οὕτως εἶρηκεν·

Ἡ οἷα Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα κολώνους
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυδότρου ἀντ' Ἀμύροιο
νύφατο Βοιδιαδὸς λίμνης πόδα παρθένος ἀδμῆς.

Conf. Strab. XIV, p. 647. Stephan. Byz. in Ἀμυρος.

Stephan. Byz. in Bibl. Coislin. p. 290. — Ἡσίοδος Δωτίῳ
ἐν πεδίῳ φάσκει αὐτὸν (Θάμυριν) τετυφλῶσθαι.

XLVIII. 51. (D. 3.)

Etym. MS. Bibl. Paris. allegatum a Ruhnkensio : Δεὺς δ
Αἰαντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται ὑφ' Ἡσίοδου·

Ἰλέα, τὸν ῥ' ἐφίλησεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὄνόμην ὄνομ' ἔμμεναι, οὐνεκα νύμφην

εὐράμενος Ἰλεων μίχθη ἐρατῇ φιλότῃ
ἡματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόλης
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Conf. ἐκλογαὶ διαφόρων λέξεων in Cramerii anecdotis, vol.
II, p. 751. Eustath. p. 101, 19. 277, 2. 650, 48. 1018, 59. Tzetz.
ad Lycoph. 393. Tzetz. Exeg. p. 126, seq. Etym. M. p. 346.
41. Schol. Pind. ad Olymp. IX, 167.

XLIX. 52. (D. 4. L. 123.)

Ἡ οἷα Ὑρή Βοιωτῇ ἔτρεφε κόρην
Schol. Ven. II. 496. (Cat. 3.) Eustath. p. 265, 5.

L. 53. (D. 36. L. 130.)

Ἡ οἷα Ὑρή πυκινόφρων Μηκινίῃ,
ἥ τέκεν Εὐφημον γαιθόχῳ Ἐννοσιγαίῳ
μιχθεῖς ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

Ex μεγάλαις Ἠοίαις laudat Schol. Pind. Pyth. IV, 35.

LI. 54. (D. 39. L. 135)

Schol. Soph. ad Trachin. 1174. καὶ Ἐλλοπίαν τὴν Δωδών-
ην νομίζουσιν εἶναι. Τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει
ἐν Ἠοίαις λέγων οὕτως.

Ἔστι τις Ἐλλοπίη, πολυλήϊος ἦ δ' εὐλείμων,
ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυῤῥηνες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.
δ' Ἐνθάδε Δωδώνη τις ἐπ' ἔσχατι' πεπολισται·
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ δν χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις,
. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.
Ἐνθεν ἐπιχθονίοις μαντεύματα πάντα φέρονται·

Eurytum in ædibus peperit carissimum filium.
Hujus vero filii fuerunt Deionque Clytiusque
Toxeusque Deo-similis atque Iphitus, suboles Martis :
post hos vero minimam-natu peperit flavam Ioleam
Antiope regina, Pylonis filia Naubolidæ.

XLVI.

Hesiodus, qui ipse epithalamia in Peleum Thetidemque
scripsit :

Ter beate Æacida et quater, fortunate Peleu,
qui his in ædibus sacrum lectum conscendis.

XLVII.

Et posteri quidem affirmant Athamanes longo tempore in
Dotio campo habitasse, qui Perrhæbiæ, cujus mentionem
modo feci, propinquus est et Ossæ ac Bæbeldi paludi, in me-
dia fere Thessalia, collibus totus inclusus. De quo sic Hesiodus
cecinit :

aut qualis Didymos sacros incolens colles
Dotio in campo racemosi e-regione Amyri
abluit Bæbeide palude pedem virgo intacta.

Hesiodus Thamyryn poetam in Dotio campo excæcatum ait.

XLVIII.

Pel, quo Ajax patre utebatur, nomen ab Hesiodo ita deriva-
tur :

Pleum, quem sane amavit rex Jovis filius Apollo,
et ipsi hoc indidit nomen habendum, quia nympham

inveniens propitiam, mixtus-est jucundo amore
die illo, ubi murum bene-constructæ urbis
excelsum fecit Neptunus et Apollo.

XLIX.

Aut qualis in-Hyria Bæotica nutrit puellam.

L.

Aut qualis Hyriæ prudens Mecionice,
quæ peperit Euphemum terram-continenti Neptuno
mixta in concubitu aureæ Veneris.

LI.

Dodonam Ellopiæ nomine intelligi putant. Ejus enim loci He-
siodus in Eois mentionem hoc modo injicit :

Est quædam Ellopia, dives-segetum atque pascuosa,
abundans pecudibus et recurvos-pedes-habentibus bobus :
intus autem viri habitant dites-ovibus, dites-bobus,
multi, innumeri, genera mortalium hominum :
ibi Dodona quædam in extrema-parte condita-est :
hanc vero Jupiter amavit, et suum oraculum esse,
venerandum hominibus,

.....habitabant autem in trunco fagi :
hinc terrestribus vaticinia omnia feruntur :

ὅς δ' ἠ κείθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνη,
 10 ὥρ' αὖ φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.
 Conf. Strab. VII, p. 328.

LII. 55. (D. 35. L. 105.)

Schol. Pindar. Pyth. IX, 6.

ἢ οἷα Φθίῃ Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα,
 Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ νάεσκε Κυρήνη.

LIII. 56. (D. 20. L. 129.)

Pausan. Bacch. IX, 36, 4. Τήττου δὲ ἐποίησατο μνήμην καὶ
 ἐ τὰ ἔπη συνήεις, ἃς μεγάλας Ἡοίας καλοῦσιν Ἕλληνες·

Τήττος δὲ Μόλυρον, Ἀρίσθαντος φίλον υἱὸν,
 κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἐνεχ' ἥς ἀλόχοιο,
 οἶκον ἀποπρολιπὼν φεύγ' Ἀργεὺς ἱπποδότοιο,
 ἴξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινύειον· καὶ μιν δγ' ἦρω
 δέξτο, καὶ κτεάων μοῖραν πόρεν, ὡς ἐπεισιχέας.

LIV. 57. (D. 21. L. 104.)

Pausan. Bacch. IX, 40, 5. τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα
 γεγόναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα
 δὲ τούτου Θηρώ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη
 τὰς μεγάλας Ἡοίας ποιήσας·

Φύλας δ' ὥπυιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου,
 Λειπεφίλην· ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη,
 Ἰππότην δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτεν,
 Θηρώ τ' εὐειδῇ ἱκέτην φαέεσσι σελήνης.
 Θηρώ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκόνησι πεσοῦσα
 γέινατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο.

LV. 58.

Hygin. poet. astr. XX. p. 465. Stav. Aries. Hic existima-
 tur esse, qui Phrixum transtulisse et Hellen dictus est per

Hellespontum, quem Hesiodus et Pherecydes ait habuisse
 auream pellem.

LVI. 59.

Schol. Apollon. IV, 284. Ἡσίοδος δὲ φησι διὰ Φάσιδος
 αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας) πεπλευκέναι.

LVII. 60. (L. 57.)

Schol. Apoll. IV, 259. Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀντί-
 μαχος διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φασιν ἔλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀργοναύτας)
 εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργῶ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλα-
 γος γενέσθαι.

LVIII. 61. (L. 50. 112.)

Schol. Apoll. II, 178. ὡς δὲ Ἡσίοδος φησιν Φοῖνικος τοῦ
 Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας (υἱὸς ἦν Φινεύς).

LIX. 62.

Schol. Apoll. II, 181. πεπηρῶσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος
 ἐν μεγάλας Ἡοίαις, ὅτι Φρίξω τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδὸν ἐμήνυσεν,
 ἐν δὲ τῷ γ' καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὁψέως
 προέκρινεν.

LX. 63. (L. 21.)

Schol. Apoll. I, 482. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας
 κατ' ἐπίκλησιν, ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας
 αὐτοὺς [λέγει τοὺς Ἀλωίδας] καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι.

LXI. 64. (D. 66. L. 121.)

Schol. Apoll. IV, 57. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλας Ἡοίαις λέγεται
 τὸν Ἐνδυμῖωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ
 Ἥρας παραλογισθῆναι διὰ τὸν ἔρωτα εἰδῶλῳ νεφέλης καὶ ἐκδι-
 θέντα κατελθεῖν εἰς ἄδου.

LXII. 65.

Schol. Apoll. II, 1123. Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς

qui jam illuc profectus deum immortalem interrogarit,
 dona ferens venerit cum avibus bonis.

LII.

Aut qualis Phthia, a Gratiis pulcritudinem habens,
 Penei ad aquam pulcra habitabat Cyrene.

LIII.

Auctor etiam illorum carminum, quæ a Græcis magnæ Eææ
 vocantur, Hyetti mentionem facit:

Hyettus vero Molyrum, Arisbantis carum filium,
 eum occidisset in ædibus concubitus causa suæ conjugis
 domo relicta fugit Argo equos-pascente,
 venit autem Orchomenum Minyeium: et eum heros
 excepit, et opum partem præbuit, ut æquum erat.

LIV.

Hodiernum nomen Chæronensibus a Chærone deducitur,
 quem Apollinis filium, cujus matrem Thegonem Phylantis
 filiam fuisse affirmant. Testatur etiam auctor carminum,
 quæ magnæ Eææ vocantur:

Phylas autem compressit filiam inclyti Iolai,
 Lipephilen: erat autem pulcritudine Deabus similis,
 Hippoten vero ei filium in ædibus peperit,
 Theronemque formosam similem radiis Lunæ.
 Thero vero Apollinis in ulnas quum incidisset,
 peperit Chæronis fortem vim equorum-domitoris.

LVI.

Hesiodus Argonautas Phasin trajecisse dicit.

LVII.

Hesiodus Pindarusque et Antimachus Argonautas per Ocea-
 num in Libyam portantesque Argo nostrum in pelagus venisse
 tradunt.

LVIII.

Hesiodo auctore Phineus Phœnicis, filii Agenoris, et Cassio-
 peæ filius erat.

LIX.

Phineum excæcatum esse Hesiodus in magnis Eæis dicit,
 quod Phrixo viam in Scythiam indicasset, contra in tertio cata-
 logo, quum longam vitam oculorum lumini præferendam
 iudicasset.

LX.

Aloidas nomine quidem Aloei et Iphimedææ, sed revera Ne-
 ptuni atque Iphimedææ filios esse Hesiodus auctor est, et Alon
 urbem Ætolie ab eorum patre ædificatam.

LXI.

In magnis Eæis legitur Endymionem a Jove in cœlum esse
 sublatus, propter amorem autem, quo Junonem amplexus es-
 set, nubis imagine deceptum atque in orcum dejectum.

LXII.

Acusilaus et Hesiodus in magnis Eæis tradunt ex Iophossa

μεγάλαις Ἑοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου (παῖδας γεγενῆσθαι Φρίξῳ) καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας Ἄργον, Φρόντιν, Μέλαναν, Κυτίσωρον.

LXIII. 66. (L. 113.)

Schol. Apoll. IV. 828. Ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἑοίαις Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα.

LXIV. 67. (D. 37. L. 61.)

Schol. Pind. ad Nem. III, 21. (adde eund. ad Ol. VIII, 27.) περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτως φησὶν·

ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἵππιοχάρμην.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβης πολυηράτου ἔκετο μέτρον,
 μοῦνος ἑὼν ἤσχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἐνδοθι νήσου,
 οὗ τοὺς ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 Οἱ δὲ τοὶ πρῶτον ζεύξαν νέας ἀμφιελίσσας.
 πρῶτοι δ' ἰστία θέσαν, νεὺς (?) πτερὰ ποντοπόροιο.

Conf. Tzetzes ad Lycophr. 176.

LXV. 68. (D. 43L. . 136.)

Athenaeus X. p. 428. C. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἑοίαις εἶπεν·

οἷα Διώνυσος δῶκε' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος,
 ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δὲ οἱ ἔπλετο μάργος,
 σύν τε πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νοον τε
 δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δὲ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Idem VIII. p. 364. B. quaedam profert, ἀπαρ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἑοίων, καὶ [μεγάλων] Ἐργῶν παρῴδηται.

Æti filia Phrixo filios esse natos, eosque quatuor, uti Hesiodus affirmat, Argum, Phrontida, Melanem, Cytisorum.

LXIII.

In magnis Eois Scylla Phorbantis et Hecates filia.

LXIV.

De Myrionidibus Hesiodus sic ait :

ea autem gravis facta peperit Æacum equis-gaudentem :
 sed postquam pubertatis amabilis attigit mensuram,
 solus quod esset dolebat : pater vero hominumque deorum-
 quotquot erant formicæ amœnam intra insulam, [que],
 eas viros fecit alteque-cinctas mulieres ;
 qui jam primum instruxerunt naves utrimque-remigatas :
 primi vero vela posuerunt, navis alas per-mare-vectæ.

LXV.

Propterea Hesiodus etiam in magnis Eois dixit :
 Qualia Bacchus dedit hominibus gaudium et molestiam ;
 quisquis copiose bibit, vinum vero huic est contumeliosum,
 simulque pedes manusque colligat linguamque mentemque
 vinculis occultis ; amat autem eum mollis somnus.

Quæ omnia ad imitationem magnarum Eoarum, quas Hesiodo attribunt, Operumque expressa sunt.

LXVI. 69. (D. 43.)

Anonymi ad Aristot. Eth. Nicom. III. p. 43. r. καὶ ὅτι πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλαις Ἑοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἦ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
 Ζεὺς ἐτέκνωσε πατὴρ.

Subiungit Aspasius καὶ πάλιν·

τέκνον ἐμὸν Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

LXVII. 70. (D. 60.)

Schol. Arati Phæn. 172. Ἡσίοδος δὲ φησὶ περὶ αὐτῶν (sc. Ὑάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 Φαισύλη ἡ δὲ Κορωνίς εὐστέφανος τε Κλέεια
 Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδῶρη τανύπεπλος,
 ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

Cf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII, 171.

LXVIII. 71. (D. 61. L. 30)

Tzetzes ad Lycophr. 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντας ὑπερέβαλε, ὡς φησὶ καὶ Ἡσίοδος·

πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν αἰδέελα πάντα τίθεσκε.

Conf. Eudocia in Violeto p. 375. 394. Etymol. M. p. 21. 26.

LXIX. 72. (D. 58. L. 8.)

Eustath. II. p. 461. Πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ ἡ ὡς πάνυ ποθοῦμενον Ἑλλήσιν, ἡ ὅτι μυθεύεται ἀνδρὸν ποτε εἶναι. ὕστερον μέντοι ἐνυδρὸν γενέσθαι Ποσειδῶνος ἀναβρῆξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα (Apol. lod. II. c. 1. p. 121.), ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἄργει ὕδατα

LXVI.

Pónēron (malum, miserum) de laborioso et infelice dici, idoneus testis Hesiodus est, qui in magnis Eois Alcmenen ad Herculem ita dicere facit :

o fili, sane te miserrimum et optimum
 Jupiter genuit pater.

Et rursus :

Mi fili, parca te miserrimum et optimum.

LXVII.

Hesiodus de Hyadibus ait :

Nymphæ Gratiis similes,
 Phæsyia atque Coronis pulcreque-coronata Cleæa
 Phæoque amabilis et Eudora longo-peplo,
 quas Hyades vocant super terra genera hominum.

LXVIII.

Autolicus arte furandi præ omnibus eminebat, uti Hesiodus etiam ait :

omnia enim quæcunque attingebat, inconspicua omnia reddebatur.

LXIX.

Siticulosissimum Argos vocat, aut quia valde desideratum est Græcis, aut quia aqua id olim caruisse in fabulis est, dein vero aquosum factum, fontibus in Lerne a Neptuno apertis ob amorem Amymonæ ex qua etiam Amymonia Argorum aqua

(Schol. Euripid. Phœn. 195.), ἡ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναίδων, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου φρυγίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος·

Ἄργος ἄνυδρον ἐὼν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Strabo. VIII, 371. ἀρ' οὐ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο.

Ἄργος ἄνυδρον ἐὼν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius : Δίφιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον.

LXX. 73. (L. 106.)

Servius ad Virg. Georg. I, 14. Aristæum invocat, i. e. Apollinis et Cyrenes filium, quem Hesiodus dicit Apollinem pastorem.

LXXI. 74. (D. 75. L. 24.)

Schol. Ven. XXII. 638. Ἀκτορος υἱός — Ἀρίσταρχος διδύμους ἀκούει· οὐχ οὕτως, ὡς ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ νοοῦμεν, οἷον ἦσαν καὶ οἱ Διόσκουροι, ἀλλὰ τοὺς διφυεῖς δύο ἔχοντας σώματα, Ἡσιόδῳ μάρτυρι χρώμενος, καὶ τοὺς συμπεφυκότας ἀλλήλους. Adde Schol. ad Iliad. XI, 749, Eustath. p. 882, 27. 1321, 22. Apollon. Lex. Hom. in Μολίονε. Plutarch. περὶ τῶν κοινῶν ἐνομιῶν p. 1083. C.

LXXII. 75. (D. 70. L. 59.)

Schol. Ven. II. 764. (Cat. 271.) ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλέως βεβαρυτονησθαι τὸ ποδώκης, παρὰ γοῦν Ἡσιόδῳ ἐνεγκώμασι

ποδώκης δὲ Ἀταλάντη.

LXXIII. 76. (D. 70. L. 58.)

Apollod. III, 9, 8. Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ ἴασον, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον.

LXXIV. 77. (L. 71.)

Schol. Ambr. Hom. Od. VII, 54. Ἡσίοδος δὲ ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν.

nominantur, aut a Danaïdibus, quæ quum ex Ægypto venissent, puteorum fodientorum artem docebant, uti Hesiodus : Argos aquæ-expers Danaus reddidit aquosum.

Hinc quoque illud dictum :

Argos aquæ-expers Danaides fecerunt Argos aquosum.

Siticulosum Argos. Hesiodus ἄνυδρον (aqua carens) id cognominat.

LXXI.

Actoris filios — geminos Aristarchus, non quo sensu in cognatione vocem intelligimus, quales etiam Dioscuri erant, sed ancipites interpretatur esse, duo habentes corpora, Hesiodo teste usus, et concretos inter se.

LXXII.

Vocabulum ποδώκης ubi Achilli tribuitur peculiariter gravem habere accentum, affirmant. Apud Hesiodum enim legunt :

ποδώκης (celeripes) diva Atalanta.

LXXIII.

Hesiodus et alii quidam Atalanten non Iasi, sed Schoenei filiam esse dixerunt.

LXXIV.

Hesiodus Alcinoi sororem Aretam fuisse existimavit.

LXXV. 78. (D. 98. L. 34.)

Philemo v. εὐφυῆς et Favorinus p. 781. 20. καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικά συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ κλυτὸς Ἴπποδάμεια καὶ θερμὸς δῦτμη καὶ ἄλδς πολιοῖο, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ·

δαΐζομένοιο πόλῃος.

LXXVI. 79.

Chæroboscus in Bekkeri Anecdotis p. 1183. ὁ Θόας, τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ·

ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν.

LXXVII. 80. (D. 100. L. 93.)

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 68. 20. ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως δὲ καὶ Μενέλαος καθ' Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον Πλεισθένης υἱοῦ Ἀτρέως παῖδες νομίζονται, κατὰ δὲ τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀτρέως αὐτοῦ. — Ἀτρέως δὲ καὶ Ἀερόπης κατὰ μὲν τὸν ποιητὴν καὶ πάντας ἀπλῶς Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξιβία ἡ μήτηρ Πυλάδου· κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους τινὰς Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης Πλεισθένης. Πλεισθένης δὲ καὶ Κλεόλλας τῆς Διάντος Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ Ἀναξιβία. νέου δὲ τοῦ Πλεισθένης τελευτήσαντος ὑπὸ τοῦ πάππου αὐτῶν ἀνατραφέντες Ἀτρέως Ἀτρεΐδαι πολλοὺς ἐνομίζοντο. Cf. Eustath. p. 21, 14.

Schol. Ven. ad Iliad. I, 7. Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὀμήρῳ Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένης· τὸ γένος Μυκηναῖος. Conf. Eudot. p. 23.

LXXVIII. 81. (D. 45. L. 82.)

Hesychius : Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεον Εὐρυγύην εἰρήσθαι φησι τὸν Μίνωος, ἐφ' ᾧ ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμειῳ· καὶ Ἡσίοδος,

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

LXXV.

Femininis etiam nominibus adjectiva masculina conjungunt, ut apud Homerum κλυτὸς κ. τ. λ. (Inclya Hippodamia et calidus flatus et maris cani,) et apud Hesiodum :

divisæ urbis.

LXXVI.

Thoas, genit. Thoa, ut apud Hesiodum :

ea autem Thoan peperit filium.

LXXVII.

Et Agamemno et Menelaus Hesiodo Æschylouque auctoribus e Plisthene, Atrei filio natū esse habentur, Homero autem omnibusque veracibus ex ipso Atreo. — Atrei enim et Æropæ secundum hos liberi Agamemno, Menelaus et Anaxibia, Pyladæ mater, erant. Hesiodus Æschylusque et alii nonnulli Atrei et Æropes filium Plisthenem faciunt; hujus et Cleollæ, Dianthis filia, liberos Agamemnonem Menelaumque et Anaxibiam esse volunt. Plisthene vero præmature mortuo Atreidas ab Atreo avo educatos esse multū existimant.

Agamemno secundum Homerum Atrei, filii Pelopis, filius est ex matre Ærope, secundum Hesiodum Plisthenis, genere Mycenensis.

LXXVIII.

Eurygyæ certamen.] Melesagoras Androgeon, Minois filium, Eurygyen vocatum esse ait, cui funebre certamen celebrari Athenis, in Ceramico. Hesiodus etiam :

Eurygyes autem adhuc puer Athenarum sacrarum.

LXXIX. 82. (D. 45.)

Ammonius v. Ὀρθρος· καὶ Ἡσίοδος, τελευταῖαί τινα
πρῶτ' μάλ' ἤθεον.

LXXX. 83. (D. 79. L. 22.)

Suidas et Zonaras in Ἐπιτάλῃ. Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ
οἱ Ἀττικοὶ τὸν θαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φτὸν ἀνδρὰ Ἐπιτάλῃ, καὶ
ρίγοπύρετον λεγόμενον.

LXXXI. 84. (D. 80. L. 102.)

Schol. Eurip. Alcest. I. ἡ διὰ στόματος καὶ δημῶδης ἱστο-
ρίᾳ περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῃ αὕτη ἐστίν,
ἣ κέρχεται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησι καὶ Ἡσίοδος.

LXXXII. 85. (D. 31. L. 37.)

Schol. Pindari Nem. IV, 95. memorata Dædali et Acasti
historia, ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίο-
δος, λέγων οὕτως.

ἥδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυθείης·
ὥς τὴν μαστεύων οἶος κατὰ Πήλιον αἰπὺ
αἶψ' ὑπὸ Κενταύροισιν δρεσκάοισι δαμείῃ.

LXXXIII. 86. (D. 32. L. 42.)

Schol. Pindari Nem. III, 92. ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χεί-
ρωνι ὁ Ἰάσων Ἡσίοδος φησιν·

Ἰάσων, ὃς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσονα, ποιμένα λαῶν,
δὲν Χείρων ἐθρεψ' ἐνὶ Πηλῳ ὕληεντι.

LXXXIV. 87.

Plut. Thes. c. 16. Καὶ γὰρ ὁ Μίνως αἰεὶ διέτελει κακῶς ἀκούων

καὶ λοιδορούμενος ἐν τοῖς Ἀττικοῖς θεάτροις. Καὶ οὕτε Ἡσίοδος
αὐτὸν ὤνησε, βασιλεύτατον — προσαγορεύσας.

LXXXV. 88. (D. 51. L. 83.)

Plutarchus Thes. c. 20. ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδην, τοῦ
Θησεῦς ἐρώντος ἐτέρας·

δεῖνός γάρ μιν ἔτειρεν ἔρωι Πανοπηίδος Αἰγλῆς.

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσίοδου Πεισίστρατον ἐξελεῖν φη-
σιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεύς.

LXXXVI. 89. (D. 51. L. 83.)

Athenæus XIII. p. 557. Ἡσίοδος δὲ φησι Θησέα νομίμως
γῆμαι καὶ Ἰππην καὶ Αἰγλῆν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδην
ὄρκους παρέβη, ὥς φησι Κέρκυψ.

LXXXVII.

Schol. Pind. Pyth. III. 14. (Coll. Pausan. II. 26,7) :

ἡ δ' ἔτεκ' ἐν μεγάροις Ἀσκληπιὸν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Φοῖβῳ ὑποδμηθεῖσα, εὐπλόκαμον τ' Ἐριῶπιν.

καὶ περὶ Ἀρσινόης ὁμοίως.

Ἀρσινόῃ δὲ μιγεῖσα Διὸς καὶ Αἰητοῦς υἱῶ
τίκτ' Ἀσκληπιὸν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Idem ibid. — Apud Gættl. 90. (D. 29. L. 98.)

[τῶν μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθῶ ἐς ἡγαθέην, καὶ ῥ' ἔφρασεν ἔργ' αἰδέηλα
Φοῖβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτι Ἰσχυς γῆμε Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θυγάτρα.]

LXXXVIII. 91. (D. 30.)

Schol. Pindari ad Ol. X, 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασὶ
Φυκτέον ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος οὕτω·
τὴν Ἀμαρυγκείδης Ἰππόστρατος, ὄζος Ἄρῃος,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱός, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

LXXIX.

Orthrus.] Hesiodus etiam, obiisse aliquem
præmature valde juvenem.

LXXX.

Epialten Homerus Hesiodusque atque Attici dæmonem ap-
pellant, virum autem et febrem illam (ρίγοπύρετον) Ephialten
per ph.

LXXXI.

Historia de Apolline apud Admetum serviente, qualis in
vulgi ore est, Euripides utitur, neque aliter Hesiodus eam
tradit.

LXXXII.

Atque ea quidem præter multos alios Hesiodus hoc modo
narrat :

Id autem ei in animo optimum videbatur consilium,
ipsum quidem retinere, occultare vero inopinato gladium
pulcrum, quem ei fabricaverat inclytus Vulcanus :
ut hunc quærens solus per Pelium altum
extemplo a Centauris montanis domaretur.

LXXXIII.

Jasonem apud Chironem esse educatum Hesiodus ait :
Æson, qui genuit filium Jasonem, pastorem populorum,
quem Chiron educabat in Pello silvoso.

LXXXIV.

Minos enim hodieque semper male audit et increpatur in

theatris Atticis, neque Hesiodus eum adjuvit eo quod maxime
regium cognominavit.

LXXXV.

Ariadnam relictam esse Theseo alliam amante :
crudelis enim eum cruciavit amor Panopeidis Æglæ.

Id enim ita ex Hesiodæis carminibus a Pisistrato sumptum esse
Hereas Megarensis ait.

LXXXVI.

Hesiodus Theseum legitimo matrimonio ait habuisse et Hip-
pen et Eglen, propter quam etiam jusjurandum, quo Ariadnæ se
obstrinxerat, violavit, ut Cecrops tradit.

LXXXVII.

Ea autem peperit in ædibus Æsculapium, ducem virorum,
Phœbo compressa, pulchricomamque Eriopidem.

Et de Arsinoe similiter :

Arsinoe autem mixta Jovis et Latonæ filio
peperit Æsculapium filium inculpatumque fortemque.

[Horum quidem igitur nuntius venit corvus sacro a convivio
Pytho in divinam, et sane indicabat facta ignota
Phœbo intonsis-comis, Ischyn duxisse Coronidem,
Ilatiden, Phlegyæ e-Jove-nati filiam.]

LXXXVIII.

Urbem Phyteum nominari dicunt e Phyteo quodam, quem
Hesiodus etiam memorat his verbis :
eam Amaryncides Hippostratus, suboles Martis,
Phytei splendidus filius, Epeorum dux virorum.

Apollod. I, 8. Ἡσίοδος δὲ (Περικοίαν) ἐξ Ὀλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐξβαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμρυγχεῶς, Ἱππόνου τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρβω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐν-
τειλάμενον ἀποκτείνει.

Conf. Strab. VIII, p. 324. vid. inf. frag. CLIV.

LXXXIX. 92. (L. 60.)

Schol. Ven. II. XXIII, 683. περιζώματα γὰρ ἕως ποδῶν διή-
κοντα ἐφόρουσιν πρὸς τὸ μὴ εὐκόλως πλήττεσθαι, ὕστερον δὲ
Ἀθῆναισι τινῶν ἀγωνιζομένων, ἀρχοντας Ἱππομένους, συνέβη
ἓνα αὐτῶν πεσόντα πρὸς τὸ ἐμποδισθῆναι ὑπὸ τοῦ περιζώματος
τελευτῆσαι. ὁθεν ἐθεσπίσθη γυμνοὺς ἀγωνίζεσθαι μέχρι τοῦ νῦν.
διὸ καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς ἔκτοτε ἐπονούντο γυμνάσια καλοῦνται.
νέωτερος οὖν Ἡσίοδος γυμνοὺς ἐξάγων ἀγωνιστάς.
Conf. Eustath. p. 1324, 16.

XC. 93. (L. 28.)

Schol. Pindar. Ol. VII, 42. (p. 166. Boeckh.) Ὅμηρος
ταύτην Ἀστυόχην φησίν, οὐκ Ἀστυδάμειαν — καὶ Ἡσίοδος δὲ
Ἀστυδάμειαν αὐτὴν φησι.

XCI. 94. (D. 13. L. 9.)

Strabo. X. p. 471. Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἑκαταίου καὶ τῆς Φο-
ρωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν
ἐξ ὧν οὐρεῖαι Νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν,
Κουρῆτες τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες.

XCII. 95. (D. 38. L. 85.)

Schol. Pindari Olymp. X, 83. Ἐνιοὶ δὲ γράφουσι Σῆρος
Ἀλιρρόθιου, οὗ μέμνηται Ἡσίοδος.

ἦτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλοὺς.
ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιρρόθιου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης.

XCIII. 96. (D. 40. L. 94.)

Schol. Soph. Electr. 539. Συμφωνεῖ τῷ Ἡσίοδῳ λέγοντι·
ἡ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρικλειτῶ Μενελάῳ·
δπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἄρης.

XCIV. 97. (D. 1. L. 1.)

Οὐρανὴ δ' ἄρ' ἔτικτε Αἰνὸν πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν αἰοῖδοι καὶ κιθαρισταὶ
πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀργόμενοι δὲ Αἰνὸν καὶ λήγοντες καλέουσιν.
Eustath. II. p. 1163, 61. Eudoc. p. 278.

XCv. 98. (D. L. 2.)

Αἰνὸν κιθαριστὴν,
παντοίης σοφίης δεδαηκότα.
Clemens Alexandr. Strom. I. p. 330.

XCVI. 99. (D. 90. L. 76.)

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11. Φέλλος τὸ κύριον.
Ἡσίοδος.

Φέλλον εὐμμελὴν τέχε τῇ (?) Μελισοῖα.

XCvII. 100. (D. 83. L. 10.)

Apollod. II, 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησι.

XCvIII. 101. (D. 10. L. 11.)

Υἱεὶς ἐξ ἐγένοντο Λυκάωνος ἀντιθέοιο,
ὃν ποτε τίχτε Πελασγός.

Strabo. V. p. 221.

XCIX. 102. Addito H. 191.

Hygin. poet. astr. p. 419. Munck. Arcton Hesiodus ait
esse Callisto nomine Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia

Hesiodus Periboræam ait, ex Oleno Achææ oppido, deflora-
tam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem mi-
sisse ad Oëneum, qui tum procul a Græciâ agebat, atque huic
mandasse ut eam interficeret.

LXXXIX.

Subligacula enim ad usque pedes demissa portabant, ne tam
facile vulnerarentur. Postea vero, Hippomene archonte, Athe-
nis accidit, ut certantium unus, quum subligaculo impeditus
cecidisset, animam exspiraret. Hinc lex lata est, ut nudî cer-
tarent, sicut hodieque. Propterea loca ea, in quibus ex illo
tempore certamina instituebantur, gymnasia vocantur. Hesio-
dus igitur recentior est, quippe qui certantes introducat nudos.

XC.

Eandem, quam Hesiodus Astydamiæ vocat, Homerus
Astyoche appellat.

XCI.

Hesiodus quidem Hecataei et filiae Phoronæ quinque fuisse
filias ait,

ex quibus montanæ Nymphæ, deæ, ortæ sunt,
et genus nequam Satyrorum et indocilium laboris,
Curetesque dii, ludorum-amantes, saltatores.

XCII.

Nonnulli scribunt Σῆρος Ἀλιρρόθιου (Serus Halirrhothii),
quem Hesiodus memorat :

sane is quidem Serus et Alazygum filios egregios.

Serus enim Halirrhothii, filii Perieris, et Alcyones filius erat.

XCIII.

Consentit Hesiodo, qui dicit :

Ea peperit Hermionem hasta-inclyto Menelao :
minimum-natu autem peperit Nicostratum, subolem Martis.

XCIV.

Urania igitur peperit Linum valde-amabilem filium,
quem sane quotquot mortales sunt cantores et fidicines
omnes quidem lugent in conviviisque chorisque,
incipientes vero Linum et desinentes vocant.

XCv.

Linum fidicinem,
omnigenæ sapientiæ peritum.

XCVI.

Phellus, nomen proprium. Hesiodus :
Phellum bene-hastatum peperit Melibœæ.

XCvII.

Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse ait.

XCvIII.

Filii sex erant Lycaonis deo-similis,
quem olim genuerat Pelasgus.

XCIX.

Harum Arctorum alteram, eamque majorem, quam Aratus
Helicen paulo post appellat, Hesiodus Lycaonis ait fuisse filiam.

regnavit : eamque studio venationis inductam ad Dianam se applicuisse : a qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam veritatem Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit ; nam jam utero ingravescente prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum quum recrearet, a Diana cognita est non conservasse virginitatem : cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit pœnam : erepta enim facie virginali in ursæ speciem est conversa, quæ Græcæ ἀρκτος appellatur. In ea figura corporis Arcada procreavit.

Schol. Arat. 27. Τὴν μίαν δὲ τούτων τῶν Ἀρκτων τὴν μεγάλην, ἣν μετ' ὀλίγον ὀνομάσει Ἑλίκην, Ἡσιόδος φησι Λυκάονος θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ κατοικοῦσαν ἐλίσσθαι μετὰ Ἀρτέμιδος τὴν περὶ τὰς θήρας ἀγωγὴν ἐν ὄρεσι ποιεῖσθαι· φθαρεῖσαν δὲ ὑπὸ Διὸς, καὶ ἤδη μέλλουσαν τεκεῖν, ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς λουομένην· ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσαν τὴν Ἀρτεμιν θηριῶσαι αὐτήν· καὶ οὕτω τεκεῖν ἄρκτον οὖσαν, τὸν κληθέντα Ἀρκάδα· οὖσαν δὲ ἐν τῷ ὄρει θηρευθῆναι ὑπ' αἰπόλων τινῶν, καὶ παραδοθῆναι Λυκάονι μετὰ τοῦ βρέφους· μετὰ χρόνον δὲ τινα δοῦναι εἰσελθεῖν εἰς τὸ Λύκαιον, ὃ ἐστὶ τοῦ Διὸς ἄβατον, ἀγνοήσασαν τὸν νόμον, ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ διωκομένην· τῶν Ἀρκάδων δὲ αὐτὴν ἀναιρεῖν μελλόντων διὰ τὸν εἰρημένον νόμον, ὃ Ζεὺς διὰ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἐξείλετο, καὶ ἐν τοῖς ἀστροῖς ἐθήκεν, Ἀρκτον αὐτὴν ὀνομάσας, διὰ τὸ σύμπτωμα.

C. 103. (D. 7. L. 73.)

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτη κούρη Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μυχθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Eustath. Od. p. 1796.

CI. 104. (D. 89.)

Schol. Ambr. (col. Schol. min.) Hom. Od. IV, 231. Διαφέρει ὁ Παίηων Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσιόδος μαρτυρεῖ·

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲρ θανάτοιο σώσει
ἢ αὐτὸς Παίων, δς πάντα τε φάρμακα οἶδεν.

Conf. Eustath. p. 1494. v. 11.

Fam in Arcadia habitantem Dianæ in montibus feras venantis sociam esse factam. Stupratam vero a Jove et, quum jam paritura esset, a Diana in balneo conspectam atque in ursam ab irata dea commutatam filium peperisse Arcadem. Versantem deinde in montibus eam a pastoribus venantibus captam Lycaonique redditam esse cum parvulo. Hanc aliquanto post Lycæum, inaccessum Jovis delubrum, ingressam, nesciam legis, ab ipso filio esse propulsam. Quam quum Arcades secundum hanc, quam dixi, legem interfecuri essent, Jupiter amoris memor surripuit, eamque inter astra collocatam Arcum propter eventum illum nominavit.

C.

Telemacho igitur peperit bene-cincta Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelidæ,
Persepolin, mista ob auream Venerem.

CI.

Pæon ab Apolline differt, ut Hesiodus etiam testatur :
nisi Apollo Phœbus a morte servavit
aut ipse Pæon, qui omnia medicamina novit.

CII. 105. (D. 77. L. 34.)

Schol. Pindari Pyth. IV, 181. Ἡσιόδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι.

CIII. 106. (D. 50.)

Plutarch. de Oracul. defectu. 11. T. II. p. 415. C. Ὁ ἄ Ἡσιόδος οἰεταὶ καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

Ἐννέα τοι ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη
ἀνδρῶν γηρῶντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·
τρεῖς δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γηράσκεται. Αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας
νύμφαι εὐπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Cf. Auson. Idyll. XVIII. Plin. H. N. VII, 48. Etym. M. p. 13, 36. Schol. ad Aristoph. Av. 610. Tzetz. Exeg. p. 149. Adde Plutarch. Gryll. p. 989. A. Tzetz. ad Lycophr. V. 797.

Huc pertinere videtur Hesiodi ἐκπύρωσις (conflagratio) ap. Plut. de def. or. 11. 12.

CIV. 107.

Hygin. fab. 154. Phaëthon Hesiodi. Phaëthon Clymenis Solis filii et Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, quum indicio patris avum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. Nam quum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt et fulmine ictus in vicinum Padum cecidit. Hic amnis a Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem, quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëthontis, dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populus versæ. Harum lacrimæ, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratæ : Heliades tamen nominantur. Sunt autem Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phœbe, Aetherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaëthonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum conversus est. Is quoque moriens flebile canit. Cf. Lactant. Pl. narr. fab. II, 111. V Pausan. Attic. 3. Cf. fragm. CLXII.

CV. (H. 189. L. 95.)

Pausan. I, 43, 1. Ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Τριγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρχάδων λεγόμενον, οἷδα δὲ Ἡσιόδον ποιήσαντα ἐν καταλόγῳ γυναικῶν Τριγένειαν οὐκ ἀποθνεῖν, γνώμῃ δὲ Ἀρτέμιδος Ἐκάτην εἶναι.

CII.

Hesiodus Naidem Chironi nupsisse ait.

CIII.

Hesiodus certis temporis conversionibus mortem geniis obtingere censet : dicit enim sub Naidis persona, tempore ænigmale circumscripto :

novem sane vivit ætates garrula cornix
hominum senum ; cervus vero etiam quatuor-cornices æquat :
trium autem cervorum corvus ætatem attingit : sed phoenix
novem cornices æquat, decem vero nos phenices
nymphæ cincinnatæ, filię Jovis ægida-tenentis.

CV.

Ego vero etiam, quam longe secus de Iphigenia Arcades narrant, historiam audivi, neque ignoro Hesiodum in catalogo mulierum Iphigeniam non cæsam cecinisse, sed Dianæ voluntate Hecaten factam.

CVI. (L. 86.)

Pausan. II, 2, 3. Πεποιήται δὲ ἐν μεγάλας Ἡοίαις, Οἰδά-
λου θυγατέρα εἶναι Πειρήνην.

CVII. (L. 137.)

Pausan. — II, 16, 3. Ταύτην (Μυκλήνην) εἶναι θυγατέρα Ἰνά-
χου, γυναῖκα δὲ Ἀρέστορος τὰ ἔπη λέγει, & δὴ Ἕλληνες κα-
λοῦσιν Ἡοίας μεγάλας· ἀπὸ ταύτης οὖν γεγονέναι καὶ τὸ ὄνομα
τῇ πόλει φασίν.

CVIII. (L. 92.)

Pausan. III, 24, 7. Καὶ οὐ μὲν οὖν Ἑλένης μνηστήρων Ἀχιλ-
λεὺς οὐκ ἔστιν ἐν καταλόγῳ γυναικῶν, μηδὲν τοῦτο ἔστω τεκ-
μήριον, οὐκ αἰτῆσαι Ἑλένην αὐτόν.

CIX. (L. 117.)

Pausan. IV, 2, 1. Ἀλλὰ ὕλλου μὲν τοῦ Ἡρακλέους θυγατρί
Εὐαίχμη συνοικῆσαι Πολυκάονα υἱὸν Βούτου λεγούσας τὰς
μεγάλας οἶδα Ἡοίας, τὰ δὲ ἐς τὸν Μεσσήνης ἄνδρα καὶ τὰ ἐς
αὐτὴν Μεσσήνην παρεῖται σφισιν.

CX. (L. 132.)

Pausan. VI, 21, 7. Ἀπέθανον δὲ ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου κατὰ
τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἡοίας Ἀλκάθους ὁ Παρθάνορος, δεύτερος
οἷτος ἐπὶ τῷ Μάρμυκι· μετὰ δὲ Ἀλκάθου Εὐρύαλος καὶ Εὐρύ-
μαχος τε καὶ Κρόταλος.

CXI. (L. 87.)

Pausan. X, 31, 2. Αἱ δὲ Ἡοίαι τε καλούμεναι καὶ ἡ Μινυὰς
ὠμολογῆκασιν ἀλλήλαις· Ἀπόλλωνα γὰρ αὐταὶ φασιν αἱ ποιή-
σαις ἀμύναι Κούρησιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ ἀποθανεῖν Με-
λέαχρον ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

CXII. (H. 190. L. 103.)

Antonin. Liber. Cap. 23 (de Batto), cuius in sumario
legitur : ἰστορεῖ Νίκανδρος ἑτεροιοιμένων α', καὶ Ἡσίοδος ἐν
μεγάλας Ἡοίαις, κ. τ. λ.

CXIII. (L. 79.)

Eustath. pg. 13. Ἦν δὲ, φασί, Βούτης υἱὸς Ποσειδῶνος,
ὡς Ἡσίοδος ἐν καταλόγῳ.

CXIV. (H. 173. L. 55.)

Harpocration et Suidas : Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας λέγοι ἂν τοὺς
ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας, καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ Καταλόγῳ Κατουδαίους ὀνομαζο-
μένους. Conf. Photius : ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.

CXV. (L. 115.)

Schol. Pind. Isthm. V, 53. Εἰληπται δὲ ἐκ τῶν μεγάλων
Ἡοιῶν ἡ ἱστορία· ἐκεῖ γὰρ εὐρίσκεται ἐπιγενοῦμενος ὁ Ἡρακλῆς
τῷ Τελαμῶνι καὶ ἐμβαίνων τῇ δορᾷ καὶ εὐχόμενος, καὶ οὗτος
ὀδίοπομπος αἰετὸς, ἀφ' οὗ τὴν προσωνομίαν ἔλαβεν Αἴας.

CXVI. (H. 187. L. 107.)

Schol. Apollon. I, 118. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλας
Ἡοίαις λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπος φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι
ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου βοῦν
δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυφάτου θεράποντα.
Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα. Ἀναιρεθεὶς
δὲ ἐτάρῃ ὑπὸ Μελάμποδος. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐτραφέντα,
καὶ περιλείγοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ
τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπείᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου
τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν,
ἐπειδὴ τὸ στέγος ἐμελλεν ὅσον οὕτω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κα-
τανενογκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν
τῇ θεραπαίνῃ τοῦ Ἰφίκλου. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόβηγμα,
αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς
ἀπέλυσεν, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοὺς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι. Conf.
Eudoc. p. 286.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑ.

CXVII. 108. (D. 14.)

Strabo XIV. p. 642. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἄμ-

CVI.

In magnis Eois OEball fuisse filiam Pirenen proditum est.

CVII.

Mycenen Inachi filiam Arestoris uxorem fuisse, illa, quæ a
Græcis magnæ Eosæ vocantur, carmina tradunt. Eam itaque
nomen etiam urbi dedisse aiunt.

CVIII.

Nam quod in catalogo mulierum inter Helenæ procos Achilles
non numeratur, id argumento esse nequit, Helenam ab eo non
esse petitam.

CIX.

Sed filiam Hylli, Herculis filii, Euæchmen cum Polycaone
Bute filio nuptam fuisse quamquam in magnis Eois legi scio,
eandem tamen et Messenes virum et Messenen ipsam silentio
prætereunt.

CX.

Occisi sunt ab OEnomao, sicut in carminibus, quæ magnæ
Eosæ vocantur, legitur, primus post Marmacem Alcatheus Par-
thaonis filius, deinde Euryalus Eurymachusque et Crotalus.

CXI.

Eosæ, quas vocant, et Minyas in idem consentiunt : utrumque
enim carmen ab Apolline Curetas adjutos esse tradit contra
Ætolos occisumque Meleagrum ab Apolline.

CXII.

Narrant Nicander libro primo de immutatis et Hesiodus in
magnis Eois.

CXIII.

Baten Neptani filium esse ait, sicut Hesiodus in Catalogo.

CXIV.

Sub terra habitantes forsitan appellaverit, quos Scylax in
Periplo Troglodytas vocat, qui iidem ab Hesiodo in catalo-
gi tertio libro Catudæ nominantur.

CXV.

Quæ narratio e magnis Eois desumpta est. Ibi enim mentio
est de Hercule a Telamone hospitaliter excepto indutaque pelle
preces faciente et de aquila illa itineris duce, quæ Ajaci no-
men dedit.

CXVI.

In magnis, quas vocant, Eois, Melampus Apollini amicus
apud Polyphaten peregrinatus esse traditur. Quo immolante
bovem draco prorepens Polyphatæ famulum devoravit. Dra-
conem a rege interfectum Melampus sepelivit ejusque sobolem
nutrivit. Quæ Melampodis aures circumlambens vaticinandi
artem ipsi insinuavit. Is deinde comprehensus in furto bovm
Iphicli, filii Phylaci, et in vincula conjectus quum tunc
domus brevi collapsurum divinatione intellexisset, cum Iphi-
cli ancilla in carcere communicavit. Quo vaticinio accepto
Iphiclus periculum effugit et timore affectus Melampodi liber-
tatem restituit bovesque, quos furaturus venerat, insuper
dedit.

ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑ.

CXVII.

Calchas vates cum Amphilocho Amphiarai filio a Troia re

φιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ
δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ
τὴν Κλάρων, Μόψω τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν
μῦθον· προτείνεται γὰρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψω τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἔρινεδς οὗτος· δλύνθους
οὖς δδ' ἔχει, μικρὸς περ ἐὼν, εἴποις ἂν ἀριθμὸν;

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπενθέμεν οὐ κε δύναιο.

Ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρον·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

CXVIII. 109. (D. 46.)

Athenæus II. p. 40. F. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐθι-
σθεὶς ἀνατροφῆς ὕδροποτεῖν.

Ἡδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυῇ
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς χορέσωνται.

Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησί.

CXIX. 110. (D. 55.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσίοδος τε ἐπὶ τοῦ Με-
λαμποδος ποιεῖ·

ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι, δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἑναργές·

καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

CXX. 111. (D. 56.)

Tzetzes ad Lycophron. 682. Τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ
φασιν αὐτὸν ζ' γενεὰς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν,
καὶ κατώτερον Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι καὶ ἡ τῆς

Μελαμποδίας ποίησις, παρειαίγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴθ' ἤσσω μοι ἔχειν αἰῶνα βίοιο
ὠφειλές δοῦναι καὶ μῆδεα ἰδμεναι ἴσα
θνητοῖς ἀνθρώποις· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς γέ με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἑπτὰ μ' ἐπὶ ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Cf. Tzetz. Exeg. II. p. 149.

CXXI. 112. (D. 56.)

Ibidem paulo post: Περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τει-
ρεσίου ἔνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας
ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησίν.

Οἶην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Conf. Apollod. III, 6.

CXXII. 113. (D. 42.)

Athenæus XI. p. 498. A. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμ-
ποδίας σὺν τῷ π σκύφρον λέγει.

* τῷ δὲ Μάρης θοδὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύφρον φέρε, δῶκε δ' ἀνακτι.

Καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοδὸς αἶνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύφρον ἔχων ἐτέρῃ, ἐτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰείρας,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμῳέσσιν ἔειπεν.

Cf. Eustath. p. 900, 17, 1775, 17.

CXXIII. (H. 166.)

Athenæus XIII. p. 609. E. Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμ-
ποδίας τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. Conf. Eu-
stath. p. 875, 52.

vertens pedibus eo venisse fertur, quumque apud Clarum ur-
bem in vatem se præstantiorem incidisset, Mopsium filium
Mantus, quæ Tiresiæ filia erat, præ mœrore diem obliisse. At-
que Hesiodus quidem hoc modo fabulam exponit. Calchantem
enim Mopso hoc proposuisse ait :

admiratio me tenet in animo; caprificus hæc, grossos[rum] ?
quos ea habeat, parva quamvis (exsistens) : dixerisne nume-
ad quod hunc respondisse :

Decies-mille sunt numero, sed mensura quidem medimnus :
unus vero superest, quem imponere non potueris.

Sic dixit : et ipsis numerus verus cognitus-est mensuræ :
et tum sane Calchantem somnus mortis obtexit.

CXVIII.

Non gaudet poculo, qui a prima ætate aquam bibere ad-
suevit.

Dulce enim est in convivio et epulo florente
delectari sermonibus, postquam convivio saturati-sunt.
Hesiodus ait in Melampodia.

CXIX.

Hesiodus canit de Melampode :
dulce vero etiam audire, qualia mortalibus perfecerunt
immortales, turpiumque et honestorum signum clarum,
et quæ sequuntur, quæ ad verbum expressit ex Musæo poeta.

CXX.

Tiresiam dicit, quem septem ætates vixisse vult, quum alii
novem ei tribuant. Cadmo enim uatus Eleocli et Polynici su-

perstes fuit, quod Melampodia etiam testatur, quæ Tiresiam
ita loquentem introducit :

Jupiter pater, utinam minus mihi spatium vitæ
dedisses et consilia scire æqualia
mortalibus hominibus : nunc vero non me tantillum honorasti,
qui quidem me longum statnisti habere spatium vitæ,
septem me vivere per ætates loquentium hominum.

CXXI.

Jovis Junonisque de concubitus voluptate altercationem a
Tiresia dijudicatam carmen etiam, quod de Melampode est,
commemorat, his verbis Tiresiæ suppeditatis :

una quidem parte decem partium delectatur vir,
omnes decem vero implet mulier oblectans animum.

CXXII.

Hesiodus in secundo libro Melampodiæ scypphum dicit, in-
serta littera p :

huic vero Mares velox nuntius venit per ædes,
impletum autem argenteum scypphum ferebat dabatque regi.

Et iterum :

et tunc vates quidem vinculum bovis capessivit manibus,
Iphiclus autem ad dorsum instabat ei : huic vero a tergo
scypphum tenens altera manu, altera autem sceptrum tol-
incedebat Phylacus, et inter famulos sic iocutus-est. [Iens,

CXXIII.

Hesiodus in tertio Melampodiæ libro Chalcidem Eubœæ ur-
bem formosis-mulieribus-præditam vocavit.

CXXIV. 114. (D. 52.)

Clemens Alexandr. Strom. V. p. 727. Ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος
ἔα' ὧν γράφει συνάδει τοῖς προειρημένους·

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ἔστις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

ΧΕΙΡΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

CXXV. 115. (D. 33.)

Schol. Pind. Pyth. VI, 19. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας
Ἡσίοδῳ ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή·

Εὖ νῦν μοι τάδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμῃσι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν δὲ εἰς δόμον εἰσαφίκηται
ἔρδῃν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησι.

CXXVI. 116. (D. 65.)

Harpocratio : Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Ὑπερίδης ἐν τῇ κατ'
Αὐτοκλέους Ἡσίοδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἐστίν, ἣν ἀνέ-
γραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς οὕτως ἔχουσαν·

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

CXXVII. 117. (D. 87.)

Plato Rep. III. p. 390. H. St. Οὐδ' ἥστέον αὐτοῖς.

Δῶρα θεοὺς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. οἱ μὲν Ἡσίοδειον οἰόνται τὸν στίχον.

CXXVIII. 118. (D. 62.)

Scholias Theocriti XI, 75. Ἡσίοδος·

Νήπιος δὲ τὰ [χ'] ἔτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει.
Conf. Plutarch. II. p. 505. D.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX. 119. (D. 67.)

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. Ὡς κατ'
ἀρχὰς ἐπιμειψάν γεγενῆσθαι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους· ἅπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε·

ἔχοντες γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ἔχοντες δὲ θόωκοι
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

Cf. Schol. ad Arat. v. 102.

CXXX. 120.

Diogen. L. VIII, 1, 26. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτον
ὀνομάσαι κόσμον καὶ τὴν γῆν στοργγύλην (Πυθαγόραν)· ὡς δὲ
Θεόφραστος Παρμενίδην, ὡς δὲ Ζήνων, Ἡσίοδον.

CXXXI. 121. (D. 16. L. 45.)

Strabo VII. p. 302. Ἡσίοδον δὲ ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιό-
δῳ τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἄγεσθαι

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν, ἀπήναις οἰκί' ἐχόντων.

CXXXII. 122. (D. 17. L. 46.)

Strabo VII. p. 300. Πῶς οὖν ἡγνόμενους τοὺς Σκύθας ὁ ποιη-
τὴς, Ἰκπημολογούς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων;

CXXIV.

Sed Hesiodus etiam cum his, quæ diximus, consentit in illo :
vates autem nullus est terrestrium hominum,
qui novit Jovis mentem ægida-tenentis.

CHIRONIS INSTITUTIONES.

CXXV.

Chironis præcepta Hesiodo attribuuntur, quorum exordium
hoc est :

Bene nunc mihi hæc omnia in mente prudenti
indicato ; primum quidem quum in ædes veneris
facturus sacra pulcra diis sempiternis.

CXXVI.

Facta juvenum : Id Hyperides etiam in oratione contra Au-
toctem Hesiodi esse ait : est enim proverbium quoddam ab
Aristophane quoque grammatico literis mandatum :

Facta juvenum, consilia vero mediorum (virorum), preces
autem senum.

CXXVII.

Neque canendum ipsis :
dona deos movent, dona venerandos reges.

Dona deos etc. Hesiodum esse existimant verum.

CXXVIII.

Hesiodus :
Stultus, qui certa linquens incerta sequitur.

FRAGMENTA PERIPLI INCERTÆQUE SEDIS.

CXXIX.

Ita, ut initio natura divina hominibus admixta fuisset ; qui-
bus bene perspectis Ascræus poeta cecinit :
communia enim tunc convivia erant, communes autem se-
des] immortalibus Diis mortalibusque hominibus.

CXXX.

At cælum quidem mundum, terramque rotundam primus
vocavit Pythagoras, Theophrasto vero teste Parmenides, Ze-
noneque Hesiodus.

CXXXI.

Hesiodus in periodo, quam vocant, terræ Phineum dicit ab
Harpyiis propulsum esse
Lactivororum in terram, in-plaustris domicilia habentium.

CXXXII.

Quomodo igitur Homerus Scythas ignorabat, qui Equimulgos
et Lactivoros quosdam nominat? Hos enim ea tempestate Equi-

"Οτι γὰρ οἱ τότε τούτους Ἰππημολογούς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεῖσιν ἔπεσιν

Αἰθίοπας Αἰγυῖας τε ἰδὲ Σκύθας ἱππημολογούς.

CXXXIII. 123 (L. 53.)

Schol. Aeschyl. Prom. 793. Περὶ γρυπῶν Ἡσίοδος πρῶτος ἑτεραπεύσατο

CXXXIV. 124. (D. 18. 39.)

Strabo VII. p. 475.

Δωδώνην φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἤκεν.

CXXXV. 125.

Stephan. Byz. v. Αἰγαῖον πέλαγος. Ἔστι καὶ αἰγαῖον πεδῖον, συνάπτον τῇ Κίρρῳ, ὡς Ἡσίοδος. Λέγεται παρὰ αἰγὰ ποτε φερομένην ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ Πύθιον ὄρους, ἀφ' οὗ καὶ τὸ πεδῖον Αἰγαῖον.

CXXXVI. 127. (L. 65.)

Strabo I. p. 23. Ἐρατοσθένης δὲ Ἡσίοδον μὲν εἰκάζει πεπυσμένον περὶ τῆς Ὀδυσσεύς πλάνης, ὅτι κατὰ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν γεγέννηται, πιστεύσαντα τῇ δόξῃ μὴ μόνον τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ Αἰτνῆς καὶ Ὀρτυγίας τοῦ πρὸς Συρακούσας νησίου καὶ Τυρρηνῶν.

CXXXVII. 128. (D. 27. L. 67.)

Schol. Apollon. Rhod. IV, 892. ἠκολούθησεν Ἡσίοδῳ οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων·

νῆσον ἐς ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

CXXXVIII. 164.

Eustath. pag. 1710. 39. ὡς ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος ἐμυθεύσατο ὑπὸ Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους θάλασσαν. Conf. Schol. Ambr. Od. XII, 168.

CXXXIX. 129. (L. 54.)

Herodot. IV, 32. ἀλλ' Ἡσίοδῳ μὲν ἐστὶ περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα.

CXL. 131.

Schol. Ven. II. 1, 246. Σημειοῦνται τινες, ὅτι τὴν δλην Πελοπόννησον οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητής, Ἡσίοδος δέ.

CXLI. 153 (D. 6. L. 125.)

Eustath. p. 275.

ᾶς τε Αἰλαίηθεν προχέει καλλιῆρσον ὕδωρ.

Conf. Schol. Ven. II. II, 522. (Cat. 29.)

CXLII. 132. (D. 15. L. 124.)

Strabo IX. p. 424. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ (Κηφισοῦ) λέγει καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης ῥέει τῆς Φωκίδος σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς·

ᾶς παρὰ Πανοπίδα — Γλήχωνα τ' ἐρυμνήν,

καὶ τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένους εἴσι, δράκων ὡς.

Conf. Theo ad Arati Phaenomen. 45.

CXLIII. 133. (D. 76. L. 126.)

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἐνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτέοκλος ὁ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ῥεῖ.

CXLIV. 134. (D. 66. L. 121.)

Apollonius Dyscolus de Pronominibus, p. 106. A. Bekk. Τῇ τινὲς σύζυγος ἡ ἴν, τοῦ τ' ἀρθέντος. Ἡσίοδος·

ἴν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 57. Τὸν Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύχης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι.

mulgos fuisse appellatus, Hesiodus quoque testatur in illis, qui ab Eratosthene laudantur, versibus :

Æthiopes Liguæque atque Scythas equimulgos.

CXXXIII.

De gryphis primus Hesiodus portenta retulit.

CXXXIV.

Ad Dodonam fagumque, Pelasgorum sedem, venerat.

CXXXV.

Ægæum pelagus. Est etiam Ægæus campus, qui adhæret Cirrhæ, ut Hesiodus ait. Dicitur autem sic παρὰ αἶγα i. e. a capra aliquando huc ex monte circa Pythium portata, unde campus Ægæus vocatus.

CXXXVI.

Eratosthenes Hesiodum conjicit, quum Ulixem errantem in Siciliam Italiamque venisse audivisset eique opinioni fidem adhibuisset, non eorum modo fecisse mentionem, quæ ab Homero referuntur, sed Ætnæ etiam et Ortygiæ, parvæ insulæ ante Syracusas sitæ, et Tyrrenorum.

CXXXVII.

Secutus est Hesiodum, qui Sirenium insulam ita appellat : Insulam in floridam, ubi iis dedit Saturnius.

CXXXVIII.

Sic, inde hauriens, Hesiodus a Sirenibus ventos etiam de-leniri finxit.

CXXXIX.

At Hesiodus quidem de Hyperboreis locutus est.

CXL.

Adnotatum est a quibusdam, Peloponnesum Hesiodo notam fuisse totam, nondum tamen Homero.

CXLI.

Qui ex-Lilæa profundit pulcre-fluentem aquam.

CXLII.

Hesiodus de Cephisso amne ejusque alveo copiose scribit, quomodo per totam Phocidem oblique fluat et anguis instar : qui præter Panopidem — Glechonemque munitam atque per Orchomenum circumvolutus it, anguis sicut.

CXLIII.

Cephissus amnis Orchomeni, ubi Gratiae etiam coluntur : his enim primus Eteocles, Cephissi fluvii filius, sacra fecit, uti Hesiodus ait. Cephissus vero per Orchomenum fluit.

CXLIV.

Pronomini τιν cognatum est pronomen ἴν, sublata litera τ. Hesiodus :

sibi autem ipsi mortis dispensator.

Endymionem Hesiodus Αἰθλίου, filii Jovis, filium esse et Calycæ dicit; cui a Jove dono datum fuisse, ut ipse sibi mortem destinaret, quando obire vellet.

CXLV. 135. (D. 63.)

Schol. Nicandr. Ther. 452. κτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τι-
βασσῶν τίθεται καὶ Ἡσίοδος·

χρή σε πατρὶ κτίλον ἔμμεναι.

CXLVI. 136. (D. 64. L. 90.)

Schol. Euripid. Orest. 249. Στησίχορος φησιν, ὡς θύων τοῖς
θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο. Ἡ δὲ θεὰς ὀργισθεῖσα
διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λευγάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέ-
ρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος·

τῇσιν δὲ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ἡγάσθη προσιδούσα, κακὴν δὲ σφ' ἔμβαλε φήμην.

CXLVII. 137.

Schol. Apoll. IV, 1396. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐχάλουν· τοῦ-
τον δὲ Πείσανδρος ὑπείληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι, Ἡσίοδος
δὲ ἐκ Τυρῶνός φησιν.

CXLVIII. 139. (D. 82. L. 80.)

Ælianus V. H. XII, 20. Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην
ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν· τὴν δὲ χελι-
δόνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι
τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ
κίθος τὸ ἐν Θράκῃ κατατολμηθῆν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκείνο τὸ
ἀέσιμον.

CXLIX. 140. (D. 101. L. 5.)

Schol. Venet. ad Iliad. XII, 292 : Εὐρώπην τὴν Φοίνικος
Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγου-
σαν ἤρασθη, καὶ κατελθὼν ἤλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ
τοῦ στόματος κρόκον ἐπνει. Οὕτως τε τῇ Εὐρώπῃ ἀπατήσας
ἐβάστασε, καὶ διαπορθεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ' οὕ-
τως συνώκησεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη
δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ

Ῥαδάμανθον. Ἡ ἱστορία παρ' Ἡσιόδου καὶ Βακχυλίδου. Conf.
Schol. Victor. ibid. et Schol. Eurip. Rhesi Vaticanus v. 28.

CL. 141. (D. 54.)

Clemens Alexandr. Strom. I. p. 337. Ἡσίοδος·

Μουσῶν, αἵτ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι
θέσπιον, αὐδῆεντα.

Εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις τὸν πολυφραδέοντα λέγει· δεινὸν δὲ
τὸν αὐδῆεντα· καὶ θέσπιον τὸν ἐμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς
ἀληθείας ἐπιστήμονα.

CLI. 143. (D. 24. L. 49.)

Schol. Apollon. Rhod. II, 297. Ὅτι δὲ ἠῦξαντο οἱ περὶ Ζή-
την τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος·

ἐνθ' οἷγ' εὐχέσθην Αἰνητῶ ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς
ιερόν ἐστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς
περὶ Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

CLII. 147.

Schol. Apoll. II, 296. Οἱ δὲ στορξάδας φασὶν αὐτὰς κεκλη-
σθαι, καθὼ ἐπιστραφέντες αὐτόθι εὗξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν
τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον
οὐ κτείνονται.

CLIII. 144. (D. 25. L. 70.)

Schol. Apollon. Rhod. I, 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλή-
σμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ
πλήσμη τὴν πλήμμυραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδου
οὕτως ἀναγνώστεον·

αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησι διυπετέος ποταμοῖο
καὶ οὐχ' ὥς τινες, ἐν πλήμνησι.

CXLV.

Κτίλα de suavis mitibusque dicit etiam Hesiodus :
oportet te patri mitem esse.

CXLVI.

Stesichorus Tyndareum Diis sacrificantem Veneris oblitum
fuisse ait. Qua de causa irata dea ejus filias bis et ter nuptas
et relictas a maritis esse voluit. — Etiam Hesiodus :

iis autem amans-risum Venus
irata-est intuita, malam vero ipsis injecit famam.

CXLVII.

Dracontem Ladonem vocant. Hunc Pisander e terra natum
existimavit, Hesiodus ex Typhone ait.

CXLVIII.

Hesiodus dicit lusciniam solam ex avibus somnum negli-
gere semperque vigilare, hirundinem vero etsi non in perpetuum
vigilantem, dimidium tamen somni amisisse. Has autem
penas luunt propter facinus in Thracia perpetratum, cœnam
illam impiam.

CXLIX.

Europam, Phœnicis filiam, quum Jupiter in prato aliquo
inter puellas vidisset flores carpentem, amore exarsit : cuo-
relieto taurique accepta forma Europam croci colore, quem
ex ore edebat, deceptam in tergum sustulit atque in Cretam
insulam trajecit. Ibi postquam cum ipsa concubuit, Asterioni,
Cretensium regi, connubio eam junxit. Quæ gravida facta

tres filios peperit, Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum
Hæc historia apud Hesiodum et Bacchyliden legitur.

CL.

Hesiodus :

Musarum, quæ hominem multa-loquentem reddunt,
divinum, vocalem.

In verbis enim copiosum dicit multa-loquentem, disertum vero
vocalem, et divinum eum, qui peritus est et philosophus et
veri gnarus.

CLI.

Zeten fratremque revertentes Jovem implorasse Hesiodus
etiam dicit :

Ibi illi precati-sunt Æneum alte-regnantem.

Ænus enim mons Cephalleniz est, ubi Jupiter Æneus tem-
plum habet. — Apollonius igitur, qui illos reverti jussisset,
Iridem, Hesiodus Mercurium fuisse tradit.

CLII.

Strophades eas Insulas vocatas esse ferunt, quia Zetes et Ca-
lais inde revertentes Jovem implorassent, ut Harpyias ibi re-
tineret. Et Hesiodo quidem Antimachoque et Apollonio testibus
non intericiuntur.

CLIII.

Πλήμνη et πλήσμη inter se differunt. Illa enim vox rotæ
modiolum, contra hæc tumescentem fluvii aquam significat.
Quare apud Hesiodum legendum :

αὐτὸς δ' ἐν etc. (ipse vero in fluctibus e-Jove-cadentis fluminis),
at non, uti nonnulli legunt, ἐν πλήμνησι.

CLIV. 145. (D. 26.)

Schol. Apollon. Rh. I, 456. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσί,
τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν. Etym. M. p. 557. 8 :

βαίνου (?) λαροῖς ποσί.

CLV. 148.

Plin. H. N. VII, 16. Ferrum Hesiodus in Creta eos [temperasse dicit], qui vocati sunt Dactyli Idaei.

CLVI. 149. (D. 12. 30. L. 26.)

Strabo VIII. p. 324. Τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰπόντος
ᾧ κεε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρείος Πείριοιο —

μεταγράφουσι τινες πόροι, οὐκ εὖ. V. Stephanum Byz. v. Ὀλε-
νος. — Conf. frag. LXXXVIII.

CLVII. 150. (D. 69.)

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

Εἶχε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.

ubi Mich. Ephesius p. 67. b. Ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσιό-
δου.

CLVIII. 151. (D. 74.)

Schol. Ven. II. XXI, 528. Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο περυσότες]
'Ὅθεν ἄρυσαν τὸν λέοντα Ἡσιόδος φησι. Conf. tamen schol.
Vict. ibid.

CLIX. 152 (D. 53.)

Clemens Alexandr. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.

Αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν,
ἀθανάτων τέ οἱ οὕτως ἐρήριστα κράτος ἄλλος.

CLX. 154. (D. 72.)

Schol. Ven. II. XIV. 119. Καὶ ὁ Ἡσίοδος δὲ οὕτως ἀκήκοεν·
ιδὼν δ' ἱππηλάτα κήρυξ (?)

ἀντὶ τοῦ ἱππικός.

CLXI. 155. (D. 8. L. 23.)

Φυλέα — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Eustath. ad Il. p. 125. Cf. idem, p. 126, 10. 797, 45.

CLXII. 156. (D. 2.)

Schol. Ambr. Od. XI, 325. Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσει-
δῶνος καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκῳ
τῷ Δηϊωνος Ἰφικλὸν τίττει ποδώκεα παῖδα· τοῦτον λέγει διὰ
τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπὶ τε τῶν
ἀσταγύων διέρχεσθαι καὶ διὰ τοῦ πάθους τὴν κουφότητα [μὴ]
περικλᾶν τοὺς ἀθέρας· ἐνιοὶ δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆ-
ναι φασιν Ἠλίῳ, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ
Ἡσιόδῳ. Conf. frag. CIV.

Eustath. ad Iliad. p. 245. Περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσίοδος, ὅτι
ταχύτητι διήνεγκεν, οὐκ ὤκησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν
ὑπερβολήν·

Ἄχρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν οὐδὲ κατέκλα,

ἀλλ' ἐπὶ πυρκαμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεσσι

. καὶ οὐ σινέσκετο καρπὸν.

Conf. Eustath. p. 1206, 8. 1689, 2. Schol. min. ad Od.
XI, 325. Schol. Ven. ad Il. XX, 227. Schol. ad Apollon. I,
45.

CLXIII. 157. (D. 48. L. 63.)

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (coll.
Suida v. Ἀλκή.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμυθαονιδῶν γέ-
νος τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς Ἑλλάσι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσιόδος
φησιν ἐν τούτοις·

Ἄλκην μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδαισι,

νοῦν δ' Ἀμυθαονίδαις, πλοῦτον δ' ἔπορ' Ἀτρεΐδῃσι.

CLXIV. 158. (D. 49. L. 62.)

Polybius V. 2. Οἷους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς

Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρητότας ἥτε δαιτί.

Cf. Suidas in δαῖτας.

CLIV.

Hesiodus λαροῖς ποσί (suavibus pedibus) dicit pro gratis vi-
dentū.

CLVI.

Hesiodo dicente :

habitabat autem Oleniam rupem fluvii ad ripas
pulcre-fluentis Piri —

nonnulli πόροι scribunt minus recte.

CLVII.

Ulinam patiatur quæ perpétravit, pœnaque justa fiat!

Versus hic ex Hesiodicis est.

CLVIII.

Troes statim turbabantur fugati.] Hinc ἄρυσαν leonem Hesio-
dus vocat.

CLIX.

Ipsa enim omnium rex et dominus est,
immortaliumque cum-eo nemo certat de-potentia alius.

CLX.

Quod eodem modo Hesiodus etiam intelligit :
videns autem equorum-agitator præco
pro ἱππικός (eques).

CLXI.

Phyleum — amicum beatis diis.

CLXII.

Clymene, filia Minyæ, qui Neptuni et Euryanassæ, Hyper-
phantis filiæ, erat filius, cum Phylaco Deionis filio nupta
Iphiclum parit celeripedem. Hunc dicit propter pedum præ-
stantiam ventos comitari tantaque esse levitate, ut per spicas
incedens aristas non rumpat. Nonnulli hanc ipsam Clymenen
cum Sole prius concubuisse dicunt et Phaethontem ex ea
esse natum. Hæc historia apud Hesiodum est.

Iphiclum celeritate insignem fuisse Hesiodus tradidit, neque
dubitavit hac de eo hyperbole uti :

Summum per spicarum fructum currebat neque rupit,
sed super acutas aristas cursitabat pedibus

. neque auferebat frugem.

CLXIII.

Amythaonidarum gens antiquitus prudentia inter Græcos
excelluisse videtur, ut etiam Hesiodus ait :

Robur quidem enim dedit Olympius Æacidis,
mentem vero Amythaonidis, divitias autem præbuit Atridis.

CLXIV.

Quales Hesiodus introducit

Æacides, bello gaudentes veluti convivio.

CLXV. 159.

Clemens Alexandr. Str. V. p. 713 (600, Syllb.)
'Εβδόματῃ δ' αὖτις λαμπρὸν φάος ἡλείοιο.

CLXVI. 160. (D. 35.)

Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

Etym. M. p. 77, 31.

CLXVII. 162.

Plinius H. N. XXII, 22. Asphodelon ab Hesiodo quidam ἄλιμον appellari existimavere. Quod falsum arbitror. Est enim suo nomine ἄλιμον.

CLXVIII. 163. (D. 34.)

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέναι καὶ βράπτειν τὴν ὥδην οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθῆναι ὅτλοι δὲ Ἡσίοδος λέγων·

ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος αἰοῖδοι
μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις βράψαντες αἰοῖδῃν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα, χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

Ῥαψώδῃσι δὲ φησι πρῶτον Ἡσίοδον Νικοκλῆς.
Conf. Eustath. p. 6, 14.

CLXIX. 165. (L. 81.)

Pausan. II, 6. Ὁ μὲν Ἡσίοδος ἐποίησεν, ὥς Ἐρεχθέως εἶη Σικυῶν.

CLXX. (H. 167. L. 131.)

Etym. M. p. 60, 41. Πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ἰ λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαρίδην γάρ φασι Τιτυόν.

CLXXI. (H. 168.)

Etym. M. p. 133, 34. 183, 24 Ἀπτερέως. (sine pennis).

CLXXII. (H. 169. L. 3.)

Etym. M. 215, 37. Βροτός. — Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀπὸ Βροτοῦ τοῦ Αἰθέρος καὶ Ἡμέρας.

CLXXIII. (H. 170.)

Etym. M. p. 430, 56. Ἡμύῳ ἐκ τοῦ μύω, πλεονασμῷ τοῦ ἡ· ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀμύοντα χάμαζε εἶπε διὰ τοῦ α.

CLXXIV. (H. 171.)

Etym. M. p. 796, 57. Φοῖβος — ἡ ἀπὸ Φοῖβης μαμμωνυμικῶς, ὥς Ἡσίοδος. Conf. Schol. Iliad. I, 43. Ὅμηρου ἐπιμερισμοὶ in Crameri anecdott. v. Φοῖβος.

CLXXV. (H. 172. L. 84.)

Harpocration in Μελίτῃ· κεκλησθαι δὲ φησι τὸν δῆμον Φιλόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Conf. Suid. in Μελίτῃ.

CLXXVI. (H. 174. L. 119.)

Apollon. lex. Hom. Αἶπυτον. — Ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρκάδιων ἡρώων, περὶ οὗ φησιν Ἡσίοδος·

Αἶπυτος αὖ τέκετο Τλησῆνορα Πειρίθοόν τε.

CLXXVII. (H. 175)

Suidas in ἀγάλματα· καὶ Ἡσίοδος τὸν ὄρμον ἄγαλμα καλεῖ.

CLXXVIII. (H. 176.)

Diodor. Sicul. IV, 85. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητὴς φησι τούναντίον ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους, Ὡρίωνα προσχωῶσαι τὸ κατὰ τὴν Πελοπίδα κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμῶμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διαφερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον εἰς Εὐβοίαν μεταστῆναι κακεῖ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἀστροῖς καταριθμηθέντα τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης.

CLXXIX (H. 177. L. 100.)

Schol. Ven. (col. schol. min.) ad Iliad. IV, 195. Μαχάων δὲ οὗτος υἱὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης ἢ Κορωνίδης, κατὰ δὲ τινὰς Ἡπιόνης τῆς Μέρπορος, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Ξάνθης.

CLXV.

Septimo autem die rursus nitida lux solis.

CLXVI.

Gratiarum venustatem habens.

CLXVIII.

Philochorus rhapsodos a componendo connectendoque carmine cognominatos esse ait. Id Hesiodus etiam demonstrat, ubi dicit:

In Delo olim primus ego et Homerus poetæ
canebamus, in novis hymnis suentes cantum,
Phœbum Apollinem aureo-ense, quem peperit Latona.

Hesiodum primum fuisse rhapsodum Nicocles ait.

CLXIX.

Hesiodus Sicyonem Erechthei filium esse cecinit.

CLXX.

Fides hujus rei, quod apud Hesiodum addita litera i patronymicum legitur; Eilariden enim Tityum appellat.

CLXXII.

Βροτός. Hesiodo derivante a Brote Ἄetheris et Diei filio.

CLXXIII.

Ἡμύῳ. A μύω (inclinator), abundante litera η. Hesiodus autem ἀμύοντα χάμαζε (se inclinantem humi) dixit per α.

CLXXIV.

Phœbus — aut a Phœbe, ut mammonymicum (nomen ab avia nomine deductum) sit, ut Hesiodus vult.

CLXXV.

Melite. Philochorus tertio libro tribum dicit nominatam e Melite, quæ Hesiodo auctore Myrmecis, Musæo autem teste, Dii filia erat, filii Apollinis.

CLXXVI.

Ἐпытum. — qui Arcadicorum heroum unus est, de quo Hesiodus ait:

Ἐпытus rursus genuit Tlesenorem Pirithoumque.

CLXXVII

Hesiodus etiam monile ἀγάλμα (ornamentum) vocat.

CLXXVIII.

Hesiodus autem poeta contrarium statuit: latius enim ibi extenso mari, Orionem adiecisse Peloridis promontorium delubrumque Neptuni in eo extruxisse, vario modo cultum ab incolis: quibus rebus perfectis in Eulxream eum se contulisse ibique habitasse, dein propter famam inter sidera cælestia numeratum immortalē memoriā esse nactum.

CLXXIX.

Hic Machaon Ἐσκαπῆ filius et Arsinoes, aut secundum alios Eplones, filia Meropis, Hesiodo tamen auctore Xanthes.

CLXXX. (H. 178.)

Schol. Ven. et min. ad Il. XI, 155. ἄξυλον. Οἱ μὲν τὴν θρυώδη ἀποδεδώκασιν, οἱ δὲ τὴν πολύξυλον· βέλτιον δὲ, ἀφ' ἧς οὐδεὶς ἐξύλισατο, ὡς Ἡσίοδος·

τῇλε γὰρ ἄξυλὴν κατεπόθετο χεῖλεα νηῶν.

CLXXXI. (H. 179. L. 41.)

Schol. min. et Ambros. ad Odys. XII, 68. Αἰσωνος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ἰάσων.

CLXXXII. (H. 180.)

Athenæus II, p. 49. B. Ὅτι Ἡσίοδος ἐν Κήυκος γάμῳ, κὰν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀποξενώσῃ τοῦ ποιητοῦ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τρίποδας τὰς τραπέζας φησί. Pollux VI, 83. Ἦσαν δὲ τινες πρῶται τράπεζαι, καὶ δευτέραι, καὶ τρίται, καὶ τρίποδες μὲν, ἐφ' ὧν ἔκειντο. Καὶ ἔστι τούνομα παρ' Ἡσιόδῳ καὶ ἐν Τελμησσεῦσιν Ἀριστοφάνους.

CLXXXIII. (H. 181.)

Strabo VIII, p. 364. Ἡσίοδου δὲ ὅτι τὸ βριθὺ, τὸ βριαρὸν βρῖ λέγει. Conf. Eustath. pag. 295, 4.

CLXXXIV. (H. 182.)

Strabo VIII, p. 370. Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα ὡς Πανέλληνας ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων οἷζυς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

CLXXXV. (H. 183.)

Strabo XIII. p. 588. Οὐδὲ γὰρ Ἡσίοδος οἶδε Πρίαμον.

CLXXXVI. (H. 184.)

Strabo XIV. p. 676. Ἡσίοδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεῖσθαι τὸν Ἀμφίλοχον φησίν.

CLXXXVII. (H. 185.)

Schol. Sophocli. ad Œd. Tyr. arg. Οὐτε γὰρ Ὅμηρος οὐτε Ἡσίοδος οὐτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

CLXXXVIII. (H. 186. L. 40.)

Eustath. pag. 112, ult. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν Πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῇ τῷ Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι, λέγουσα ὅτι Ἡσίοδος φησι Μενόιτιον τὸν Πάτροκλου πατέρα Πηλέως εἶναι ἀδελφόν, ὡς εἶναι αὐτανεψιούς οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις. Conf. Eudoc. p. 331.

CLXXXIX. (H. 188. L. 122.)

Schol. Theocrit. XVI, 49. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν (τὸν Κύκνον) τὴν κεφαλὴν ἔχειν λευκὴν διὸ καὶ ταύτης τῆς κλήσεως ἔτυχεν.

CXC. (H. 192.)

Eustath. p. 272, 18. Ὀρχομενοῦ γὰρ φασιν υἱοί·

Ἀσπληδῶν Κλύμενός τε καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής.

CXCI. (H. 193.)

Eustath. p. 1318, 8. Ὑπερβασία, ἧς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ χρῆσις ἐν τῷ·

ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι.

CXCII. (H. 194.)

Eustath. p. 6424, 6. Ὅτι δ' ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος καὶ τὰ Μέγαρά τὴν χώραν σκιάοντα ἔφη, ὁ Πορφύριος δηλοῖ.

CLXXX.

* Ἀξυλον alii junceam esse interpretati sunt, alii ligno abundanter; melius vero: unde nemo lignatus est, ut Hesiodus, procul enim in-silva-incadua putrescebant labia navium.

CLXXXI.

Ex Æsone et Polymela auctore Hesiodo Jason natus est.

CLXXXII.

At Hesiodus in Ceycis nuptiis (licet enim grammaticorum pueri hoc carmen illius poetæ esse negent, mihi tamen vetustissimum videtur esse) mensas tripodas vocat.

Erant enim quædam primæ mensæ et secundæ et tertiæ, eæque tripodes, quibus adjacebant. Quod nomen apud Hesiodum est et in Telmessibus Aristophanis.

CLXXXIII.

Ex Hesiodo, quippe qui βρῖ dicat pro gravi, valido (βριθὺ, βριαρὸν).

CLXXXIV.

Hesiodus tamen atque Archilochus Græcos cunctos Panhellenes quoque vocari jam norant, quum ille de Prætidibus loquens Panhellenes earum conjugia ambivisse dicat, hic Panhellenum ærumnam Thasum concurrisse scribat.

CLXXXV.

Neque enim Hesiodus Priamum novit.

CLXXXVI.

Hesiodus in Discis Amphilochem ab Apolline interfectum esse ait.

CLXXXVII.

Neque enim Homerus, neque Hesiodus, neque alius quisquam veterum tyranni in poematis mentionem injicit.

CLXXXVIII.

Antiqua historia (id, quod notitia dignum est) Patroclum Achillis consanguineum esse tradit, teste utens Hesiodo, qui Menætium, Patrocli patrem, Pelei esse fratrem dicat, ita ut alter alterius patrueilis sit.

CLXXXIX.

Hesiodus Cycnum capite cano fuisse ait. Hinc etiam hoc nomen naclus est.

CXC.

Orchomeni enim filii dicunt:

Aspledon Clymenusque et Amphidocus Deo-similis.

CXCI.

Ὑπερβασία (injuria), qua voce etiam Hesiodus usus est in illo:

injuriæ autem graves.

CXCII.

Inde haurientem Hesiodum Megara nominasse umbrosa Porphyrius testatur.

CXCIII. (H. 195.)

Porphyrus de abstin. II, 18. p. 134. Καὶ τὸν Ἡσίοδον οὐκ εἰκότως τὸν τῶν ἀρχαίων θυσίων νόμον ἐπαινοῦντα εἰπεῖν.

ὥς καὶ πόλις ῥέζησι· νόμος δ' ἀρχαῖος ἀριστος.

CXCIV. (H. 196. D. 78. L. 39.)

Schol. Vietor. ad Iliad. XVI, 174. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώρη φησὶν, Ἡσίοδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦντων.

CXCV. (H. 197.)

Pollux X. 85. Τὰ δὲ κάναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Καρμέας, οὓς τινὲς Ἡσίοδῳ προσνέμουσι· λέγει γοῦν·

εὖ δὲ πεπανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα.

Vid. Homeri epigr. XIV. 3.

CXCVI. 47. (D. 83. L. 6.)

Apollodor. III, 14, 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοῖνικας καὶ Ἀλφεισιβοῖας λέγει. Conf. Probus ad Virg. Ecl. X, 18.

CXCVII. (L. 7.)

Theon. progymnast. p. 34, ult. (cap. VI.) Κατὰ γὰρ Ἡσίοδον πρεσβύτερος Ἡρακλέους ἐστὶν ὁ Βούσιρις ἑνδεκαγενεῖς.

CXCVIII. (L. 12.)

Stephan. Byz. Παλλάντιον· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Πάλλαντος, ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων, ὡς Ἡσίοδος.

CXCIX. (L. 36.)

Schol. Vict. ad II. VI, 164. ap. Valck. ad Amm. p. 242.

Συντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δεδήλωκε, μιγῆναι οὐκ ἐθελοῦση· ἀλλ' οὐχ' ὥσπερ Ἡσίοδος τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάτου γυναικὸς κατὰ μικρὸν ἐπεξελέων.

CC. (L. 48.)

Strab. I, 59. Συγχοῦνται δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ (νησιῖδες), ὡς Ἡσίοδος φησιν.

CCI. (L. 64.)

Idem, IX, 393. Ἀφ' οὗ δὴ καὶ Κυχρείδης ὄφεις, ὃν φησιν Ἡσίοδος τραφέντα ὑπὸ Κυχρέως ἐξελαθῆναι ὑπὸ Εὐρυλόχου, λυμαινόμενον τὴν νῆσον, ὑποδείκασθαι δὲ αὐτὸν τὴν Δήμητραν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ γενέσθαι αὐτῆς ἀμφίπολον.

CCII. (L. 66.)

Schol. Apollon. ad III, 311. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσίοδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ Ἥλιου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἔλθεῖν.

CCIII. (L. 69.)

Schol. Ambros. ad Odys. I, 85. Τὴν μὲν γὰρ Ὠγυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἑσπέραν, τὴν δὲ Ὠγυλίαν κατὰ Κρήτην Ἡσίοδος φησὶ κεῖσθαι.

CCIV. (L. 127.)

Palaphat. 42, init. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίωνος. Ἰστοροῦσιν ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος, ὅτι κιθάρα τὸ τεῖχος τῶν Θηβῶν ἐτείχισαν.

CCV. (L. 132.)

Eudocia, p. 314. Τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστῆρων καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ.

CXCIII.

Hesiodus etiam antiquorum sacrorum legem merito collaudans dixit :

Ut urbs sacra-faciat : lex autem antiqua optima est :

CXCIV.

Zenodotus Cleodoram eam nominat, quæ ab Hesiodo reliquisque Polydora vocatur,

CXCV.

Canistra poetæ illius, qui Figulos fecit, Hesiodo a nonnullis adscriptos. Dicit enim :

Bene autem coquantur cotylæ et omnia canistra.

CXCVI.

Hesiodus Adonidem Phœnicis et Alphesibææ filium esse dicit.

CXCVII.

Secundum Hesiodum Busiris undecim ætatibus major erat quam Hercules.

CXCVIII.

Pallantium, Arcadiæ urbs, nominata e Pallante, uno ex filiis Lycaonis, ut Hesiodus tradit.

CXCIX.

Antiqua carmina breviter significaverunt eum cum illa con-

cubuisse nolente, neque vero, ut Hesiodus, qui historiam Pelopis et mulieris Acati minutissime persequitur.

CC.

Reliquas etiam insulas continenti terræ adjungi, Hesiodus ait.

CCI.

Hinc etiam Cychrides serpens, quem alitum a Cychreo, Hesiodus ait, ab Eurylocho profligatum fuisse, quum insulam infestaret, receptumque Eleusine a Cerere in locum administrari.

CCII.

Apollonius Hesiodum secutus Circen ait in Solis curru venisse ad insulam Tyrreniæ adjacentem.

CCIII.

Ogygiam versus occidentem, Ogyliam vero prope Cretam esso sitam Hesiodus ait.

CCIV.

De Zetho et Amphione. Quos Thebarum murum ope citharæ, ædificasse, quum alii, tum Hesiodus narrant.

CCV.

Huic numero procorum Intersectorum et Hesiodus et Epimenides adsentiunt.

CCVI. (L. 133.)

Schol. Ven. ad Iliad. XIX, 116. 'Ἡσίοδος δὲ Ἀρτιβίαν τὴν Ἀμφιδάμαντος ἀποφαίνεται.

CCVII.

Id. ibid. 'Ἡσίοδος δὲ Νικίππην φησὶ τὴν Πέλοπος.

CCVIII.

'Ομήρου ἐπιμερισμοί, Cramerī anecd. Vol. I. p. 46. lin. 31. 'Ἡσίοδος δὲ τὸ πρόκριν παρὰ τὸ κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν καὶ ἐν συγκοπῇ πρόκριν.

CCIX.

Ibid. p. 55. lin. 32. Σεσημείωται παρ' Ἡσιόδῳ τὸ εὐθύνοεν, ὡς ἐνόεον, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἢ μεταβολῇ τοῦ νυ.

CCX.

Ibid. p. 148. lin. 23. 'Ἡσίοδος·

δῶρα νεῶν μακάρων πληῖσθαι χθονί.

CCXI. (H. 198.)

Suidas : Κομιδῇ· ἢ ἀνάσσωσις. 'Ἡρόδοτος· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀριεῖς. ['Ἡσίοδος.] Πολύβιος.

CCXII. 138 (D. 81. L. 78.)

Tzet. ad Lycoph. 1396. Αἰθων δὲ ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, [ὡς φησιν Ἡσίοδος,] διὰ τὸν λιμόν. Conf. Grammat. Bachmanni anecd. I, p. 281.

CCVI.

Hesiodus Artibiam Amphidamantis filiam esse facit.

CCVII.

Hesiodus Niclppen Pelopis filiam esse ait.

CCVIII.

Hesiodus habet πρόκριν a κρίσις, πρόκρισις, πρόκρισιν et per syncopen πρόκριν.

CCIX.

Notatum est apud Hesiodum εὐθύνοεν, ut ἐνόεον, sive per pleonasmum litteræ ε, sive per metabolen syllabæ νυ.

CCX.

Hesiodus :

Dona deorum beatorum accumulata-esse in terra.

CCXI.

Κομιδῇ. Receptus in locum aliquem. Herodotus. Adventus etiam hoc nomine appellatur. [Hesiodus.] Polybius.

CCXII.

Aithon (Iividus) Erysichthon vocabatur, [ut ait Hesiodus,] propter famem.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΟΜΗΡΟΥ ΑΓΩΝ.

1. Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες ἀνθρώποι πολίτας ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. Ἄλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν εἰπὼν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ·

εἴσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ

Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι. Καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλῃτος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθίδος Νύμφης κεκλησθῆαι φασὶ πρότερον Μελησιγένῃ, ὕστερον μὲντοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιοῦτων συνήθη προσηγορίαν. Χίοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν, ἴδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσθαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, Ὅμηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἀρξασθαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. Περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἐστίν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης Βίωνα λέγουσιν, Εὐμαίων δὲ Μέλῃτα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροϊζήνιος Δατήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματέα· εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσεῶς μητέρα δ' οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα, οἱ δὲ Θεμιστήν, οἱ δὲ Εὐγνηθῶ, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμπολῇθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μέλῃς, ὡς δὲ τινες φασὶ, Μελεσιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτης. Ὀνομασθῆναι αὐτὸν φασὶ τινες Ὅμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ὅμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πῆρυν τῶν ὀμμάτων. Παρὰ γὰρ τοῖς Αἰο-

HESIODI ET HOMERI CERTAMEN.

1. Homerum et Hesiodum, poetarum excellentissimos, omnes suos fuisse cives gloriantur. Hesiodus autem, sua patria nominata, omnem contentionem diremit, dicens de patre suo :

habitavit autem prope Heliconem misero in vico, Ascre, hieme malo, aestate molesto, numquam bono.

Homerum autem omnes pene urbes, earumque coloni apud se natum affirmant : primi quidem Smyrnæi Meletis, patrii fluvii, et Critheidos Nymphæ filium fuisse, et exinde Melesigenem primo nominatum dicunt; deinde vero, cum cæcus factus esset, Homeri nomen accepisse, quod quidem imponere visu privatis in ista regione mos erat. Chii rursus argumenta adhibent, eum civem esse suum dicentes et apud se etiamnum restare quosdam de genere ejus Homeridas appellatos. Colophonii autem vel locum ostendant, in quo dicunt eum, dum litteras doceret, poesin primo attigisse, initio facto a poemate, quod nuncupatur Margites. De parentibus autem ejus summa est apud omnes disceptatio. Hellenicus quidem et Cleanthes dicunt, patrem ejus Bionem fuisse; Eumæon autem, Meletem; Callicles, Dmasagoram; Democritus Træzenius, Daemonem mercatorem; quidam vero Tamyræ; Egyptii autem Menemachum, scribam; sunt etiam, qui Telemachum Ulixis filium. Matrem autem ejus hi Metin, hi Cretheida, hi Themisten, hi Eugnetho, aliqui vero Ithacensem quamdam a Phœnicibus in servitutem venditam; alii Calliopen, Musam; alii Polycasten, Nestoris filiam. Vocabatur autem Meles, vel, ut alii ferunt, Melesigenes; vel secundum nonnullos, Auletes; aliqui vero Homerum nominatum prædicant ex eo, quod pater ejus in obsidem Persis a Cypriotis traditus fuerit; alii vero, ob cæcitatem; ita enim cæci ab Æolis vocantur. Quod vero

λεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. Ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ
θεοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας
περὶ Ὀμήρου, ἐκηρύσσεται. Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθόμενου πόθεν
Ὅμηρος καὶ τίνας, ἀπεροῖσθε δι' ἐξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον·

Ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαίαν
ἀμβροσίου σειρήνος. Ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν·
Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορὴ Ἐπικάστη
μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.

2. Οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν
ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν
προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξαστός. Ἐνιοὶ μὲν οὖν αὐτὸν
προγενέστερον Ἡσίοδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγ-
γενῆ. Γενεαλογουσί τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασὶ καὶ Θωῶς τῆς
Ποσειδῶνος γενέσθαι Λίνον, Λίνου δὲ Πίερον, Πίερου δὲ καὶ
Νύμφης Μεθώνης Οἶαγον, Οἶαγου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα,
Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ
Εὐφημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τοῦτου δὲ Δίον
καὶ Ἀπελλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκμήτης τῆς Ἀπόλλωνος θυγα-
τρὸς Ἡσίοδον καὶ Πέρσην, Πέρσου δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θυγα-
τρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμηρον.

3. Τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἀγωνίσα-
σθαι ὁμῶς ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην
Ὅμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις βαψφοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ
ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη· τὴν δὲ
Πυθίαν εἰπεῖν·

Ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς ἥ σε θανόντα
δέζεται. Ἀλλὰ νέων παίδων αἰνίγμα φύλαξι.

τὸν δὲ ἀκούσαντα περίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἀρῖξιν, διατρίβειν
δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ
ἐπιτάριον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτε-
λῶν πάντας τοὺς ἐπιστήμους ἄνδρας οὐ μόνον ζώμῃ καὶ τάχει
ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλας δωρεαῖς τιμῶν, συνε-
κάλεσε. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασὶ, συμβαλόντες ἀλλή-
λους ἦλθον εἰς Χαλκίδα, Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος. Τοῦ δὲ ἀγῶνος
ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπιστήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ
μετ' αὐτῶν Πανίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος. Ἀμφοτέρων
δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, νικῆσαι φασὶ τὸν
Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυν-
θάνεσθαι τοῦ Ὀμήρου καθ' ἐν ἑκάστον, τὸν δὲ Ὅμηρον ἀπο-
κρίνασθαι. Φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

Υἱὲ Μέλητος, Ὅμηρε, θεῶν ἀπο μῆδεα εἰδὼς,
εἶπ' ἄγε μοι παμπρῶτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
ΟΜΗΡΟΣ.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

Εἶπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείχελ' Ὅμηρε,
τί θνητοῖσιν ἄριστον οἶεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

4. Ὁ δέ·

Ὅππότεν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ ὄψιν ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται αἰοῖδου
ἤμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρεῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἶνοςχόος φορέησι καὶ ἐγγεῖν δαπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐν φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

5. Ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασθῆναι
ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στίχους προ-
γορεῖσθαι, καὶ ἐπὶ καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς πρὸ τῶν δειπνῶν
καὶ σπονδῶν προκατεῦχεσθαι πάντας. Ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀχλὺς

audivimus, Adrianum, divinum illum imperatorem, Pythiam
de Homero consuluisse, id exponemus. Cum enim rex ille in-
terrogaret, qua patria et patre natus fuerit Homerus, hujus-
modi responsum versibus hexametris comprehensum, tulit :

Ignotum me percontaris genus et patriam terram
divini Sirenis : sedes autem Ithacensis est :

Telemachus vero pater, et filia-Nestoris Epicasto [run.
mater, quæ eum peperit, mortalium longe sapientissimum vi-

2. Quibus omnino fides est adhibenda, et ejus gratia, qui in-
terrogavit, et ejus, qui responsum dedit; præsertim vero cum
ipse poeta avum suum tam magnifice carminibus celebraverit.
Aliqui autem dicunt, antiquiorem eum Hesiodo fuisse; nonnulli
autem juniorem et cognatum. Et hi quidem generis originem
hoc modo deducunt. Ab Apolline, ut dicunt, et Thoosa,
Neptuni filia, genitus erat Linus; a Lino Pierus; a Piero et
Nympha Methone OEagrus; ab OEagro et Calliope Orpheus;
ab Orpheo Ortes; ab eo Harmonides; ab eo Philoterpes; ab eo
Euphemus; ab eo Epiphraðes; ab eo Melanopus; ab eo Dlus
et Apellæus; a Dio vero et Pycimede, Apollinis filia, Hesiodus
et Perses; a Perse Mæon; a Mæonis vero filia et Melete fluvio,
Homerus.

3. Aliqui autem eos una floruisse dicunt, simulque certasse
Aulide in Boeotia. Homerum enim, cum poema suum, Margi-
tem, composuisset, id canentem urbes circummisit; cum Del-
phos vero advenisset, de patria sua percontatum, quænam es-
set; Pythiam autem respondisse :

Est Ios insula, matris patria, quæ te mortuum
excipiet; sed juvenum ænigma cave.

Eum autem, hoc audito responso, in Ium noluisse proficisci,
sed in illa regione commoratum. Hoc vero tempore Ganymctor
funebres ludos patri suo Amphidamanti, Eubææ regi, insti-
tuens, omnes non robore solum et velocitate, sed sapientia
etiam præcellentes viros, magnis præmiis ad certamen invi-
tabat; illi autem fortuito, ut dicunt, sibi invicem obvii Chal-
cida venerunt, Homerus et Hesiodus. Certaminis autem judi-
ces constituebantur aliqui maxime conspicui et Chalcidensibus
viri, et inter eos Panides, defuncti regis frater; et utroque
poeta admirabiliter certante, Hesiodum tandem hoc modo
vicisse dicunt. In medium enim prodeuntem quæstiones se-
riatim Homero proposuisse, Homerum autem respondisse.
Dicit igitur Hesiodus :

Fili Meletis, Homere, a diis consilia sciens,
age, dic mihi primum, quid optimum sit mortalibus?

HOMERUS.

Initio quidem non nasci mortalibus optimum,
natum vero quam celerrime portas Orci transire.

Secunda vice Hesiodus :

Age, dic mihi et hoc, diis similis Homere, [esse?
quid mortalibus (*dum vivunt*) optimum existimas in mente

4. Homerus.

Quoties lætitia quidem detineat populum universum,
convivantesque per domum audiant cantorem
sedentes ordine, juxta vero impleantur mensæ
pane et carnibus, vinumque ex cratere hauriens
pincerna adferat et infundat poculis :
hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.

5. His vero recitatis carminibus, adeo vehementer omnes
Græcos ea admiratos fuisse dicunt, ut exinde aurea carmina
nominarentur; et his etiam temporibus in publicis sacrificiis
pro communi precationis formula ante cænas et libationes

σθεῖς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησι τοὺςδε τοὺς στίχους·

Μοῦσ', ἄγε μοι τάτ' ἐόντα, τάτ' ἐσσόμενα, πρότ' ἐόντα·
τῶν μὲν μηδὲν αἶεде, σὺ δ' ἄλλης μνήσῃαι ἀοιδῆς.

6. Ὁ δὲ Ὀμηρος, βουλόμενος ἀκολουθῶς τὸ ἀπορον λύσαι, φησὶν·

Οὐδέποτε' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναγῆποδες ἵπποι
ἄρματα συτρίβουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

7. Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τοὺς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἤξειον καθ' ἓνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων

ΟΜΗΡΟΣ.

ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κόρεσθην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Καὶ Φρύγες, οἳ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι

ΟΜΗΡΟΣ.

ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,

ΟΜΗΡΟΣ.

χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φύλα γιγάντων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρὸς τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάκλειδός ἐστι

ΟΜΗΡΟΣ.

μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἦ τ' ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ,

ΟΜΗΡΟΣ.

σῶμα τότε σπεύραντε διὰ χρυσέην Ἀροδίτην.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμήθη γάμῳ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,

ΟΜΗΡΟΣ.

Καλλιστῶ κατέπερνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες

ΟΜΗΡΟΣ.

οἴκοθεν· ἀλλὰ παρῆγεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση

ΟΜΗΡΟΣ.

σύλλεγον ὁστέα λευκὰ βοὸς κατατεθνηῶτος.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

.....

ΟΜΗΡΟΣ.

παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

Ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὕτως

ΟΜΗΡΟΣ.

.....

usurpentur. Hesiodus autem, Homeri famam ægre ferens, ad intricatas deinde quæstiones pergit, et hos versus recitat :

Musa, age mihi præsentiaque futuraque et præterita :
eorum quidem nihil cane ; tu vero aliæ memento cantilenæ.

6. Homerus vero carmine consequente difficultatem solvere cupiens, dicit :

Numquam circa Iovis tumulum sonipedes equi
currus collident , contententes pro victoria.

7. His igitur pulchre expeditis, ad ambiguas sententias processit Hesiodus, et plures versus recitaturus voluit, ut eorum singulis, alii post alium, Homerus congruenter responderet. Prior igitur est Hesiodi, posterior Homeri, aliquando tamen duobus versibus quæstionem suam proponit Hesiodus.

HESIODUS.

Cœnabant deinde boum carnem, et cervices equorum

HOMERUS.

solvebant sudantes, postquam bello satii sunt.

HESIODUS.

Et Phryges, qui omnium hominum in navibus optimi sunt,

HOMERUS.

ut per viros prædones in littore cœnam sumant.

HESIODUS.

Hercules solvit ab humeris curvum arcum,

HOMERUS.

manibus jaculans sagittis cunctorum per gentes Gigantum.

HESIODUS.

Hic vir a-patreque bono, et imbelli est

HOMERUS.

matre ; quoniam bellum grave est omnibus feminis.

HESIODUS.

Sane igitur in-te pater mixtus-est et veneranda mater,

HOMERUS.

corpus tunc seminantes per auream Venerem.

HESIODUS.

Sed postquam subjecta-est nuptiis Diana sagittis-gaudens,

HOMERUS.

Callisto interfecit argenteo arcu.

HESIODUS.

Sic illi quidem epulabantur per-totum-diem, nihil habentes

HOMERUS.

domo-petitum ; sed præbuit rex virorum Agamemnon.

HESIODUS.

Cœnam postquam-ceperunt, in cinere ardente

HOMERUS.

collegerunt ossa alba bovis mortui.

HESIODUS.

.....

HOMERUS.

fili magnanimi Sarpedonis divini.

HESIODUS.

Nos vero per-campum Simoisium sedentes hoc-mod

HOMERUS.

.....

HESIODOS.

Ἵομεν ἐκ νηῶν δὸν ἀμρ' ὥμοισιν ἔχοντες

OMHROS.

φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.

HESIODOS.

Δὴ τότε' ἀριστῆες κοῦροι χεῖρεςσι θαλάσσης

OMHROS.

ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.

HESIODOS.

Κολχιδ' ἔπειτ' ἔκοντο, καὶ Αἰθήτην βασιλῆα

OMHROS.

φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢ δ' ἀθέμιστον.

HESIODOS.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης

OMHROS.

ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐϋσσελμων ἐπὶ νηῶν.

HESIODOS.

Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὐχετο πᾶσιν ὀλέσθαι

μηδέποτ' ἐν πόντῳ· καὶ φωνήσας ἔπος ἤδδα·

OMHROS.

Ἐσθίετε, ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. Μηδέ τις ὑμέων

οἶκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

πημανθείς· ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἶκαδ' ἵκοισθε.

8. Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος, καὶν φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

Τοῦτό τι δὴ μοι μοῦνον λειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἄμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴδιον ἦλθον Ἀχαιοί;

9. Ὁ δὲ Ὀμηρος διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται ὥτως·

Πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἐκάστῃ
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

10. Τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πλῆθος ἀπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐκ ὦν ν', ὀβελοὶ γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκάδ' ὡς μυριάδες, πεντακισχίλιοι [τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα.] Κατὰ πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτερουῦντος, φθονῶν ὁ Ἡσίοδος ἀρχεται καὶν·

Πῆ Μελητος Ὀμηρ', εἴπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοις Διὸς μεγάλοις θύγατρεις,
λέξον, μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

11. Ὁ δὲ φησὶ·

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
εὖνουν εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι τῷ θυμῷ φίλον ἔστιν, ἐρώτα.

HESIODOS.

Πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἧθεσι ποίοις;

OMHROS.

Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐθέλοιεν·
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδείκοισιν ἐπέη·

HESIODUS.

Profecti-sumus ex navibus viam, circa humeros habentes

HOMERUS.

enses capulis-aptatos et spicula longa.

HESIODUS.

Iam tunc primarii juvenes manibus de-mari

HOMERUS.

libentes et propere detraxerunt velocem navem.

HESIODUS.

Colchida deinde profecti-sunt, et Æeten regem

HOMERUS.

fugerunt, quoniam noverunt eum inhospitalem atque inju-

[stum.

HESIODUS.

Sed postquam libarunt et biberunt, fluctus maris

HOMERUS.

transituri erant bene-transtis-aplatis in navibus.

HESIODUS.

Illis autem Atrides magnopere precatus-est omnibus, ut penumquam in ponto; et dicens verbum locutus-est:

[rurent

HOMERUS.

Editte, o hospites, et bibite; neque quis vestrum domum redeat caram in patriam terram, læsus; sed rursus illæsi domum revertamini.

8. Ad hæc autem omnia pulchre Homero respondente, rursus dixit Hesiodus:

Hoc igitur mihi solum percontanti narres:
quot cum Atridis Trojam venerunt Achivi?

9. Homerus vero per arithmeticum problema ita respondit;

Quinquaginta erant ignis foci; in singulis vero quinquaginta obeli; circum eos vero carnes quinquaginta: ter autem trecenti circa singulas carnes erant Achivi.

10. Hic autem incredibilis invenitur numerus; cum enim quinquaginta sint foci, obeli sunt quingenti et bis mille; carnes centies vicies quinquies mille, [quadringentæ et quinquaginta.] In his autem omnibus cum Homerus superior evaderet, Hesiodus invidia stimulatursus incipit:

Fili Meletis, Homere, siquidem honorant te Musæ, ut fertur, summi Jovis magni filiæ, dicas, metricis-numeris adaptans, quid jam mortalibus pulcherrimumque et maxime invisum; cupio enim audire.

11. Homerus autem dicit:

Hesiode, fili Dii, haud-invium me hæc jubes dicere; sed ego valde tibi promptus narrabo. Pulcherrimum quidem bonorum erit mensuram esse se sibi, malorum autem maxime-odiosum omnium, benevolum esse sibi semper tempus in perpetuum: [tare. aliud autem omne, quodcumque animo gratum-est, percon-

HESIODUS.

[bus?

Quomodo optime habitentur civitates, et quibusnam mori-

HOMERUS.

Si lucrum-facere ex turpibus rebus nolint; boni autem honorentur pernaque injustis adsit,

.....
εὐχεσθαι δὲ θεοῖσι· τὸ πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

HESIODUS.

Ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχειν σ' ὅ τι φύεται εἰπεῖν;

HOMERUS.

Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

HESIODUS.

Ἢ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρείη δύναται τί;

HOMERUS.

Κοινὰς ὠφελίας ἰδίους μόχθοισι πορίζειν.

HESIODUS.

Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;

HOMERUS.

Γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καίρῳ δ' ἅμ' ἔπεσθαι.

HESIODUS.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;

HOMERUS.

Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπηται.

HESIODUS.

Ἢ δ' εὐδαιμονίη τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

HOMERUS.

Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλεῖστα.

12. Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὀμήρον ἐκέλευον στεφανοῦν· ὁ δὲ βασιλεὺς Πανίδης ἐκέλευσεν ἑκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀροτοῖό τε δυσομενάων·
αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ, περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἳ τε θαλάσσης
ἐγγυθὶ ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πύονα γῶρον
ναίουσιν. Γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βουτεῖν·
γυμνὸν τ' ἀμάαν, ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται.

13. Μεθ' οὖν Ὀμηρος·

Ἄμφι δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἅς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης δνόσαιτο μετελθῶν,
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσός. Οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμον,
φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύμνω·
ἀσπίρ' ἄσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ.
Ψαῦον δ' ἱππόχομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἐφριξεν δὲ μάχῃ φθισίμβροτος ἐγγείησι
μακραις, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. Ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη, κορύθων ἀπο λαμπομενάων,
θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακῶν τε φαινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. Μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

14. Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὀμήρον οἱ Ἕλληνες ἐπῆνουν, ὡς παρὰ τὸ προσήκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφάνω-

.....
precari autem diis : id omnium est optimum.

HESIODUS.

In re-minima optimum, habesne, quid generetur, dicere?

HOMERUS.

Mea quidem sententia, animi boni in corporibus hominum.

HESIODUS.

At justitiaque et fortitudo quid potest?

HOMERUS.

Publicam utilitatem privatis laboribus promovere.

HESIODUS.

Sapientiae vero quid indicium inter homines est?

HOMERUS.

Intelligere praesentia recte, opportunitatem vero sequi.

HESIODUS.

Credere vero hominibus quale negotium par est?

HOMERUS.

Ea, quae ipsum periculum transacta sequatur.

HESIODUS.

Felicitas autem quid in hominibus vocatur?

HOMERUS.

Dolentem minime, mori, gaudentem vero maxime.

12. Cum autem et haec dicta essent, Graeci omnes Homerum coronari jusserunt : jussit autem rex Panides utrumque poematum suorum pulcherrimam aliquam partem recitare. Hesiodus igitur primus dixit :

Pleiadibus Atlante-natis exorientibus

Incipe messem, arationem vero occidentibus :

haec quidem noctesque et dies quadraginta

latent : rursum vero revoluta anno

apparent, primum ut-acuitur ferrum.

Haec utique arborum est lex, et iis, qui mare

prope habitant, et iis, qui valles flexuosas,

mari fluctuante procul, pinguem regionem

incolunt : nudus serito, nudusque arato ;

nudusque metito, cum tempestiva omnia fiant.

13. Post quem Homerus :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

firmæ, quas neque Mars vituperasset interveniens,

neque Minerva populorum-concitatricis : illi enim praestanti-

tissimi] delecti Trojanosque et Hectorem divum manebant,

addensantes hastam hastæ, scutum scuto valido :

clypeus igitur clypeum fulciebat, galea galeam, virumque

vir :] seque invicem attingebant comantes galeæ splendidis

conis] nutantium, adeo deusi steterunt inter-se.

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

longis, quas tenebant incidentes-corpora : oculosque perstrin-

gebat] splendor æreus galeis a lucentibus,

thoracibusque recens-extersis, scutisque fulgentibus,

congregientium in-unum : valde audax-animo esset,

qui tunc gavisus-esset videns laborem neque tristatus-esset.

14. Graeci autem et in hoc Homerum admirati laudarunt, quod pulchriora, quam expectare fas erat, carmina composuisset, ideoque eum victorem prædicari jusserunt : rex autem Hesiodum coronavit, dicens, æquum esse, ut ille, qui ad agri-

σεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνῃν προ-
καλούμενον νικῆν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα. Τῆς
μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα
τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράψαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

15. Τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελ-
φοὺς χρυσόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀνθήσων.
Προερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ, ἔνθεον γενομένην τὴν προφη-
τὴν φασιν εἰπεῖν·

Ὀλβιος οὗτος ἀνὴρ δς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησι·
τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται δσὴν ἐπικίδναται ἡώς.
Ἀλλὰ Διὸς περὺλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔστιν.

16. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
μὲν ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ
Οἰνῶν τῆς Λοκρίδος ἑλθὼν καταλύει παρὰ Ἀμφίφρανι καὶ Γαν-
κύτορι τοῖς Φηγεῶς παισὶν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τό-
πος οὗτος ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος
γενομένης ἐν τοῖς Οἰνῶσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν
ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ
μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν.
Τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσεγεγέ-
ντος, ἑορτῆς τινας ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὐσης Ἀριαδνείας,
πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον· καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες,
ἐκεῖνο μὲν πενήσαντες ἐθάψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτησαν. Οἱ
δὲ ροδῆθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν, κατασπάσαντες ἀλιευτικὸν
σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὓς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ
Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μου-
σεῖῳ. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν ἐν Ἐννεπύδῳ Κτίμενον καὶ Ἀντι-
φον τοὺς Γανκύτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφα-
γιασθῆναι θεσμοῖς ξενίοις ὑπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. Τὴν
μένοι παρήενον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν
φωρὴν ἐκυτὴν ἀναρτῆσαι· φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινας ξένου, συνό-
δου τοῦ Ἡσίοδου, Δημόδοκος ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι
ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὑστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμόν
μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἐθάψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ
τάφῳ·

Ἀσκηρὴ μὲν πατρίς πολυλῆϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὁστέα πληξίππων γῇ Μινυᾶς κατέχει

Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σαφίης.

17. Καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν
τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν
ἑλθούσῃ, ἔπειτα, ἥς ἡ ἀρχή·

Ἄργος ἄειδε, θεᾶ, πολυδύψιον, ἔνθεν ἀνακτες·
εἴτα Ἐπιγόνους, ἔπειτα, ὧν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

18. Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὅμηρου εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ
τῶν ἐπῶν οἱ Μῖδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος,
παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπιγράμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ τὴν παρῆνος χαλκῇ τὸν Μίδου θάνατον
οἰκτιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως·

Χαλκῇ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἔμμαι.
Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
καὶ ποταμοὶ πλῆθυσιν, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἥελος ἀνίων φαίνῃ λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
σημανέῳ παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

culturam et pacem adhortaretur, victoriam reportaret, non ille,
qui bella et cades narraret. Victoriam igitur hoc modo asse-
cutum fuisse Hesiodum dicunt; tripodemque æreum, quem
premio acceperat, Musis consecrasset, hac prius inscriptione
notatum :

Hesiodus Musis Heliconiadicibus hunc consecravit,
cantu quum vicisset Chalcide divinum Homerum.

15. Certamine igitur dimisso, Hesiodus Delphos navigavit,
oraculum ibidem consulturus, et victoriæ suæ primitias Deo
consecraturus. Cum vero templum ingrederetur, deo repletam
prophetissam hoc modo cecinisse dicunt :

Felix ille vir, qui circa meam domum versatur,
Hesiodus, Musis honoratus immortalibus :
ejus certe gloria erit, quocumque dispergitur aurora.
Sed Jovis cave Nemei pulchrum lucum ;
ibi enim tibi mortis exitus destinatus est.

16. Hesiodus autem, audito oraculo, a Peloponneso discessit,
putans illam, quæ in illa erat regione, Nemeam deum signifi-
care. OEnoen vero in Locride adveniens, apud Amphiphanem
et Ganycetorem, Phegel filios, diversatur, vaticinii sane ignarus ;
omnis enim illa regio Jovi Nemeo consecrata erat. Cum autem
diutius apud OEnoenses commoratus esset, suspicati adolescen-
tes Hesiodum sorori suæ stuprum intulisse, eum interfecerunt,
marique, quod Eubæam et Locridem interjacet, submerse-
runt. Cum vero tertio post die cadaver ad terram delphines
detulissent, quo tempore festum solenne in honorem Ariadnæ
celebrabatur, omnes ad litus decurrerunt, agnitoque corpore,
illud quidem lugentes sepelierunt, interfectores autem exquisi-
verunt ; qui sane civium suorum iram pertimescentes, cymba
piscatoria raptim comparata, ad Cretam navigarunt. Eos autem
in ipso itinere fulmine percussos Jupiter submersit, ut narrat
Alcidamas in Museo. Eratosthenes autem dicit in Enepodo Cti-
menum et Antiphum, Ganycetoris filios, ob illud, quod diximus,
crimen, cum rediissent, ab Eurycle haruspice, ut leges hos-
pitaes exigunt, morte mulctatos fuisse. Virginem quidem,
horum hominum sororem, post violatæ pudicitie injuriam,
semet suspendisse ; corruptam vero fuisse ab hospite quodam,
qui Hesiodo comes itineris fuerat, nomine Demode, quem et
ipsum ab illis interfectum narrat. Postremo vero Orchomenii,
oraculo moniti, corpus ad se translatus sepelierunt, et hanc
inscriptionem tumulo imposuerunt :

Ascre quidem patria dives-segetum ; sed mortui
ossa equos-concitantium terra Minyarum detinet
Hesiodi, cujus plurima inter homines gloria est,
hominibus judicantibus in tentamine sapientie.

17. Hæc vero de Hesiodo. Homerus autem post amissam vic-
toriam circumerrans recitabat poemata ; primum quidem Thu-
baida, septies mille versus, quæ sic incipit :

Argos cane, dea, siticulosum, ubi reges ;
deinde Epigonos, totidem versus, quorum initium :
Nunc autem a recentioribus initium-faciamus, Musæ.

18. Dicunt enim nonnulli et hos Homeri esse. Auditis autem
carminibus Xanthus et Gorgus, Midæ filii, rogante eum, ut epi-
gramma, patris sui sepulchro inscribendum, componeret. Sep-
ulchro autem imposita erat imago virginis ænea, Midæ mor-
tem deflentis. Epitaphium igitur, quod sequitur, componit :

Ænea virgo sum, Midæque in monumento sedeo :
dum undaque fluit, et arbores altæ florent,
et fluvii tument, inundatque mare,
sol exoriens lucet splendidaque luna ;
hic manens deplorato super tumulo
narro prætereuntibus, Midas quod hic sepultus est.

19. Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθῃσιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας·

Φοῖβε ἀναξ, δῶρον τόδ' Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιπροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάζεις·

20. Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν ἔπη μῆξ', πεποικηκὼς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπὶ μὲν. Παραγενόμενος δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ξενισθῆναι φασὶ παρὰ Μένοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος, καὶ πυρὸς καιομένου, σχεδιάσαι λέγεται τοῦςδε τοὺς στίχους·

Ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος·
ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης·
λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράσθαι.
Αἰδομένου δὲ πυρὸς γεραρῶτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἤματι χειμερίῳ, ὀπότεν νύφῃσι Κρονίων.

21. Ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρράψφδει τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε·

Οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην τ' Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίῃν', Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
νῆσόν τ' Αἰγινὰν Μάσσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τυδείδης, οὗ πατὴρ ἐχὼν μένος Οἰνεΐδαο,
καὶ Σθένηςλος, Καπανήϊος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος χιὲν, ἱσίοθεος φῶς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
Ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Τοῖσι δ' ἄμ' ὀδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχῶντο
Ἀργεῖοι λινοθύρηκας, κέντρα πτολέμοιο.

22. Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελεῖσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες, ἐψήφισαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ἄλλην δὲ θυσίαν πενταετηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ·

Θεῖος Ὀμηρος δδ' ἐστίν, δς Ἑλλάδα τὴν μέγαν αὐχον
πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργεῖους, οἱ τὴν θεοτειχέα Τροίην
ἤρειψαν ποινὴν ἡυκόμου Ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπολις αὐτὸν
ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφῆπει ἀθανάτων.

23. Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανήγυριν. Καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κερατινὸν βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·

Μνήσσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.

24. Ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν ἐποιήσαντο, Δῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης, ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον, κακεῖ χρόνον διέτριβεν, πρεσβύτερος ὢν ἤδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παίδων τινῶν ἀπ' ἀλειίας ἐρχομένων, ὡς φασὶ, πυθόμενος·

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων·

19. Donatus autem ab his phiala argentea, eam Apollini Delphico consecrat, hac prius inscriptione imposita :

Phœbe rex, donum hoc Homerus pulchrum dedi
tuæ sapientiæ; tu autem mihi gloriam semper præbeas.

20. Post hæc autem componit Odysseam, 12500 versus, composita prius Illade 10005 versuum. Inde vero Athenas profectum a Medonte, Atheniensium rege, hospitio acceptum dicunt. In curia vero, cum frigida esset tempestas, et ignis accensus esset, hos versus ex tempore recitasse dicitur :

Viri quidem corona liberi, turres vero urbis;
equi autem rursus campi decus, naves vero maris;
populus autem in concionibus sedens conspicuus.
Ardente autem igne augustior domus videtur
die hiberno, cum nivem-demittat Saturnius.

21. Inde Corinthum profectus, rhapsodias canebat, magnisque honoribus affectus, Argos migrat, ibique ex Illade hos versus recitat :

Qui vero Argosque tenebant Tirynthaque bene-munitam,
Hermionenque Asinenque, profundum sinum habentes;
Træzena Eionasque et vitibus-consitam Epidaurum,
insulamque Æginam, Masetaque, juvenes Achivorum :
his porro præerat voce insignis Diomedes,
Tydides, sui patris habens vim Cœnidæ,
et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius.
Cum-his vero una Eurypylus tertius ibat, similis-deo vir,
Mecistei filius Talaionidæ regis.
Universis autem præerat voce-excellens Diomedes.
Hos vero simul octoginta nigræ naves sequebantur :
in iis autem viri belli periti ordine-incedebant,
Argivi lineis-thoracibus, stimuli belli.

22. Argivorum vero procures, supra modum gaudentes encomio, quod genti suæ poeta celeberrimus tribuerit, pretiosis eum donis honorarunt erectaque statua ænea decreverunt, ut diurnum, menstruum et annuum sacrificium Homero fieret, aliudque insuper sacrificium quinto quoque anno Chium mitteretur; statuæ autem ejus hanc imponunt inscriptionem :

Divinus Homerus hic est, qui Hellada magnanimam
totam honestavit suaviloqua sapientia;
præcipue vero Argivos, qui a-diis-ædificatam Trojam
diruerunt in-pœnam pulchricomæ Helenæ.
Cujus gratia statuit populus magnæ urbis eum
hic, et honoribus colit immortalium.

23. In hac autem urbe aliquantisper commoratus ad Delum navigavit, ut conventui publico interesset, et altari e cornibus exstructo insistens, recitat hymnum in Apollinem, qui sic incipit :

Memor-ero, neque obliviscar Apollinis longe-jaculantis.

24. Recitato autem hymno eum quidem Iones civitate sua donarunt, Delii vero carmina, tabulæ albæ inscripta, in Dianæ templum retulerunt. Dimisso vero conventu, poeta ad Iou navigavit, ad Creophylum; ibique aliquantisper commoratus est, cum jam senex esset. Cum vero juxta mare consedisset, adolescentes quosdam a piscatu redeuntes fertur interrogasse :

Viri ex Arcadia piscatores, num habemus aliquid?

Illis autem dicentibus :

Ὅσο' ἔλομεν λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
ὡ νόησας τὸ λεχθέν, ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. Οἱ δέ φασιν ἐν
ἀλμύρῃ μὲν ἀγρεύσαι μὴδὲν, ἐφθειρίσθαι δέ, καὶ τῶν φθειρῶν
οὐκ ἔλαβον καταλιπεῖν· οὐς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἱματίοις φέ-
ρειν. Ἀναμνησθεῖς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἔχει
τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ
ἐκείθεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευρὰν, τρι-
ταῖος, ὡς φασι, τελευτᾷ. Καὶ ἐτάφη ἐν Ἰφ. Ἔστι δὲ τὸ ἐπί-
γραμμα τὸδε·

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Quæ cepimus, reliquimus; quæ non cepimus, auferimus;

responsum non intelligens, percontatus est eos, quid dicerent.
Illi autem responderunt, in piscatione quidem se nihil cepisse;
sed pediculos venatos fuisse, eorumque quos ceperant, reli-
quisse, quos vero non ceperant, jam in vestibus ferre. Recor-
datus igitur vaticinii, vitæque finem sibi jam instare intelli-
gens, sepulchri inscriptionem componit; inde vero receden-
tem, lutulento solo, lapsum, et in latus concidentem, tertio
post die mortuum esse dicunt, et in Io sepultum. Epigramma
autem hoc est :

Hic sacrum caput terra obtegit,
virovum heroum præconem, divinum Homerum.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nulla præposita litera numeri in *Theogonia* quærendi sunt; *O. opera et dies*, *S. scutum Herculis* significat; numeri romani ad *fragmenta* remittunt.

A.

- Ἀθαντίς, ἴδος, ἡ, priscum Euboræ insulæ nomen, III.
 Ἀγαμέμνων, ονος, Plisthenis et Cleollæ f., Mycenensis, LXXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.
 Ἀγαυή, 1) Nereidum una, 246. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, καλλιπάρης, 976.
 Ἀγήνωρ, ορος, pater Demodoces, XXXIX; Phœnicis, LVIII.
 Ἀγλαΐη, Gratiarum una, 909, Vulcani uxor, 946.
 Ἀγριος, Ulixis et Circes f., 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.
 Ἀγχιόης, ου, Æneæ pater e Venere, ἦρως, 1009.
 Ἀμύγη, Oceanitidum una, 349.
 Ἀδμήτος, rex, cuius greges Apollo pascebat, LXXXI.
 Ἀδωνίς, ἴδος, f. Phœnicis et Amphesiboræ, CXCVI.
 Ἀέθλιος, Jovis f., pater Endymionis e Calyce, CXLIV.
 Ἀελλώ, οὖς, Harpyiarum altera, 267.
 Ἀθάμας, αντος, Æoli f., XXIII.
 Ἀθήναι, ἄων, αἱ, Athenæ urbs, ἱερὰ, LXXVIII.
 Ἀθηναΐη, 318; S. 126, 443; O. 430; XXX. Vid. Ἀθήνη.
 Ἀθήνη et Ἀθηναΐη, Minerva, 13; nata ex capite Jovis, 924, qui Μητιν, quum eam paritura esset, devoraverat, 888, 895; quomodo Jovis jussu (O. 65) Pandoram exornaverit, 573, seqq. 587; O. 62, 67; Herculem thorace donavit, S. 126; qualis in Herculis scuto representata, S. 197, seqq.; Herculem et Iolaum de certamine cum Cycno ac Marte ineundo præmonet, S. 325, seqq.; Marti suadet, ne cum Hercule pugnet, S. 443, seqq.; Herculi cum Marte pugnanti opem fert, S. 455; post Martis et Herculis certamen in Olympum redit, S. 470; Periclymenum ab Hercule interfici jubet, XXX. Epitheta: ἀγελείη, 318; γλαυκῶπις, 13, 573, 888; S. 325, 343, 455, 470; O. 72; κόρυς Διός, 13; S. 126; Διὸς θυγάτηρ, S. 197; δῖα θεῶων, S. 338.
 Ἀθηναίης δμῶς, faber lignarius vocatur, O. 430.
 Αἰακίδης, ου, Æaci f., Peleus, XLVI; οἱ Αἰακίδαι, robore insignes, CLXIII, bello gaudentes, CLXIV.
 Αἰακός, Phoci pater e Psamathe Nereide, 1005. LXIV.
 Αἴας, αντος, 1) Telamonius, unde nomen traxerit, CXV. 2) Ilei (Oilei) f. XLVIII.
 Αἰγαίος, adj. 1) Αἰγαῖον ὄρος, Idaeus mons Cretæ insulæ, in quo Rhea Jovem abscondit, πεπυκασμένον, ὤλην, 484. 2) Αἰγαῖον πεδίον, campus Ægæus, prope Cirrham urbem situs, unde nomen traxerit, CXXXV.
 Αἰγείδης, ου, Ægei f., Theseus, S. 182.
 Αἰγλή, 1) Panopei filia, a Theseo amata, LXXXV, et in matrimonium ducta, LXXXVI. 2) Heliadum una, CIV.
 Αἰδής, αο, s. εω et Αἰδωνεύς, ἦρος et Αἴς, ἴδος, Pluto, Rheæ et Saturni f., 455. Proserpinam rapuit, 913, cum qua in Tartaro habitat, 768, 774. Epitheta: Ἰφθίμος, 455, 768, 774, κρυερός, O. 158; Ζεὺς χθόνιος, O. 465; θεὸς χθόνιος, 767; ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσω, 850. Αἰδὸς κυνέη, quacum Perseus in Herculis clypeo representatus, S. 227. Αἰδὸς εἰσω, S. 151, et Αἰδόσδε, S. 254; δόμος κρυεροῦ Αἰδοῦ, O. 158; Αἰδεω κύων, Cerberus, 311.
 Αἰδωνεύς, ἦρος, 913; vid. Αἰδής.
 Αἰδώς, οὖς, Pietas, cum Nemese e terra aufugit, O. 197, seqq.
 Αἰήτης, αο et εω, Colchorum rex, Solis et Perseidis f., Circes frater, βασιλεὺς, 956; ex Idyia pater Medæ, 957, seqq., 992, διοτρεφῆς βασιλεὺς; pater Jophossæ, LXII; ad eum Phrixus venit, I; ejus filiam, Medeam, Jaso Iolcum duxit, 994.
 Αἰθερίη, una Heliadum, CIV.
 Αἰθῆρ, ἔρος, Erebi Noctisque f., Diei frater, 124, sq.; pater Broti ex Himera (Die), CLXXII.
 Αἰθίοπες, οἱ, quorum rex Memnon, 985. CXXXII.
 Αἰθων, cognomen Erysichthoni unde inditum sit, CCXII.
 Αλείας, αο, Veneris et Anchisæ f., 1008.
 Αἰνήτιος, Jupiter cognominatus ex Æno, monte Cephaloniæ, CLI.
 Αἰολίς, ἴδος, adj. fem. Æolia, Κύμη, O. 636.
 Αἰολίδαι, οἱ, Æoli filii, recensentur, XXIII.
 Αἰόλος, Hellenis f., XXIII; pater complurium filiorum, qui recensentur *ibid.*
 Αἰπυτος, pater Tlesenoris et Perithoi, CLXXVI.
 Αἴς, ἴδος, S. 151, 227, 254; vid. Αἰδής.
 Αἴσηπος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 342.
 Αἰσονίδης, ου, Æsonis f., Jaso, 993, 999.
 Αἰσων, ονος, Jasonis pater e Polymela, LXXXIII, CLXXXI.
 Αἴτνη, mons, CXXXVI.
 Αἰτωλοί, οἱ, Ætoli, a quibus Apollo Curetes defendit, CXI.
 Ἀκάστη, una Oceanitidum, 356.
 Ἀκατος. De ejus uxore Peleoque historiam ab Hesiodo fuisse narratam fuisse, CXCIX.
 Ἀκταΐη, Nereidum una, 249.
 Ἀκτωρ, ορος. Ejus filiorum corpora in unum concreta, LXXI.
 Ἀλάυγος, Seri frater, XCII.
 Ἀλγέα, τὰ, Dolores, Eridis liberi, δακρυόεντα, 227.
 Ἀλτάχμων, ονος, Fluvius, Oceani Tethyosque f., 341.
 Ἀλή, una Nereidum, 245.
 Ἀλμύδη, una Nereidum, εὐστέρανος, 255.
 Ἀλκίβροτος, Perieris f., Seri pater ex Alcyone, XCII.
 Ἀλκίβου, Parthaonis f., ab Ænomo interfectus, CX.
 Ἀλκαιο, Amphitryonis pater, S. 26.
 Ἀλκείδης, Alcei f., Amphitryo, S. 112.

- Ἀλκίνοος, Aretes frater, LXXVII.
 Ἀλκμήνη, Electryonis filia, cum Amphitryone marito Thebas venit, S. 3, seqq.; mater Herculis e Jove, 943, S. 52, Iphiclis ex Amphitryone, S. 54; καλλι-
 σφυρος, 526, 950. S. 467. LXXVI.
 Ἀλκυόνη, Seri mater ex Halirrhothio, XCII.
 Ἀλός, ἡ, urbs Ætoliae, ab Aloëo condita, LX.
 Ἀλφειός, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 338.
 Ἀλρεσιβοία, Adonis mater e Phœnice, CXCVI.
 Ἀλωεύς, ἑως, Aloidarum ex Iphimedeia pater esse fereba-
 tur, LX; vid. Ἀλωίδαι.
 Ἀλωίδαι, οἱ, (Otus et Ephialtes), Aloëi filii, nominan-
 tur, qui revera Neptuni filii sunt ex Iphimedeia, LX.
 Ἀμαρυγκείδης, οὐ, Hippostratus, Amarnycei aut f. aut
 nepos, LXXXVIII.
 Ἀμαρυγκεύς, ἑως, Hippostrati aut avus aut pater,
 LXXXVIII.
 Ἀμπυκίδης, οὐ, Ampyci f., Mopsus, S. 181.
 Ἀμυθαιονίδαι, οἱ, prudentia insignes, CLVIII.
 Ἀμυρος, Thessaliae fluvius, πολύθετος, XLVII.
 Ἀμφιάρεος, pater Amphilochoi, CCVII.
 Ἀμφιάρεας, αντας, Artibiae pater, CCVI. In ludis fune-
 bribus Amphidamantis, Chalcidensium regis, Hesio-
 dus poeseos victoriam reportat, O. 656, seqq.
 Ἀμφιγυγίς, ὁ, Vulcani nomen, 571, 579, περικλυτός;
 S. 219, κλυτός; O. 70, 945, ἀγακλυτός; LXXXII.
 Ἀμφίδοκος, Orchomeni f., CXC.
 Ἀμφιλογία, αἱ, Discepciones, Eridis filiae, 229.
 Ἀμφιλόχος, Amphiarai f., CXVII, ab Apolline occisus,
 CLXXXVI.
 Ἀμφιρῶ, οὐς, Oceanitidum una, 360.
 Ἀμφιρίτη, una Nereidum, 243, 254; mater Tritonis e
 Neptuno, 930.
 Ἀμφιτρύων, ωνος, Alcæi f., S. 26; Alcmenes conjux,
 ἀρχίος, S. 2; ex ea Iphiclis pater, S. 54, λαοσσός;
 Electryone interfecto, S. 11, 82, cum Alcmenē uxore
 Tirynthe Thebas migrat, S. 2, 12, seqq., 80, 81;
 Baetorum, Locrorum, Phocensium dux, λαοσσός,
 S. 37, Taphiis ac Telebois bellum infert, S. 44, 19,
 seqq.
 Ἀμφιτρωνιάδης, Amphitryonis f., Hercules, 317; S.
 165, 416, 433, 459.
 Ἀμφίον, ονος, cithara canens Thebarum mœnia aedificat
 cum Zetho fratre, CCIV.
 Ἀνακτιδία, Plisthenis et Cleollæ filia, Agamemnonis ac
 Menelai soror, Pyladæ mater, LXXVII.
 Ἀναυρος, Thessaliae fluvius, S. 477.
 Ἀνδριγεως, Minois f., Eurygyes quoque appellatus,
 LXXVIII.
 Ἀνδρὸκτασίαι, αἱ, (Homicidia), Eridis filiae, 228; qua-
 rum una in Herculis scuto representata, S. 155.
 Ἀνεία, Messeniae urbs, ποιήεσσα, S. 381.
 Ἀνθή, oppidum, S. 474.
 Ἀντιόπη, Pylonis filia, mater quatuor filiorum et Joleæ
 filiae ex Euryto, κρείουσα, XLV.
 Ἀπάτη, Fraus, Noctis filia, 224.
 Ἀπέρας, αντος, mons Nemeæ, 331.
 Ἀπώλων, ωνος, ἐκτεβόλος, 94; ἀναξ, 347; ἐκατηβελήτης
 ἀναξ, S. 100. S. 68, 479. Jovis et Latonæ f., 918,
 LXXXVII, CLXVIII; quo die natus, O. 771; pater
 Æsculapii et Eropidis ex Arsinoe, LXXXVII, Aristæi
 e Cyrene, LXX, Chæronis e Thero, LIV; Admeti
 greges pascens, LXXXI; cum Neptuno Trojæ mœnia
 exstruit, XLVIII; Cyclopes occidit, XXXIII; Cureti-
 bus opem fert contra Ætolos, Meleagrum interficit,
 CXI; Amphilochem interficit, CLXXXVI; ejus in luco
 Hercules cum Cycno pugnat, S. 57, ἐκατηβόλος; in
 Herculis scuto representatus, S. 202, Διὸς καὶ Ἀθηναί-
 υιός; a Pæone distinctus, CI; Παγασαῖος, S. 70; Apollo
 pastoralis, i. e. Aristæus, LXX.
 Ἀραβός, Mercurii et Throniae f., XXXII.
 Ἀργεῖος, adj. Argivus. Ἡρῇ Ἀργεῖη, Juno Argiva, 12.
 Ἀργειζόντης, Mercurius, διάκτορος, O. 68, 77, κλυτός,
 O. 84.
 Ἀρείων, ονος, Herculis equus, κυανοχαίτης, S. 120.
 Ἀργέστης, Ventus, Astræi Auroræque f., 379, 870.
 Ἀργης, Cyclopum unus, ὁμβριμόθυμος, 140.
 Ἀργος, οὐ, 1) Ius custos, describitur IV. 2) Phixi f.
 ex Jophosse, LXII.
 Ἀργος, εως, τὸ, ἱππόδοτον, LIII; olim ἀνύδρον, postea
 ἐνύδρον, LXIX.
 Ἀργῶ, οὐς, ἡ, Argonautarum navis, LVII.
 Ἀργωνάται, οἱ, Phasidem trajecerunt, LVI; Oceano
 trajecto ad Libyam appulerunt, LVII.
 Ἀρδῆσχος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Ἀρέστωρ, ορος, Mycenæ maritus, CVII.
 Ἀρης, ηος, Mars, Jovis ac Junonis f., 922; ex Venere
 pater Φόβου et Δείμου, 934, atque Harmoniae, 937;
 Cycni pater, S. 59; ab Hercule vulneratus in priore
 quodam certamine, S. 359, 599; posterius ejus cum
 Hercule certamen, S. 425—466; in quo iterum vulnera-
 tus, S. 460, seqq., ad Olympum redit, S. 466; in
 Herculis clypeo representatus, S. 191, seqq. Epitheta:
 ἀκρόρητος αὐτῆς, S. 346; ἀνδροφόνος, S. 98; βλοσυρός,
 S. 191; βρισάρματος οὐλῖος, S. 441; βροτολοιγός, S.
 333, 425; ἐναρφόρος οὐλῖος, S. 192; ῥινοτόρος, S. 934;
 πολίπορθος, S. 936. Ἄρης ἔργα, bella, O. 145; ὄζος
 Ἄρης bellator vocatur, S. 181; XLV, LXXXVIII,
 XCIII. — S. 109, 434, 444, 446, 450, 457.
 Ἀρήτη, Alcinoi soror, LXXIV.
 Ἀρητιάδης, Martis f., Cycnus, S. 57.
 Ἀριάδνη, Minois filia, 948; Bacchi uxor, ξανθή, 947, quam
 Jupiter ἀθάνατον καὶ ἀγήρω reddidit, 949; a Theseo de-
 relicta, LXXXV, LXXXVI.
 Ἀρμιοί, οἱ, Mysiae populus. Apud hos Echidnae sedes
 erat subterranea, 304.
 Ἀρίσθας, αντος, pater Molyri, LIII.
 Ἀρισταῖος, Apollinis et Cyrenes f., Apollo pastoralis,
 LXX; Autonoe uxorem duxit, βαθυχαίτης, 977.
 Ἀρακδία, ubi Pallantium urbs, CXCVIII.
 Ἀρχάς, ἄδος, Jovis et Helices f., XCIX.
 Ἀρκτος, ὁ, Centaurus, S. 186.
 Ἀρκτος, ἡ, XCIX. Vid. Ἑλίχη.
 Ἀρκτοῦρος, ὁ, ἀστήρ, O. 565, seqq., 610.
 Ἀρμονία, Martis ac Veneris filia, Cadmi uxor, 937, 975,
 et ex eo mater Inus, Semeles, Agaves, 976, Auto-
 noes, 977, Polydori, 978.
 Ἀρνη, oppidum Baetiae, S. 381, 475.
 Ἀρπυιαι, αἱ, Aëlo et Ocypete, Thaumantis Electraeque
 filiae, ἡύκομοι, 267, seqq. Phineum ad usque Scytharum
 terram propellunt, CXXXI; Zetæ Calaisque pre-
 cibus ad Jovem missis e morte servantur, CLI, CLII.
 Ἀρσινόη, Æsculapii et Eropidis mater ex Apolline,
 LXXXVII.
 Ἀρτεμις, ἰδος, ἡ, Diana, Jovis ac Latonæ filia, τοχέαιρα,
 918, 14; Helicen (Callisto) in ursæ speciem convertit,
 XCIX; Hecaten ex Iphigenia facit, CV; Orioni vim
 sibi afferre studenti scorpionem immittit, qui eum
 interficit, XLIII.
 Ἀρτιδία, Amphidamantis filia, CCVI.
 Ἀσβόλος, Centaurus, οἰωνιστής, S. 185.
 Ἀσίη, una Oceanitidum, 359.
 Ἀσκληπίος, Æsculapius, Apollinis et Arsinoes f., ὄρχαμος
 ἀνδρῶν, ἀμύμων, κρατερός, LXXXVII; Machaonis pa-
 ter e Xanthe, CLXXIX; Jovis fulmine percussus,
 XXXIV

Ἀσκηρ, vicus in vicinitate Heliconis situs, ubi Hesiodi pater consedit, O. 639, seqq.
 Ἀσπληδών, Orchomeni f., CXI.
 Ἀστερίη, Phorbes et Cœi filia, εὐώνυμος, uxor Persæ, 409; ex eo Hecates mater, 411.
 Ἀστερίων, υἱός, rex Cretensium, cui Jupiter Europen connubio junxit, CXLIX.
 Ἀστράϊος, Cœi et Eurybiæ f., μέγας, 376; quatuor Ventorum, Luciferi, aliorum Astrorum pater ex Aurora, 378, seqq.
 Ἀστυδάμεια, quæ Astyoche ab Homero (B. 513) vocatur, XC.
 Ἀταλάντη, Schœnei filia, LXXIII; ποδώκης δία, LXXII.
 Ἀττῆ, Eridis filia, 230.
 Ἀτλαγενής, ἐς, adj. Atlante natus. Πηλιάδων Ἀτλαγενέων, O. 383.
 Ἀτλαντίς, ἰδός, Atlantis filia, Maja, 938.
 Ἀτλας, αντός, Japeti et Clymenes f., κρατερόφρων, 509; cœlum capite manibusque sustinet, 517, seqq., 746, Ἰαπετοῦ πάϊς.
 Ἀτρεΐδαι, οἱ, Atrei nepotes, Plisthenis filii, Agamemno et Menelaus, ab avo educati, LXXVII; divitiis insignes, CLXIII.
 Ἀτρεΐς, ἑὸς, Agamemnonis ac Menelai avus, LXXVII.
 Ἀτροπος, ἡ, una Parcarum, 218, 505; in Herculis clypeo representata, S. 259.
 Αὐλὶς, ἰδός, ἡ, urbs Bœotiae, ubi Græci Trojam profecturi tempestatibus retenti sunt, O. 651, seqq.
 Αὐτόλοχος, furandi arte insignis, LXVIII.
 Αὐτονόη, 1) Nereidum una, 258. 2) Cadmi et Harmoniæ filia, Aristæi uxor, 977.
 Ἀφροδίτη, Venus, ἀφρογενής θεὰ, 196; e genitalibus Urani in mari natantibus nata, 188, seqq.; nominis derivatio, 195, seqq.; e Marte mater Φόβου et Δελίου, 934, et Harmoniæ, 937, 975; ex Anchise Æneæ mater, 1008; Phaëthontem raptum templi sui custodem facit, 987, seqq.; quomodo Pandoram exornaverit, O. 65; a Tyndareo neglecta qualem pœnam ab ejus filiabus petierit, CXLVII. Epitheta: εἰκοδόλε-
 φαρρος, 16; πολύχρυσος, 980; O. 521; S. 8, 47; L; φιλομειδής, 989; CXLVII; χρυσέη, 822, 962, 975, 1005, 1014; O. 65; C. Vid. Κυθήρεια, Κυπρογενής, Κύπρις.
 Ἀχαιοί, οἱ, Græci, Troiam trajecturi procellis Aulide retenti, O. 651, seqq.
 Ἀχελώϊος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., ἀργυροδίνης, 340.
 Ἀχιλλεύς, ἦος, Pelei ac Thetidis f., βῆξήνωρ, θυμολέων, 1007; e nece fratrum solus servatur, II; Patrocli frater patruelis, CLXXXVIII.
 Ἀχλὺς, ὅος, ἡ, Tristitia, qualis in Herculis scuto representata fuerit, S. 264, seqq.

B.

Βελλεροφόντης, cum Pegaso Chimæram occidit, 325.
 Βήλος, rex, Throniæ pater, XXXII.
 Βίη, Vis, Pallantis et Stygis filia, 385, cum Κρατεῖ (Robore) apud Jovem habitans, 386, seqq. 401, seqq.
 Βοιωτίας, adj. Bœoticus. Ὑρίη Βοιωτίνη, XLIX.
 Βοιωτοί, οἱ, socii Amphitryonis Taphios ac Teleboas debellantis, πλῆξιπποι, S. 24.
 Βορέας, αὐ et οὐ et ω, Ventus, Astræi Auroræque f., αἰθήροκτελευθός, 379, 870. O. 506, seqq.; ἱς ἀνέμου Βορέου, O. 518; Θρηξίος, O. 553.
 Βούστις, ὁ, undecim ætatibus major natu quam Hercules, CXCVII.
 Βούτης, οὐ, Neptuni f., CXIII; Polycaonis pater, CIX.

Βριάρεως, 817. Vid. Ὀδριάρεως.
 Βρόντης, οὐ, Cyclopum unus, 140.
 Βροτός, Ætheris et Diei f., CLXXII.
 Βρύλλη, Minois filia, mater Orionis e Neptuno, XLIII.

Γ.

Γαῖα, Tellus, prima post Chaos orta, εὐρύστερνος, 117; sine viri concubitu mater Cœli, 127, Montium, 129, Ponti, 131; e Cœlo mater Oceani, 133, Cœi, Cœi, Hyperionis, Japeti, 134, Theæ, Rheæ, Themidis, Mnemosynæ, 135, Phorbes, Tethyos, 136, Saturni, 137, Cyclopum, 139, Centimanorum (Cotti Briareique et Gyæ), 147; a Cœlo filios Γαίης ἐν κευθμῶνι occultante ultionem petitura parit, 161, falcemque fabricatur, 162, quam Saturno creat, 174, (vid. porro Οὐρανός et Κρόνος); guttis cruentis genitalium Cœlo resectorum susceptis, 182, seqq., Furias, Gigantes Meliasque nymphas parit, 185, seqq.; ex Tartaro mater Typhœi, 821; Centimanos ex Erebo ad lucem reduci jubet, 626, seqq.; Jovem Deorum regem creari jubet, 884. — 20, 45, 421, 463, 470, 494, 891; πελώρη, 159, 173, 479, 821.

Γαλαζύρη, una Oceanitidum, 353.

Γαλάτεια, una Nereidum, 250.

Γαλήνη, Nereidum una, 244.

Γερήνιος, Nestoris cognomen, quia apud Gerenos educatus est, XXX, XXXI.

Γέρηνοι, οἱ, populus Messeniæ, ἱππόδαμοι, XXX, XXXI.

Γέρηνον, τὸ, Messeniæ oppidum, ubi Nestor educatus est, ἀνθημόεν, XXXI.

Γήρας, αὐός, τὸ, (Senectus) ex Nocte natum, οὐλόμενον, 225.

Γηρυονεύς, ἦος, Chrysaoris et Calliroes f., τρικάρηνος, 287, 979, seqq.; in Erythea insula interfectus ab Hercule, qui ejus boves abducit, 289, seqq., 982. 309, vid. Ὀρθρος.

Γίγαντες, οἱ, Telluris filii e guttis cruentis genitalium Cœli a Saturno resectorum, 185.

Γλαυκοφάγοι, οἱ, gens Scythica, CXXXI.

Γλαύκη, Nereidum una, 244.

Γλαυκονόμη, una Nereidum, φιλομειδής, 256.

Γλαυκῶπις, Minervæ nomen proprium, 587, ὁμωριμοπά-
 τρη; Minervæ epitheton sapius, vid. Ἀθήνη.

Γλήχων, υἱός, ἡ, urbs Cephalissio adiacens, ἐρυμνή, CXLII.

Γοργεῖος, adj. κάρηνα Γοργεῖα, Gorgonum capita, S. 236, seqq.

Γοργῶ, οὐς et Γοργῶν, ὄνος. Γοργοῦς, Gorgonis, i. e. Medusæ, caput Perseus in Herculis scuto representatus portat, S. 223, δεινοῦ πελώρου; αἱ Γοργοὶ et Γοργόνες, Gorgones (Stheno, Euryale, Medusa) Phorci Cetusque filiae, in extrema ora Oceani cum Hesperidibus habitantes, 274, seqq.; quales in Herculis clypeo representatae, S. 229, seqq., ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταί.

Γοργῶν, vid. Γοργῶ.

Γράϊαι, αἱ, Pephredo et Enyo, Phorci Cetusque filiae, καλλιπάρητοι, 270.

Γραῖκος, Jovis et Pandoræ f., XX.

Γρήνιος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 342.

Γύγης, Gyas s. Gyges, Telluris Cœlique f. centimanus, 147, seqq.; 618; 714, ἀάτος πολέμοιο; 734; 817. Vid. Ὀδριάρεως.

Δ.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι, οἱ, Dactyli Idæi, in Creta insula ferrum temperant, CLV.

Δαναΐ, αι, Danaides, Danai filiae, Argos ἐνυδρον reddiderunt, LXIX.

Δανάη, Persei mater, ἡύκομος, S. 216.

Δαναΐδης, ου, Danaes f., Perseus, S. 229.

Δαναός, Argos ἐνυδρον ex ἀνύδρω fecit, LXIX.

Δαΐμος (Pavor) et Φόβος, Martis ac Veneris filii, 934; Martis comites, 935, seqq., S. 195, 463.

Δευκαλίων, ωνος, Promethei ac Pandorae f., XXI; cujus in aedibus Jupiter Pandoram compressit, XX; ejus posteri in Thessalia regnabant, XXIV; Leleges ei a Jove dati, XXV.

Δηίων, ωνος, Euryti et Antiopes f., XLV; pater Phylaci, CLXII.

Δήλος, ἡ, insula Apollini sacra, ubi Hesiodus atque Homerus hunc Deum cecinere, CLXVIII.

Δημήτηρ, τερος et τρος (912), Ceres, Rheae ac Saturni filia, 454; mater Proserpinae ex Jove, 912; e Jasio Pluti mater, 969; Cychriden serpentem famulum suum Eleuside facit, CCI. Epitheta: ἀγή, O. 465; βία θεάων, 969; εὐστέφανος, αἰδοίη, O. 300; πολυφρόνη, 912. Agrorum fruges ἔργα Δημήτερος, O. 393, vocantur, et Δημήτερος ἀκτὴ, O. 32, 466, 597, 805; S. 290.

Δημόδοκη, Agenoris filia, XXXIX.

Δίας, αντος, Cleollae pater, LXXVII.

Δίδυμος, adj. (geminus). Δίδυμοι κολωνοί, Didymi colles, in Thessalia, XLVII.

Δίκη, 1) Horarum una, 902; 2) Justitia, virgo, Jovis filia, O. 256, de qua O. 220, seqq. et O. 256, seqq.

Δίκτυς, υος, XXVI.

Διοξίππη, una Heliadum, CIV.

Διώνη, Oceanitidum una, ἐρατή, 353. (Veneris mater), inter numina a Musis celebrata nominatur 17, καλή.

Διώνυσος, Bacchus, Jovis et Semeles filius, πολυγής, 941; Ariadnen uxorem duxit, χρυσοκόμης, 947; Ctenopionis pater, XXXVIII, a Proetidibus neglectus ipsas insania punit, XXIX; δῶρα Διωνύσου πολυγέθεος, O. 614. — S. 400; LXV.

Δρύαλος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.

Δρύας, αντος, unus e principibus Lapitharum, S. 179.

Δυναμένη, Nereidum una, 248.

Δυσνομία, (Legum Contemptio), Eridis filia, 230.

Δωδώνη, Thesprotiae urbs cum Jovis oraculo, LI, 5, seqq., Pelasgorum sedes, CXXXIV.

Δωρίς, ιδος, 1) Oceanitidum una, 242, 350; Nereidum mater, 241. 2) una Nereidum, 250.

Δῶρος, Hellenis f., XXIII.

Δῶτιον πεδίον, τὸ, campus Dotius Thessaliae, ubi Thamyris vates oculis privatus est, XLVII.

Δωτώ, οὖς, una Nereidum, 248.

E.

Εἰλαρίδης, Elaræ f., Tityus, CLXX.

Εἰλατίδης, Elati f., Ischys, LXXXVII.

Εἰλείθυια, Jovis Junonisque filia, 922

Εἰρήνη, Horarum una, τελαθυία, 902.

Ἐκαταῖος, quinque filiarum pater e filia Phoronei, XCI.

Ἐκάτη, Persæ et Asteries filia, 411; cujus laudes canuntur 411—452; Scyllæ mater e Phorbante, XLIII; facta ex Iphigenia, CV.

Ἐλένη, neque Ledæ, nec Nemesis, sed Oceani ac Tethyos filia, XXXV; ejus procos ab Hesiodo fuisse enumeratos, XXXVI; belli Trojani causa, ἡύκομος, O. 165.

Ἐλευθήρ, ἦρος, mons Boeotiae, 54.

Ἐλευσίς, ἴνος, urbs Attica, Cereri sacra, CCI.

Ἐλίχη, 1) (quæ Callisto ab Hygino nominatur), Lycaonis filia, Arcadis mater e Jove, inter astra Arctos (Ursa)

major, XCIX, ubi ejus historia. 2) urbs Achajæ, S. 381, 475.

Ἐλικών, ὠνος, Boeotiae mons, Musarum sedes, 2, 7; ζάθεος, 23; cujus in vicinia Ascrea sita erat, O. 639.

Ἐλικωνιάδες, αι, Musæ cognominantur, 1; O. 658.

Ἑλλάς, ἄδος, Græcia, ἱερή, O. 653.

Ἑλλήν, ηνος, Promethei ac Pyrrhae f., XXI; pater Dori, Xuthi, Æoli, XXIII.

Ἑλλοπία, regio Thesprotiae, describitur, LI.

Ἑλπίς, ιδος, Spes, sola remansit in Pandoræ amphora, O. 96, seqq.

Ἐνδυμίων, ωνος, Aethlii et Calyces f., cui Jupiter vitæ finem sibi ipsi destinandi potestatem dedit, CXLIV; qualis ejus historia apud Hesiodum fuerit, LXI.

Ἐννοσίγαιος, Neptuni nomen proprium cum epithetis: βαρύκτυπος, 818; γαῖήχορος, L; ἐρίκτυπος, 441, 456, 930; ταύρεος, S. 104. Neptuni epitheton, 15.

Ἐνυάλιος, nomen Martis, S. 371, ἀναξ.

Ἐνυώ, οὖς, Græarum altera, κροκόπεπλος, 273.

Ἐξάδιος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.

Ἐπειοὶ ἄνδρες, Epei, Elidis incolæ, LXXXVIII.

Ἐπιάλτης, daemon (Romanorum Incubo), LXXX.

Ἐπιμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., ἀμαρτίνος, 511; Pandoram a Jove sibi missam excipit, 513; O. 84, seqq.

Ἐπτάπορος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.

Ἐρατώ, οὖς, 1) Musarum una, 78. 2) Nereidum una, 247.

Ἐρεβος, ους, τὸ, Erebus, Chaus f. Noctisque frater, 123; Ætheris et Diei pater ex Nocte sorore, 125. Locus infernus, in quem Menætiæ a Jove deiectus est, 515; Ἐρέβεισιν, ex Erebo, 669.

Ἐρεχθεύς, ἑως, Sycionis pater, CLXIX.

Ἐρινύες et Ἐρινὺς, αι, Furiae, Telluris filiae e guttis cruentis pudendorum Cæli a Saturno resectorum, 185; quo die Horco deo servant, O. 803.

Ἐρίς, ιδος, ἡ, Contentio, Noctis filia, κρατερόθυμος, 225; O. 17; mater Laboris, Oblivionis, Famis, etc., στυνγερή, 226, seqq; Horci (Jurisjurandi) mater, 231; O. 804; in Herculis scuto representata, S. 156. Ἐρίδων duo genera (Æmulatio atque Invidia) descripta O. 11, seqq.

Ἐρμάων, ωνος, Mercurius, ἀνάκκητα, XXXII. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμείας, Mercurius. O. 68. Vid. Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς et Ἐρμάων, ωνος et Ἐρμείας, Mercurius, Jovis ac Majæ f., κῦδιμος, κήρυξ ἀθανάτων, 938; pater Arabi e Thronia, ἀνάκκητα, XXXII; quomodo Jovis jussu, O. 68, Pandoram exornaverit, O. 77—88, θεῶν κήρυξ; cum Pandora ad Epimetheum missus, O. 84; Boreæ filios a persequendis Harpyiis desistere ac reverti jubet, CLI; pecudum fertilitati favet, 444.

Ἐρμόνη, Menelai filia, XCIII.

Ἐρμος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343.

Ἐρος, δ, Amor, deorum primigeniorum unus. λυσιμελής, 120; Veneris comes, 201.

Ἐρυθεΐη, Erythea insula, ubi Hercules Geryonem vicit, περίρρυτος, 290, ἀμφίρρυτος, 983.

Ἐρυσίχθων, ονος, unde Αἰθων appellatus sit, CCXII.

Ἐρώπις, ιδος, Apollinis atque Arsinoes filia, LXXXV.

Ἐσπερίδες, αι, Noctis filiae, malorum aureorum custodes, in extrema Oceani ora habitantes, 215, λιγύφωνοι, 275, 518.

Ἐτεοκλῆς, ἑους, CXX.

Ἐτέοκλος, Cephissi Fluvii f., primus Gratiis sacra fecit, CXLIII.

Εὐαγορή, Nereidum una, 257.

Εὐαίχη, Hylli filia, Polycaonis uxor, CIX.

Εὐάρνη, Nereidum una, 259.

Εὐβοία, insula. Nominis derivatio, III; ibi Chalcis urbs,

CXXXIII; Orionem ibi habitasse, CLXXVIII; huc Hesiodus Aulide trajecit, O. 651. Vid. Ἀθανίς.
 Εὐδώρα, 1) una Nereidum, 244. 2) una Oceanitidum, 360. 3) Hyadum una, τανύπτελος, LXVII.
 Εὐηνος Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 345.
 Εὐκράντη, Nereidum una, 243.
 Εὐλιμένη, una Nereidum, 246.
 Εὐνείκη, una Nereidum, 247.
 Εὐνομία, Horarum una, 902.
 Εὐπόμπη, Nereidum una, 261.
 Εὐρύδλη, trium Gorgonum una, 276.
 Εὐρύδαλος, ab CEnomao occisus, CX.
 Εὐρυανάσση, Hyperphantis filia, Clymenes mater e Minya, CLXII.
 Εὐρυβία, Telluris Pontique filia, 239; e Crio mater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.
 Εὐρυγύης, alterum Androgei nomen, LXXVIII.
 Εὐρύλοχος Cychriden draconem prosligavit, CCI.
 Εὐρύμαχος, ab CEnomao occisus, CX.
 Εὐρυνόμη, Oceanitidum una, 358, 908; mater Gratiarum ex Jove, 907 seqq.
 Εὐρυσθέας, ἦος, S. 91, ἀλιτῆμενος.
 Εὐρυτίων, ωνος, pastor Geryonis, ab Hercule interfectus, 293.
 Εὐρυτος, Stratonices f., quatuor filiorum pater ex Antiope, XLV.
 Εὐρώπη, 1.) Phœnicis filia, e Jove mater Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi, CXLIX, ubi ejus historia. 2) una Oceanitidum, 357.
 Εὐτέρπη, Musarum una, 77.
 Εὐφημος, Neptuni ac Mecionices f., L.
 Εὐφροσύνη, una Gratiarum, 909.
 Ἐπιάλτης, LXXX.
 Ἐχεμος Timandram uxorem duxit, VIII.
 Ἐχιδνα, Chrysaoris et Calliroes filia, χριτερόφρων, 291 seqq., ubi ejus descriptio atque historia; e Typhaone mater Othri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Sphingis mater et Nemei leonis ex Othro, 326; sub terra inclusa apud Arimos, λυγρή, 304.
 Ἐωσφόρος, ἀστὴρ, Lucifer, Astræi Auroræque f., 381.

Z.

Ζευὼ, οὗς, una Oceanitidum, 352.
 Ζεὺς, Διὸς et Ζηνὸς, Jupiter, Saturni et Rheæ f., 457, in Creta insula natus atque educatus, 468—484, lapidem suo loco a Saturno devoratum, 485 seqq., deinde evomitum, 497, Delphis exstruxit hujus rei monumentum, 498 seqq.; Minervæ pater ex Metide, qua devorata, 886 seqq., 899, illa ex ejus capite prosiluit, 924 seqq.; Horarum ac Parcarum pater e Themide, 901; Virginis, atri, ex eadem, XI; Gratiarum ex Eurynome, 907; Proserpiuæ ex Cerere, 912; Musarum e Mnemosyne, 53—61, 916; e Latona Apollinis et Dianæ, 918, LXXXVII; ex Junone Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921; e Maia Mercurii, 938; Bacchi e Semele, 940; Herculis ex Alcmena, 943, S. 27 seqq. et 52 seqq.; Arcadis ex Helice s. Callisto, XCIX, Græci ex Pandora, XX; e Thyia Magnetis ac Macedonis, XXVI; Minois, Sarpedonis, Rhadamanthi ex Europa, quam bovis specie indutus in Cretam insulam trajecit, ibi compressit, dein Asterioni regi in matrimonium dedit, CXLIX; pater Castoris et Pollucis, XXXVI; Aëthlii pater, CXLIV; Stygem honoraturus ejus liberos, Βίτην et Κράτος, suos comites facit, 386, 388, Deorum jusjurandum constituit ipsam 399 seqq., cujus ad aquam petendam Iridem mittit, quando Deorum alicui jusjurandum dandum est, 787; quomodo Hecaten honoraverit, 412; liberat

Cyclopes a Saturno sub terra vinctos, 501; qui tonitru et fulmen ei dant, 502 seqq., 141, quæ Pegasus ipsi fert, 286; Menoetium in Erebum dejecit, 514; Atlanti cælum dat sustinendum, 520; Prometheo vincto aquilam immittit, quæ ejus jecur rodat, 521 seqq.; Centimanos ab Urano sub terram detrusos ad lucem reducit, ut Diis contra Titanes opem ferant, 624 seqq., 639 seqq., 669; Jovis contra Titanes certamen describitur 687 seqq.; Typhoeum fulminibus oppressum in Tartarum detrudit, 853—868; Tellure suadente Deorum rex creatur, 884; quomodo a Prometheo deceptus, 535—569; Pandoram fingi atque exornari jubet, 570, 585, O. 60 seqq., eamque paratam ad Epimetheum mittit, O. 83; ævi aurei auctor, O. 143, ac ferrei, O. 158; heroes in Thebano Trojanoque bello occisos ad μακάρων νήσους delegat, O. 167 seqq.; Eubææ nomen Abantidi insulæ tribuit, III; Io a se compressam in vaccæ speciem convertit, neque amplius se cum ipsa coitutum jurat, V; Deucalioni Leleges dat, XXV; Æsculapium fulminis ictu interficit, XXXIV; ejus oraculum Dodonæum, LI, 5 seqq.; cum Junone de concubitus voluptate deceptat, CXXI; quo dono Endymionem donaverit, CXLIV; e formicis Myrmidones facit, LXIV.—
 Epitheta: αἰγίοχος, 11, 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1022; S. 322, 443; O. 99, 483, 661; CXXIV; ἀναξ, 660 (Κρόνου υἱός); μακάρεσσιν ἀνάσσων, S. 328; ἀθανάτων βασιλεὺς, O. 668; θεῶν βασιλεὺς καὶ ἀνδρῶν, 923; ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς, 545, 550, 561; βαρύκτυπος, 388; S. 318; O. 79; εὐρύωψ, 484, et εὐρύοπα, 514; O. 229, 239, 281; ἐρίδουπος, 41; ἐρισθενής, O. 415; ἐρισμάραχος, 815; κύδιστος, 548; μέγας, 76, 81, 465, 479, 708, 952, 1002 S. 371; O. 122; μετίετα, 56, 520, 904, 914; S. 33, 383; O. 104; μητιόεις, 286, 457; O. 51, 769; νεφεληγερέτα, 558, 730, 944; O. 53, 99; πατήρ, O. 143, 259; CXX; πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 542, 643, 838; 47, 457, 468; S. 27, 103; O. 59; τερπικέρανος, O. 52, 273; XXVI; ὑπερμενής, 534; S. 413; ὑψιβρεμέτης, 568, 601; O. 8; ὑψιμέδων, 529; CLI. Vid. Ὀλύμπιος. — Διόθεν, S. 22 et ex Διόθεν, O. 765. Ζεὺς υἱεῖ, O. 488; Διὸς ὄμβρος, O. 626, 676. — Præterea passim Jovis mentio, ut 96, 104, 285, 316, 348, 428, 513, 613, 893; S. 56, 66, 89, 150, 197, 202, 320, 392, 422, 424, 448; O. 2, 4, 36, 47, 69, 138, 180, 267, 333, 348, 379, 565, 724. — Conf. Αἰνῆϊος, Κρονίδης, Κρονίων. — Ζεὺς χθόνιος, O. 465, vid. Ἀΐδης. Ζέφυρος, Ventus, Astræi Auroræque f., 379; 870; O. 594. Ζῆθος, cum Amphione fratre Thebarum moenia citharizando exstruit, CCIV.
 Ζῆλος (Æmulatio), Pallantis et Stygis f., 384.
 Ζήτης et Calais frater a Strophadibus insulis Mercurii jussu revertentes Jovem implorant, ut Harpyiis parcat, CLI, CLII.

H.

Ἥδη, χρυσοστέφανος, 17; Jovis Junonisque filia, 922, 952; Herculis uxor, 950.
 Ἥλιος, Sol, f. Hyperionis (conf. 1011) et Theæ, 371; 760; e Perside pater Circes (conf. 1011) et Ætææ regis, ἀχαμας, 956; μέγας, 18; φαειμόδρος, 958; Clymenis pater, Phaëthontis aut avus, CIV, aut pater e Clymene, CLXII; ejus curru Circe vehitur, CCII.
 Ἡϊόνη, Nereidum una, 255.
 Ἠλέκτρη, una Oceanitidum, 265, 349; e Thaumante marito mater Iridis et Harpyiarum, 265 seqq.
 Ἠλεκτρῶν, ωνος, Alcmenes pater, λαοσσός, S. 3; interfectus ab Amphitryone, S. 11, 82.
 Ἠλεκτρῶνη, Electryonis f., Alcmena, S. 16; τανύφυρος, S. 35; εὐσφυρος, S. 85.

Ἡλιάδες, αἱ, Heliades, Solis filiae, Phaëthontis sorores, quarum nomina et historia, CIV.
Ἡλίη, una Heliadum, CIV.
Ἡμαθίων, ὤνος, Tithoni Auroraeque f. ἀναξ, 985.
Ἡμέρη, ἡ, Dies, Erebi Noctisque filia, Aetheris soror, 124; mater Broli ex Aethere, CLXXII. Dies et Nox alternis Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq.
Ἡνίοχη, Creontis uxor, τανύπεπλος, S. 83.
Ἡρακλῆς, κλῆρος, Hercules, Jovis et Alcmenes f., 943; S. 52 seqq. Διὸς υἱός, 316, S. 150, 163, 392, 413; ἀτάρ-
 βητος Διὸς υἱός, S. 110; Διὸς ἀλκιμος υἱός, S. 320; Διὸς
 θρασυκάρδιος υἱός, S. 448; Διὸς ταλακάρδιος υἱός, S.
 424; υἱός Ἀλαμῆνης, S. 467; Ἀλαμῆνης ἀλκιμος υἱός, 526,
 950; ἔς Ἡρακλῆος, 951; βίη Ἡρακλῆϊη passim, vid.
 Ἡρακλῆϊος; (δεινῆς) ἀκρότης αὐτῆς, S. 433, 459; θεῖος,
 S. 136; κρατερόρρων, S. 458; Θηβαγενής, 430; pater
 Hylli, CIX; hospes Telamonis, CXV; undecim aetatibus
 minor natu quam Busiris, CXCVII; difficiles labores ei
 imperati, S. 94; Geryonem interficit ac boves ejus ex
 Erythea insula Tyrintha abducit, 289 seqq., 982, occi-
 sis etiam Orthro cane et Eurytione pastore, 293; hydram
 Lernæam, 316 seqq., et Nemeum leonem interficit, 332;
 Prometheus vinctum liberat, 526 seqq.; Periclyme-
 num occidit, XXX; ejus ocreæ Vulcani, S. 123, thorax
 Minervæ donum, S. 125; ejus sagittæ describuntur S.
 130 seqq.; ejus scutum, quod Vulcanus fabricatus est,
 describitur S. 139—320; Martem olim a se vulneratum
 esse gloriatur, S. 359 seqq.; ejus certamen cum Cycno,
 S. 368—423, quem interficit, S. 416 seqq., et spoliat,
 S. 467; cum Marte pugnat, S. 425 seqq., eumque vulne-
 rat, S. 460; Cycno Marteque victis Trachina ad Ceycem
 venit, S. 469; Heben uxorem ducit, 950, et cum ea
 ἀπῆματος καὶ ἀγῆραος in Olympo habitat, 955. — S. 74,
 138. — Vid. Ἀμφιτρωνιάδης.
Ἡρακλῆϊος, adj. Herculeus; βίη Ἡρακλῆϊη Hercules vo-
 catur 289, 315, 943, 982; S. 52, 69, 115, 349, 416, 452;
 item ἔς βίης Ἡρακλῆϊης, 332.
Ἥρα, Juno, Rheæ et Saturni filia, 454; Jovis uxor et ex
 eo mater Hebes (cf. 952), Martis, Ilithyæ, 921, seq.;
 Vulcani mater nullo ex viro, 927; Herculi irata hydram
 Lernæam nutrit, 314, ac Nemeum leonem, 328; Jo-
 vem in Iūs concubitu deprehendit, V; cum Jove de con-
 cubitus voluptate disceptat, CXXI. Epitheta: πότνια,
 11; Ἀργεῖη, χρυσοῖσι πεδίλοις ἐμβεβαῖα, 12; λευκώλενος,
 314; Διὸς κυνὴ παράκοιτις, 328; χρυσοπέδιλος, 454, 952.
Ἡριδανός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., βαθυδίνης, 338.
Ἡσιόδος, Musæ cum in Helicone pecudes pascentem ca-
 nere docent ac jubent, 22—34, 662; Chalcide in ludis fu-
 nebribus Amphidamantis regis præmium poeseos conse-
 cutus est tripodam, quem Musis dedicavit, 651—659;
 cum Homero in Delo insula Apollinem cecinit, CLXVIII.
Ἡφαίστος, Vulcanus, Junonis nullo ex patre f., 927;
 Aglaïam Gratiām uxorem ducit, 945; Jovis jussu, O.
 60 seqq., Pandoram fingit, 571; O. 70, ejusque auream
 coronam fabricatur, 579 seqq.; Herculis ocreæ, Ἡφαί-
 στου κλυτὰ δῶρα, S. 123; Herculis scutum (S. 139—320)
 fabricatus est, S. 319—866. Epitheta: κλυτός, 927; S.
 244; ἀγακλυτός, 945; περικλυτός, 579; περίρρων, S. 297,
 313. — Vid. Ἀμφιγυῖαις.
Ἥως, οὐς, Aurora, 18; πολυδερκής, 451; Hyperionis et
 Theæ filia, 372; ex Astræo mater quatuor Ventorum,
 Luciferi aliorumque Astrorum, 382; e Tithono mater
 Memnonis et Emathionis, 984, e Cephalo Phaëthontis,
 986.

Θ.

Θάληα, Thalia, Musarum una, 77.

Θαλίη, una Gratiarum, ἐρατεινή, 909.
Θάμυρις, vates, in campo Dotio oculorum lumine priva-
 tus, XLVII.
Θάνατος (Mors), Noctis f., 212, 758; frater Somni, 756,
 quocum in Tartaro habitat, 759; describitur 764 seqq.
Θάσος, ἡ, insula, CLXXXIV.
Θαύμας, αὐτός, Ponti Tellurisque f., 237; Electram uxorem
 ducit, 265; ex ea pater Iridis (cf. 780) et Harpyiarum,
 266 seqq.
Θείη, Thea, Cœli ac Telluris filia, 135; ex Hyperione ma-
 ter Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
Θέμις, ἰδος, αἰδοίη, 16; Cœli Tellurisque filia, 135; Jovis
 secunda uxor, Horarum et Parcarum ex eo mater, λι-
 παρῇ, 901 seqq.; ex eodem mater Virginis, astri, XI.
Θεμιστονόη, Ceycis filia, Cycni uxor, κυανώπις, S. 356.
Θεμιστώ, οὐς, una Nereidum, 261.
Θεσσαλία. Ibi Deucalionis posteritas regnabat, XXIV.
Θέτις, ἰδος, una Nereidum, 244, 1003; Achillis mater e
 Peleo, θεὰ ἀργυρόπεζα, 1006; filios e Peleo sibi natos in-
 terficit, solo Achille servato, II.
Θηβαγενής, ἑός, adj. Thebis natus, Herculis epitheton, 530.
Θῆβαι, αἱ et ἡ Θῆβη, Thebæ, urbs Bæotiae, cujus mœnia a
 Zetho et Amphione ædificata, CCIV; Neptuni præsidio
 fruitur, S. 105; ibi Amphitryo habitabat relicta Tiryn-
 the, S. 3, 13, 80; bellum ibi Thebanum (τῶν septem
 contra Thebas), O. 162.
Θῆβη, ἡ, 978, εὐστέφανος; O. 161, ἐπτάπυλος; S. 49, 80
 εὐστέφανος, 105. Vid. Θῆβαι.
Θηρώ, οὐς, filia Phylantis et Lipephiles, Chæronis mater
 ex Apolline, LIV.
Θησεύς, ἑως, Aegæi f., unus e principibus Lapitharum,
 S. 182; Aegles amore captus Ariadnen deserit, LXXXV,
 LXXXIV; Hippen et Aeglen uxores ducit, LXXXVI.
Θόας, ὁ, gen. Θόα, LXXVI.
Θόη, 1) una Nereidum, 245; 2) Oceanitidum una, 354
 Θρηῖκιος, adj. Thracius; Θρηῖκιος Βορέας, O. 553.
Θρήκη, Thracia, ἱπποτρόφος, O. 507.
Θρονίη, Arabi mater e Mercurio, XXXII.
Θυία, Deucalionis filia, mater Magnetis ac Macedonis et
 Jove, XXVI.

I.

Ἰάνειρα, una Oceanitidum, 356.
Ἰάνθη, una Oceanitidum, 349.
Ἰαπετιονίδης, Japeti f., Prometheus, 528, 614; πάντων
 ἐριδείκετος ἀνάκτων, 543; πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς, 559;
 O. 54. Vid. Προμηθεύς.
Ἰαπετός, 19; Cœli ac Telluris f., 134; Clymenes maritus,
 507; ex ea pater Atlantis, Menœti, Promethei (cf. 565;
 O. 50), Epimethei, 509 seqq.
Ἰάσιος, e Cerere Pluti pater, ἦρας, 970.
Ἰαωλκός et **Ἰωλκός**, ἡ, urbs Magnesiae, κλειτή, S. 380,
 474; quo Jaso e Colchide rediit, 997.
Ἰδαῖος, adj. Vid. Δάκτυλοι.
Ἰδὴ, Troadis mons, in quo Anchises cum Venere concu-
 buit, πολύπτυχος, ὠλήεσσα, 1010.
Ἰδυία, Oceanitidum una, 352, 959; Aetæ uxor, καλλιπά-
 ρηος, 960, et ex eo mater Medæ, 961.
Ἰήσων, ὄνος, Jaso, Aesonis et Polymelæ f. CLXXXI; a
 Chirone educatus, LXXXIII, Medei pater e Medea, quam
 Jolcum e Colchide trajectam duxerat uxorem, 992 —
 1001; ποιμὴν λαῶν, 1000.
Ἰάεως, ἦος, Oileus, Ajacis minoris pater. Nominis deriva-
 tio XLVIII.
Ἰμερος (Desiderium) cum Gratiis prope Musas habitat, 64;
 Venerem comitatur, 201.
Ἰναχος, Mycenæ pater, CVII.
Ἰνώ, οὐς, Cadmi et Harmoniæ filia, 976.

Ἰόλαος, Iphiclis f., S. 89, 111; Herculis auriga, S. 77, 118; cum Hercule Cycnum occisum spoliis exuit, S. 467; Herculem adjuvat in vincenda hydra Lernæa, 317. Epitheta: ἀρηίφιλος, 317; ἀμώμητος, S. 102; διόγνητος, S. 340; ἥρων, S. 78; κρατερὸς, S. 77, 323; κυδάλιμος, S. 74, 467.

Ἰόλεια, Euryti et Antiopes filia, ξανθή, XLV.

Ἰοφώσση, Æetæ filia, quatuor filiorum mater e Phrixo, LXII.

Ἰππη, Thesei uxor, LXXXVI.

Ἰπποβόη, una Nereidum, ἐρόεσσα, 251.

Ἰππονόη, Nereidum una, βοδόπηχυς, 251.

Ἰππόνους, pater Peribœæ, LXXXVIII.

Ἰππόστρατος, Phyceti f., Amaryncei nepos, princeps Epeorum, Peribœam compressit, ὄζος Ἄρηος, LXXXVIII.

Ἰππότης, ου, Phylantis et Lipephiles f. LIV.

Ἰππου κρίνη, Hippocrene fons in Helicone monte, 6.

Ἰππώ, οὐς, una Oceanitidum, 351.

Ἰρις, ἰδος, ἰν, Thaumantis et Electræ filia, ὠκεῖα, 266, 780; interdum a Jove ad Tartarum mittitur Stygis aquam (θεῶν μέγαν ὄρκον) petitura, πόδας ὠκεῖα, 780, 784.

Ἰστία, Vesta, Rheæ et Saturni filia, 454.

Ἰστρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., καλλιρέεθος, 339.

Ἰσχυς, Elati f., Coronidem uxorem duxit, LXXXVII.

Ἰσιγένεια quæ fuerat, dein Hecate facta est, CV.

Ἰφικλείδης, Iphiclis f., Iolaus, S. 111.

Ἰφικλής, ἥος, Amphitryonis et Alcmenes f., S. 47, seqq., 56.

Ἰφικλος, Phylaci et Clymenes f., celeritate insignis, CLXII.; plura de eo ejusque bobus CXVI.

Ἰφιμέδεια, Aloëi uxor, Aloidarum mater e Neptuno, LX.

Ἰφίτος, Euryti et Antiopes f., ὄζος Ἄρηος, XLV.

Ἰώ, οὐς, Pirenis filia, a Jove compressa, dein in vaccam commutata, V.

Ἰωλκός, ἡ, 997; vid. Ἰαωλκός.

K.

Καδμείος, adj. Cadmeus. Καδμείη Σεμέλη, 940; οἱ Καδμείοι, Thebani, 326; φερεσσακέες, S. 13.

Καδμηΐς, adj. fem. Καδμηΐς γαίη Thebæ cognominantur O. 162.

Κάδμος, Harmoniæ maritus, ὑπέρθυμος, 937; ex ea pater Ixus, Semeles, Agaves, Autonoes, Polydori, 975 seqq.

Κάϊκος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., ἐυρρείτης, 343.

Καινεύς, ἑως, unus e Lapitharum principibus, S. 179.

Καλλιόπη, Musarum una, quæ προζερεστάτη ἐστὶν ἀπασιών, 79.

Καλλιρόη, una Oceanitidum, 288, 351, 979; e Chrysaore mater Geryonis, 287 seqq., 979 seqq., et Echidnæ, 295.

Καλλιστώ, οὐς, vid. Ἐλίχη.

Καλύκη, Endymionis mater ex Aethlio, CXLIV.

Καλυψώ, οὐς, una Oceanitidum, ἱμερόεσσα, 359; Nausithoi et Nausinói mater ex Ulixæ, δία θεῶν, 1017.

Κάλχας, αντος, vates, a Mopso vaticinandi arte victus, præ mærore diem obiit, CXVII.

Κασσιόπεια, Phinei mater e Phœnice, LVIII.

Κάστωρ, ορος, Jovis filius XXXVI.

Κατουδαῖοι, οἱ, qui Troglodytæ alibi vocantur, CXIV.

Κένταυροι, οἱ, LXXXII; cum Lapithis pugnautes in Herculis clypeo representati, S. 184 seqq.

Κέρβερος, Orci canis, Typhaonis et Echidnæ f., 310 seqq., ubi describitur.

Κερκίς, ἰδος, Oceanitidum una, φὺν ἔρατῃ, 355.

Κέφαλος, ex Aurora pater Phaethontis, 986.

Κῆρ, ἡρὸς, ἡ, Noctis filia, μελαινα, 221; in Herculis scuto

representata, S. 156 seqq.; præterea in plur. num. ἀὶ Κῆρες, deæ fatales, (a Parcis diversæ,) filia Noctis, νηλεόποιοι, 217 seqq.; quales in Herculis scuto representatæ fuerint, S. 249 seqq.

Κητώ, οὐς, Ponti ac Telluris filia, καλλιπάρης, 238; e Phorcō mater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.

Κῆϋξ, ὕκος, Trachiniorum rex, Themistionoes pater, ad quem Hercules proficiscitur, ἀναξ, S. 354 seqq.; Cycnum, generum suum, ab Herculo interfectum sepelit, S. 472, seqq.; φίλος μακάρεσσι θεοῖσι, S. 476. Κῆϋκος γάμος (Ceycis nuptiæ), carmen Hesiodæum, memoretur CLXXXII.

Κηφισός, Fluvius, Eteocli pater, CXLIII; de ejus cursu, CXLII.

Κίρκη, Solis et Perseidis filia, Æetæ regis soror, 957, 1011; ex Ulixæ mater Agrii, Latini, Telegoni, 1011 seqq.; Solis curru ad insulam Tyrrhenici maris vecta, CCII.

Κίρρα, Phocidis urbs, CXXXV.

Κλάρος, ἡ, Ioniæ oppidum, CXVII.

Κλαυδάτος, IX, κεδάλιμος.

Κλέεια, Hyadum una, εὐστέφανος, LXVII.

Κλειώ, οὐς, Clio Musa, 77.

Κλεόλλα, Diantis filia, mater Atridarum e Plisthene, Atræi filio, LXXVII.

Κλόμενος, Orchomeni f., CXC.

Κλυμένη, 1) Minyæ filia ex Euryanasse, mater Iphicli e Phylaco, Phaethontis e Sole, CLXII. 2) una Oceanitidum, 351, 507; ex Japeto marito mater Atlantis, Menœtii, Promethei, Epimethei, 507 seqq.

Κλυμένης, Solis f., pater Phaethontis e Merope, CIV.

Κλυτή, Oceanitidum una, 352.

Κλυτίος, Euryti et Antiopes f., XLV.

Κλωθώ, οὐς, Parcarum una, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Κοῖος, Cœli et Telluris f., 134; pater Latonæ et Asterios e Phœbe, 404 seqq.

Κορωνίς, ἰδος, ἰν, Phlegiæ filia, quam Ischys uxorem duxit, LXXXVII; Hyadum una, LXVII.

Κόττος, Cœli ac Telluris f. centimanus, 147 seqq., 618, 653, 714, 734, 817. Vid. Ὀβριάρως.

Κουρήτες, οἱ, e quinque filiabus Hecatæi filiaque Phoronei nati, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες, XCI; contra Ætolos ab Apolline adjuti, CXI.

Κράτος, εος, τὸ (Robur), e Pallante et Styge natum, 385; cum Βίῃ (Vi) apud Jovem habitat, 386 seqq., 401 seqq.

Κρείων, οντος, Thebanorum rex, Henioches maritus, S. 83.

Κρηθεύς, ἑως, Æoli f., XXIII.

Κρῆς, τὸς, ὁ, Cretensis, XXXVII; οἱ Κρήτες, Cretenses, quorum rex Asterio, CXLIX.

Κρήτη, insula, ubi Lyctos urbs, 477; ibi Jupiter natus et educatus, 480, εὐρείη; ibi Jasius cum Cerere concubuit, 971; huc Jupiter Europen duxit, CXLIIX; huc Orio venit, XLIII; ibi Idæi Dactyli ferrum temperarunt, CLV; hujus in vicinitate Ogyia insula sita, CCIII.

Κρίας, Cœli et Telluris f., 134; ex Eurybia pater Astræi, Pallantis, Persæ, 375 seqq.

Κρονίδης, εω, Saturni f., Jupiter, 53, 412, 423, 450, 572, 624; O. 18 (ὠψίζυγος), 71, 138, 158, 168, 239, 247; XXV.

Κρονίων, ωνος, Saturni f., Jupiter, 4, 534, 949; O. 242, 259, 276; CXXXVII; ἀναξ, O. 69; μελαινετής, S. 53; θεῶν σιμάντωρ πάντων, S. 56; ὑπερμενής, 534.

Κρόνος, Saturnus, Cœli ac Telluris f., 137; ultionem a

patre petendam in se recipit, 168 seqq.; falce, quam mater ei dederat, 145, patris genitalia resecat, 178 seqq.; ex Rhea pater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; filios devorat, 459, devoratos revomit, 495; in Tartaro a Titanibus circumdatus, 851; aureo ævo Deorum rex erat, O. 111; heroum mortuorum in μακάρων νήσοις degentium rex, O. 169. Epitheta: ἀγκυλομήτης, 19, 137, 473, 495; βασιλεύς, 476; μέγας, 459, 495. Præterea obviis 73, 395, 625, 630, 634, 648, 660, 668.

Κρόταλος, ab CEnomao occisus, CX.

Κυανοχαΐτης, ου, nomen proprium Neptuni, 278.

Κυθαλιών, ωνος, Orioni cæco itineris dux a Vulcano datus, XLIII.

Κυδοιμός (Turba belli), in Herculis scuto representatus, S. 156.

Κυθήρεια, Venus unde appellata sit, 198; εὐστέφανος, 196, 1008; 934.

Κύθηρα, τὰ, insula, 192, 198.

Κύκλωπες, οἱ, Telluris et Cæli filii tres, Brontes, Steropes, Arges, 139 seqq.; eorum descriptio nominisque derivatio, 142 seqq.; Jovi fulmen fabricati sunt, 141, 502 seqq.; a Saturno sub terra victos Jupiter liberat, 501 seqq.; ab Apolline occisi, XXXIII.

Κύκνος, 1) Martis f., μεγάλυμος, S. 57; maritus Themistoës, filia Ceycis, S. 356; ejus cum Hercule certamen, S. 368 — 423; ab Hercule interfectus, S. 57, 416 seqq., ac spoliis privatus, S. 467; a Ceyce socero sepultus, S. 472 seqq.; ἀμύμων, S. 65; εὐμμελής, S. 368; ἱππόδαμος, S. 346; præterea obviis S. 329, 331, 350, 413; unde nomen traxerit, CLXXXIX. 2) Liguriæ rex, Phaëthonti propinquus, in cygnum conversus, CIV.

Κυματολήγη, una Nereidum, 253.

Κύμη, Æolidis urbs, qua relicta pater Hesiodi in Bœotiam trajecit, Αἰολίς, O. 636.

Κυμοδόκη, una Nereidum, 252.

Κυμοθήη, una Nereidum, 245.

Κυμοπόλεια, Neptuni filia, uxor Briarei, 819.

Κυμώ, οὐς, Nereidum una, 255.

Κυπρογενής, ἑος, ἡ, Venus unde vocata sit, 199. Conf. Κύπρος.

Κύπρος, ἡ, insula, ubi Venus nata, περίβρυτος, 193; πολύκλυστος, 199.

Κύπρις, ἰδος, Cypria, i. e. Venus, V.

Κυρήνη, Aristæi mater ex Apolline, LXX; ad Peneum fluvium habitabat, καλή, LII.

Κυτίστωρος, Phrixi f. ex Iophosse, LXII.

Κυχρείδης, draco, cujus historia CCI.

Κυχρεΐς, ἑως, qui Cychriden draconem nutrit, CCI.

Α.

Αάδων, ωνος, 1) draco Typhaone natus, CXLVII. 2) Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 344.

Ααμπετίη, Heliadum una, CIV.

Ααομέδεια, Nereidum una, 257.

Ααπίθαι, άων, οἱ, quorum cum Centauris certamen in Herculis clypeo representatum, S. 177 seqq., αἰχμηταί. Αατίνας, Ulixis et Circes f., ἀμύμων, κρατερός, 1013, Tyrrhenorum rex, 1016.

Αάχεσις, ἡ, una Parcarum, 218, 905; in Herculis scuto representata, S. 258.

Ααιαγόρη, una Nereidum, 257.

Αεικεφίλη, Iolai filia, Phylantis uxor, Hippotæ ac Theus mater, LIV.

Αελεγες, οἱ, quorum rex Locrus, XXV. Deucalion olim a Jove dati, *ibid.*

Αερναῖος, adj. 314, vid. Ἴδρη.

Αήδη, ἡ, Oblivio, Eridis filia, 227.

Αἴμνος, ἡ, insula. Huc Orio in itinere suo venit, XLIII.

Αθηναίων μῆν, mensis, (Γαμηλιῶν Atheniensium, qui Januario nostro fere respondet), O. 504.

Αητοῖδης, 1) Latonæ filius, Apollo, S. 479. 2) Latonæ nepos, Æsculapius, XXXIV.

Αητώ, οὐς, 19; Phæbes et Cæi filia, κυανόπεπλος, 406; ex Jove mater Apollinis, 918, LXXXVII, CLXVIII, et Dianæ, 918; quo die Apollinem pepererit, O. 771.

Αἰθύη, Africæ pars. Huc Argonautas venisse, LIV.

Αίγυες, οἱ, populus, CXXXII.

Αιλαίη, Phocidis oppidum, CXLI, Αιλαίηθεν

Αιμός, δ, (Fames) Eridis filius, 227. O. 299, 302.

Αἶνος, vates, Urania f., de quo XCIV, XCV.

Αόγοι ψευδείς (Mendacia), Eridis filii, 229.

Αοκροί, οἱ, Amphitryone duce Taphiis et Telebois bellum inferunt, ἀγχέμαχοι, S. 25.

Αοκρός, Lelegum rex, XXV.

Αυγκεύς, ἦρος, inter majores Herculis erat. Hinc Αυγκῆος γενεή τηλεκλειτοῖο Hercules et Iolaus a Minerva appellatur, S. 327.

Αυκάων, ονος, Pelasgi f., ἀντίθεος, XCVIII; rex Arcadum, pater Helices s. Callistus, XCIX; pater Pallantis, CXCVIII.

Αυκομήδης, εος, Cretensis, XXXVII.

Αύκτος, ἡ, urbs Cretæ, quo Rhea Jovem paritura profecta est, 477, 482.

Αυσιάνασσα, una Nereidum, 258.

Μ.

Μάγνης, ἦτος, Jovis et Thyia f., XXVI.

Μαΐανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 339.

Μαΐη, Maja, Atlantis filia, Mercurii mater ex Jove, 938.

Μακηδών, όνος, Jovis ac Thyia f., ἱπποχάρμης, XXVI.

Μακροκέφαλοι (Capitones), populus, XLII.

Μαντώ, οὐς, Tiresia filia, mater Mopsi, CXVII.

Μάρης, δ, CXXII.

Μάρων, ωνος, CEnopionis filias, XXXVIII.

Μάχαι, αἱ, Pugnae, Eridis filia, 228.

Μαγών, ονος, Æsculapii et Xanthes f., CLXXIX.

Μέγαρα, τὰ, Megaridis urbs, σκιοέντα (umbrosa) ab Hesiodo cognominata, CXCII.

Μέδουσα, trium Gorgonum una, 276, mortalis, 277; a Neptuno compressa 278; ejus capite amputato Chrysaor et Pegasus prosiluerunt, 280 seqq.; ejus caput Perseus portat in Herculis scuto representatus, S. 223.

Μελάμπους, οδος, cujus historia CXVI.

Μέλας, ανος, Phrixi et Iophossæ f., LXII.

Μελέαγρος, ab Apolline interfectus, CXI.

Μελίαι Νύμφαι, quas Tellus peperit e guttis cruentis genitalium Cæli a Saturno resectorum, 187.

Μελίβοια, urbs Thessaliae, XCVI.

Μελίτη, 1) Nereidum una, χαρίεσσα, 246. 2) Myrmecis filia, CLXXV.

Μελπομένη, Musarum una, 77.

Μένμων, ονος, Æthiopum rex, Tithoni et Auroræ f., χαλκοκορυστής, 984.

Μενέλαος, Plisthenis et Cleollæ f., LXVII; vid. Ἀτρεΐδαι.

Μενεστῶ, οὐς, una Oceanitidum, 357.

Μενίππη, Nereidum una, δίκη, 260.

Μενοίτιος, 1) Japeti et Clymenes f., ὑπερκύδας, 510; Jovis fulmine in Erebum dejectus, ὕδριστής, 514 seqq. 2) Patrocli pater, frater Pelei, Achillis patruus, CLXXXVIII.

Μερόπη, 1) CEnopionis filia, ab Orione compressa,

XLIII; 2) Oceanitis, Phaethontis mater e Clymene, CIV; 2) una Heliadum, *ibid*.
 Μηδεία, Ætææ regis et Idyiaë filia, εὐσφυρος, 901, 992; Medei mater ex Jasone, 1000, qui eam e Colchide Iolcum trajectam, 994, 998, uxorem duxerat, 1000.
 Μήδειος, Jasonis et Medeaë f., a Chirone educatus, 1001.
 Μηκιονίκη, Euphemi mater e Neptuno, L.
 Μυκῶν, i. e. Sicyon, Peloponnesi urbs. Ibi Deos cum hominibus certasse, 536.
 Μηλόδοσις, ἡ, Oceanitidum una, 354.
 Μῆτις, ἰδος, iv, una Oceanitidum, 358; Jovis prima uxor, quæ Minervam paritura ab eo devoratur, 886 seqq.
 Μίμας, αὐτος, Centaurus, μεταγχαίτης, S. 186.
 Μινύειος, adj. Ὀρχομενός Μινύειος, Orchomenus Minyarum, LIII.
 Μινύας, ου, Neptuni f., pater Clymenes ex Euryanasse, CLXII.
 Μίνως, ωος, Jovis et Europes f., CXLIX; pater Ariadnes, 948; Brylles pater, XLIII; βασιλεύτατος ab Hesiodo cognominatus, LXXXIV.
 Μνημοσύνη, Cœli Tellurisque filia, 135; Musarum e Jove mater, 54, 915, καλλίκομος.
 Μοῖραι, αἱ, Parcaë, Clotho, Lachesis, Atropos, Noctis filiaë, 217; Jovis ac Themidis filiaë, 904; in Herculis scuto representataë, S. 258 seqq. LXVI.
 Μόλυρος, Arisbantis f., ab Hyetto occisus, LIII.
 Μόρος (Fatum), Noctis filius, στυγερός, 211.
 Μοῦσαι, αἱ, Jovis filiaë e Mnemosyne, in Pieria nataë, 53 — 61, 916; Musæ canuntur, i — 103; invocantur, 104 — 115, 1022; O. 1 seqq.; earum nomina enumerantur, 77 seqq.; Hesiodum canere docent ac jubent, 22 — 35, O. 662; tripus ab Hesiodo eis dedicatus, O. 658; in Herculis scuto representataë, S. 206.
 Epitheta: Ἑλικωνιάδες, 1; O. 658; ἡδέιπεται, 1021; Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, 75, 114; Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 25, 52, 966, 1022; Πιερίδες, S. 206; τέκνα Διὸς, 104; χρυσάμπυκες, 916. Memorantur prætereundo 36, 93, 94, 96, 100; CL.
 Μύθος, vates, Amyci, S. 181, et Mantus f., Calchanthem vaticinandi arte vicit, CXVIII; inter principes Lapitharum numeratur S. 181.
 Μυκήνη, Inachi filia, Arestoris uxor, qui Mycenæ urbi nomen dedit, CVII.
 Μύρμηξ, ηκος, Melites pater, CLXXV.
 Μυρμιδόνες, οἱ, e formicis a Jove facti atque Æaco dati, qui primi naves extruxerunt, LXIV; Μυρμιδόνων πόλις, Hellas, Phthiotidis urbs, S. 380, 474.
 Μῶμος, Noctis filius, 214.

N.

Ναῖς, ἰδος, Najas. Najadum una Chironi nupsit, CII; de Najadum ætate longissima CIII.
 Ναυβολίης, αο, Nauboli f., Pylo, XLV.
 Ναυσίθοος, Ulixis et Calypsus f., 1017.
 Ναυσίνοος, Ulixis et Calypsus f., 1018.
 Νείκεα, τὰ, Jurgia, Eridis liberi, 229.
 Νεῖλος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 338.
 Νεμεαῖος λέων, leo Nemeus, Othri ex Echidna f., 327, a Junone nutritus, 328 seqq., ab Hercule interfectus, 332.
 Νεμείη, Argolidis regio, a leone Nemeo vexata, 329 seqq.; ibi Tretus mons, 331.
 Νέμεσις, ἡ, Noctis filia, 223; terra relicta cum Pietate ad cælum fugit, O. 197 seqq.
 Νέσσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 341.
 Νέστωρ, ορος, Nelei f., apud Gerenos educatus, inter-

fectis ab Hercule fratribus, solus servatus, XXX, XXXI, Γερήνιος ἱππότα; pater Polycastes, C.
 Νηληιάδης, αο, Nelei f., Nestor, C.
 Νηλεὺς, ἦος, Pyli rex, cujus filii ab Hercule interfecti extra Nestorem, XXX, XXXI, ταλασίφρων.
 Νημερτής, ἑός, ἡ, una Nereidum, 262.
 Νηρεὺς, ἦος, Ponti filius maximus natus, ἀψευδής, ἀληθής, 233 seqq.; quinquaginta filiarum (Nereidum) pater e Doride, 240 seqq.; ἄλιος γέρων, 1003.
 Νησαίη, Nereidum una, 249.
 Νησῶ, οὖς, Nereidum una, 261.
 Νίκη, Pallantis et Stygis filia, καλλίσφυρος, 384.
 Νικήππη, Pelopis filia, CCVII.
 Νικόστρατος, XCIII, ὄζος Ἄρρος.
 Νιόβη, cujus decem filios totidemque filias fuisse, XLIV; undeviginti ejus liberos fuisse, *ibid*.
 Νύμφαι οὐρεῖαι, Nymphæ montanæ, Oreades, 130; e quinque filiabus Hecataë filiaque Phoronei nataë, XCI.
 Νύξ, κτὸς, Nox, 176, Chaus filia, Erebi soror, 123; ex Erebo Ætheris et Diei mater, 124; nullo ex viro mater Fati, Κηρὸς, Mortis Somnique (758), Somniorum, Momī, Ὀϊζύος, Esperidum, Parcarum, Nemesis, Fraudis, Φιλότητος, Senectutis, Eridis, 211 — 225; Nox et Dies alternis in Tartarum intrant et inde redeunt, 747 seqq., ἡλα Somnum secum ducens, 757.
 Epitheta: ἐρεβενή, 213; μέλαινα, 20, 123; ὀλεή, 224, 757.

Ξ.

Ξάνθη, una Oceanitidum, 356; Machaonis mater ex Æsculapio, CLXXIX.
 Ξοῦβος, Hellenis filius, XXIII.

O.

Ὁδριάρεως (Βριάρεως, 817), Briareus, Cœli Tellurisque f., 147 seqq.; Cymopoliam, Neptuni filiam, uxorem duxit, 817 seqq. Briareus Cottusque et Gyas, tres fratres centimani (Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα, 644), a patre sub terram detrusi et in vincula conjuncti, 617 seqq., a Jove liberati, ut Diis contra Titanes opem ferrent, 624 seqq., 639 seqq., ubi eorum descriptio; pugnant adversus Titanes, 714 seqq., quos victos in Tartarum detrudunt, 717 seqq., ubi et ipsi habitabant, φύλακες πιστοὶ Διὸς, 734; Διὸς κλειτοὶ ἐπικουροὶ, 815 seqq.
 Ὄθρυς, υος, mons Thessaliæ, in quo stantes Titanes cum Diis pugnant, 632, ὕψηλή.
 Οἶδαλος, pater Pirenes, CVI.
 Οἰδιπόδης, αο, Cœdipi f., Eteocles, O. 163.
 Ὀϊζύς, ἡ, Calamitas, Noctis filia, ἀλγινόεσσα, 214.
 Οἰνόμαος, Marmacem, Alcahoum, Euryalum, alios interficit, CX.
 Οἰνοπίων, ωνος, Chiorum rex, Bacchi f., Maronis pater, XXXVIII, et Meropes, XLIII; Orione excæcato vindictam evitaturus sub terra absconditur, *ibid*.
 Οἰνέως, ἑως, rex, ad quem Periboea missa est, LXXXVIII.
 Ὀλμειδς, Bæotiaë amnis, 6.
 Ὀλυμπιάδες, αἱ, Olympiæ, Musarum epitheton, 25, 52, 966, 1022; de Deabus, LIV.
 Ὀλύμπιος, Jovis epitheton, 529, 884, O. 87; Jovis nomen proprium, 390 (ἀστεροπητής), O. 474, CLXIII.
 Ὀλύμπια δώματα, Deorum sedes, 75, 114, 783, 804, 963, O. 81, 110, 127.
 Ὀλύμπος et Οὔλυμπος, Thessaliæ mons, Deorum sedes, ἀγνός, S. 203; μακρὸς, 391, 680, S. 466; μέγας, 842; νιφόεις, 42, 62, 118, 794; πολύπτυχος, 113; præterea sine epitheto, 37, 51, 68, 101, 408, 689; O. 139, 197, 257; XXVI.

Ῥαυλος, Tumultus, in Herculis clypeo representatus, S. 155.
 Ῥαμος, cum Hesiodo in Delo insula Apollinem cecinit, CLXXVIII.
 Ῥοινοί, oi (Somnia), Noctis filii, 212.
 Ῥοιός, ἑως, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Ῥοβρος, Geryonis canis, Typhaonis et Echidnae f., 309; pater Sphingis et leonis Nemei ex Echidna, 325; ab Hercule interfectus, 293.
 Ῥοκος, Deus qui perjuros punit, Eridis f., 231, O. 804; O. 219.
 Ῥορυγία, insula parva, ante Syracusas sita, CXXXVI.
 Ῥορυμενός, ὁ, pater Aspledonis, Clomeni, Amphidoci, CXC.
 Ῥορυμενός, ἡ, Minyarum urbs (Μινύειος) in Boeotia, LIII, Cephalisso adiacens, ubi Gratiae colebantur, CXLII, CXLIII.
 Ῥόλυμπος, 397, Ῥόλυμπόνδε; 633; 855; 953, νιφόεις; S. 30; S. 471, μέγας; XXXIV. Vid. Ῥόλυμπος.
 Ῥορνιίδης, Urani f., Saturnus, ἀναξ, 486; oi Ῥορνιίδαι, Cyclopes, 502.
 Ῥορνίη, 1) una Musarum, 78, mater Lini, XCIV. 2) Oceanitidum una, θεοειδής, 350.
 Ῥορνίωνες, oi, Urani (Caeli) filii ac nepotes, ἀγαυοί, 461; de Diis, 919, 939.
 Ῥορνός, Caelus, 147, 159, 421, 644; εὐρύς, 45; μέγας, 176, 208; ἀστερόεις, 106, 127, 463, 470, 891; Teluris f., 126 seqq.; ex ea pater multorum liberorum, 133 — 153; filios sub terra condit, 154 seqq.; ejus genitalia a Saturno resecta, 178, seqq. Vid. porro in Γαῖα, Ἀφροδίτη.
 Ῥορεα, τὰ (Montes), e Tellure nata, μακρὰ, 129.
 Ῥορειος, Centaurus, S. 186.

Π.

Παγασαῖος, epitheton Apollinis, quia Pegasis templum habuit, S. 70.
 Παιῶν, ὤνος, Deorum medicus. Eum ab Apolline dif-
 ferre, CI.
 Παλιώεις, ἡ, Repulsio (hostium persequentium) in scuto
 Herculis representata, S. 154.
 Παλλάντιον, Arcadiae urbs, quae a Pallante nomen traxit,
 CXCVIII.
 Παλλάς, ἄλος, ἡ, Minervae nomen. Παλλάς Ἀθήνη, 577,
 O. 77; Παλλάς Ἀθηναίη, κόρη Διός, S. 126.
 Πάλλας, αντος, ὁ, 1) Cui et Eurybiae f., 376. 2) Lycao-
 nis f., qui Pallatio urbi nomen dedit, CXCVIII.
 Πανδονίς χελιδών, hirundo, O. 568, ὀρθρογόη.
 Πανδώρα, quomodo Jovis jussu a Vulcano ficta, a multis
 Diis Deabusque exornata, cur hoc nomine appellata
 fuerit, O. 60 — 82; col. 570 — 589; ejus historia, O.
 83 — 105; Graeci mater ex Jove, XX, Deucalionis e
 Prometheo, XXI.
 Πανέλληνες, oi, O. 528; ita universos Graecos ab He-
 siodo vocatos fuisse, CLXXXIV.
 Πανόπεια, una Nereidum, 250.
 Πανοπηίς, ἴδος, Panopei nata, Ἀγλή, LXXXV.
 Πανοπία, ἴδος (alibi Πανοπέως), Phocidis urbs, Cephalisso
 adiacens, CXLII.
 Παρθίων, ονος, pater Alcathei, CX.
 Παρθένιος, Fluvius, Oceani et Tethyos f., 344.
 Παρνησίος, Parnassus, Boeotiae mons, 499.
 Πασιθέη, una Nereidum, 247.
 Πασιθή, Oceanitidum una, 352.
 Πάτροκλος, f. Menœtii, fratris Pelei, Achillis frater pa-
 truelis, CLXXXVIII.

Πειθώ, οὗς, 1) Suada, quomodo Pandoram exornaverit,
 O. 73. 2) Oceanitidum una, 349.
 Πειρίβοος, Ἀεπύτι f., CLXXVI; inter principes Lapitha-
 rum, S. 179.
 Πειρήν, ἦνος, Ius pater, V.
 Πειρήνη, Cebali filia, CVI.
 Πείρος, ὁ, Achajae fluvius, CLVI.
 Πελασγός, Lycaonis pater, XCVIII, quem αὐτόχθονα
 fuisse Hesiodus dixit, XCVII.
 Πελασγοί, oi, populus, qui Dodonam incolebat, CXXXIV.
 Πελειάδες, αἱ, Plejades, X. Vid. Πληιάδες.
 Πελίας, rex, Jasoni labores difficiles imperavit, ὑβριστής
 καὶ ἀτάσθαλος, κ. τ. λ. 996.
 Πελοπόννησος, ἡ, Hesiodo nota, CXL.
 Πέλοψ, οπος, pater Nicippes, CCVII.
 Πελωρίς, ἴδος, promontorium, ab Orione conditum,
 CLXXVIII.
 Περιβοία, Hipponoi filia, ab Hippostrato compressa, ad
 Cneum missa, qui eam interficeret, LXXXVIII.
 Περιήρης, οὗς, Ἐολί f., ὑπέρθυμος, XXIII; Halirrhothii
 pater, XCII.
 Περικλύμενος, Nelei f., qui in omnium animalium spe-
 ciem se convertere potuit, ab Hercule interfectus,
 XXX.
 Περιμήδης, εος, Centaurus, Πευκείδης, S. 187.
 Περιμυσός, Boeotiae amnis, 5.
 Περσέπολις, εως, ὁ, Telemachi et Polycastes f., C.
 Περσεύς, Danaes f., qualis in Herculis clypeo represen-
 tatus fuerit, ἱππότα, S. 214 — 229.
 Περσεφονείη et Περσεφώνη, Proserpina, Jovis et Cereris
 filia, quam Pluto rapuit, 913; cum Plutone in Tar-
 taro habitat, ἐπαινή, 768, 774.
 Περσεφώνη, 913, vid. Περσεφονείη.
 Πέρσης, 1) Cui et Eurybiae f., 377; Asteriae maritus,
 409; ex ea pater Hecates, 411. 2) Hesiodi frater, ad
 quem carmen Operum et Dierum scriptum, O. 10,
 27, 213, 274, 286, 299, 397 (νήπιος), 611, 633 (μέγα
 νήπιος), 641.
 Περσηίς, ἴδος, una Oceanitidum, 356, 957; e Sole mater
 Circes et Aetæ regis, 957.
 Πετραίη, Oceanitidum una, ἐρώεσσα, 357.
 Πετραῖος, Centaurus, S. 185.
 Πευκείδαι, oi, Perimedes et Dryalus, Centauri, S. 187.
 Περρηδών, οὗς, Graearum altera, εὐπεπλος, 273.
 Πήγασος ἵππος, Medusæ capite amputato prosiluit, 281;
 nominis derivatio, 282; terra relicta ad cælum vola-
 vit, ubi tonitru fulmenque Jovi fert, 283 seqq.; cum
 Bellerophonte Chimæram vincit, 325.
 Πηλεὺς, εος, Ἐακί f., XLVI; Achilles pater e Thetide,
 1006; frater Menœtii, Patrocli patruus, CLXXXVIII;
 Thetidem prohibet Achillem interficere, II; de eo et
 Acati uxore historiam ab Hesiodo fuisse narra-
 tam, CXCI.
 Πήλιον, τὸ, mons Thessaliae, αἶψα, LXXXII; in quo
 Jaso a Chirone educatus est, ὕλην, LXXXIII.
 Πηνειός, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 343. LII.
 Πιερίδες, αἱ, Musæ cognominantur, S. 206.
 Πιερίη, Thessaliae regio, ubi Musæ natae, 53; ibi Magnes
 et Macedo habitabant, XXVI. Πιερίηθεν, O. 1.
 Πληιάδες et Πελειάδες, αἱ, Plejades, Atlantis filiae, Ἀτλα-
 γενεές, O. 383; O. 572, 615, 619.
 Πληξάρη, una Oceanitidum, 355.
 Πλούτος, Plutus deus, Cereris et Jasii f., 969 seqq.
 Πλουτώ, οὗς, Oceanitidum una, βοώπις, 355.
 Πολυδεύκης, εος, Pollux, Jovis f., XXXVI; ἀντίθεος,
 XXVI.
 Πολυδώρη, Oceanitidum una, εὐειδής, 354. CXCI.
 Πολύδαρος, Cadmi et Harmoniae f., 978.

Πολυκάστη, Nestoris filia minima natu, Persepolis mater e Telemacho, ἑζώνος, C.
 Πολυκάων, ὄνος, Butæ f., Euechmes maritus, CIX.
 Πολυμήλα, Jasonis mater ex Æsone, CLXXXI.
 Πολύμνια, Musarum una, 78.
 Πολυνείκης, εὐς, CXX.
 Πολυφάτης, ου, de quo CXVI.
 Πόνος, Labor, Eridis f., ἀλγινότης, 226.
 Ποντοπόρεια, una Nereidum, 256.
 Πόντος, Telluris f., 132; pater Nerei, 233; dein e Tellure pater Thaumantis, Phorci, Cetus, Eurybiæ, 237 seqq.
 Ποσειδάων et Ποσειδέων, ὠνος, accus. Ποσειδάω, 15, Neptunus, Rheæ ac Saturni f., 456; pater Cymopolis, 819; Tritonis pater ex Amphitrite, 930, Euphemi e Mecione, L; pater Butæ, CXIII, et Minyæ, CLXII; cum Medusa Gorgone concubuit, 278; Tartari portas ac muros, 732, cum Apolline Thebarum mœnia exstruit, XLVIII; Thebarum præses, S. 105; templum in Peloridis promontorio ei exstructum ab Orione, CLXXVIII; γαίχολος, ἔννοσίγαιος, 15; ἔννοσίχθων, O. 667.
 Ποσειδέων, 732; vid. Ποσειδάων.
 Ποταμοί, οἱ, Fluvii, Oceani et Tethyos filii, 3000 numero, δινήντες, 337, 367 seqq., quorum complures recensentur 338 — 345. 348.
 Πουλυνόμη, Nereidum una, 258.
 Πρίαμος, Hesiodo notus, CLXXV.
 Προϊτίδες, αἱ, Præti filiae, describuntur XXVII, XXVIII; quod Bacchi cultum neglexerant, insania punitæ, XXIX; a Græcis plurimis in matrimonium petitæ, CLXXXIV.
 Προΐωξις, Propulsatio hostium, in Herculis scuto representata, S. 154.
 Πρόλογος, unus e principibus Lapitharum, S. 180.
 Προμηθεύς, ἑως, Japeti et Clymenes f., 510; O. 50; pater Deucallonis e Pandora, Hellenis e Pyrrha, XXI; Epimetheum fratrem præmonet, ne donum a Jove sibi missum accipiat, O. 86; ignem Jovi furatur, 365 seqq.; O. 48 seqq.; qualem dolum Jovi struxerit, Diis hominibusque Sicyone certantibus, 535 — 561, a Jove in vincula coniectus, 521, ejus jecur ab aquila comestum, 523 seqq.; per Herculem liberatus, 526 seqq.
 Epitheta: ἀκάκητα, 614; ἀγκυλομήτης, 546; O. 48; ποικίλος, αἰολόμητις, 511; ἑὺς παῖς Ἰαπετοῖο, 565, O. 50; ποικιλόβουλος, 521; conf. Ἰαπετιονίδης.
 Προνόη, una Nereidum, 261.
 Πρυμνώ, οὖς, Oceanitidum una, 350.
 Πρωτομέδεια, Nereidum una, 249.
 Πρωτώ, οὖς, Nereidis, fortasse duarum Nereidum nomen, 243, 248.
 Πυθώ, οὖς, Phocidis regio, Apollini sacra, ἡγαθή, LXXXVII; ibi lapis a Saturno Jovis loco devoratus et revomitur memoriæ causa a Jove exstructus, 499, ἡγαθή. Πυθώδε, S. 480.
 Πυλάδης, ου, Anaxibiæ f., LXXVII.
 Πύλος, ἡ, Peloponnesi urbs, ubi Neleus ejusque filii regnabant, devastata ab Hercule, XXX; de ea Hercules cum Marte pugnavit, S. 360 seqq.
 Πύλων, ὠνος, Nauboli f., pater Antiopes, XLV.
 Πύρρα, mater Hellenis e Prometheo, XXI.

P.

Ῥαδάμανθος, υὸς, Jovis et Europes f., CXLEX.
 Ῥέη, 467, vid. Πείη.
 Πείη et Ῥέη, Rheæ, Cœli ac Telluris filia, 135; e Saturno mater Vestæ, Cereris, Junonis, Plutonis, Neptuni, Jovis, 453 seqq.; quomodo Jovem a crudelitate Saturni servaverit, 467 seqq.; ῥόχομος, 625, 634.

Ῥήσος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340.
 Ῥόδεια, una Oceanitidum, 351.
 Ῥοῖος, Fluvius; Oceani et Tethyos f., 340.

Σ.

Σαγγάριος, Fluvius, f. Oceani ac Tethyos, μέγας, 344.
 Σαλμωνεύς, Æoli f., ἀδικος, XXIII.
 Σαρπηδών, ὄνος, Jovis et Europes f., CXLIX.
 Σάτυροι, οἱ, e quinque filiabus Hecataei filiaque Phoronei nati, οὐδῖταινοι, ἀμχανοεργοί, XCI.
 Σαώ, οὖς, una Nereidum, 243.
 Σειρῆνες, αἱ, Sirenes, quarum insula ἀνθεμόεσσα, CXXXVII; ventos ab iis deleniri, CXXXVIII.
 Σείριος, ὁ, Sirius, ἀστὴρ, 417; 587; 609; ἀζαλέος, S. 153; S. 397.
 Σελήνη, Luna, Hyperionis ac Theæ filia, 371; λαμπρά, 18, 371.
 Σεμελη, Cadmi et Harmoniæ filia, 976; Bacchi mater ex Jove, Καδμείη, 940.
 Σῆρος, Halirrhothii et Alcyones f., XCII.
 Στεινώ, οὖς, trium Gorgonum una, 276.
 Σικυών, ὠνος, Erechthei f., CLXIX.
 Σιμούς, οὐντος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 342.
 Σίσυφος, Æoli f., αἰολομήτης, XXIII.
 Σκάμανδρος, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., θεῖος, 345.
 Σκύθαι, οἱ, ἱππομολγοί, CXXXII.
 Σκύλλα, Phorbantis et Hecates filia, LXIII.
 Σόλοι, οἱ, disci, carmen Hesiodum, CLXXXVI.
 Σπειώ, οὖς, una Nereidum, 245.
 Στερόπη, Cyclopum unus, 140.
 Στρατονίκη, Euryti mater, XLV.
 Στρυμών, ὄνος, Fluvius, f. Oceani et Tethyos, 339.
 Στιξ, γὸς, Oceanitidum προφερεστάτη ἀπάσεων, 361, et natu maxima, 776; e Pallante mater Zeli et Nices, Crateos et Bies, Ὀκεανοῦ θυγάτηρ, 383 seqq.; quomodo a Jove honorata, ut Deorum jusjurandum esset, 397 seqq., 775 — 806; in Tartaro habitat, δεινὴ, 776; ἀφθιτος Ὀκεανίη, 389; Στυγὸς ἀφθιτον ὕδωρ, 805.
 Συράκουσαι, αἱ, urbs Siciliæ, CXXXVI.
 Σχοινεύς, ἑως, Atalantes pater, LXXIII.

T.

Τάρταρος, ὁ, plur. τὰ Τάρταρα, post Chaos primus exortus, Τάρταρα ἡρόεντα, 119; Typhoei pater e Gæa, 822; ejus variæ descriptiones, 721 — 819; ibi Titanes, 717, 729, 814, Centimani, 734, 814, Nox et Dies, alternis intrantes et exeuntes, 748, Somnus et Mors, 759, Pluto cum Proserpina, 768, Styx, 776, habitant; huc Typhoeus a Jove detrusus, 868. Epitheta: ἡρόεις, 721, 736, 807; εὐρύς, 868; κρυόεις, S. 255.
 Τάριοι, οἱ, cum Telebois Taphi insulæ partisque Acarnaniæ incolæ, quibus Amphitryo bellum intulit, ἄνδρες ἤρωες, S. 19.
 Τειρεσίας, ου, vates, Cadmi f., Mantus pater, CXVII; Jovis Junonisque altercationem de concubitus voluptate dirimit, CXXI; de longissima ejus vita, CXX.
 Τελαμών, ὠνος, Ajacis majoris pater, cujus hospes Hercules fuit, CXV.
 Τελεστώ, οὖς, Oceanitidum una, κροκόπεπλος, 358.
 Τερψιχόρη, una Musarum, 78.
 Τηθύς, υῖος, Cœli et Telluris filia, ἐρατεινὴ, 136; ex Oceano mater Fluviorum, 337, 368, et Oceanitidum, 346, 362, inter quas Helenen etiam fuisse, XXXV.
 Τηλέβοι, ἄων, οἱ, populus, qui Acarnaniam ac Taphum

insulam cum Taphiis incolebat, ab Amphitryone debellatus, ἄνδρες ἥρωες, S. 19.
 Τηλέγονος, Ulixis et Circes f., 1014, Tyrrhenorum rex, 1016.
 Τηλέμαχος, pater Persepolis e Polycaste, C.
 Τιθωνός, ex Aurora pater Memnonis, 784, et Emathionis, 985.
 Τιμάνδρη, Echemi uxor, VIII.
 Τίρυνθος, ἡ, accus. Τίρυνθα, Tiryns, urbs Argolidis, ubi Amphitryo habitabat, priusquam Thebas abiit, εὐκτίμενον πτολίεθρον, S. 81; huc Hercules Geryonis boves egit, Ιερή, 292.
 Τισαρήσιος, e principibus Lapitharum unus, ὄζος Ἄρης, S. 181.
 Τιτῆνες, οἱ, Titanes Caeli filii unde appellati sint, 207; eorum certamen cum Diis (629) et Centimanis, 674 — 717; victi et in Tartarum detrusi, 717 seqq., 814; ἀγχοῖ, 632; θεοὶ, 630, 648, 729; ὑποταρτάριοι, 851; χθόνιοι, 697; præterea obvii 392, 424, 650, 663, 676, 882.
 Τιτωός, Elaræ f., CLXX.
 Τληπόληρ, ὄρος, Ægypti f., CLXXVI.
 Τοξεύς, ἑως, Euryti et Antiopes f., ἀντίθεος, XLV.
 Τρητός, mons Nemeæ, 331.
 Τρηχίς, ἴνος, Thessaliae urbs, ubi Ceyx regnavit, quo Hercules profectus est, S. 353, 355, 469.
 Τριτογένεια, Minervæ nomen, γλαυκῶπις, 895; γλαυκῶπις, δεινὴ, ἐγρεκύδοιμος, κ. τ. λ., 924; ἀγελείη, S. 197.
 Τρίτων, ὠνος, Neptuni et Amphitrites f., εὐρυδής, μέγας, 931 seqq.
 Τροίη, Troja, O. 165; Τροίην ἐς καλλιγύναικα, O. 653.
 Τυνδαρεως, cujus a filiabus qualem poenam Venus petierit, CXLVI.
 Τυρρήνια, regio Italiae, CCII.
 Τυρρηνοί, οἱ, Italiae populus, sub Agrio, Latino, Telegono regibus, 1016. CXXXIX.
 Τυραόνιον, Bæotiae mons, S. 32.
 Τυφάων, ὄνος, Ventus, ex Echidna pater Orthri, Cerberi, Hydræ Lernææ, Chimææ, 306 seqq.; Ladonis draconis pater, CXLVII.
 Τυφώεις, ἑως, Telluris ac Tartari f., 821; cujus monstri descriptio, 821 — 852, pater Ventorum procellosorum, 869; fulminibus victus et mutilatus a Jove, 853 seqq., et in Tartarum dejectus, 868.
 Τύχη, una Oceanitidum, 360.

Υ.

Υάδες, αἱ, νύμφαι Χαρίτεσσιν ἑμοῖαι, LXVII, ubi earum nomina; O. 615.
 Ὑδρη Λερναία, Typhaonis et Echidnæ filia, λύγρ' εἰδυῖα, 313, a Junone nutrita, 314, ab Hercule interfecta Iolai ope, 316 seqq.
 Ὑγίαιος, cujus historia LIII.
 Ὑλλος, Herculis f., pater Euæchmes, CIX.
 Ὑπερβόρειοι, οἱ, populus, CXXXIX.
 Ὑπερίων, ὄνος, Caeli ac Telluris f., 134; e Thea pater Solis, Lunæ, Auroræ, 371 seqq.
 Ὑπεριονίδης, αὖ, Hyperionis f., Sol, 1011.
 Ὑπέρας, ἄντος, Euryanasses pater, CLXII.
 Ὑπνος, Somnus, Noctis f., 212, 758; Noctem comitatur, κασίγνητος Θανάτοιο, 756; cum Morte in Tartaro habitat, 759; describitur 762.
 Ὑρή, urbs Bæotiae, Βοιωτή, XLIX, L.
 Ὑσμῖναι, αἱ (Prælia), Eridis filiae, 228.

Φ.

Φαίδων, ὄντος, 1) Cephalæ et Auroræ f. Ἰφθίμος, 987,

quem raptum Venus templi sui custodem fecit, 989 seqq. 2) Clymenis, Solis filia, et Meropes f., CIV, ubi ejus historia; sive Solis f. e Clymene, CLXII.

Φαισούλη, una Hyadum, LXVII.

Φαῖω, οὗς, Hyadum una, ἱμερόεσσα, LXVII.

Φάληρος, inter principes Lapitharum, S. 180.

Φᾶσις, ἰδος, ὁ, Fluvius, Oceani ac Tethyos f., 340; ab Argonautis tractus, LVII.

Φέλλος, Melibœæ natus, εὐμελίας, XCVI.

Φέρουσα, una Nereidum, 248.

Φθίος, adj. Phthius, Φθίη Κυρήνη, LII.

Φίκιον, τὸ, mons Bæotiae, S. 33.

Φίξ, ἰδος, Sphinx, Orthri et Echidnæ filia, ὄλοη, 326.

Φιλότης, ἦτος, ἡ (Concubitus), Noctis filia, 224.

Φιλυρίδης, Philyræ f., Chiro, 1002.

Φινεύς, ἑως, Phœnicis et Cassiopeæ f., LVIII; cur cæcitate punitus, LIX; ab Harpyiis ad usque Scythiam propulsus, CXXXI.

Φλεγύης, αὖ, Coronidis pater, διόγνητος, LXXXVII.

Φόβος, Terror, qualis in Herculis clypeo representatus fuerit, S. 144 (nota) seqq.; Φόδος et Δεῖμος, Martis et Veneris filii, 924; Martis comites bellicque socii, 935, S. 195, 463.

Φοῖβη, 1) Caeli ac Telluris filia, χρυσοστέφανος, 136; Latonæ et Asteries mater e Cæro, 404 seqq.; avia Phœbi, CLXXIV. 2) una Heliadum, CIV.

Φοῖβος, Appollinis nomen, 14, Φ. Ἀπόλλων, S. 68, 100; ἀκερσεκόμης, LXXXVII; χρυσάορος, CLXVII; CI, Ἀπόλλων Φ.; CLXXIV, ubi nominis derivatio.

Φοῖνιξ, ἰκος, Agenoris f., pater Phineæ e Cassiopea, LVIII; pater Europes, CXLIX; Adonis pater ex Alphesibœæ, CXCVI.

Φόνος (Nex), in Herculis scuto representatus, S. 155; οἱ Φόνοι, Eridis filii, 228.

Φόρβας, ἄντος, Scyllæ pater ex Hecate, LXIII.

Φόρυξ, υὸς et υἱός, Telluris et Ponti f., 237; e Ceto pater Græarum Gorgonumque, 270 seqq., et draconis aurea mala custodientis, 333 seqq.

Φρίξος, cum vellere aureo (coll. LV) ad Æeten venit, I; quatuor filiorum pater ex Jophosse, LXII; huic Phineus viam in Scythiam monstravit, LIX.

Φρόντις, ἰος, Phrixi f. ex Jophosse, LXII.

Φυκτεὺς, ἑως, pater Hippostrati, LXXXVIII.

Φύλακος, Deionis f., pater Iphicli e Clymene, CXVI, CXXII, CLXII.

Φύλας, ἄντος, pater Hippotæ et Therus e Lipephile, LIV.

Φυλεὺς ἑως, CLXI, φίλος μαχέρεσσι θεοῖσι.

Φωκῆες, οἱ Phocenses, Amphitryonem secuti in bello cum Taphiis ac Telebois gesto, μεγάρμοι, S. 25.

Φῶκος, Æaci et Psamathes f., 1004.

Φωρωνεύς, ἑως, cujus filiam Hecateus duxit, XCI.

Χ.

Χάος, ἑως, τὸ, primum erat ante omnes res creatas, 116; ex eo Erebus et Nox prodierunt, 123; ζοφερόν, 814.

Χαίρων, ὠνος, Therus et Apollinis f., Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο, LIV.

Χαλκίς, ἰδος, ἡ, urbs Eubœæ, quam καλλιγύναικα Hesiodus cognominavit, CXXIII; ibi Hesiodus victoriam in certamine musico reportavit, O. 655 seqq.

Χάριτες, αἱ, Gratiae, Aglaia, Euphrosyne, Thalia, Jovis et Eurynomes filiae, 907 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, O. 73; cur Orchomeni cultæ, CXLIII; præterea obviae 64, 946, LII, LXVII, CLXVII.

Χείρων, ὠνος, Chiro Centaurus, Philyræ f., 1001; Jasonem, LXXXIII, ejusque filium, Medeam, educavit, 1001. Najadum unam in matrimonium duxit CII;

- Χείρωνος ὑποθήκαι, carmen Hesiodo adscriptum, cuius exordium CXXV.
 Χίμαιρα, Typhaonis et Echidnae filia, 319 seqq., ubi ejus descriptio; a Bellerophonte ac Pegaso interfecta, 325.
 Χίος, ἡ, insula, ad quam Orio in itinere suo venit, XLIII.
 Χρυσάωρ, ὄρος, capite Medusae amputato prosiluit, 281; nominis interpretatio, 283; e Calliroë pater Geryonis, 287, 979, et Echidnae, 295.
 Χρυσή, ἰδος, una Oceanitidum 359.

Ψ.

- Ψαμάθη, Nereidum una, χαρίεσσα δέμας, 260; Phoci mater ex Aeaco, δία θεῶν, 1003.

Ω.

- Ὠγγία, insula ad occidentem vergens, CCIII.
 Ὠγυλία, insula, in vicinitate Cretae sita, CCIII.
 Ὠκεανίνη, Oceanitis, Oceani filia; de Styge, 389, de Clymene, καλλίσφυρος, 507, de Chryseide, 956. Ὠκεανῖναι, αἱ, Oceanitides, Oceani ac Tethyos filiae (346),

- 3000 numero, τανύσφυροι, 364; quarum maximae nata (366) recensentur 349 — 361.
 Ὠκεανός, Coeli ac Telluris f., 133; e Tethye pater Fluviorum, 337 seqq., 368, et Nympharum Oceanitidum, 345 seqq., 362; pater Doridis, 242; Electrae, 265, Calliroes, 288, 979; Idyiae, 959; Helenes, XXXV; qualis in margine scuti Herculei representatus fuerit, S. 314 seqq.; trajectus ab Hercule, 292; ab Argonautis in Libyam navigantibus trajectus, LXII; Ὠκεανοῖα βέεθρα, 695; Ὠκεανοῦ ῥοαί, 841; ἱερὸς ῥόος Ὠκεανοῖο, O. 566. Epitheta: ἀψόβροος, 776; βαθυδίνης, 133, O. 171; βαθυβρείτης, 265; κλυτός, 215, 274, 288, 294; μέγας, 20; τελήεις ποταμός, 242, 959. Præterea obvius 282, 383, 789, 816, 908.
 Ὠκυπέτη, Harpyiarum altera, 267.
 Ὠκυρόη, una Oceanitidum, 360.
 Ὠλενίη πέτρη, Olenia rupes, Piro fluvio adjacens, CLVI.
 Ὠλενος, ἡ, urbs Achajæ, LXXXVIII.
 Ὠραι, αἱ, Eunomia, Dice, Irene, Jovis ac Themidos filiae, 901 seqq.; quomodo Pandoram exornaverint, καλλίχομοι, O. 74.
 Ὠρίων, ὦνος, Neptuni et Brylles f., cuius historia XLIII et XLXXVIII. O. 609; σθένος (δεδριμον) Ὠρίωνος, O. 615, 619.